Drizzt Efsanesi 1. Kitap

UNUTULMUŞ DİYARLAR

R.A. SALVATORE

ANAYURT

ANAYURT

KARA ELF ÜÇLEMESİ

1. KİTAP

R A SALVATORE

Sürüm: 0.2

Mart 2001

Arkabahçe Yayıncılık

KATALOG BİLGİSİ:

ISBN: 975-85180-2-X

BAŞLIK: Anayurt

ALTBAŞLIK: Kara Elf Üçlemesi

ALTBAŞLIK: 1. Kitap

ALTBAŞLIK: Unutulmuş Diyarlar

YAZAR: Salvatore, R. A.

BARKOD: 9789758518029

SAYFA: 316

FİYAT: 12.000.000 TL

YAYINEVİ: Arkabahçe Yayıncılık

YER: İstanbul

YIL: 2001

AY: Mart

FİZİKİ: 13,5 x 19,5 cm., Karton Kapak

ÇEVİREN: Erkan, Boğaç

KAPAK: Easley, Jeff

KONU: Edebiyat, Dünya Edebiyatı, Fantazi, Bilimkurgu

YAZAR HAKKINDA

R.A. Salvatore !959 yılında Massachusetts'de doğdu. Karısı Diane ve üç çocuğuyla birlikte halen orada yaşıyor.İyi bir sporcu olan Salvatore, Beyzbol ve Halter ile uğraştı. Faal olarak Hokey koçluğu da yaptı. Lise çağlarında yılbaşı hediyesi olarak aldığı J.R.R. Tolkien'in başyapıtı Yüzüklerin Efendisi, bilgisayara yönelmiş Salvotore'nin yönünü edebiyat ve gazeteciliğe çevirdi.New York Times bestseller listesinden aylarca inmeyen Kara Elf üçlemesinin dışında sayısız romana da imza attı.

BAŞLANGIÇ

Ne bir yıldız süsler bu ülkeyi bir şairin gizemli parıltısıyla, ne de güneş yaşam dolu ılık ışıklarını gönderir buralara. Burası Karanlıkaltı'dır; Unutulmuş Diyarlar'ın telaşlı yüzeyi altındaki gizli dünya. Burada gökyüzü acımasız bir kayadır. Duvarlar, ölümün, buraya gelme yanılgısına düşecek kadar budala yüzey canlılarının meşale ışığı ile grileşmiş rengini yansıtır.

Burası onların dünyası değildir. Burası ışığın dünyası değildir. Buraya davetsiz gelenlerin çoğu geri dönmezler.

Yüzeydeki evlerinin güvenliğine kaçabilenler ise değişmişlerdir. Gözleri gölgeleri ve karanlığı görmüştür. Bu, Karanlıkaltı'ndaki kaçınılmaz akıbettir.

Kapkaranlık koridorlar döne dolaşa ilerler bu kasvetli diyarda ve irili ufaklı mağaraları birbirine bağlar. Uyuyan bir ejderin dişleri kadar keskin taş yığınları kimi zaman sessiz bir tehditle bekler, bazen de davetsiz misafirlerin yolunu kesmek ister gibi yükselir.

Burada derin, felaketi çağrıştıran bir sessizlik hüküm sürer, pusuya yatmış yırtıcı bir hayvanın sükuneti. Yolu Karanlıkaltı'na düşenlere işitme duyularını tamamıyla yitirmediklerini anlatan tek ses uzaklardan yankılanan bir su damlamasıdır. Bu, tıpkı bir yaratığın yürek atışları gibidir. Sessiz kayalardan süzülerek Karanlıkaltı'nın dondurucu havuzlarına akar. Bu havuzların karanlık ve durgun yüzeylerinin altında neyin olduğu ise bir tahminden öteye gitmez. Hangi sırlar cesurları, hangi dehşetler budalaları bekler, bunu sadece hayal gücü söyleyebilir... Ta ki sükunet bozulana dek.

Burası Karanlıkaltı'dır.

Burada yaşam bölgeleri bulunur, yüzeydekilerin pek çoğu kadar büyük şehirler. Bir yolcu, gri kayaların sayısız kıvrım ve dönüşlerinden herhangi birinde, ansızın kendini boş dehlizlerle keskin bir tezat oluşturan böylesi bir şehirde bulabilir. Ancak, buraları bir sığınak değildir, yalnızca budala gezginler böyle sanır. Bu şehirler tüm diyarlardaki en şeytani ırkların vatanlarıdır ki bunların en bilinenleri duergarlar, kua-toalar, ve drowlardır.

İki mil genişliğinde ve bin ayak yüksekliğinde böyle bir mağarada beliriverir Menzoberranzan; drow elflerinin ırkına özgü, başka bir dünyaya ait ve ölümcül bir zarafet taşıyan abide. Menzoberranzan, drow ölçülerine göre büyük bir şehir değildir; yalnızca yirmi bin kara elf barınır burada. Eski çağlarda kaba şekilli sarkıt ve dikitlerle dolu boş bir mağara olan bu mekan, şimdi sessiz ve büyülü bir ışıltı saçan sıra sıra oyulmuş kaleleriyle bir sanat eserini andirir. Şehir biçimsel bir mükemmelliktir; tek bir taş bile doğal halinde bırakılmamıştır. Ancak, bu düzen ve kontrol duygusu

yalnızca zalim bir görünüm, kara elflerin yüreğini yöneten kaos ve kötülüğü gizleyen bir aldatmacadır. Tıpkı şehirleri gibi, onlar da güzel, zarif ve hoş yaratıklardır. Keskin ve büyüleyici çehreleri vardır.

Yine de, bu kuralsız dünyanın yöneticileri drowlardır; ölümcüllerin en ölümcülü. Tüm diğer ırklar onlara karşı temkinli davranır. Güzellik bir kara elfin kılıcının ucunda solar. Drowlar hayatta kalmayı bilir. Burası Karanlıkaltı'dır; ölüm vadisi... İsimsiz kabusların ülkesi.

***

KISIM 1

MEVKİ

Mevki; tüm drow dünyasında daha önemli başka bir sözcük yoktur. Bu onlarmbizimdinimizin bir gereği, açlık çeken yüreğin ardı arkası kesilmeyen uğraşıdır. İhtiras iyi niyeti bastirir, merhameti söküp atar.. Hepsi O'nun adına yapılır: Lloth, Örümcek Kraliçe.

Drow toplumunda güce ulaşmak basit bir suikast işleminden geçer. Örümcek Kraliçe bir kaos tanrıçasıdır. Drow dünyasının gerçek hükümdarları olan Lloth ve onun ulu rahibeleri ihtiras içinde zehirli hançerlerine sarılanlara kötü gözle bakmazlar.

Elbette ki davranış kuralları vardır ve her toplum bu kurallarla övünmelidir. Alenen cinayet işlemek ya da savaş ilan etmek göstermelik bir adaleti davet eder ve drow adaleti adına verilen cezalar acımasızdır. Bir savaşın karmaşası içinde ya da bir kuytunun karanlıklarında rakibin sırtına

bir hançer saplamak ise oldukça kabul gören, hatta alkışlanan bir şeydir. Soruşturma drow adaletinin güçlü bir yönü değildir. Hiç kimse uğraşacak kadar umursamaz.

Mevki, Lloth'un yöntemidir; kaosu sürdürmek ve Drow ırkından 'çocuklarını' kendilerinin yarattığı kişisel tutsaklıkları içerisinde tutabilmek için onlara bahşettiği ihtirastır. Çocuklar mı? Daha doğrusu piyonlar; Örümcek Kraliçe için raks eden bez bebekler; hissedilmez ancak güçlü ağlarına yapışmış kuklalar. Hepsi Örümcek Kraliçenin merdivenlerine tırmanır; hepsi onu memnun etmek için avlanır ve hepsi onu memnun etmek için av olur.

Mevki benim toplumumun çelişkisidir; gücün, güce duyulan açlığın içinde kısıtlanması. Güç ihanetle kazanılır ve güce sahip olana karşı ihaneti davet eder. Menzoberranzan'ın en kudretlileri, günlerini sırtlarını bulacak hançere karşı arkalarını kolaçan ederek geçirirler.

Ölümleri ise çoğunlukla önlerinden gelir.

Drizzt Do'Urden

***

BÖLÜM 1

MENZOBERRANZAN

Yaşayan birinin bir ayak ötesinden, fark edilmeden geçebilirdi. Sürüngen bineğinin ayak sesleri duyulamayacak kadar hafifti ve hem sürücü hem de

bineğin giydiği kusursuzca yapılmış esnek örme zırh, her hareketlerinde eğilip katlanıyor ve sanki derilerinin bir parçasıymış gibi duruyordu.

Dinin'in sürüngeni engebeli zeminde, duvarlarda ve hatta uzun tünelin tavanında rahat ancak çevik hareketlerle ilerledi. Yer altı sürüngenleri yapışkan, yumuşak ve üç parmaklı ayakları yardımıyla kayalara bir örümcek kadar kolay tutunabildiklerinden, tercih edilen bineklerdi. Aydınlık yüzey dünyasında, sert zeminlerde yol almak geride lanet izler bırakmazdı, ancak Karanlıkaltı'nın neredeyse tüm yaratıkları infra görüş yetisine sahiptiler. Ayak izleri, bir dehlizin zemininde sıradan bir yol izlediklerinde kolayca fark edilebilecek ısı kalıntıları bırakırdı.

Sürüngen bir tavan uzantısı boyunca ağır ağır ilerlerken, Dinin oturduğu eğere sıkıca yapışmıştı. Sonra hayvan kıvrak bir hareketle bulundukları yerden duvarın uzak bir noktasına sıçradı. Dinin izlerinin sürülmesini istemiyordu.

Ona yolunu gösterecek bir ışığı yoktu, ayrıca buna ihtiyaç da hissetmiyordu O bir kara elfti, bir drow, dünya yüzeyinde yıldızlar altında dans eden şu orman halkının kara denli kuzenlerinden bin Dinin'ın karmaşık ısı çeşitlemelerini canlı ve renkli imgelere çevirebilen gelişmiş gözlen için Karanlıkaltı ışıksız bir dünya olmaktan çok uzaktı Uzaktaki bir çatlak veya sıcak bir akıntı tarafından ısıtılmış duvarlarda ve zeminde spektrumun tüm renklen donup durmaktaydı En belirgin olanı da yaşayan varlıkların bıraktığı ısı ıdı ve bu da kara elfe düşmanının tüm ayrıntılarını yüzeyde yaşayan birinin parlak gün ışığında görebileceği kadar net algılama olanağı sağlıyordu

Normalde Dinin şehri yalnız terk etmezdi Karanlıkaltı dünyası yalnız geziler için fazlasıyla tehlikeliydi, bir kara elf için bile Ancak bugün durum farklıydı Dinin geçişinin dostça olmayan drow gözleri tarafından fark edilmediğinden emin olmak zorundaydı

Oymalı bir kemerin ötesinden gelen büyülü mavi bir parıltı, drowa bir şehir girişine yaklaştığını söylüyordu Dinin kertenkelesini yavaşlattı Menzoberranzan'ın Akademi'ye bahşedilmiş kuzey bolumu olan Tier Breche'ye açılan bu dar geçidi pek az kışı kullanırdı ve sadece Akademi'nin öğretmenleri olan üstatlar şüphe uyandırmadan buradan geçebilirlerdi

Dinin bu noktaya her gelişinde asabileşirdi Menzoberranzan'ın ana mağarasının dışına açılan yüz tünelden en iyi korunanı buydu Kemerli yolun ilerisinde, birbirinin eşi iki örümcek heykeli sessiz bir savunma içinde oturmaktaydı Eğer bir düşman geçecek olursa, örümcekler canlanıp saldırırlar ve Akademinin her yanında alarmlar çalardı

Dinin kertenkelesinden inerek sürüngeni göğüs hizasında bir duvara tutunmuş halde bıraktı Pıwafwısının, büyülü, koruyucu pelerininin yakasına uzandı ve boyun kesesini aldı Bunun içinden,sekiz bacağının her birinde değişik bir silah bulunan ve üzerinde Do'Urden ailesinin eski ve resmi adı olan Daermon N'a'shezbaernon'u simgeleyen 'DN' harflerinin kazınmış olduğu örümcek şeklindeki aile nişanını çıkardı.

'Dönüşümü bekleyeceksin,' diye fısıldadı Dinin kertenkelenin kulağına, bir taraftan da elindeki nişanı hayvanın gözleri önünde sallandırarak Tüm drow ailelerinde olduğu gibi, Do'Urden ailesinin nişanı da birçok büyülü özellik taşımaktaydı ve bunlardan birisi de aile üyelerine sahip oldukları evcil hayvanlar üzerinde mutlak bir kontrol sağlıyordu Kertenkele sanki bulunduğu kayaya kök salmışçasına emre itaat edecekti, hatta en sevdiği yiyecek olan sıçanlardan bir tanesi çenesinin birkaç ayak ötesinde uyukluyor olsa bile

Dinin derin bir soluk aldı ve ihtiyatla kemere doğru ilerledi örümceklerin on beş ayak yükseklikten kendisine pis pis baktıklarını görebiliyordu O şehre ait bir drowdu, bir düşman değil, bu sebeple herhangi başka bir tünelden endişelenmeksızın geçebilirdi, ancak Akademi önceden kestirilemeyen bir yerdi Dinin örümceklerin davetsiz drowların geçişini engellediklerim duymuştu Dinin kendi kendisine korku ve olasılıklarla yitirecek vakti olmadığını anımsattı. Yapacağı iş ailesinin savaş planları için büyük önem taşıyordu Gözlerini kule gibi dikilen örümceklerden kaçirip, doğruca ilen bakarak aralarından yürüdü ve Tier Breche'nin zeminine ayak bastı.

Yana çekilerek durakladı, öncelikle kimsenin pusuya yatmadığından emin olmak, sonra da Menzoberranzan'ın geniş manzarasını hayranlıkla izlemek için Drow ya da başkası, hiç kimse bu noktadan drow şehrine hayranlık duyguları beslemeden bakmamıştı Tier Breche iki millik mağara zemininin en yüksek noktasıydı ve Menzoberranzan'ın geri kalan kısmının

panoramik bir manzarasını izlemeyi olası kılıyordu Akademinin bulunduğu yer oldukça dardı ve sadece drow okulunu oluşturan üç yapıyı barındiriyordu Arach-Tinilith, Lloth'un örümcek şekilli okulu, Sorcere, zarif çizgilere sahip, pek çok sivri külah şeklinde çatısı olan büyüculuk kulesi, ve Melee Magthere, erkek savaşçıların sanatlarını öğrendikleri, nedense sade, piramit şekilli bina.

Tier Breche'nın ilerisinde, Akademi'nin girişini oluşturan şatafatlı dikit kolonların ardında, mağara aniden alçalarak yanlara doğru genişliyor ve Dinin'ın her iki yana ve geriye doğru görebileceği mesafenin üzerine çıkıyordu Menzoberranzan'ın renkleri drowların hassas gözleri için üç kat etkiliydi Çeşitli yarık ve sıcak su kaynaklarından yayılan ısı çeşitlemeleri tüm mağarada girdap gibi dönmekteydi Mor ve kırmızı, parlak sarı ve koyu mavi, birbiri içine geçmiş halde duvarlara ve dikit kümelerine tırmanıyor, ya da loş gri kaya üzerinde ayrı ayrı çizgiler halinde uzanıyorlardı. Kızılötesi spektrumdaki bu dağınık ve doğal renk değişimlerinden daha derli toplu olanları yoğun büyü bölgeleriydi; Dinin'in aralarından geçtiği örümcekler gibi. Bunlar neredeyse enerji ile parıldıyorlardı. Geri kalanlar şehrin asıl ışıkları; büyülü ateş ve evlerin üzerindeki vurgulanmış heykellerdi. Drowlar tasarımlarının güzellikleriyle övünürlerdi, özellikle de süslü püslü kolonları veya kusursuz sanat eserleri olan duvar ve çatılardaki hayvan başı şekilli oluk ağızları hemen her zaman daimi büyülü ışıklarla betimlenirdi.

Dinin bu mesafeden bile Menzoberranzan'ın ilk ailesine ait olan Baenre Evi'ni seçebiliyordu. Yirmi dikit ve bu sayının yarısı kadar dev sarkıtlarla çevrelenmişti. Baenre Ailesi beş bin yıldır varoluşunu sürdürmekteydi, yani Menzoberranzan'ın kuruluşundan beri, ve bu zaman zarfında malikanenin sanatsal yönünü mükemmelleştirme çabası asla durmamıştı. Görkemli yapının her santimi büyülü ateşle parıldamaktaydı; uzak kubbelerde mavi ve muazzam merkezi kubbede parlak mor.

Karanlıkaltı'nda yabancı, keskin mum ışıklan uzaktaki evlerin bazı pencerelerinden ışıldıyorlardı. Dinin, sadece rahibelerin ya da büyücülerin papirüslerle ve parşömenlerle dolu dünyalarında gerekli bir zahmet olduğu için ateş yaktıklarını biliyordu.Burası Menzoberranzan'dı, drow şehri. Yirmi bin kara elf yaşıyordu burada, kötülüğün ordusunun yirmi bin askeri.

Bu askerlerden bazılarının bu gece öleceğini düşününce, Dinin'in ince dudaklarına şeytani bir gülümseme yayıldı. Dinin, Narbondel'i inceledi; Menzoberranzan'ın saat kulesi işlevini gören, büyük, merkezi anıt sütun. Başka bir yolla günler ve mevsimlerden haberdar olamayacak bir dünyada, drowlara zamanın akışını bildiren tek şeydi Narbondel. Her günün bitiminde, şehrin atanmış Başbüyücüsü sütunun kaidelerine alevlerini salardı. Büyü tüm çevrim süresinceyüzeydeki bir tam günorada kalır ve sıcaklığını ağır ağır Narbondel'e yayardı, ta ki tüm yapı kızılötesi spektrumda kıpkızıl parlayana dek. Büyücünün ateşi söndüğünden bu yana serinlemiş olan yapı şimdi tamamen karanlıktı. Büyücü şu anda çevirimi yeniden başlatmak için kaidenin yanı başında olmalı, diye mantık yürüttü Dinin.

Vakit gece yarısıydı, belirlenen saat.

Dinin örümceklerden ve tünel girişinden uzaklaştı ve duvarda kendi beden ısısının ayırdedici ana hatlarını örtecek ısı motiflerinin 'gölgelerini' arayarak Tier Breche'nin kuytularında sessizce ilerledi. Sonunda Sorcere'ye, büyücülük okuluna vardı ve kulenin eğimli kaidesi ile Tier Breche'nin dış duvarı arasındaki dar vadiye süzüldü.

"Öğrenci mi, öğretmen mi?" dedi beklenen fısıltı.

"Yalnızca bir öğretmen Narbondel'in kara ölümünde evden dışarı adım atabilir," diye yanıtladı Dinin.

Kalın cübbeli bir figür yapının kavisinden çıkarak Dinin'in önünde durdu. Yabancı, Drow Akademisi'nin öğretmenlerine özgü geleneksel duruş biçimini koruyordu; dirsekten bükülü kolları önde, elleri göğsünün üzerinde sıkıca kavuşturulmuş.

Bu duruş, bu şahısta Dinin'e normal gelen tek şeydi. "Selam sana, Yüzü Olmayan," diye işaret etti Dinin, drowlara özgü sessiz el mesajı ile. Bu konuşulan sözcükler kadar ayrıntılı bir dildi. Ancak, Dinin'in titreyen eli soğukkanlı suratını yalanlıyordu. Bu büyücü onu şimdiye dek hiç olmadığı kadar tedirgin etmişti.

"Do'Urden'in ikinci oğlu," diye yanıtladı büyücü aynı işaret diliyle. "Ücretimi getirdin mi?"

"Ücretin karşılanacak," diye haşince işaret etti Dinin sükunetini geri kazanarak. "Menzoberranzan'ın Onuncu Evi Daermon N'a'shezbaernon'un Saygıdeğer Anası Malice Do'Urden'in sözünden şüphe mi ediyorsun?"

Yüzü Olmayan hatasını fark ederek geriledi. "Özürlerimi sunarım, Do'Urden Evi'nin İkinci Oğlu," diye yanıtladı boyun eğen bir ifade ile tek dizi üzerine çökerek. Büyücü, bu komploya dahil olduğundan beri, sabırsızlığının yaşamına mal olmasından korkuyordu. Kendi büyü deneylerinden biriyle uğraşırken başına gelen bir trajedi yüz hatlarının eriyip gitmesine ve geride boş, yeşilbeyaz bir madde kalmasına neden olmuştu. Rivayete göre, iksir ve merhem hazırlamakta koskoca şehirdeki hiç kimsenin boy ölçüşemeyeceği kadar becerikli olmakla ünlenmiş olan Saygıdeğer Malice Do'Urden ona yabana atamayacağı bir umut kirintısı önermişti. Dinin'in nasır tutmuş yüreğinde en ufak acıma hissi yoktu, ancak Do'Urden Evi'nin büyücüye gereksinimi vardı. "Merhemini alacaksın," diye söz verdi soğukkanlılıkla, "Alton De'Vir öldüğü vakit."

"Elbette," diye onayladı büyücü. "Bu gece mi?"

Dinin kollarını kavuşturarak soruyu değerlendirdi. Saygıdeğer Malice ona Alton De'Vir'in tam ailelerin savaşı başladığı sırada ölmesi gerektiğini tembihlemişti. Bu senaryo şimdi Dinin'e fazla temiz ve fazla kolay görünüyordu. Yüzü Olmayan, genç Do'Urden'in ısı algılayan gözlerindeki kızıl ışığı birdenbire aydınlatan parıltıyı kaçırmamıştı.

"Narbondel'in ışığının doruğa ulaşmasını bekle," diye yanıtladı Dinin heyecanlı el hareketleriyle. Yüzündeki çarpık ifade kötü bir siritışa benziyordu.

"Kaderi çizilen çocuk ölmeden önce ailesinin akıbetini bilmeli mi?" diye sordu büyücü, Dinin'in talimatlarının ardındaki kötü niyeti sezerek.

"Öldürücü darbe inerken," diye yanıtladı Dinin, "Alton De'Vir'in umudunu yitirerek ölmesini sağla."

Dinin bineğine atlayıp, kendisini farklı bir girişten şehir merkezine ulaştıracak kesişen bir yol bularak, boş dehlizler boyunca hızla ilerledi ve büyük mağaranın doğu kanadından içeri girdi. Burası Menzoberranzan'ın üretim bölümüydü ve Dinin'in az önce şehir sınırları dışında olduğunun hiçbir drow ailesi tarafından fark edilmeyeceği ve etrafta yerdeki düz kayadan yükselen birkaç önemsiz dikit sütun dışında bir şey bulunmayan bir bölgeydi. Dinin bineğini Donigarten'in kıyısı boyunca mahmuzladı. Bu, şehrin küçük gölüydü ve rothe olarak anılan sığır benzeri yaratıklardan küçük bir sürü barındıran, yosun kaplı bir adası vardı. Yüz kadar goblin ve orc, çobanlık ve balıkçılık görevlerinden başlarını kaldırdıklarında, bir drow askerinin hızla geçmekte olduğunu fark ettiler. Köleler olarak sınırlarını bildiklerinden, Dinin'in gözlerine bakmamaya özen göstermişlerdi.

Zaten Dinin de onlara aldiriş etmezdi. İçinde bulunduğu anın aciliyeti onu fazlasıyla meşgul ediyordu. Parıldayan drow kaleleri arasındaki kıvrımlı caddelere vardığında, daha da hızlanması için sürüngenini tekmeledi. Şehir merkezinin güneyine, Menzoberranzan'ın en iyi evlerinin bulunduğu bölgeyi işaret eden dev mantarlardan oluşan koruya doğru ilerledi.

Bir köşeyi döner dönmez, amaçsızca dönüp dolaşan dört bugbearın oluşturduğu bir grupla burun buruna geldi. Tüylü, dev goblinler bir an duraksayarak drowu incelediler, sonra yavaşça ancak kararlı bir biçimde yolundan çekildiler.

Dinin biliyordu ki, bugbearlar kendisinin Do'Urden Evi'nin bir üyesi olduğunu anlamışlardı. O bir asilzadeydi, bir yüce rahibenin oğullarından biri. Soyadı, Do'Urden, evinin adıydı. Menzoberranzan'da yaşayan yirmi bin kara elften sadece bin kadarı asildi; şehrin altmış yedi tanınmış ailesinin çocukları. Geri kalanlar basit askerlerdi.

Bugbearlar budala yaratıklar değillerdi. Bir asilzadeyi sıradan birinden ayırabilirlerdi. Drow elfleri aile nişanlarını görülebilecek şekilde taşımamalarına rağmen, Dinin'in bembeyaz saçlarının sivriltilmiş ve kuyruklu kesimi ile siyah piwafwisinin mor kırmızı çizgilerinden oluşan ayırdedici deseni kim olduğunu oldukça açık bir biçimde ortaya koyuyordu.

Misyonunun aciliyeti Dinin'i kaygılandiriyordu, ancak bugbearların saygısızlığını gözardı edemezdi. Eğer Baenre Evi'nin, ya da diğer yedi yönetici evlerinden birinin üyesi olsaydı ne kadar hızlı kaçışırlardı diye merak etti.

"Do'Urden Evi'ne saygı duymayı pek yakında öğreneceksiniz!" dedi kara elf fısıldayarak ve dönüp sürüngenini grubun üzerine sürdü. Bugbearlar taşlar ve molozlarla kaplı bir vadiye dönerek kaçmaya başladılar.

Dinin ırkının doğuştan gelen güçlerini kullanarak tatmin buldu. Hem kızılötesi, hem de normal görüş yetilerine geçit vermeyen bir karanlık küresi çağırdı ve bunu kaçışan yaratıkların yoluna koydu. Dikkati böylesine üzerine çekmenin akıllıca olmadığını düşünmüştü, ama bir an sonra, bugbearların kayaların üzerinden küfrederek ve körlemesine yuvarlanışlarını duyduğunda, bunun risk almaya değdiğini hissetti.

Öfkesini doyurunca, ısı gölgeleri arasından daha dikkatli bir rota seçerek yeniden yola koyuldu. Şehrin onuncu evinin bir üyesi olarak, Dinin dev mağarada dilediği şekilde gidebilirdi, ancak Saygıdeğer Malice Do'Urden, evi ile bağlantısı olan hiç kimsenin mantar korusu civarında yakalanmamasını açıkça belirtmişti. Saygıdeğer Malice, Dinin'in annesi, ters düşülecek biri değildi ama sonuçta bu sadece bir kuraldı. Menzoberranzan'da bir kural diğer tüm kuralların üzerindeydi: Asla yakalanma.

Mantar korusunun güney ucunda, fevri hareket eden drow aradığı şeyi buldu: yerden tavana uzanan, içleri bir odacıklar ağı şeklinde oyulmuş, metal ve taş duvar ve köprülerle bağlanan beş tane dev sütunun oluşturduğu bir küme. Kızıl ışıltılar saçan, yaratık başı şeklindeki heykeller yüz kadar tünekten sessiz muhafızlar gibi aşağıyı gözetlemekteydiler.

Burası De'Vir Evi'ydi; Menzoberranzan'ın dördüncü evi.

Mekan, yüksek mantarlardan oluşan bir savunma çiti ile çevreleniyordu ve her beşinci mantar bir çığırtkan, yanından canlı bir varlık geçince keskin uyarı çığlıkları atan (ve bu yüzden muhafız olarak pek rağbet gören), algı yeteneğine sahip bir bitkiydi. Dinin çığırtkanlardan birini harekete geçirmemek için ve üstelik kaleyi koruyan daha ölümcül başka

gardiyanların varlığını bildiğinden, ihtiyatlı bir mesafeyi korudu. Saygıdeğer Malice bunların icabına bakardı.

Şehrin bu bölgesinde beklenti dolu bir sükunet hakimdi. Tüm Menzoberranzan biliyordu ki, De'Vir Evi'nin Saygıdeğer Anası Ginafae, tüm drowların Örümcek Kraliçe tanrıçası ve her evin gücünün kaynağı olan Lloth'un gözünden düşmüştü. Böylesi durumlar drowlar arasında açıkça konuşulmazdı, ama şehir hiyerarşisinde daha aşağıda olan bir ailenin gözden düşmüş De'Vir Evi'ne karşı saldırıya geçmesinin pek yakın olduğunu herkes biliyordu.

Saygıdeğer Ginafae ve ailesi Örümcek Kraliçe'nin hoşnutsuzluğundan en son haberdar olanlardı, Lloth'un tahmin edilemez yöntemiydi bu ve Dinin sadece De'Vir Evi'nin dışına bakarak, kaderi çizilmiş ailenin doğru dürüst bir savunma oluşturacak zaman bulamadığını söyleyebilirdi. De'Vir Evi'nin çoğu dişi, dört yüze yakın askeri vardı, ancak Dinin'in gördüğü kadarıyla şu anda savunma duvarları boyunca görevleri başında olanlar asabi ve güvensizdiler.

Saygıdeğer Malice'nin kurnaz yönetimi altında her geçen gün daha da güçlenen kendi evini düşününce, Dinin'in gülümsemesi daha da genişledi. Her biri hızla yüce rahibe statüsüne yaklaşan üç kız kardeşi, başarılı bir büyücü olan erkek kardeşi, tüm Menzoberranzan'daki en iyi silah ustası olan ve üç yüz askeri sıkı bir şekilde eğiten amcası Zaknafein ile Do'Urden Evi gerçek bir güçtü. Üstelik, Saygıdeğer Malice'nin, Ginafae'nin aksine, Örümcek Kraliçe'nin gözünde yüksek bir yeri vardı.

"Daermon N'a'shezbaernon," diye mırıldandı Dinin alçak sesle, Do'Urden Evi'nin resmi ve eski adını kullanarak. "Menzoberranzan'ın Dokuzuncu Evi!" Bu hoşuna gitmişti.

Şehrin tam ortasında, mağaranın batı duvarının yirmi ayak yukarısındaki gümüş parıltılar saçan balkonun ve kemerli girişin ötesinde, Do'Urden Evi'nin önemli şahsiyetleri, bu geceki işin son planlarını yapmak için bir araya gelmişlerdi. Küçük dinleyici odasının arkasındaki yükseltilmiş kürsüde gebeliğinin son saatlerini yaşayan Saygıdeğer Malice şişkin karnıyla oturuyordu. İki tarafında, şeref yerlerini almış olan üç kızı; Maya, Vierna ve Lloth'un yüce rahibesi rütbesine yeni atanmış, en büyükleri Briza

bulunuyordu. Maya ve Vierna annelerinin daha genç kopyaları gibiydiler; büyük bir güce sahip olmalarına karşın, yanıltıcı şekilde ufak tefek ve narin. Ama Briza'nın ailenin fiziksel özelliklerini taşıdığı söylenemezdi. Oldukça iriydidrow ölçülerine göre kocamanve yuvarlak omuzlarla kalçalara sahipti. Briza'yı yakından tanıyanlar beden ölçüsüyle mizacının birbirine uyumlu olduğunu düşünürlerdi. Daha küçük bir beden Do'Urden Evi'nin en yeni yüce rahibesinin öfkesini ve kişiliğini taşıyamazdı.

"Dinin geri dönmek üzere olmalı," dedi Rizzen, ailenin şimdiki efendisi, "zamanın saldırı için uygun olup olmadığını bildirmek için."

"Narbondel sabah parıltısına kavuşmadan önce gidiyoruz," diye tersledi Briza, kalın ancak bıçak kadar keskin sesiyle. Suratında çarpık bir gülümsemeyle annesine döndü ve erkeğe haddini bildirişini onaylamasını bekledi.

"Çocuk bu gece geliyor," diye açıkladı Saygıdeğer Malice endişeli kocasına. "Dinin ne haber getirirse getirsin, gidiyoruz."

"Çocuk erkek olacak," diye inledi Briza düş kiriklığını saklamak için çaba sarf etmeksizin, "Do'Urden Evi'nin yaşayan üçüncü oğlu."

"Lloth'a kurban edilecek olan," dedi Zaknafein, şu an silah ustalığı gibi önemli bir pozisyonda bulunan, evin önceki efendisi Becerikli drow savaşçısı, tıpkı yanında duran ailenin en büyük oğlu Nalfein gibi, bu kurban etme fikrinden oldukça memnun görünüyordu Nalfein en büyük oğuldu ve Do'Urden Evi'nin rutbeleri içerisinde, Dinin'den başka bir rakibe ihtiyacı yoktu doğrusu

"Törenin gerektirdiği gibi," dedi Briza ve gözlerinin kızılı daha da parladı "Zaferimize yardımcı olması için'"

Rizzen huzursuzca kıpırdandı "Saygıdeğer Malice," diyecek cesareti buldu, "doğurmanın güçlüklerini iyi bilirsin Acaba acı dikkatinin..."

"Saygıdeğer Ana'yı sorgulamaya cüret mı ediyorsun?" dedi Briza keskin sesiyle ve kemerine rahatça iliştirilmiş yılan başlı kamçıya uzandı Saygıdeğer Malice elini uzatarak onu durdurdu

"Savaşa katıl," dedi Malice Rizzen'e, "ve bu savaşın önemli sorunlarıyla ilgilenmeyi evin dişilerine bırak."

Rizzen yerinden kıpırdandı ve bakışlarını indirdi.

Dinin şehrin batı duvarındaki burç ile Do'Urden Evi'nin iki küçük dikit kulesini birleştiren ve bina topluluğunun avlusunu oluşturan, büyü ile işlenmiş çite vardı. Bu çit, dünyadaki en sert metal olan adamantit'ten yapılmıştı ve her biri ölümcül görünüşte glyphler ve wardlarla donatılmış yüz kadar silahlı örümcek yontusu ile bezenmişti. Do'Urden Evi'nin görkemli yapısı pek çok drow evinin kıskançlık kaynağıydı, ancak mantar korusundaki muhteşem evleri gördükten hemen sonra, Dinin'in yaşadığı mekana bakarken hissettiği şey düş kiriklığı olmuştu Bina topluluğu basit ve oldukça yalındı, tıpkı duvarın bir bolumu gibi. Tek istisna, ailenin asillerine ayirilmış kemerli girişin yanındaki, iki kat boyunca uzanan mithril ve adamantit karışımı balkondu Bu balkonun her bir korkuluğu, hep birlikte tek bir parça sanat eserini oluşturan bin kadar yontu ile bezeliydi.

Menzoberranzan'dakı evlerin büyük çoğunluğunun aksine, Do'Urden Evi sarkıt ve dikit topluluklarının içinde bulunmuyordu. Yapının esas kısmı bir kovuğun içindeydi ve bu durumun savunma açısından üstünlüğü tartışma götürmez olsa da, Dinin kendini ailesinin daha ihtişamlı görünmesini dilerken buldu.

Heyecanlı bir asker gen donen ikinci oğul için kapıyı açmaya seğirtti Dinin askerin yanından tek bir söz etmeden geçip avluya doğru ilerlerken yüzden fazla meraklı gözün kendisini izlediğinin farkındaydı. Askerler ve köleler Dinin'ın bu geceki misyonunun beklenen savaşla ilgili olduğunu biliyorlardı.

Do'Urden Evi'nin ikinci katındaki gümüşi balkona uzanan hiçbir merdiven yoktu Bu da, evin liderini ayak takımı ve kölelerden ayırmak için düzenlenmiş önlemlerden biriydi. Drow asilzadelerinin merdivenlere gereksinimleri yoktu, doğuştan gelen büyü yetenekleri onlara havaya yükselebilme gücü veriyordu Dinin pek bilinçli bir çaba göstermeksizin kolaylıkla havada süzüldü ve balkona indi.

Hızla kemerin altından geçerek, büyülü ateşin normal ışık spektrumunda görüşe izin veriyor olmasına karşın, ınfra görüşü engelleyecek kadar parlak olmayan yumuşak tonlarıyla loş bir şekilde aydınlatılmış olan ana koridora girdi ikinci oğulun ulaşmak istediği yer koridorun sonundaki oymalı bakır kapıydı. Dinin kapının önünde durarak gözlerinin kızılötesi spektruma geçmesini bekledi Koridorun tersine, kapının ardındaki odada herhangi bir ışık kaynağı yoktu. Burası yüce rahibelerin dinleyici salonuydu, Do'Urden Evi'nin büyük mabedinin bekleme odası. Drowların mabetleri, Örümcek Kraliçe'nın karanlık ayinlerine uygun olarak, aydınlık mekanlar değillerdi

Hazır olduğunu hissettiğinde, Dinin kapıyı itip, iki şaşırmış dışı nöbetçinin yanından hızla ve tereddütsüz bir biçimde geçerek, cesurca annesinin önüne dikildi Ailenin uç kızı gözlerini kısarak cüretkar ve gösterişçi kardeşlerine baktılar 'izinsiz girmek ha' diye düşündüklerini biliyordu Dinin. Bu gece kurban edilecek olan o olmalıydı.

Dinin, bir erkek olarak bulunduğu alt konumun sınırlarını zorlamaktan ne kadar hoşlanırsa hoşlansın, Vierna, Maya ve Briza'nın tehdıtkar bakışlarını görmezden gelemezdi. Dişi oldukları için Dinin'den daha iri ve güçlüydüler ve tüm yaşamları boyunca kötü drow dininin güç ve silahlarının kullanımı konusunda eğitilmişlerdi Dinin, kız kardeşlerinin kemerlerındekı korkunç yılan başlı kırbaçların, ki bunlar rahibelerin büyülü uzantılarıydı, verecekleri cezanın beklentisi içinde kıvranmalarını seyretti. Sapları adamantitten yapılmıştı ve oldukça sıradandı, ancak bir sürü uçları vardı ve bunlar canlı yılanlardı. Özellikle Briza'nın kırbacı dans edip kıvrılan altı başlı bir aletti ve asılı olduğu kemerde kıvranarak düğümler oluşturuyordu. En çabuk cezalandıran her zaman Briza olurdu.

Ancak, Saygıdeğer Malice, Dinin'in çalımından oldukça hoşnut görünüyordu. Onun ölçülerine göre ikinci oğul haddini bilir ve emirleri korkusuzca ve sorgulamadan yerine getirirdi.

Dinin, öfkeden parlayan kız kardeşlerinin suratlarının tersine, annesinin ifadesindeki sakinliği görünce rahatladı. "Herşey hazır," diye konuştu, "De'Vir Evi, duvarları içine tıkıştıAlton dışarıda, elbette. O budala Sorcere'deki çalışmalarına devam ediyor."

"Yüzü Olmayan ile buluştun mu?" diye sordu Saygıdeğer Malice. "Akademi bu gece pek sessizdi," diye yanıtladı Dinin. "Buluşmamız kusursuz gitti."

"Anlaşmayı kabul etti mi?"

"Alton De'Vir'in icabına bakılacak," diyerek kıkırdadı Dinin. Sonra Saygıdeğer Malice'in planlarında yaptığı ufak değişikliği anımsadı; kendi şehvetini tatmin edecek zalimliğin hatirina Alton'un katlinin ertelenişini. Bu düşünce bir başka şeyi daha anımsattı: Lloth'un yüce rahibesinin, düşünceleri okuma konusunda, cesaret kırıcı bir yeteneği vardı.

"Alton bu gece ölecek," diye çabucak yanıtını tamamladı Dinin, diğerleri daha keskin detaylar için onu sıkıştırmadan önce.

"Mükemmel," diye uludu Briza. Dinin rahat bir soluk aldı.

"Zihin bağı için hazırlanın," diye büyürdu Saygıdeğer Malice.

Dört drow erkeği, Malice ve kızları önünde diz çöktüler: Rizzen, Malice'e; Zaknafein, Briza'ya; Nalfein, Maya'ya; ve Dinin de Vierna'ya. Rahibeler hep beraber ilahiye başladılar ve bir ellerini hafifçe karşılarındaki askerin alnına koyarak askerlerin tutkularına yoğunlaştılar.

"Yerlerinizi biliyorsunuz," dedi Saygıdeğer Malice tören tamamlanınca ve bir başka kasılmanın getirdiği acıyla yüzünü buruşturdu, "işimize başlayalım."

Bir saatten daha kısa bir süre sonra, Zaknafein ve Briza, Do'Urden Evi'nin üst girişinin dışındaki balkonda yan yana durmaktaydılar. Altlarında, mağara zemininde, aile ordusunun ikinci ve üçüncü birlikleri, Rizzen ve Nalfein'a ait olanlar, koşuşturup duruyor ve ısıtılmış deri bantlarla metal parçalarını kuşanıyorlardı. Bu, ısıyı gören drow gözleri için bir kamuflajdı. Dinin'in grubu; yüz kadar köle goblinden oluşan ilk vurucu güç, uzun süre önce ayrılmıştı.

"Bu geceden sonra adımız duyulacak," dedi Briza. "Hiç kimse onuncu evin, De'Vir kadar güçlü bir eve karşı saldırıya geçmeye cüret edeceğini

tahmin edemezdi. Bu geceki kanlı gösteriden sonra fısıltılar yayılmaya başladığında, Baenre bile Daermon N'a'shezbaernon'u ciddiye alacak!" Balkona yaslanıp, iki birliğin sessizce hizaya geçerek kendilerini dolambaçlı şehir yollarında ayrı güzergahlardan mantar korusuna ve beş sütunlu De'Vir Evi'ne ulaştıracak yolculuğa başlamalarını izledi. Saygıdeğer Malice'in en büyük kızının sırtına bakarken Zaknafein'ın arzuladığı tek şey, Briza'nın kaburgalarının arasına bir hançer saplamaktı. Ancak, her zaman olduğu gibi, doğru bir karar vererek elini olduğu yerde tuttu.

"Gerekenler yanında mı?" diye sordu Briza, Zak'a, Saygıdeğer Malice'in koruyucu bir eda ile yanıbaşında oturduğu zamankinden daha fazla saygı göstererek. Zak sadece bir erkekti, bir zamanlar Saygıdeğer Malice'e kocalık etmiş olduğu ve bu sebeple yine bir zamanlar evin efendisi konumunda bulunduğu için aile adını taşımasına izin verilen halk tabakasından biri. Yine de Briza onu öfkelendirmekten korkuyordu. Zak, Do'Urden Evi'nin silah ustası idi. Uzun boylu, kaslı ve pek çok dişiden daha güçlü kuvvetli olmasının yanı sıra, dövüş sırasındaki hiddetine tanık olanlar tarafından Menzoberranzan'ın tüm dişi ve erkek savaşçıları arasında en iyilerden biri olarak kabul edilirdi. Her ikisi de Örümcek Kraliçe'nin yüce rahibeleri olan Briza ve annesinin yanı sıra, Zaknefein'de, kılıç kullanmaktaki rakip tanımaz ustalığı sayesinde Do'Urden Evi'nin en önemli sahsiyetlerindendi.

Zak cübbesini geriye attı ve kemerindeki küçük keseyi açarak içindeki bir sürü ufak seramik küreyi gösterdi. Briza şeytani bir gülümseme ile narin ellerini birbirine sürttü.

"Saygıdeğer Ginafae pek hoşnut olmayacak," diye fısıldadı.

Zak gülümsemeye karşılık verdi ve yola çıkmakta olan askerlere bakmak için döndü. Hiçbir şey silah ustasına drow elf lerini öldürmekten daha büyük haz vermiyordu, özellikle de Lloth'un rahibelerini.

"Hazırlan," dedi Briza birkaç dakika sonra.

Zak gür saçlarını yüzünden geri attı ve gözlerini sıkıca kapatıp kaskatı durdu. Briza yavaşça çıkardığı büyülü değneğini harekete geçirecek ilahiyi

söylemeye başladı. Değneği önce Zak'ın bir omzuna, ardından da diğerine dokundurdu ve sonra adamın kafasının üzerinde hareketsizce tuttu.

Zak buz serpintilerinin üzerine düşüşünü, giysilerine, zırhına, hatta tenine işleyişini hissetti. Ta ki bedeni ve sahip olduğu herşey soğuyarak tek bir ısı ve renge kavuşana dek. Zak büyü soğuğundan nefret ederdi. Bu, ona ölümü hissettiriyordu. Ancak büyülü değneğin serpintilerinin etkileri sayesinde, Karanlıkaltı yaratıklarının ısı algılayan gözleri için bir kaya kadar gri göründüğünü biliyordu, sıradan ve fark edilmez.

Zak gözlerini açarak ürperdi ve hala ustalığını icra edebileceklerinden emin olmak için parmaklarını esnetti. Sonra yeniden, ikinci büyü olan 'çağırma'nın ortalarına varmış olan Briza'ya baktı. Bu büyü biraz zaman alabilirdi, bu yüzden arkasındaki duvara yaslanarak kendisini bekleyen keyifli ve bir o kadar da tehlikeli olan görevi tekrar düşündü. Saygıdeğer Malice'in De'Vir evinin tüm rahibelerini ona bırakması ne düşünceli bir davranıştı!

"Bitti," diye bildirdi Briza birkaç dakika sonra. Zak'ın bakışlarını yukarı, devasa mağaranın görünmeyen tavanı altındaki karanlığa yönlendirdi.

Zak ilk olarak Briza'nın eserini fark etti, yaklaşmakta olan, sarı renkli ve mağaranın normal havasından daha sıcak bir hava akımı. Yaşayan bir hava akımı.

Büyü gücü ile yaratılmış mahlukat balkonun ucunda durarak, itaatkar bir biçimde, kendisini çağıranın emirlerini bekliyordu. Zak tereddüt etmedi. Yaratığın tam ortasına atılarak kendisini havada tutmasına izin verdi.

Briza son bir selam gönderdikten sonra, hizinetkarına gitmesini işaret etti. "İyi bir dövüş dilerim," dedi çoktan havada görünmez hale geçmiş olan Zak'a.

Menzoberranzan şehri altında serildiğinde, Zak, Briza'nın sözlerindeki ironiye gülümsedi. Briza da De'Vir Evi'nin rahibelerinin ölümünü en az Zak kadar istiyordu, ancak tamamen farklı sebeplerden.

Tüm güçlükleri bir tarafa, Zak, Do'Urden Evi'nin rahibelerini öldürmekten de aynı keyfi alırdı.

Silah ustası adamantit kılıçlarından birini kavradı. Bu, büyü ile yapılmış ve son derece keskin bir drow silahıydı. "Gerçekten de iyi bir dövüş," diye fısıldadı. Briza ne kadar iyi olduğunu bir bilebilseydi.

BÖLÜM 2

De'Vir Evi'nin Düşüşü

Dinin, başıboş dolaşan tüm bugbearlarm ve drowlar da dahil olmak üzere, Menzoberranzan'ı oluşturan tüm ırkların şimdi yolundan çekilmek için telaş içinde koşuşturduklarını keyifle fark etti. Do'Urden Evi'nin ikinci oğlu bu kez yalnız değildi. Evin neredeyse altmış askeri Dinin'in ardında bitişik nizam yürüyorlardı. Bunların da arkasından, yine aynı düzenle, ancak macera için çok daha az hevesli, daha aşağı ırklardan yüz kadar silahlı köle gelmekteydi; goblinler, orclar ve bugbearlar.

Seyredenler, bir drow evinin savaşa gitmekte olduğundan emindiler. Bu, Menzoberranzan'da her gün rastlanan bir olay olmamakla birlikte, pek de umulmadık bir şey değildi. Her on yılda en az bir kere, bir ev, başka bir evin bertaraf edilmesi suretiyle şehir hiyerarşisindeki konumunu yükseltebileceğine karar verirdi. Bu oldukça riskli bir girişimdi, zira kurban seçilen evin tüm asilzadelerinin çabucak ve sessizce haklanması gerekiyordu. Eğer saldırgana suçlama yöneltebilecek bir tek kişi bile kurtulursa, saldırıda bulunan ev Menzoberranzan'ın acımasız 'adalet' sistemi tarafından tamamen ortadan kaldirilabilirdi. Ancak, eğer saldırı kusursuz bir biçimde gerçekleştirilirse, hiçbir sorun çıkmazdı. Bu durumda tüm şehir,

hatta en önemli sekiz saygıdeğer anadan oluşan yönetici konsey bile saldırganları cesaret ve zekalarından ötürü gizlice alkışlar ve bu olay hakkında artık tek bir söz bile edilmezdi.

Do'Urden Evi ile De'Vir Evi arasında doğrudan bir iz bırakmak istemeyen Dinin dolambaçlı bir yol izledi. Yarım saat sonra, o gece ikinci kez, De'Vir Evi'ni çevreleyen dikit kümesine sinsice sokuldu. Askerleri hevesle arkasından geliyor, silahlarını hazır ederek önlerinde duran yapıya karşı tüm önlemlerini alıyorlardı. Kölelerin hareketleri daha yavaştı. Kalplerinin derinliklerinde bir yerde bu savaşta öleceklerini bildiklerinden, pek çoğu bir tür kaçış yolu aranıyordu. Ancak, yine de ölümün kendisinden çok, kara elflerin gazabından korktukları için kaçmaya teşebbüs etmeyeceklerdi. Menzoberranzan'ın tüm çıkışları çarpık drow büyüleriyle korunurken nereye gidebilirlerdi ki? İçlerinde, drow elflerinin yeniden yakalanan kölelere verdikleri vahşi cezalara tanık olmayan yoktu. Dinin'in komutuyla mantar çitinin çevresindeki pozisyonlarını aldılar.

Dinin büyük kesesine uzandı ve içinden ısıtılmış bir metal yaprağı çıkardı. Kızılötesi spektrumda daha da parlayan nesneyi arkasında üç kez sallayarak Nalfein ve Rizzen'in yaklaşmakta olan birliklerine işaret gönderdi. Sonra, her zamanki kendini beğenmiş edasıyla, metali havada çevirip yakaladı ve ısı kalkanlı kesesinin gizliliğine geri koydu. Bu işaret üzerine, Dinin'in drow birliğindeki askerler, büyülü oklarını küçük yaylarına yerleştirdiler ve belirlenen hedeflere nişan aldılar.

Her beşinci mantar bir çığırtkandı ve her ok bir ejderin kükreyişini bile susturacak büyülü bir dvveomer taşıyordu. "... iki ... üç," diye saydı Dinin eliyle tempo tutarak, zira askerlerin üzerindeki büyülü sessizlik çemberi içinde hiçbir sözcük duyulmazdı. Küçük silahındaki tel gevşeyerek oku en yakındaki çığırtkana fırlattığında çıkan 'klik' sesini hayal etti. Böylece tüm oklar De'Vir Evi'ni çevreleyen kümeyi buldu ve ilk alarm üç düzine ok tarafından sistemli bir şekilde susturulmuş oldu.

Menzoberranzan'ın tam ortasında, Saygıdeğer Malice, kızları ve evin rahibelerinden dördü, Lloth'un lanetli sekizler çemberine toplanmışlardı Kotu tanrıçalarının değerli taştan yapılmış idolu etrafında daire oluşturarak, çabalarına yardımcı olması için Lloth'a yakardılar

Malice, en başta, doğum için hazırlanmış bir iskemlede oturuyordu Briza ve Vierna iki tarafında yer almışlardı ve Briza da sıkı sıkı Malice'in elini tutuyordu

Seçkin grup hep beraber ilahı söyleyerek enerjilerim tek bir nahoş büyü üzerinde birleştiriyordu Bir an sonra, zihinsel olarak Dının'e bağlanmış olan Vierna ilk saldırı grubunun yerlerini aldığını anladığı zaman, Do'Urden'ın sekizler çemberi rakip eve ilk zihinsel enerji dalgalarını gönderdiler

Saygıdeğer Ginafae, iki kızı ve De'Vir Evi'nin üst düzey beş rahibesi, beş dıkıtlı evin ana mabedinin karartılmış bekleme odasında bir araya toplandılar Saygıdeğer Ginafae'nın Lloth''n gözünden düştüğünü öğrenmesinden bu yana her gece burada toplanarak kederli dualar etmişlerdi. Ginafae, Örümcek Kraliçe'nın takdirini kazanmak için bir yol bulana dek evinin ne kadar savunmasız olduğunun farkındaydı. Menzoberranzan'da altmış altı başka ev vardı ve bunlardan yirmisi, böylesine belirgin bir dezavantaja sahip De'Vir Evi'ne saldırmaya cüret edebilirdi Sekiz rahibe oldukça endişeliydi. Bir şekilde, bu gecenin olaylarla dolu olabileceğinden şüpheleniyorlardı

İlk hisseden Ginafae oldu. Karmakarışık algıların dondurucu esintisi, af dilenme duasının tam ortasında kekelemesine yol açmıştı De'Vir Evi'nin diğer rahibeleri, analarının hiç de tarzı olmayan bir şekilde dilinin sürçmesi üzerine tedirgin bir şekilde ona bakarak bir yanıt beklediler

"Saldırıya uğradık," dedi Ginafae soluk soluğa Başı, Do'Urden Evi'nin güçlü rahibelerinin artan saldırıları yüzünden belli belirsiz bir ağrı ile dövülüyordu

Dinin'ın ikinci sinyaliyle birlikte kölelerden oluşan birlik harekete geçti Gizlice ve sessizce mantar çitine hücum ettiler ve geniş uçlu kılıçlarıyla kendilerine yol açarak ilerlediler Do'Urden Evi'nin ikinci oğlu De'Vir Evi'nin avlusuna böylesine kolay girilebiliri esini keyifle izledi. "Pek de hazırlıklı nöbetçiler değiller," diye fısıldadı sessiz bir alayla, yüksek duvardaki kızıl parıltılı yaratık başı heykellerini kastederek. Gecenin daha erken saatlerinde nasıl da uğursuz görünmüşlerdi oysa. Şimdi ise olanı biteni çaresizce izlemekteydiler

Dinin çevresindeki askerlerin olculu ancak gittikçe artan beklentisini fark etti. Drowlara özgü savaşma arzularını güçlükle zaptedıyorlardı. Ara sıra, kölelerden bin bir nöbetçi glyph'ın üstüne düştüğünde, bir ölüm parıltısı görülüyordu, ancak bu görüntü, ikinci oğul ve drowları sadece güldürüyordu. Aşağı ırklar, Do'Urden Evi'nin ordusunda sadece gözden çıkarılabilecek 'yem'lerdi. Bu goblınlerın De'Vir Evi'ne getirilmelerinin tek sebebi, yol üzerindeki ölümcül tuzakların tetiğini çekmek ve gerçek askerlerin, yanı drow elflerinin yolunu açmaktı

Şimdi çıt tamamen açılmış ve mahremiyet ortadan kaldırılmıştı, De'Vir Evi'nin askerleri istilacı kölelerle evin sınırları içinde kafa kafaya geldiler. Dinin saldırı komutunu vermek üzere elini henüz kaldırmıştı ki, uğursuz bir coşku ile suratları çarpılmış altmış drow savaşçısı silahlarını sallayarak öne atılıp işe koyuldular

Ancak, yapacakları son bir iş kaldığını anımsayınca durdular. Her drow, soylu ya da avam, bir takım büyülü güçlere sahipti Kara elflerın en kötüsü bile, Dinin'ın o gece daha erken saatlerde caddede bugbearlarla karşılaştığında yaptığı gibi, kolayca karanlık küresini çağırdı. Şimdi, altmış Do'Urden askeri mantar çitinin ardındaki De'Vir Evi'ni birbiri ardına gelen karanlık toplar halinde dövmekteydiler.

Tüm gizliliğe ve tedbirlere karşın, Do'Urden Evi bir sürü gözün saldırıyı izlediğini biliyordu. Tanıklar pek sorun değildi, saldırgan evin kimliğini teşhis edecek kadar umursamazlardı. Ancak, töreler ve kurallar belli bir miktar gizliliğin olmasını öngörüyordu. Göz açıp kapayana dek, De'Vir Evi şehrin geri kalanının gözünde Menzoberranzan'ın manzarası içindeki karanlık bir nokta haline geldi

Rizzen en küçük oğlunun ardından geldi "Çok iyi!" dedi drowların karmaşık işaret diliyle "Nalfein arka taraftan girdi."

"Kolay bir zafer, dedi kendim beğenmiş Dinin işaretlerle, "eğer Saygıdeğer Ginafae ve rahibeleri kontrol altında tutuluyorlarsa "

"Saygıdeğer Malıce'e güven," diye yanıtladı Rizzen Oğlunun omzuna hafifçe vurdu ve askerlerin peşinden yerle bir edilmiş mantar çitinin ötesine geçti.

De'Vir Evi'nin oldukça yukarılarında, Zaknafein, Briza'nın hizinetkarının hava akımından kollarında rahatça dinlenmekte ve olan biteni izlemekteydi. Bulunduğu hakim noktada, Zak karanlık çemberi içinde görebiliyor, büyülü sessizlik çemberinde duyabiliyordu. Dinin'in birliği, içen giren ilk drow askerleri, her kapıda direnişle karşılaşmışlardı ve fena halde dövülmekteydiler. Nalfein ve askerleri, Do'Urden Evi'nin büyücülük konusundaki en deneyimli birliği, binanın arka tarafındaki çitlerden girdiler. Şimşekler ve büyülü asit topları De'Vir Evi'nin avlusunu yıldırımlar gibi dövüyor ve hem Do'Urden yemlerini hem de De'Vir savunmasını aynı anda haklıyorlardı.

On avluda, Rizzen ve Dinin, Do'Urden Evi'nin en iyi savaşçılarına komuta etmekteydiler. Zak savaşın en kızışmış döneminde Lloth'un inayetinin kendi evinin üzerinde olduğunu görebiliyordu, çünkü Do'Urden Evi'nin askerlerinin akınları duşmanınkınden daha hızlı ve darbeleri daha oldurucuydu. Birkaç dakika içinde, beş surunun içindeki savaş tamamen kazanılmıştı.

Zak kollarındaki aralıksız donma hissinden kurtulup hava akımından hizinetkarı harekete geçirdi. Rüzgardan döşeğinin üstünde aşağı düşmeye başladı. Merkezi sütunun üst odalarının bulunduğu terasa birkaç ayak kala serbest düşüşe geçti Aniden, biri dişi iki nöbetçi onu karşılamak üzere atıldılar.

Ancak, nöbetçiler, şaşkınlık içinde duraladılar ve bu dikkat çekıçı bulanıklığın gerçek şeklini anlamaya çalıştılar. Zaknafein Do'Urden adını daha önce hiç duymamışlardı.

Ölümün kapılarında olduğunu bilmiyorlardı.

Zak'ın kırbacı havada çakıp dışının boğazında derin bir kesik oluştururken, diğer eliyle tuttuğu kılıcı da bir dizi ustaca hamleyle erkek nöbetçiyi yere yıktı Zak her ikisini de tek bir hareketle bitirdi. Bileğinin bir hareketi ile kırbacın hala boğazında dolanmış halde durduğu dişiyi terastan aşağı fırlatırken, aynı anda erkeğin suratına bir döner tekme oturtup onu da mağara zeminine yolladı.

Böylece Zak içen girdi ve orada bir başka nöbetçi kendisini karşılamak üzere doğruldu. Ancak, bu da çok geçmeden kendini Zak'ın ayakları dibinde buldu.

Sarkıt kulenin eğimli duvarlarından kayarken, Zak'ın soğutulmuş bedeni taş ile kusursuz bir biçimde bütünleşmişti De'Vir Evi'nin askerleri çevrede telaşla koşuşturuyor, ve daha şimdiden her yapının en alt seviyesi ile iki sütunu tamamen ele geçiren bu davetsiz konuklara karşı bir savunma oluşturmaya çabalıyorlardı. Zak onlarla ilgilenmiyordu adamantit silahların çınlamasından, komuta bağırtılarından ve ölüm çığlıklarından soyutlanmış, bunların yerine kendisim amaçladığı yere götürecek tek bir sese yoğunlaşmıştı, hep beraber söylenen, çılgınca bir şarkı.

Sütunun merkezine giden, örümcek oymalarıyla kaplı boş bir koridor buldu. Tıpkı Do'Urden Evı'ndekı gibi, bu koridor da üzeri süslemelerle dolu iki büyük kapıyla son buluyordu. Süslemelerin çoğunluğu örümcek motiflerinden oluşmuştu 'Burası olmalı, diye mırıldandı Zak kukuletasını kafasına geçirerek.

O sırada, dev bir örümcek gizlendiği yerden fırlayarak yanına atladı Zak yaratığın karnına dalıp alttan bir tekme savurdu ve yuvarlanarak kılıcını canavarın şişkin gövdesine sapladı. Yapışkan bir sıvı silah ustasının her tarafına boşalırken, örümcek titredi ve çabucak olumun kollarına teslim oldu.

"Evet," diye fısıldadı Zak örümceğin sıvısını yüzünden silerken, "burası olmalı". Ölü canavarı gizli yuvasına geri sürükledi ve yaratığın yanına kıvrılarak kimsenin bu kısa müsabakayı fark etmemiş olmasını diledi

Zak çarpışan silahların sesinden savaşın neredeyse bu kata sıçradığını söyleyebilirdi. Ancak, De'Vir Evi şimdi savunma güçlerini yerine yerleştirmiş ve sonunda direnişe geçmiş gibi görünüyordu.

"Şimdi, Malice," diye fısıldadı Zak, zihin bağı ile bağlandığı Briza'nın endişesini algılamasını umarak. "Geç kalmamıza izin verme."

Do'Urden Evi'nin mabedinin bekleme odasında, Malice ve maiyetındekiler De'Vir Evi'nin rahibeleri üzerindeki zalim zihinsel

saldırılarını sürdürmekteydiler. Lloth onların dualarını dığerlerınınkınden daha iyi duyuyor ve Do'Urden Evi'nin rahibelerine zihinsel savaşlarında daha güçlü büyüler bahşediyordu. Daha şimdiden düşmanlarını savunma pozisyonuna sokmuşlardı De'Vir'ın sekizler çemberındekı alt düzey rahibelerden biri, Briza'nın zihinsel saldırıları ile bertaraf edilmişti ve şimdi yerde, Saygıdeğer Ginafae'nın ayaklarından birkaç inç uzaklıkta, cansız bir şekilde yatıyordu Fakat güç aniden yavaşladı ve savaş eşit bir seviyeye gelir gibi oldu.

Eli kulağında bir doğum ile uğraşan Saygıdeğer Malice konsantrasyonunu kaybediyordu. Onun sesi olmadan, uğursuz çemberinin büyüleri zayıflamaktaydı Yanında duran güçlü Briza annesinin elini o kadar sıkı kavradı ki, tüm kan çekilerek Malıce'nın elini serinletti. Diğerleri bunun, doğum sancısı içindeki dişinin bedenindeki tek soğuk nokta olduğunu görebiliyorlardı. Briza kasılmaları ve gelmekte olan çocuğun beyaz saçlı başını kontrol etti ve doğum zamanını hesapladı. Bu, doğum ağrısını tatsız bir saldırı büyüsüne dönüştürme tekniği, daha önce, efsane dışında, hiç denenmemişti ve Briza zamanlamanın kritik bir faktör olduğunu biliyordu.

Annesinin kulağına eğilerek ölümcül büyülü sözcükler fısıldadı.

Saygıdeğer Malice, soluk soluğa, büyünün başlangıcını fısıldayarak yanıt verdi ve ızdırabının getirdiği hiddeti kötü bir güce dönüştürmeye başladı.

"Dınne douward me brechen tol," diye yakardı Briza.

"Dınnen douward maa brechen tol!' diye hirildadı Malice. Acısını odaklamakta öylesine kararlıydı ki, dişlerini ince dudaklarından birine geçirivermıştı.

Bebeğin kafası bu kez daha belirgin bir şekilde ortaya çıkmıştı ve kalmaya niyetli görünüyordu.

Briza titremeye başladı ve büyülü sözcükleri anımsamakta zorlandı. Son kısmı annesinin kulağına fısıldarken, sonuçlarından neredeyse ürkmüştü.

Malice soluğunu ve cesaretini topladı. Büyünün verdiği karıncalanma hissini doğumun ağrısı kadar açık seçik duyuyordu Heykelin etrafında durarak inanmaz bakışlarla kendisim izleyen kızlarına, kaynayan suyun ısısı kadar parlak ter damlaları döken, ısıtılmış öfkeden kızıl bir bulanıklık gibi görünüyordu.

"Abec," diye başladı sürekli artan bir baskı hissederek "Abec." Bebeğin başı ilerlerken, derisindeki ısınmayı, ani ve kaygan bir azat edişi, doğurmanın ani coşkusunu hissetti.

Abec dışına "BREG DOUWARD" diye haykırdı Malice, kendi evinin rahibelerini bile sarsan son bir büyü gücü patlamasının tüm ızdırabını bir tarafa iterek.

Saygıdeğer Malice'in coşku patlaması ile taşınan dvveomer, De'Vir Evi'nin mabedine yıldırım gibi düşerek değerli taştan yapılma Lloth heykelini parçalara ayırıp çift kanatlı kapıyı eğri büğrü bir metal yığını haline getirirken, Saygıdeğer Ginafae ile maiyetini yerlere fırlattı.

Mabedin kapıları yanından uçup giderken, gözlerine inanamayan Zak başını salladı "iyi darbe, Malice."

Kendi kendine kıkırdayarak mabede girdi. Infra görüşünü kullanarak etrafa çabucak göz gezdirdi ve ışıksız odada üstleri başları paralanmış halde, yeniden ayakta durmaya çabalayan yedi kişi saydı. Saygıdeğer Malıce'ın ustun gücü karşısında yeniden başını sallayarak kukuletasını yüzüne indirdi.

Ayakları dibinde küçük seramik bir küreyi kırarken sunduğu tek açıklama kırbacını bir kez şaklatmak oldu. Küre parçalara ayrılınca içinden Briza'nın böyle durumlar için büyüledığı bir topak düştü; gün ışığının aydınlığı gibi parlayan bir topak.

Karanlığa alışmış ve ısı kaynaklarına ayarlı gözler için böylesine bir parlaklık kör edici bir ızdırap demekti. Rahibelerin acı dolu haykırışları Zak'a oda içindeki sistematik gezisinde yardımcı olmaktan başka bir işe yaramadı. Zak kılıcının drow derisine girişini her hissedişinde, kukuletasının altında yüzüne kocaman bir gülümseme yayılıyordu.

Bir büyünün başlangıç sözcüklerini işitince De'Virlerden birinin tehlikeli olabilecek kadar kendine geldiğini anladı. Ancak, silah ustasının nişan almak için gözlerine ihtiyacı yoktu ve kırbacının saklayışı Saygıdeğer Ginafae'nin dilini ağzından söküp aldı.

Briza yeni doğanı örümcek heykelinin sırtına yerleştirdi ve tören hançerini kaldırarak aletin zalim işçiliğini hayranlıkla incelemek için durakladı. Sapı sekiz bacaklı bir örümcek gövdesi şeklinde yapılmıştı ve bacaklarda tüy gibi görünmesi için yapılmış kancalar vardı, ancak bunlar bıçak işlevi görsün diye aşağı doğru dönüktü. Briza aleti bebeğin göğsü üzerinde kaldırdı.

"Çocuğa isim ver," diye yakardı annesine. "Çocuk isimlendirilmezse Örümcek Kraliçe kurbanı kabul etmeyecektir!"

Saygıdeğer Malice başını iki yana sallayarak kızının sözcüklerinden anlam çıkarmaya çalıştı. Herşeyini büyü ve doğum anına vermiş olan saygıdeğer ana, şu anda tutarlılığını güçlükle muhafaza ediyordu.

"Çocuğu isimlendir!" diye buyurdu aç tanrıçasını doyurmak için sabırsızlanan Briza.

"Sonunda yaklaşıyor," dedi Dinin kardeşine, De'Vir Evi'nin alçak sütunlarından birinin alt salonunda buluştuklarında. "Rizzen zafer kazanarak yukarıya doğru çıkıyor ve Zaknafein'in karanlık işi de tamamlanmış olmalı."

"Çok sayıda De'Vir askeri bizim tarafımıza geçti," diye yanıtladı Nalfein.

"Sonucu görebiliyorlar," diyerek güldü Dinin. "Bizim evimiz de diğer evler kadar işlerine yarar ve halk tabakasından kişilere göre hiçbir ev ölmeye değmez. Görevimiz yakında bitecek."

"Kimsenin fark edemeyeceği kadar çabuk," dedi Nalfein.

"Şimdi Do'Urden, Daermon N'a'shezbaernon, Menzoberranzan'ın Dokuzuncu Evi oldu ve De'Vir de belasını buldu!"

"Dikkat!" diye bağırdı Dinin aniden. Kardeşinin omzu üzerinden bakarken, gözleri sahte bir dehşetle büyümüştü.

Nalfein anında tepki vererek arkasındaki tehlikeyle karşılaşmak üzere döndü ve asıl tehlikeyi ardına aldı. Nalfein aldatmacayı fark eder fark etmez Dinin'in kılıcı omurgasına saplandı. Dinin kafasını kardeşinin omzuna koyarak yanağını Nalfein'inkine yapıştırdı ve kızıl ısı parıltısının kardeşinin gözlerini terk etmesini izledi.

"Kimsenin fark edemeyeceği kadar çabuk," diye alay etti kardeşinin önceki sözlerini yineleyerek.

Cansız bedeni ayaklarının dibine bıraktı. "Şimdi Dinin, Do'Urden Evi'nin büyük oğlu oldu ve Nalfein belasını buldu."

"Drizzt," dedi Saygıdeğer Malice bir solukta. "Çocuğun adı Drizzt!"

Briza bıçağı daha sıkı kavradı ve ayini başlattı. "Örümceklerin Kraliçesi, bu bebeği kabul et," diye başladı. Hançeri saplamak üzere biraz daha havaya kaldırdı.

"Sana Drizzt Do'Urden'i veriyoruz, muhteşem zaferimizin karşılığı ola..."

"Dur!" diye seslendi Maya odanın bir yanından. Kardeşi Nalfein ile olan zihinsel bağı birden kesilmişti. Bu sadece tek bir anlama gelebilirdi. "Nalfein öldü," diye bildirdi. "Artık bebek yaşayan üçüncü oğul değil."

Vierna merakla kızkardeşine baktı. Maya'nın Nalfein'in ölümünü hissettiği an, zihinsel olarak Dinin'e bağlanmış olan Vierna da kuvvetli bir duygu dalgası hissetmişti. Kıvanç mıydı? Vierna zarif parmaklarının birini büzdüğü dudaklarına götürerek Dinin'in suikastı başarıyla tamamlayıp tamamlayamadığını merak etti.

Briza örümcek şeklindeki hançeri hala bebeğin göğsü üzerinde tutuyor, bu yenidoğanı Lloth'a vermek istiyordu.

"Örümcek Kraliçe'ye üçüncü yaşayan oğulu vaadettik," diye uyardı Maya. "Ve bu verildi."

"Ama kurban edilerek değil," diye karşı çıktı Briza.

Vierna omuz silkti. "Eğer Lloth, Nalfein'ı kabul ettiyse, verilmiş demektir. Bir tane daha vermek Örümcek Kraliçe'nin öfkesini kabartabilir."

"Ama vaadettiğimizi vermemek daha da kötü olabilir," diye ısrar etti Briza.

"O halde işi bitir," dedi Maya.

Briza hançeri sımsıkı kavrayarak ayını tekrar başlattı.

"Elini olduğu yerde tut," diye buyurdu Saygıdeğer Malice iskemlesinde doğrularak "Lloth tatmin oldu, zafer kazanıldı O halde erkek kardeşinize hoş geldin deyin, Do'Urden Evi'nin en yeni üyesine"

"Sadece bir erkek," dedi Briza apaçık bir tiksinti ile ve heykelle çocuktan uzaklaştı.

"Gelecek sefer daha iyisini yaparız," diye kıkırdadı Saygıdeğer Malice, bir yandan da gelecek bir sefer olup olmayacağını merak ederek Yaşamının beşinci yüzyılının sonlarına yaklaşmıştı ve drow elflerı, hatta genç olanlar bile, pek bereketli bir ırk değillerdi. Briza'yı gençlik çağında, yüz yaşında doğurmuştu ve sonraki dört yüz yılda ancak beş başka çocuk yapabilmişti Bu bebek, Drizzt bile bir sürpriz olmuştu ve Malice bir daha gebe kalabileceğini pek sanmıyordu.

"Bu kadar düşünmek yeter," diye mırıldandı kendi kendine, yorgun bir şekilde ' Buna bol bol vakit olacak ' iskemlesine geri çoktu ve uğursuz bir şekilde keyiflenerek, yükselen gücü ile ilgili düşlerine gömüldü.

Zaknafein, kukuletası elinde ve kılıcı ile kırbacı kemerine rahatça yerleştirilmiş halde, De'Vir binasının ana sütunu içerisinde yürüdü. Ara sıra, bir çarpışmanın gurultusu duyuluyor, ama çabucak bitiyordu Do'Urden Evi zafere ulaşmış, onuncu ev dördüncü'yü devirmişti ve şimdi tek yapılması gereken kanıtları ve tanıkları ortadan kaldırmaktı. Alt düzey rahibelerden bir grup ortalıkta gezinerek yaralı Do'Urden'lere yöneliyor ve canlandırma yeteneklerini aşan cesetleri hareketlendirerek bedenlerinin suç sahnesinden

yürüyerek uzaklaşmalarını sağlıyorlardı. Do'Urden Evi'ne geri dönüldüğünde, onarılabılecek durumdaki cesetler yeniden canlandırılacak ve işe koşulacaktı.

Rahibeler, peşlerinde gitgide daha uzun kuyruklar oluşturan Do'Urden zombılerı olduğu halde odadan odaya yürürken, Zak gözle görülür bir ürperti ile arkasını döndü.

Zaknafein bu topluluğu çok tatsız bulmuştu, ancak sonraki daha da beterdi. İkı Do'Urden rahibesi, yedek kuvvetleri oluşturan askerleri yapının içinde yönlendiriyor ve sağ kalan De'Vir'lerın gizlendikleri yeri bulmak için bir arama büyüsü kullanıyorlardı. Bir tanesi, Zak'in birkaç adım ötesinde durdu. Büyüsünün kaynağını hissedince gözleri içeri döndü. Parmağını dehşet verici bir kehanet çubuğu gibi ağır ağır öne, drow etine doğru uzattı.

"Orada" dedi, duvarın dibinde bir yeri işaret ederek. Askerler aç bir kurt sürüsü gibi atılarak gizli kapıyı paraladılar içende De'Vir Evi'nin çocuklarını saklayan bir hücre vardı. Bunlar avam değil, asilzadeydiler ve canlı yakalanamazlardı.

Zak bu görüntüden uzaklaşmak için adımlarını hızlandırdı, ancak aç Do'Urden askerleri işlerini bitirirlerken çocukların çaresiz haykırışlarını açık seçik duyabiliyordu. Zak şimdi kendisini koşarken buldu. Koridorda bir köşeyi hızla döndüğünde neredeyse Dinin ve Rizzen'le çarpışıyordu.

"Nalfein öldü," dedi Rizzen kayıtsızca.

Zak derhal dönerek şüphe dolu bakışlarla genç Do'Urden oğluna baktı.

"Bu işi yapan De'Vir askerini geberttim," dedi Dinin, kendini beğenmiş gülümsemesini saklamaya uğraşmadan.

Zak neredeyse dört yüz yıldır ortalıktaydı ve hırslı ırkının yöntemlerinden hiç de habersiz değildi. Kardeş prensler savunma göreviyle sıraların ardından gelmişlerdi ve düşmanla aralarında bir sürü Do'Urden askeri bulunuyordu. Kendi evlerinden olmayan bir drowla karşılaştıklarında ise De'Vir'in sağ kalan askerlerinin büyük çoğunluğu Do'Urden Evi'nin

tarafına geçmişti. Zak, Do'Urden kardeşlerin herhangi birinin De'Vir askerlerinden bir hareket gördüklerinden bile şüpheliydi.

"Ayin odasındaki katliamın tanımı tüm birliklere yayılmış durumda," dedi Rizzen silah ustasına. "Her zamanki kusursuz performansını sergiledintıpkı umduğumuz gibi".

Zak, efendiye hakir gören bir bakış fırlattı ve yoluna devam etti. Binanın ana kapılarından aşağı, büyülü karanlık ve sessizliğin dışına, Menzoberranzan'ın karanlık şafağına Rizzen, uzun bir eşler sıralamasında, Saygıdeğer Malice'in şu anki eşiydi, daha fazlası değil. Malice onunla ışını bitirdiğinde, onu ya basit askerlik rutbesine geri gönderecek ve Do'Urden isminden ve bu isimle bağlantılı tüm haklardan yoksun bırakacak, ya da ondan tamamen kurtulacaktı. Zak'ın Rizzen'e saygı borcu yoktu.

Zak mantar çitinin ötesinde, bulabildiği en yüksek hakim noktaya çıktı ve sonra yere indi. Sonra, Do'Urden ordusu, baba ile oğul, askerlerle rahibeler ve ağır ağır ilerleyen iki düzine drow zombisinden oluşan kafilenin eve dönüş yolculuğunu büyülenmişçesine izledi. Neredeyse bütün kölelerini kaybetmiş ve geride bırakmışlardı, ancak De'Vir Evi'nin yıkıntılarını terkeden grup, o gece daha erken saatlerde gelenlerden daha kalabalıktı. Köleler, esir alınmış De'Vir köleleri sayesinde eskisinin iki katı olarak yerine konmuştu ve tipik drow sadakati gösteren elli veya daha fazla De'Vir askeri büyük bir istekle saldırganlara katılmıştı. Bu hain drowlar, içtenliklerinden emin olmak için Do'Urden rahibelerince büyü kullanılarak sorgulanacaktı.

Zak testi geçeceklerini biliyordu. Drow elfleri hayatta kalmayı amaçlardı, prensiplerine bağlı kalmayı değil. Askerlere yeni kimlikler verilecek ve birkaç ay Do'Urden Evi'nin mahremiyeti içinde tutulmaları sağlanacaktı, De'Vir Evi'nin düşüşü eski ve unutulmuş bir hikaye olana dek.

Zak hemen peşlerinden gitmedi. Bunun yerine, mantar ağaçları arasından yol açarak ilerledi ve kuytu bir vadi bularak yosunlu bir alana çöktü. Gözlerini mağara tavanının sonsuz karanlığına ve kendi varlığının sonsuz karanlığına dikti.

O sıra sessiz kalması sağduyulu bir davranış olacaktı; kocaman şehrin en güçlü bölgesinde bir istilacıydı. Sözcüklerine şahit olabilecekleri düşündü, De'Vir Evi'nin düşüşünü izleyen ve bu görüntüden tüm yürekleriyle keyif alan aynı kara elfler. Bu gecenin tanık olduğu böylesi bir katliam ve böylesi bir davranış karşısında, Zak duygularını zaptedemiyordu. Matemi, kendi deneyimleri ötesinde bir tanrıya yakarış gibiydi.

"Benim dünyam olan bu yer neresi? Ruhum hangi karanlıkları barındırıyor?" diyerek her zaman bir parçası olan öfkeli vazgeçişi fısıldadı. "Aydınlıkta, derimi siyah görüyorum; karanlıkta ise söküp atamadığım bu hiddetin sıcaklığı ile bembeyaz parlıyor.

"Bu yeri ya da bu yaşamı terkedip gidecek cesareti mi, yoksa benim ve ırkımın dünyası olan bu yanlışlığa açıkça karşı duracak cüreti mi bulmalıyım? İnandıklarıma ve değerli inancın doğruluk olduğuna ters düşmeyen bir varoluş mu aramalı?

"Zaknafein Do'Urden, benim adım bu, ancak bir drow değilim, ne tercihim ne de yaptıklarımla. Bırak ne olduğumu öğrensinler o halde. Bırak gazap yağmurlarını, zaten Menzoberranzan'ın umutsuzluğunu taşımakta olan bu yaşlı omuzlara yağdırsınlar."

Silah ustası ayağa dikildi ve sonuçlarına aldırmaksızın haykırdı:

"Menzoberranzan, ne tür bir cehennemsin sen?"

Bir an sonra, sessiz şehirden bir yanıt yankılanmayınca, Zak, Briza'nın değneğinin soğuğundan arta kalanları yorgun kaslarından silkeledi. Kemerindeki kırbacı hafifçe okşamak ona bir tür huzur vermişti. Saygıdeğer bir ananın ağzından dilini söküp alan alet.

BÖLÜM 3

Bir Çocuğun Gözleri

Genç çırak Masoj, ki bu sıfat kendisinin büyü kullanma kariyerinde henüz bir temizlikçiden öte bir şey olmadığını göstermekteydiuzun saplı süpürgesine yaslanıp Alton De'Vir'ın kulenin en tepesindeki odanın kapısından içeri girişini izledi Masoj içeri girmek ve Yüzü Olmayan'la yüzleşmek zorunda olan öğrenci için neredeyse üzüldü.

Ancak, Alton ve Yüzü Olmayan üstat arasındaki havai fişek gösterisinin izlemeye değer olduğunu bildiğinden, aynı zamanda heyecan da duymaktaydı. Süpürgesini kapıya daha da yaklaşmak için bir mazeret olarak kullanmak üzere yerleri süpürme işine geri döndü.

Kamburu çıkmış Yüzü Olmayan sırtı genç De'Vir'e dönük durmaya devam etti. Bu işi temiz bir biçimde bitirmek daha iyi, diye anımsattı kendi kendisine. Ancak biliyordu ki, şu anda hazırlamakta olduğu büyü Alton'u ailesinin akıbetini öğrenemeden ve Yüzü Olmayan, Dinin Do'Urden'ın son talimatını tamamen yerine getiremeden öldürebilirdi. Bu fazla riskli olurdu. En iyisi bu ışı temizce bitirmekti.

"Beni" diye başladı Alton yeniden, ama sonra sağduyulu davranarak sustu ve olanı biteni değerlendirmeye çabaladı. Daha o günün dersleri bile başlamadan Akademi hocalarından birinin özel odasına çağirilmak ne kadar da tuhaftı. Alton çağrıyı ilk aldığında, bir şekilde derslerinden birinden kalmış olduğundan korkmuştu. Bu, Sorcere'de ölümcül bir hata olurdu. Mezun olmaya çok yaklaşmıştı, ancak tek bir hocanın bile hakkında kotu düşünmesi buna son verebilirdi.

Yüzü Olmayan'ın derslerinde oldukça başarılı olmuş ve hatta bu gizemli hocanın kendisinden hoşlandığına inanmıştı. Bu çağrı yaklaşan mezuniyeti için basit bir tebrik amacıyla yapılmış olabilir mıydı? Alton, tüm umutlarına karşın, bunun pek mümkün olmadığını fark etti Drow Akademisinin hocaları öğrencileri pek sık tebrik etmezlerdi.

Sonra Alton hafif bir mırıldanma duydu ve hocanın bir büyünün tam ortasında olduğunu fark etti içinden bir ses şimdi ona bırşeylerın çok yanlış olduğunu haykiriyordu içinde bulundukları durumda bırşeyler, Akademinin katı yöntemlerine uymuyordu. Alton ayaklarını yere sıkıca bastı ve kaslarını

gerdi Akademideki her öğrencinin düşüncelerine kazınan bir nasihati, drow elflerının kaosa böylesine düşkün bir toplumda sağ kalmalarını sağlayan düsturu izledi. Hazırlıklı ol.

"Beni istemişsiniz, Üstat Yüzü Olmayan," dedi Alton De'Vir yeniden, bir elini suratının önünde tutup odada yanan üç mumun parlak ışığı ile savaşarak. Alton gölgelerle dolu odanın kapısının hemen iç kısmında, ağırlığını huzursuzca bir ayağından diğerine aktardı.

Önündeki kapı patlayarak odaya taş parçaları yağdırdı ve Masoj'u duvara çarptı Alton De'Vir odadan fırlayarak çıktığında, Masoj bu gösterinin, omzundakı yeni çürüğe değdiğini hissetti. Öğrencinin sırtından ve sol kolundan duman tutuyordu ve soylu suratında şimdiye dek gördüğü en mükemmel dehşet ve acı ifadesi kazınmıştı.

Alton yere kapaklandı ve kendisi ile katil hoca arasına mesafe koymak için umutsuzca yuvarlandı. Yüzü Olmayan parçalanmış kapıda belirdiğinde, Alton bir alt odaya açılan kapıdan geçmişti.

Hoca ıska geçtiği için bir küfür savurmak ve kapısını onarmanın en iyi yolunu düşünmek üzere durakladı. "Temizle şunları!" diye bağırdı, ellerini çenesine dayayarak rahatça süpürgesinin sapına yaslanmış olan Masoj'a.

Masoj itaatkar bir biçimde başını eğdi ve taş parçalarını süpürmeye koyuldu. Ancak, Yüzü Olmayan yanından geçip gittiğinde başını tekrar kaldırdı ve ihtiyatla hocanın ardından seğirtti. Alton muhtemelen kurtulamayacaktı ve bu gösteri kaçirilmayacak kadar iyiydi.

Üçüncü oda, yani Yüzü Olmayan'ın özel kütüphanesi, kulenin tepesindeki dört odadan en aydınlık olanıydı. Her duvarda düzinelerce mum yanmaktaydı.

"Kahrolası ışık!" diye sövdü Alton, baş döndürücü parlaklıkta Yüzü Olmayan'ın giriş holüne açılan kapıya doğru paldır küldür ilerlerken. Bu hol, hocanın dairesinin en alt odasıydı. Çatıdaki bu yerden inebilir ve kulenin avlusuna çıkabilirse, işleri hocanın aleyhine çevirebilirdi.

Alton'un dünyası Menzoberranzan'ın karanlığıydı, ancak Yüzü Olmayan Sorcere'nin mum ışığında onlarca yıl geçirmiş olduğundan, gözlerini ısıdan ziyade ışığın gölgelerini görmek üzere kullanmaya alışkındı.

Giriş holü iskemle ve dolaplarla doluydu, ancak içeride sadece tek bir mum yandığı için, Alton etrafını, engellerin üzerinden atlayacak veya yanlarından dolaşacak kadar iyi görebiliyordu. Hızla kapıya seğirtti ve ağır mandalı kavradı. Mandal oldukça kolay döndü ama Alton omuzlayınca kapı yerinden kımıldamadı ve parıltılar saçan mavi bir enerji patlaması Alton'u yere fırlattı.

"Lanet olasıca yer," dedi Alton. Kapı büyü ile tutulmuştu. Bu tür büyülü kapıları açabilecek bir başka büyü biliyordu, ancak bunun, hocanınkini saf dışı edecek kadar güçlü olduğundan şüpheliydi. Acele ve korku yüzünden, büyünün sözleri Alton'un düşüncelerinde anlaşılmaz bir karmaşa şeklinde belirdi.

"Kaçma, De'Vir," dedi Yüzü Olmayan'ın bir önceki odadan gelen sesi. "Sadece ızdırabını uzatıyorsun!"

"Sana da lanet olsun," diye yanıtladı Alton fısıltıyla. Şu sersem büyüyü unutmuştu; asla zamanında anımsayamayacaktı. Bir seçenek bulmak için odaya göz gezdirdi.

Yan duvarın yarı yüksekliğinde ve iki büyük dolabın arasındaki bir açıklıkta duran alışılmadık bir şey dikkatini çekti. Alton daha iyi bir görüş açısı yakalamak için geriye doğru birkaç adım attı ancak kendini mum ışığının menzilinde, gözlerinin hem ısı hem de ışığı gördüğü aldatıcı alanda kısılmış buldu.

Tek seçebildiği, duvarın bu bölümünün ısı spektrumunda tek bir parıltıyı gösterdiği ve renk tonunun taş duvardan çok farklı olduğu idi. Başka bir geçit miydi? Alton'un elinden gelen tek şey tahmininin doğru olduğunu umut etmekti. Yeniden odanın ortasına koştu ve bu nesnenin tam karşısında durarak gözlerini kızıl ötesi spektrumdan uzaklaştirip ışığın dünyasına odaklanmaya zorladı.

Gözleri uyum sağlarken görmeye başladığı şey genç De'Vir'i şaşırttı ve kafasının karışmasına sebep oldu. Ne bir geçit, ne de arkasında bir başka oda olan bir açıklık görüyordu. Bakmakta olduğu şey kendi kendisinin bir yansıması ve şu an içinde bulunduğu odanın bir bölümüydü. Elli beş yıllık yaşamında, Alton hiç böyle bir şeye tanık olmamıştı, ancak Sorcere'deki hocaların bu aletten söz ettiklerini duymuştu. Bu bir aynaydı.

Odanın üst girişindeki bir hareket Alton'a Yüzü Olmayan'ın onu enselemek üzere olduğunu anımsattı. Seçeneklerini değerlendirmek için tereddüt edecek vakti yoktu. Başını öne eğerek aynaya doğru hamle yaptı.

Belki bu, şehrin bir başka bölgesine gitmek için büyülü bir geçit, belki de yandaki odaya açılan basit bir kapıydı. Ya da belki bu, diye hayal etti Alton içinde bulunduğu umutsuz saniyelerde, kendisini farklı ve bilinmeyen bir varoluş düzlemine götürecek alemler arası bir geçitti!

Bu fevkalade nesneye yaklaşırken, karşı konulmaz bir macera heyecanının çekimine kapıldığını hissetti.

Sonra hissettiği tek şey ise darbe, parçalanan cam ve arkasındaki geçit vermez taş duvar oldu.

Belki de bu sadece bir aynaydı.

***

"Şunun gözlerine bak," diye fısıldadı Vierna Maya'ya, Do'Urden Evi'nin en yeni üyesini incelerlerken.

Gerçekten de bebeğin gözleri olağanüstüydü Ana rahminden çıkalı henüz bir saat bile olmamışken gozbebeklerı merakla ilen geri hareket ediyordu Kızılötesi spektrumu gören alışılmış parıltıya sahip olmakla beraber, gözlerinin bilmen kırmızılığına mavi bir gölge karışmıştı ve bu da gözlere menekşe rengi bir ton veriyordu.

"Kör mü?" diye merakını dile getirdi Maya "Belki de bunu yine de Örümcek Kraliçe'ye vermek gerekecek "

Briza tedirgin bir şekilde onlara baktı Kara elfler herhangi bir fiziksel arazı olan çocukların yaşamasına izin vermezlerdi

"Kör değil," diye yanıtladı Vierna, ellerini çocuğun üzerinden geçirip fazla hevesli kız kardeşine kızgın bir bakış fırlatarak "Parmağımı izliyor".

Maya, Vierna'nın doğruyu söylediğini gördü Bebeğe daha da yaklaşarak yüzünü ve tuhaf gözlerim inceledi "Ne görüyorsun, Drizzt Do'Urden?" diye sordu yumuşak bir sesle Bu ses tonunun sebebi, bebeğe karşı bir şefkat göstergesi değildi Sadece örümcek heykelinin başındaki iskemlede dinlenmekte olan annesini rahatsız etmek istemiyordu.

"Bizlerin görmediği neyi görüyorsun?"

***

Ayağa kalkma çabasıyla ağırlığını diğer tarafa kaydıran Alton'un altındaki cam parçaları çatırdadı ve derisine daha derin yaralar açtı Ne önemi var? diye düşündü Alton ve sonra Yüzü Olmayan'ın haykırışını duydu. "Aynam!" Kafasını kaldırdığında öfkeden köpürmüş hocanın tepesinde kule gibi dikildiğini gördü.

Alton'a ne kadar da heybetli görünüyordu! Ne kadar ulu ve güçlü! Mum ışığını tamamen kapatarak aydınlığın iki dolap arasındaki bu küçük deliğe ulaşmasını engelliyordu. Sadece varlığının etkisi bile, çaresiz kurbanının gözünde, bedeninin on misli büyük görünmesine yol açıyordu.

Sonra Alton yapışkan bir maddenin üstünü kapladığını hissetti. Bu, dolaplarda, duvarda ve Alton'un üzerinde tutunabıleceğı yapışkan bir yer bulan bir ağ idi. Genç De'Vir sıçrayıp yuvarlanmaya çalıştı, ancak Yüzü Olmayan'in büyüsü onu çoktan sımsıkı yakalamış ve tıpkı örümcek ağına yapışan bir sinek gibi hapsetmişti.

"Önce kapım," diye gürledi Yüzü Olmayan, "ve şimdi de aynamı. Böylesine nadir bir parçaya sahip olabilmek için çektiğim acılardan haberin var mı?"

Alton başım iki yana salladı Bu bir yanıt değildi, sadece hiç olmazsa yüzünü bu yapışkan maddeden kurtarmaya çalışmıştı.

"Neden rahat durup ışın temizce bitirilmesine izin vermedin?" diye kukredı Yüzü Olmayan tiksintiyle.

"Neden?" dedi Alton peltekçe, ağın bir kısmını ince dudaklarından tukurerek.

"Neden beni öldürmek istiyorsun?"

"Çünkü aynamı kırdın" diye yanıtladı Yüzü Olmayan bağırarak.

Elbette bu pek mantıklı değildi Ayna ilk saldırıdan sonra kırılmıştı, ancak Alton bunun hocaya mantıklı gelmek zorunda olmadığını duşundu Umutsuzca olduğunu biliyordu, ama yine de düşmanını vaz geçirme çabalarını sürdürdü.

"Benim evimi biliyorsun, De'Vir Evi," dedi öfkeyle, "şehirdeki dördüncü ev Saygıdeğer Ginafae hiç de memnun olmayacak Yüce bir rahibenin bu gibi durumlarda ilgili gerçeği öğrenme yöntemleri vardır'"

"De'Vir Evi mı?" Yüzü Olmayan güldü. Belki de Dinin Do'Urden'in istediği eziyet yoldaydı Alton aynasını kırmıştı!

"Dördüncü Ev!" dedi Alton tukururcesıne.

"Budala çocuk," dedi Yüzü Olmayan "De'Vir Evi artık hiçbir şey ne dördüncü, ne elli dördüncü, hiçbir şey."

Onu dik tutmak için elinden geleni yapan ağın varlığına karşın, Alton kendini bırakıverdi Hoca neler saçmalıyor olabilirdi?

"Hepsi oldu," dedi Yüzü Olmayan alay edercesine. "Bugün Saygıdeğer Ginafae, Lloth'u daha yakından görüyor."

Alton'un dehşete düşmüş ifadesi, şekilsiz hocayı pek memnun etti.

"Hepsi ölü," dedi yeniden. "Ailesinin talihsizliğini işitmek için yaşayan zavallı Alton dışında. Şimdi bu hata da giderilecek." Yüzü Olmayan bir büyü fırlatmak üzere ellerini kaldırdı.

"Kim?" diye yakardı Alton

Yüzü Olmayan duraksadı ve anlamamış göründü "Hangi ev yaptı bunu?" diye açıkladı kaderi çizilmiş öğrenci "Ya da hangi evler bu komplo için bir araya gelip De'Vir'i alt etti?"

"Ah, bu sana söylenmeli," diye yanıtladı durumdan keyif aldığını açıkça belli eden Yüzü Olmayan "Sanırım ölüler aleminde ailene kavuşmadan evvel bunu bilmek hakkın." Bir zamanlar dudakları olan açıklıkta geniş bir gülümseme belirdi.

"Ama sen aynamı kırdın'" diye kükredi hoca. "Öl, budala, sersem çocuk! Kendi yanıtlarını kendin bul'"

Birdenbire Yüzü Olmayan'ın göğsü öne doğru fırladı ve hoca sarsılarak kasılmaya başladı Bir yandan da, dehşete düşmüş öğrencinin anlayışının çok ötesinde bir dille lanetler okuyordu. Bu şekilsiz hoca onun için ne tur bir uğursuz büyü hazırlamıştı ki sözleri, eğitimli Alton'un kulağına tuhaf ve esrarlı bir dil gibi geliyordu? Öylesine telaffuz edilemez biçimde şeytanıydı ki, anlamı, neredeyse kendisini yaratanın kontrolünü aşıyordu.Sonra Yüzü Olmayan yere yüzükoyun kapaklandı ve vadesi doldu.

Donup kalan Alton, gözlerini hocanın kukuletasından sırtına doğru kaydırdı ve bakışları çıkıntı yapan bir okun kuyruğunda son buldu Alton hocanın bedeninin kıpırtısıyla titreyen oku izledi ve sonra daha yukarılara, odanın ortasına, genç temizlikçinin durduğu yere baktı.

"Güzel silah, Yüzü Olmayan," dedi Masoj iki elle kullanılan, ustaca yapılmış bir yayı elinde yuvarlayarak Alton'a uğursuz bir gülümseme yolladı ve alete yem bir ok taktı.

***

Malice kendini yukarı çekerek iskemleden kalktı ve ayakta durmaya uğraştı "Çekilin!" dedi kızlarına ters ters.

Maya ve Vierna örümcek heykelinden ve bebekten uzaklaştılar. "Gözlerine bak, Saygıdeğer Ana," demeye cüret etti Vierna "Çok tuhaflar".

Saygıdeğer Malice çocuğu inceledi Herşey yerinde görünüyordu Do'Urden Evi'nin büyük oğlu Nalfein olduğu için, bu oğlan, Drizzt, o değerli oğulun yerini doldurmak gibi zor bir iş üstlenecekti.

"Gözleri," dedi Vierna yeniden.

Malice ona zehirli bir bakış fırlattı, ancak tüm bu şamatanın nedenini görmek için öne eğildi.

"Mor mu?" dedi Malice şaşırarak Daha önce hiç böyle bir şey duymamıştı.

"Kör değil," dedi Maya çabucak annesinin yüzündeki küçümseme ifadesi üzerine.

"Mumu getirin," diye büyürdu Saygıdeğer Malice "Bakalım bu gözler ışığın dünyasında nasıl görüyor."

Maya ve Vierna gayrı ihtiyari kutsal dolaba seğirttiler, ancak Briza onları durdurdu "Kutsal eşyalara sadece yüce bir rahibe dokunabilir," diye anımsattı, bir tehdidin ağırlığını taşıyan bir ses tonuyla. Kibirle döndü ve dolaba ulaşarak, yarısı yanmış, tek bir kırmızı mum çıkardı. Rahibeler gözlerini sakladılar ve Briza kutsal mumu yakarken Saygıdeğer Malice elini ihtiyaten bebeğin yüzüne örttü. Mum küçük bir alev çıkarıyordu, ancak bu bile drow gözleri için çok parlak birşeydı.

"Getir şunu," dedi Saygıdeğer Malice birkaç dakikalık uyum sağlama surecinin ardından Briza mumu Drizzt'ın yanına getirdi ve Malice elini yavaşça yana çekti.

"Ağlamıyor," dedi Briza Bebeğin böylesine rahatsız edici bir ışığı sessizce kabullenışıne hayret etmişti.

"Yine mor," diye fısıldadı Malice kızlarının gelişigüzel konuşmalarına aldırmaksızın "Her iki dünyada da, çocuğun gözleri mor görünüyor".

Vierna küçük kardeşine ve çarpıcı menekşe rengi gözlerine yeniden bakınca, duyulur biçimde yutkundu.

"O senin erkek kardeşin," diye anımsattı Saygıdeğer Malice, Vierna'nın yutkunmasını biraz sonra gelecek bırşeyın belirtisi sayarak "O büyüdüğünde ve bu gözler senin içine nüfuz ettiğinde, yaşamın üstüne, onun kardeşin olduğunu anımsa ".

Vierna sonradan pişman olacağı bir yanıtı ağzından kaçırmak üzereyken arkasını döndü. Saygıdeğer Malıce'ın Do'Urden Evı'ndekı neredeyse tüm erkek askerleri ve diğer evlerden kaçırmayı başardığı pek çok diğer askeri baştan çıkarıp onlardan yararlanması Menzoberranzan'da neredeyse bir efsane olmuştu. Kim oluyordu da sağduyu ve doğru davranışı öğretmeye kalkışıyordu? Vierna dudağını ısırdı ve Briza ile Saygıdeğer Malıce'ın o sıra düşüncelerini okumuyor olmalarını umdu.

Menzoberranzan'da yüce bir rahibe hakkında bu tur dedikodular düşünmek, gerçek olsun ya da olmasın, ağır cezalar gerektirirdi.

Annesi gözlerini kısınca Vierna yakalandığını duşundu. "Onu sen yetiştireceksin," dedi Saygıdeğer Malice Vierna'ya.

"Maya daha genç," diyerek karşı çıkma cüretini gösterdi Vierna. "Eğer çalışmalarıma yoğunlaşırsam yüce rahibelik seviyesine ulaşmam birkaç yıl içinde gerçekleşir".

"Ya da hiçbir zaman," diye anımsattı Malice sertçe "Çocuğu doğruca mabede götür. Ona sözcükleri ve Do'Urden Evi'nin genç bir prensi olarak doğru hizineti verebilmesi için ihtiyacı olacak her şeyi öğret".

"Onunla ben ilgilenirim," diye önerdi Briza, bir elini gayri ihtıyarı yılan başı saplı kırbacına koyarak "Erkeklere dünyamızdaki yerlerim öğretmek çok hoşuma gidiyor".

Malice ona baktı "Sen bir yüce rahibesin. Bir oğlan çocuğunu yetiştirmekten çok daha önemli görevlerin var." Sonra Vierna'ya dondu "Bu bebek senin Bu konuda beni düş kırıklığına uğratma! Drizzt'e öğreteceğin dersler, yöntemlerimizi daha iyi anlamana yardım edecek. Bu 'analık' egzersizi, yüce bir rahibe olma çabalarını güçlendirecek." Vierna'ya, duruma daha olumlu bir ışık altında bakması için bir an izin verdi, sonra ses tonu bir kez daha tehdıtkar bir hale dönüştü. "Bu sana yardım edebilir, ama seni mahvedebilir de."

Vierna iç geçirdi ama düşüncelerini kendine sakladı Saygıdeğer Malıce'ın omuzlarına yüklediği iş en az on yıl boyunca zamanının çoğunu alacaktı. Vierna bu olasılıktan hoşlanmadı o ve mor gözlü çocuk on uzun yıl boyunca baş başa. Ancak diğer seçenek, Saygıdeğer Malıce'ın gazabı, çok daha kotu görünüyordu.

***

Alton ağzındaki ağdan bir parça daha tukurdu "Sen sadece bir çocuk, bir çıraksın," diye kekeledi "Neden "

"Onu öldürdüm?" diye Alton'un sözlerini tamamladı Masoj. "Seni kurtarmak için değil, eğer umduğun buysa." Yüzü Olmayan'ın bedenine tükürdü. "Bana bir bak, altıncı evin prensi, şu sefil için bir temizlikçi "

"Hun'ett," diye sözünü kesti Alton "Altıncı Ev, Hun'ett Evi." Genç drow parmağını sarkmış dudaklarına götürdü "Bekle," dedi suratına yayılan uğursuz ve alaycı bir gülümseme ile. "Sanırım şimdi beşinci ev oluyoruz, De'Vir ortadan kaldırıldığına göre "

'Henüz değil!" diye kükredi Alton.

"Şimdilik," diye konuştu Masoj parmağı ile yayı okşayarak. Alton ağın içinde daha da geriye kaykıldı. Bir hoca tarafından öldürülmek yeterince kötüydü, ancak bir çocuk tarafından vurulmanın aşağılayıcılığı.

"Sanırım sana bir teşekkür borçluyum," dedi Masoj "Haftalardır bunu öldürme planları yapıyordum "

"Neden?" dedi Alton yeni katiline "Sorcere'nın hocalarından birini, sadece ailen seni onun hizinetine verdi diye mı öldürecektin?"

"Beni hor gördüğü için!" diye haykırdı Masoj "Ona dört yıl kölelik ettim, o kokuşmuş dalkavuğa. Botlarını temizledim iğrenç suratı için merhemler hazırladım. Ama yetti mı? O asla tatmin olmadı " Cesede yeniden tükürüp devam etti. Kapana kısılmış öğrenciden çok, kendi kendiyle konuşuyor gibiydi. "Büyücülüğe merak saran asilzadeler Sorcere'a girmeye uygun yaşa gelene dek çırak olarak eğitilme avantajına sahipler"

"Elbette," dedi Alton "Ben de "

"O, beni Sorcere'dan uzaklaştırmayı planlıyordu'" diye geveledi Masoj, Alton'u tamamen unutarak. "Bunun yerine beni Melee Magthere'ye, savaşçıların okuluna gitmeye zorlayacaktı. Savaşçı okulu! Yirmi beşinci doğum günüme sadece iki hafta var" Masoj kafasını kaldırdı. Sanki aniden odada yalnız olmadığını anımsamıştı.

"Onu öldürmem gerektiğini biliyordum," diye devam etti, doğrudan Alton'a konuşarak. "Sonra sen geldin ve bunu çok kolaylaştırdın. Bir hocayla bir öğrenci birbirlerini kavga sırasında öldürür. Bu daha önce de oldu. Kim sorgulayacak ki? O halde, sanirim sana teşekkür etmeliyim, bahsetmeye değer bir Evi Olmayan Alton De'Vir, dedi Masoj alaycı bir şekilde hafifçe eğilerek. "Yani seni öldürmeden önce"

"Bekle!" diye haykırdı Alton "Beni hangi kazanç uğruna öldüreceksin?"

"Kanıt için"

"Ama kanıtın var ve ikimiz beraber bunu daha da iyi yaparız!"

"Açıkla," dedi Masoj Özellikle bir acelesi yoktu. Yüzü Olmayan yüksek düzey bir büyücuydu ve yarattığı ağ bir sure daha varolacaktı.

"Beni serbest bırak," dedi Alton kararlı bir şekilde.

"Yüzü Olmayan'ın iddia ettiği kadar salak olabilir misin?"

Alton bu hakareti kişisel almadı, oğlanın elinde yay vardı. "Beni serbest bırak ki, Yüzü Olmayan'in kimliğine bürünebileyim, diye açıkladı. "Bir hocanın ölümü şüphe uyandırır, ama eğer ortada ölmüş bir hoca olmazsa."

"Ya bu ne olacak?" diye sordu Masoj cesedi tekmeleyerek.

"Yak onu," dedi Alton Umutsuz planı netlik kazanmaya başlamıştı. "O, Alton De'Vir olsun. Artık De'Vir Evi yok, bu yüzden kimse peşine düşmeyecek, soru sorulmayacak."

Masoj kuşkulu görünüyordu.

"Yüzü Olmayan neredeyse bir münzevi idi," diye mantık yuruttu Alton. "Ben de mezuniyete yaklaştım Şüphesiz, otuz yıllık bir çalışmanın sonucu temel öğretimin basit işleriyle başa çıkabilmeme yeter"

"Ya benim kazancım?"

Alton ağın içine neredeyse gömülerek sanki yanıt apaçık ortadaymış gibi alık alık baktı. "Sorcere'de danışmanın olacak bir hoca Eğitim suren boyunca işlerini kolaylaştıracak biri."

"Ve ilk fırsatta bir tanıktan kurtulabilecek biri," diye ekledi Masoj kurnazca.

"O zaman elime ne geçer?" dedi Alton.

"Arkamda bir aile yokken şehirdeki beşinci ev olan Hun'ett Evi'ni öfkelendirmek? Hayır, genç Masoj, Yüzü Olmayan'ın söylediği kadar budala değilim."

Masoj uzun ve sivri tırnağı ile dişlerine vurarak olasılıkları değerlendirdi. Sorcere'ın hocaları arasında bir destekçi? Sonra Masoj'un aklında başka bir düşünce belirdi ve Alton'un yanındaki dolabı sertçe açarak içerisinde bırşeyler aramaya koyuldu. Birtakım seramik ve cam kapların birbirine çarptığını duyan Alton içeriklerini düşünerek irkildi. Bunlar çırağın dikkatsizliği yüzünden yok olabilecek iksirler olabilirdi. Belki de bu çocuk için Melee Magthere daha iyi bir seçim olurdu, diye duşundu.

Ancak, bir sure sonra genç drow yeniden ortaya çıktı ve Alton bu tür yargılara varabilecek pozisyonda olmadığını anımsadı.

"Bu bana ait," dedi Masoj, Alton'a küçük, siyah bir obje göstererek. Bu, onıks taşından yapılma, oldukça detaylı işlenmiş bir avlanan panter figürüydü. "Alt alemlerden bir yaratığın ona yaptığım yardımlar karşılığında verdiği bir hediye."

"Öyle bir yaratığa yardım mı ettin?" diye sordu Alton, basit bir çırağın öylesine sağı solu belli olmayan ve kudretli bir düşmanla karşı karşıya gelip de sağ kurtulabilecek imkanlara sahip olabilmesine inanamayarak.

"Yüzü Olmayan " Masoj cesedi yeniden tekmeledi, "bunu kendi başarısı gibi gösterip heykeli aldı, ama başarı da, heykel de, benımdı! Buradaki herşey senin olacak elbette. Büyülü dweomerlerın çoğunu biliyorum ve sana neyin ne olduğunu göstereceğim "

Bu berbat günü sağ salım atlatabileceği umudu üzerine sevinen Alton, o sıra heykelle pek ilgilenmiyordu. Tüm istediği ağdan kurtulmak ve böylece ailesinin yazgısı hakkındaki gerçeklen öğrenebilmekti. Sonra Masoj, kafa karıştırıcı genç drow, aniden döndü ve gitmeye hazırlandı.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Alton

"Asidi getirmeye"

"Asit mı? Alton, Masoj'un ne yapmaya niyetli olduğuna dair korkunç bir duyguya kapılmasına rağmen, paniğinigizlemeyi başarmıştı

'Kılık değiştirmenin gerçekçi görünmesi gerek," diye açıkladı

Masoj pratik bir şekilde. "Aksi takdirde bu bir kılık değiştirme olmaz. Hala ortadayken ağdan faydalanmalıyız. Kıpırdamadan durmana yarayacak."

"Hayır," diyerek karşı çıkmaya yeltendi Alton, ama Masoj suratındaki geniş ve uğursuz sırıtış ile üzerine yürüdü.

"Biraz acı verecek gibi görünüyor ve tabii ki pek çok sorun ortaya çıkacak," diye itiraf etti Masoj. "Bir ailen yok ve Sorcere'de bir yandaş da bulamayacaksın, zira Yüzü Olmayan, diğer hocalar tarafından hor görülürdü." Yayı, Alton'un göz hizasına kaldırdı ve üzerine bir başka zehirli ok yerleştirdi. "Belki de ölümü yeğlerdin."

"Asidi getir!" diye haykırdı Alton.

"Hangi amaca hizinet etmek için?" diye dalga geçti Masoj, yayı sallayarak. "Adına yaşayacak neyin var, Sözünü Etmeye Değer Bir Evi Olmayan De'Vir?"

"İntikam," diye konuştu Alton kibirle. Sesindeki su katılmamış hiddet, kendinden emin Masoj'u bile yerinden sıçrattı. "Henüz bunu öğrenmedinfakat bir gün öğreneceksin, genç öğrencim, hayatta hiçbir şey intikam açlığı kadar anlamlı değildir!"

Masoj yayı indirdi ve kapana kısılmış drowa saygı, hatta korkuyla baktı. Yine de, çırak Hun'ett, Alton'un sözlerindeki ciddiyeti tam olarak kavrayamamıştı. Ta ki, Alton, bu kez suratında hevesli bir gülümsemeyle, sözcükleri yineleyene dek: "Asidi getir!"

BÖLÜM 4

Birinci Ev

Marbondel'in dört çevriminin yani dört günün ardından, parıldayan mavi bir disk, Do'Urden Evi'nin örümceklerle kaplı kapısına giden, iki yanında mantarlar dizili taş patikanın üzerinde durdu. Nöbetçiler iki dış kulenin

pencerelerinden ve yapının içinden, zeminden üç ayak yüksekte sabırla bekleyen cismi izlediler. Haberin yönetici aileye ulaşması sadece saniyeler aldı.

"Bu ne olabilir?" diye sordu Briza, Zaknafein'a, kendisi, silah ustası, Dinin ve Maya üst kattaki balkonda bir araya geldiklerinde.

"Bir çağrı mı?" diye yanıtladı Zak bir soruyla. "Araştırana kadar bilemeyiz." Zak trabzanlara basarak kendini boşluğa bıraktı ve yavaşça zemine indi. Briza Maya'ya bir işaret yaptı ve en genç Do'Urden kızı, Zak'ı izledi.

"Baenre Evi'nin sancağını taşıyor," diyerek yukarı seslendi Zak, objeye yaklaştıktan sonra. Maya ile birlikte büyük kapıları açtılar ve disk herhangi bir düşmanca hareket sergilemeksizin içeri kaydı.

"Baenre," diye yineledi Briza omzunun üzerinden, Saygıdeğer Malice'le Rizzen'in beklemekte olduğu koridora doğru.

"Seni bekliyor gibi görünüyor, Saygıdeğer Ana," dedi Dinin tedirgin bir biçimde.

Malice balkona çıkarken kocası itaatle onu izledi.

"Saldırımızdan haberleri mi var?" diye sordu Briza sessiz işaret diliyle ve Do'Urden Evi'nin her üyesi, soylu ya da avam, bu tatsız düşünceyi paylaştı. De'Vir Evi'nin ortadan kaldirilmasının üzerinden sadece birkaç gün geçmişti ve Menzoberranzan'ın bir numaralı Saygıdeğer Ana'sından gelen bir davetiyeye rastlantı gözüyle bakmak güçtü.

"Her ev biliyor," diye yanıtladı Malice yüksek sesle. Kendi evi sınırları içinde sessizliğin gerekli bir önlem olduğuna inanmıyordu. "Aleyhimize bu kadar önemli kanıtlar mı var ki, yönetici konsey bize karşı bir suçlama yöneltmek zorunda kaldı?" Sertçe Briza'ya bakarken, koyu renkli gözleri kızıl ötesi görüşün kızıl parıltısıyla normal görüşün koyu yeşili arasında gidip geliyorlardı. "Sormamız gereken soru bu." Malice balkona çıkmak üzere adımını attı, ancak Briza kalın siyah kaftanının arkasından tutarak onu engellemek istedi.

"O şeyle gitmeye niyetlenmiyorsun, değil mi? diye sordu Briza.

Malice'nin yanıt niteliğindeki bakışı daha da ürkütücüydü. "Elbette," dedi. "Saygıdeğer Baenre bana zarar vermek isteseydi, böyle açıkça çağırmazdı. Onun gücü bile şehrin ilkelerini göz ardı edecek kadar büyük değil."

"Güvende olacağından emin misin?" diye sordu Rizzen, gerçekten endişelenerek. Eğer Malice öldürülecek olursa, Briza evin yönetimini ele geçirirdi. Rizzen, Briza'nın böyle bir durumda yanında herhangi bir erkek isteyeceğinden şüpheliydi. Eğer zalim dişi bir eş arzulasa bile Rizzen o pozisyonda olmayı istemezdi. Briza'nın babası olmadığı gibi, onun kadar yaşlı bile değildi. Açıkçası, evin şimdiki efendisinin Saygıdeğer Malice'in sağlığının devamından pek çok çıkarı vardı.

"Endişen beni çok etkiledi," diye yanıtladı Malice kocasının gerçek korkularını bilerek. Briza'dan kurtulup trabzana çıktı ve kaftanını düzelterek yavaşça aşağı indi. Briza hor gören bir ifade ile başını sallayıp Rizzen'e kendisiyle birlikte evin içine girmesini işaret etti. Tüm ailenin düşmanca bakışlara böylesine maruz kalmasının bilgece olmadığını düşünüyordu.

"Bir eşlikçi ister misin?" diye sordu Zak diskin üzerinde oturmakta olan Malice'e.

"Evimizin sınırlarından çıkar çıkmaz bir tane bulacağımdan eminim," diye yanıtladı Malice. "Saygıdeğer Baenre, onun evinin himayesindeyken herhangi bir tehlikeyle karşılaşmama göz yummayacaktır."

"Katılıyorum," dedi Zak, "ama Do'Urden Evi'den bir eşlikçi istiyor musun?"

"Eğer biri istenseydi, iki disk gönderilirdi," dedi Malice bunun son sözü olduğunu belirtir bir tonla. Etrafındakilerin endişelerini boğucu bulmaya başlamıştı. Sonuçta onu davet eden en saygıdeğer anaydı, en güçlü, en yaşlı, en bilge olan. Bu yüzden diğerlerinin onun kararlarını sorgulamalarını hoş karşılamıyordu. Diske döndü ve "Görevini yerine getir ve bitirelim şu işi!" dedi.

Malice'in sözcük seçimi Zak'in neredeyse kıkırdamasına neden olmuştu.

"Saygıdeğer Malice Do'Urden," dedi diskten gelen büyülü bir ses, "Saygıdeğer Baenre selamlarını gönderiyor. İkiniz bir araya gelmeyeli çok uzun zaman geçti."

"Asla," diye işaret etti Malice, Zak'a. "O halde beni Baenre Evi'ne götür!" dedi

"Zamanımı büyülü bir ağızla sohbet ederek harcamak istemiyorum!" Belli ki Saygıdeğer Baenre, Malice'in sabırsızlığını sezmişti, çünkü disk başka bir şey söylemeden Do'Urden sınırlarını terketti.

Bu ayrılışın ardından, Zak kapıyı kapattı ve çabucak askerlerine harekete geçmelerini işaret etti. Malice açık seçik bir eşlikçi istememişti, ancak Do'Urden casusluk ağı, Baenre kızağının her hareketini, yönetici evin binasının kapısına dek gizlice izleyecekti.

Malice'in eşlikçi konusundaki tahmini doğru çıkmıştı. Disk Do'Urden binasını terk eder etmez, Baenre Evi'nin hepsi dişi yirmi askeri bulvarın iki yanında gizlendikleri yerlerden çıktılar ve konuk saygıdeğer ananın çevresinde bir savunma dörtgeni oluşturdular. Dörtgenin köşelerinde duran nöbetçiler sırtlarında büyük mor kırmızı örümcekler işlenmiş kara cüppeler giyiyorlardı. Bu yüce rahibelerin giysisiydi.

"Baenre'nin kendi kızları," dedi Malice düşünceli düşünceli,çünkü sadece bir asilzadenin kızları bu rütbeye yükselebilirlerdi Birinci Saygıdeğer Ana bu yolculuk sırasında Malıce'ın güvenliğini garanti altına almıştı!

Grup donemeçlı yollardan geçerek mantar korusuna doğru ilerlerken, köleler ve halktan drowlar delice bir çaba ile birbirlerini eziyor ve yaklaşmakta olan konvoyun önünden mümkün olduğunca uzaklaşmaya gayret ediyorlardı Sadece Baenre Evi'nin askerleri nişanlarını açıkta taşırlardı ve hiç kimse, hiçbir şekilde Saygıdeğer Baenre'in öfkesini uyandırmak istemezdi.

Malice inanmazlıkla gözlerini devirdi ve ölmeden önce bir gün böylesine bir gücü tadabilmeyi diledi.

Birkaç dakika sonra, grup yönetici eve yaklaştığında Malice gözlerini yeniden devirdi. Baenre Evi, hepsi birbirine zarifçe yükselen köprüler ve savunma duvarları ile bağlanmış, yirmi yüksek ve muhteşem dikitle çevrelenmişti. Bin kadar ayrı heykelden gelen büyülü ateşler parıldıyor ve görkemli üniformalara bürünmüş yüz adet nöbetçi, kusursuz bir düzen içinde bir uçtan diğerine gidip geliyorlardı.

Daha da çarpıcı olan şey ise zıt yapılardı, Baenre Evi'nin daha küçük otuz sarkıtı Mağara tavanından sarkarlarken, kökleri yükseklerdekı karanlıkta kaybolmuştu. Bazıları dikitlerle ucuca birleşmişken, diğerleri zehirli mızraklar gibi özgürce sallanıyorlardı Bunların uzunluğu boyunca yapılmış dairesel balkonlar bir vidanın kenarları gibi kıvrılıyor ve bol miktarda büyü ve vurgulanmış tasarım ile parlıyorlardı.

Büyü, aynı zamanda, dış dikitlerin tabanlarını birbirine bağlayarak tüm yapıyı çevreleyen bir çit vazifesi görüyordu. Bu, dış yapının geneline hakim olan maviliğin üzerinde gümüş renkli, dev bir ağdı. Bazıları bunun, bir drow elfının kolu kalınlığında demir gibi güçlü bağlar ile, bizzat Lloth'un kendisinden gelen bir armağan olduğunu söylüyorlardı. Baenre'ın çitine dokunan her şey, bu en keskin drow silahı bile olsa, saygıdeğer ana özgür kalmasını buyurana dek oraya yapışıp kalırdı.

Malice ve ona eşlik edenler doğruca bu çitin, dış kulelerden en uzun ikisinin arasında kalan simetrik ve dairesel bir bölgesine gittiler Onlar yaklaştıkça, kapı spiral bir dönüşle açıldı ve bir kervanın bile geçebileceği bir açıklık meydana geldi

Tüm bunlar olurken, Malice etkilenmemiş görünmeye çalışarak oturmaktaydı.

Konvoy Baenre Evi'nin merkez yapısına, mor parıltılı muhteşem mabet kulesine doğru ilerlerken, yüzlerce meraklı asker onları izlemekteydi Sıradan askerler konvoydan ayrıldılar ve Saygıdeğer Malıce'e içeriye girerken sadece dört yüce rahibe eşlik etti.

Büyük kapıların ardındaki mabedin görüntüsü onu duş kirikliğına uğratmamıştı Tam ortadaki sunaktan başlayan spiral şeklindeki oturma sırası, düzinelerce daire oluşturarak büyük salonun duvarlarına kadar

uzanıyordu Burası iki bin drowun geniş geniş oturabileceği büyüklükte bir yerdi Her tarafta, sakın, siyah bir ışıkta parlayan sayısız heykel vardı Sunağın tam üzerinde, havada, parlak dev bir imge beliriverdı Bu, devamlı şekilde, bir örümcek ve güzel bir dışı drow biçimi arasında değişip duran kızıl siyah bir görüntüydü.

"Baş büyücüm Gomph'un eseri," diye açıkladı Saygıdeğer Baenre sunağın üzerindeki makamından Baenre Mabedine gelen herkes gibi, Malıce'ın de bu görüntü karşısında dehşete düştüğünü tahmin etmişti. "Büyücülerin bile kendi yeri vardır."

"Yerlerini anımsadıkları sürece," diye yanıtladı Malice şimdi durağan hale gelmiş diskten aşağı kayarak.

"Katılıyorum, dedi Saygıdeğer Baenre Erkekler zaman zaman çok küstah olurlar, özellikle de büyücüler! Yine de, bu günlerde Gomph'un daha sık yanımda olabilmesini isterdim Menzoberranzan'ın Başbüyüculuğune getirildiğini biliyorsun Bu yüzden her zaman Narbondel'de çalışıyor, ya da bunun gibi başka bir işle uğraşıyor."

Malice sadece başını salladı ve dilim tuttu Baenre'ın oğlunun şehrin başbüyücusu olduğunu elbette biliyordu Herkes biliyordu Herkes Baenre'ın kızı Trıel'ın Akademinin başkanı olduğunu da biliyordu. Bu şerefli mevki, Menzoberranzan'da sadece bir ailenin saygıdeğer anası olma unvanının ardından gelirdi Malice, Saygıdeğer Baenre'nın bu gerçeği de çok geçmeden sohbetin bir yerlerine sıkıştıracağından emindi.

Malice sunağa çıkan basamaklara doğru bir adım atmadan önce, en yeni eşlikçisi gölgelerin içinden beliriverdı Illıthıd diye bilinen bu zihin emici yaratığı gören Malice kaşlarını çattı. Yaklaşık altı ayak uzunluğundaydı Malice'den tam bir ayak uzun olmasının ; en önemli sebebi yaratığın inanılmaz büyüklükteki kafasıydı. Sümüksü bir sıvı yüzünden parlayan bu kafa, gozbebeklerı olmayan süt beyazı gözlerle tıpkı bir ahtapotu andiriyordu.

Malice kendim çabuk toparladı. Zihin emiciler Menzoberranzan'da biliniyorlardı ve söylentiye göre bir tanesi Saygıdeğer Baenre ile dostluk

kurmuştu. Yine de, drowlardan bile daha zeki ve uğursuz olan bu yaratıklar, hemen her zaman tiksinti uyandirirlardı.

"Onu Methıl diye çağırabilirsin," dedi Saygıdeğer Baenre "Gerçek adının söylenişi benim telaffuz yeteneğimi aşıyor. Kendisi bir dostumdur"

Malice karşılık veremeden Baenre ekledi, "Elbette Methıl tartışmamızda beni avantajlı bir konuma getiriyor ve sen ıllıthıdlere alışık değilsin." Sonra, Malıce'ın ağzı şaşkınlıkla açılırken, Baenre, ıllıthıdı gönderdi.

"Düşüncelerimi okudun," diye karşı çıktı Malice Pek az kışı bir yüce rahibenin zihinsel bariyerlerını aşıp düşüncelerini okuyabilirdi ve bu davranış drow toplumundaki en önemli suçlardan biriydi.

"Hayır!" dedi Saygıdeğer Baenre, derhal savunmaya geçerek "Bağışla, Saygıdeğer Malice, Methıl düşünceleri okur, bir yüce rahibe olan benimkileri bile ve bunu seninle benim sözcükleri duyabılmemız gibi kolaylıkla yapar. Telepatik yolla iletişim kurar. Yemin ederim ki, henüz düşüncelerini sözcüklere dökmemiş olduğunu fark etmedim bile"

Malice yaratığın büyük salondan ayrılışını izledi ve sonra sunağın basamaklarını çıktı. Tüm çabalarına karşın, şekil değiştiren örümcek ve drow imgesine zaman zaman göz atmasına engel olamıyordu.

"Do'Urden Evı'nde işler nasıl" diye sordu Saygıdeğer Baenre yapmacık bir nezaketle.

"Yeterince iyi," diye yanıtladı Malice, ancak, o an sohbetten çok hasmını incelemekle meşguldü. Sunağın tepesinde yalnızlardı, ancak şüphesiz, bir düzine kadar rahibe büyük salonun gölgeleri arasında gezinerek durumu izliyor olmalıydı.

Malice, Saygıdeğer Baenre'ye karşı hissettiği küçümsemeyi gizlemek için elinden geleni yaptı. Malice yaşlıydı, neredeyse beşyüz yaşında, ancak Saygıdeğer Baenre tarihi bir kalıntı sayılırdı Anlatılanlara göre, gözleri bin yılın doğuşunu ve bitişini görmüştü ki, drowlar nadiren yedi yüz yılı aşkın yaşarlardı. Sekizinci yüz yılı ise kesinlikle görmezlerdi. Normalde yaşlarını göstermemelerine rağmen, Malice şu anda yüzüncü doğum günündeki

kadar güzel ve hayat doluydu, Saygıdeğer Baenre solmuş ve yıpranmıştı. Ağzını çevreleyen kirişıklıklar bir örümcek ağını andiriyordu ve ağır göz kapaklarının tamamen düşmelerini güçlükle engelleyebiliyordu. Saygıdeğer Baenre ölmüş olmalıydı, diye duşundu Malice, ancak hala yaşıyordu.

Yaşam suresini fazlaca aşmış olan Saygıdeğer Baenre gebeydi ve birkaç hafta içinde doğum bekleniyordu.

Bu açıdan da kara elflerin normlarını çürütmüştü. Yirmi kez doğum yapmıştı, ki bu Menzoberranzan'dakı diğerlerinin iki katıydı, ve doğurduklarından on beşi, her biri birer yüce rahibe olan dişilerdi. Baenre'nın çocuklarından on tanesi Malice'den daha yaşlıydılar!

"Şimdi kaç askere komuta ediyorsun?" diye sordu Saygıdeğer Baenre, ilgilendiğini göstermek için Malıce'e doğru eğilerek.

"Uç yüz," diye yanıtladı Malice.

"Oh," dedi solgun, yaşlı drow keyifle ve parmağını dudaklarına götürdü "Ben sayının uç yüz elli olduğunu duymuştum "

Malice elinde olmadan yüzünü buruşturdu Baenre onu alaya alıyor, Do'Urden Evi'nin De'Vir Evi'ne saldırdıktan sonra kendisine kattığı askerleri ima ediyordu.

"Uç yüz," dedi Malice yeniden

"Elbette," diyerek karşılık verdi Baenre ve yeniden arkasına yaslandı.

"Baenre Evi'nin de bin askeri var sanirim?" diye sordu Malice, tartışmada kendini karşısındakiyle eşit düzlemde tutmaktan başka bir amaç gütmeyerek.

"Uzun yıllardan ben sayımız bu "

Malice, yeniden, bu bir ayağı çukurda şeyin neden hala yaşadığını merak etti Baenre'nın kızlarından bazılarının saygıdeğer ana mevkısine can atıyor oldukları kesindi. Neden gizli bir ittifak kurup Saygıdeğer Baenre'ın ışını bitirmemişlerdi? Ya da neden hiçbiri kendi evlerini kurmak için

ayaklanmamıştı? Kızlardan bazıları yaşamın son dönemlerine gelmişlerdi ve beşinci yüz yılı geçen soylu kızların yapması beklenen şey buydu. Saygıdeğer Baenre'nın çatısı altında yaşadıkları surece, kendi çocukları soylu bile olamayacaklar, sadece avam sınıfına konulacaklardı.

"De'Vir Evi'nin akıbetini işittin mi?' diye sordu Saygıdeğer Baenre doğrudan. Bu tereddütlü küçük sohbetten en az hasmı kadar sıkılmıştı.

"Hangi Ev'ın?' diye sordu Malice kasten. Şu sıralar Menzoberranzan'da De'Vir Evi diye bir şey yoktu Drow hesabına göre, bu ev artık yoktu ve asla varolmamıştı

Saygıdeğer Baenre kesik kesik güldü "Elbette," diye karşılık verdi. "Şimdi dokuzuncu evin saygıdeğer anasısın. Bu oldukça büyük bir onur"

Malice başını salladı "Ama sekizinci evin saygıdeğer anası olmak kadar büyük bir onur değil"

"Evet," diyerek onayladı Baenre, "ama dokuzunculuk yönetici konseyde bir koltuğa sadece bir adım uzakta "

"Bu gerçekten de büyük bir onur olurdu," diye yanıtladı Malice Baenre'nın onu yalnızca alaya almadığını anlamaya başlamıştı, aynı zamanda onu kutluyor ve daha büyük zaferlere teşvik ediyordu. Malice bu düşünceden çok hoşlandı Baenre, Örümcek Kraliçe'nin en gözde rahıbesıydı. Eğer o Do'Urden Evi'nin yükselişinden hoşnutsa, o halde Lloth da hoşnuttu.

"Sandığın kadar büyük bir onur değil," dedi Baenre "Biz başkalarının işine burnunu sokan bir grup yaşlı dışıyız ve ara sıra bir araya gelip ellerimizi ait olmadıkları yerlere uzatmanın yeni yollarını arıyoruz "

"Şehir sızın kurallarınızı tanıyor"

"Seçme şansı var mı?" Baenre güldü "Yine de, drow işlerinin evlerin saygıdeğer analarına bırakılması daha iyi olurdu. Lloth, herşeyı elinde tutan bir yönetici konseyi desteklemez. Eğer Örümcek Kraliçe'nın arzusu böyle

olsaydı Baenre Evi uzun zaman önce tüm Menzoberranzan'ı ele geçirmez mıydı?"

Böylesine kibirli sözler karşısında sarsılan Malice gururlu bir edayla koltuğunda kıpırdandı.

"Şimdilerde değil, elbette,' diye devam etti Saygıdeğer Baenre. "Bu çağda, şehir böyle bir hareket için fazla büyük. Ama uzun zaman önce, hatta sen daha doğmamışken, böyle bir fetih Baenre Evi için hiç de zor değildi. Ama bizim yöntemimiz bu değil Lloth çesıtlılığı destekler. Birbirini dengeleyen, ortak bir gereksinim karşısında beraber savaşmaya hazır evlerin varlığı onu memnun eder" Baenre bir an duraksadı, sonra kirişmiş dudaklarına bir gülümseme kondurdu. "Ve onun gözünden düşenlerin üzerine atılmaya hazır evlerin varlığı da öyle."

Do'Urden Evı'ne bir başka gönderme, diye duşundu Malice, üstelik bu kez Örümcek Kraliçe'nın memnuniyeti ile doğrudan bağlantılıydı. Malice öfkeli duruşunu gevşetti ve Saygıdeğer Baenre ile yaptığı bu sohbetin geri kalan iki uzun saatlik kısmını oldukça keyifli buldu.

Yine de, tekrar dışkın üzerine oturup tüm Menzoberranzan'ın en görkemli ve güçlü evini terkederken Malice gulumsemıyordu. Böylesine açık bir güç gösterisi karşısında, Saygıdeğer Baenre'nın onu çağırmasındakı sebebin iki yönlü olduğunu unutamıyordu kusursuz başarısından oturu onu özel ve gizli bir şekilde kutlamak ve fazla hırslı olmamasını canlı bir biçimde anımsatmak.

BÖLÜM 5

Yetiştiriliş

"Beş uzun yıl boyunca, Vierna uyanık geçirdiği neredeyse tüm zamanı bebek Drizzt'ın bakımına adadı Drow toplumunda bu sure besleyip büyütmekten çok, öğretmekle geçirilirdi. Tıpkı tüm zeki ırkların çocuklarında olduğu gibi, çocuk temel motor ve dil becerılerını kazanmak zorundaydı, ancak bir drow elfı, kaos içinde yaşayan toplumunun ilkelerini de öğrenmek durumundaydı.

Drizzt gibi bir erkek çocuğu söz konusu olunca, Vierna bitmek tükenmek bilmez saatleri ona drow dişileri karşısındaki aşağı konumunu anımsatmak için harcamıştı. Drizzt'ın yaşamının bu devresi neredeyse tümüyle aile mabedinde geçtiğinden, çocuk, toplu ibadetler dışında, hiçbir erkekle karşılaşmamıştı. Tüm ev halkının uğursuz törenler için bir araya toplandığı zamanlarda bile sessizce Vierna'nın yanında durur ve itaatle yere bakardı.

Drizzt emirleri uygulayacak kadar büyüdüğünde, Vierna'nın yükü hafifledi Yine de, hala küçük erkek kardeşini eğitmek için sa atler harcıyordu. Şimdi, sessiz işaret dilinin gerektirdiği karmaşık yüz, el ve vücut hareketlen üzerinde çalışıyorlardı. Bunun dışında ise, Drizzt'ı sık sık sonu gelmez mabet temizliğine koşuyordu. Oda, Baenre Evı'ndekı büyük salonun ancak beşte biri kadardı, ama yine de Do'Urden Evi'nin tüm kara elflerını içine aldığında hala yüz kişilik boş yer kalıyordu.

Vierna bir eğitmen ana olmanın artık o kadar da kotu olmadığını düşünmesine karşın, hala zamanının daha çoğunu çalışmalarına adayabılmeyı diliyordu. Eğer Saygıdeğer Malice çocuğu yetiştirme ışını Maya'ya vermiş olsaydı, Vierna çoktan bir yüce rahibe olmaya hak kazanırdı. Hala Drizzt'le ilgili görevlerinin devam edeceği beş yılı vardı Belki de Maya ondan önce yüce rahibe olurdu.

Vierna bu olasılığı kafasından uzaklaştırdı. Bu gibi sorunlar için endişelenecek vakti yoktu. Eğitmen ana olarak üstlendiği vazifeyi birkaç kısa yılda bitirecekti. Onuncu doğum günü geldiğinde, Drizzt ailenin genç prens adayı olarak atanacak ve tüm ev halkına eşit şekilde hizinet edecekti. Eğer Drizzt'ın eğitimi Saygıdeğer Malıce'ı düş kırıklığına uğratmazsa, Vierna hakkı olanı alacağını biliyordu.

"Duvara çık," dedi Vierna "Şu heykele doğru yonel."

Yerden yirmi ayak yükseklikteki çıplak bir drow dişisi heykelini işaret ediyordu Genç Drizzt kafası karışmış bir halde yukarı, heykele baktı Güvenli bir yerden tutunup heykele doğru tırmanması ve onu temizlemesi olanaksızdı Ama Drizzt itaatsizliğin bedelinin ağır olduğunu biliyordu ve tereddütle bile olsa, yukarı doğru uzanarak eliyle kavrayabileceği bir yer aradı.

"Öyle değil'" diye azarladı Vierna.

Drizzt, "Nasıl?" diye sormaya cüret etti çünkü kız kardeşinin ne demek istediğine dair en ufak fikri yoktu.

"Heykele çıkmak için iradeni kullan," diye açıkladı Vierna. Drizzt'ın küçük suratı şaşkınlıkla buruştu.

Sen Do'Urden Evi'nin asilzadelerinden birisini' diye bağırdı Vierna. "Ya da en azından, bir gün bu ayrıcalığa sahip olacaksın. Boynundaki kesenin içinde evin nişanını taşıyorsun ve bu, büyük oranda büyüye sahip bir nesne."

Vierna hala Drizzt'ın böyle bir görev için hazır olduğundan emin değildi Yerden havalanma doğuştan gelen drow büyü yeteneğinin önemli bir tezahürüydü ve büyü ateşinde nesneleri betimlemekten veya karanlık küreleri çağırmaktan çok daha zordu. Do'Urden nişanı, drow elflerının bu doğumsal güçlerini, genellikle bir drow'un olgunlaşmasıyla ortaya çıkan büyü yeteneğini arttiriyordu Pek çok drow asilzadesi yerden havalanmak için gereken büyülü enerjiyi günde bir kez çağırabilirken, Do'Urden Evi'nin asilzadeleri, nişanlarını kullanarak, bunu pek çok kez yineleyebilirlerdi.

Normal olarak, Vierna bunu on yaşından küçük bir drow erkeği üzerinde asla denemezdi, ancak Drizzt son yıllarda öyle büyük bir potansiyel sergilemişti ki, Vierna bunu denemekte bir sakınca görmedi.

"Yalnızca heykelle aynı çizgide dur," diye açıkladı, ve kendini yükselmeye zorla".

Drizzt dışı heykele baktı, sonra ayağını heykelin narın yüzü ile aynı hizaya getirdi Elini yakasına koyarak nişanın enerjisini hisset meye çabaladı Bu nesnenin bir tur güce sahip olduğunu daha on ce fark etmişti, ancak bu işlenmemiş bir duyum, bir çocuğun ıçgu duşu ıdı Şimdi, şüpheleri onaylanınca ve dikkatini yoğunlaştirinca, Drizzt büyülü enerjinin yarattığı titreşimleri net bir şekilde algılayabiliyordu.

Bir dizi derin soluk, genç drow'un zihnindeki dikkat dağıtıcı düşünceleri uzaklaştırdı. Odadaki tüm diğer görüntülerden arındı; tek gördüğü şey heykeldi. Hafiflediğini, topuklarının yukarı kalktığını algıladı Şimdi tek parmağı üzerinde duruyor, ama hiç ağırlık hissetmiyordu. Drizzt donup Vierna'ya baktığında yüzüne sevinç dolu bir gülümseme yayılmıştı sonra külçe gibi yere yığıldı.

"Sersem oğlan" diye azarladı Vierna. "Yeniden dene. Eğer gerekirse bin kez deneyeceksin!" kemerındekı yılan başlı kırbaca uzandı "Eğer başaramazsan."

Drizzt kendine lanet okuyarak başka tarafa baktı Coşkuya kapılmış olması büyünün etkinliğini azaltmıştı Ancak artık bunu yapabıleceğini biliyor ve dayak yemekten korkmuyordu. Yeniden heykele yoğunlaştı ve büyü enerjisinin bedeninde birikmesine izin verdi.

Vierna da Drizzt'ın eninde sonunda başaracağını biliyordu Keskin bir zekası vardı, Do'Urden Evi'nin diğer üyeleri de dahil olmak üzere, Vierna'nın şimdiye kadar gördüklerinin tümü kadar keskin. Çocuk aynı zamanda inatçıydı da. Büyünün onu alt etmesine izin vermezdi Vierna, Drizzt'ın eğer gerekirse açlıktan baygın düşene dek heykelin altında dikileceğini biliyordu.

Vierna çocuğun bir dizi başarı ve başarısızlıktan geçişini izledi. En sonuncu denemesinde neredeyse on ayak yüksekten düşmüştü. Vierna irkildi ve Drizzt'ın ciddi bir şekilde yaralanıp yaralanmadığını merak etti. Ancak Drizzt, yarası nasıl olursa olsun, ağlamadı bile ve yeniden pozisyon alarak silbaştan konsantre olmaya başladı.

"Bunun için çok küçük," dedi Vierna'nın arkasından bir ses. Vierna koltuğunda donup bakınca Briza'nın her zamanki çatık kaşlı ifadesiyle

dikildiğini gördü.

"Belki de, diye yanıtladı Vierna, "ama denemesine izin vermeden bunu bilemem"

"Eğer başaramazsa onu kırbaçla," diye önerdi Briza, altı başlı zalim aletini kemerinden çekerek Kırbaca sevgi dolu bir bakış fırlattı, sanki bir tur ev hayvanıymış gibi ve yılan başının boynunda ve suratında kıvrılarak gezinmesine izin verdi "Telkin kaynağı"

"Kaldır şunu,' diye yanıtladı Vierna derhal "Drizzt'ı yetiştirmek benim işim ve yardımına ihtiyacım yokl'

"Yüce bir rahibeyle konuşmalarına dikkat etmelisin," diye uyardı Briza ve düşüncelerinin uzantıları olan tüm yılan başları tehdit edercesine Vierna'ya döndüler.

"Tıpkı Saygıdeğer Malıce'ın işlerime nasıl burnunu soktuğuna dikkat edeceği gibi," diye yanıtladı Vierna çabucak.

Saygıdeğer Malıce'ın sözü geçince Briza kırbacını ortadan kaldırdı "Senin işlerin," diye tekrarladı küçümseyerek "Böyle bir vazife için fazlaca yumuşaksın. Erkek çocukları disiplin altına alınmalı. Ait oldukları yeri öğrenmeliler."

Vierna'nın tehdidinin korkunç sonuçlar doğurabileceğini fark eden büyük kızkardeş arkasını dondu ve gitti.

Vierna son sözü Briza'nın söylemesine izin vermişti. Eğitmen ana yeniden, hala heykele ulaşmaya çabalayan Drizzt'e baktı. Çocuğun yorulmaya başladığını görerek, "Yeter," diye buyurdu Drizzt ayaklarını yerden güçlükle kaldırabılıyordu.

"Yapacağım," dedi Drizzt

Vierna çocuğun kararlılığından hoşlanmıştı, ama ses tonundan değil. Belki de Briza'nın sözlerinde bir parça doğruluk payı vardı.

Kemerindeki yılan başlı kırbacı kaptı. Bir parça telkin uzun süre idare ederdi.

Bir sonraki gün Vierna mabette oturuyor ve Drizzt'in çıplak dişi heykelini cilalama işiyle uğraşmasını izliyordu. Bugünkü ilk denemesinde yirmi ayak yüksekliğin tümünü birden çıkmayı başarmıştı.

Drizzt ona dönüp başarmanın sevinciyle gülümseyince, Vierna düş kiriklığına uğramıştı. Şimdi çocuğa bakıyor, havada öylece durup maharetli ellerle fırçayı kullanışını izliyordu. En canlı biçimde gördüğü şey ise, kardeşinin sırtındaki, telkin edici çalışmaların mirası olan yara izleriydi. Kızılötesi spektrumda, kırbacın sebep olduğu çizgiler, cilt katmanlarının ayrıldığı yerlerdeki ısı izleri şeklinde açıkça görülebiliyordu.

Vierna bir çocuğu, özellikle de bir erkek çocuğunu dövmenin kazandırdıklarını biliyordu. Başka bir dişinin emri dışında, pek az drow erkeği bir dişiye silah doğrulturdu. "Ya kaybımız ne kadar?" dedi Vierna sesli düşünerek. "Drizzt gibi biri daha fazla ne olabilir ki?"

Sesli düşündüğünü fark ettiğinde, Vierna bu küstah düşünceleri çabucak zihninden uzaklaştırdı. Örümcek Kraliçe'nin, Acımasız Lloth'un, yüce rahibelerinden biri olma yolunda ilerliyordu. Bu tür düşünceler bulunduğu mevkinin kurallarıyla uyuşmazdı. Kendi suçunu yüklediği küçük kardeşine öfke dolu bir bakış fırlatarak cezalandırma aletine uzandı.

İçinde uyandırdığı küstah düşünceler yüzünden, Drizzt'i bu gün de kırbaçlaması gerekecekti.

Drizzt, Do'Urden Evi'nin bitmez tükenmez mabet temizliğiyk uğraşıp drow toplumunda yaşamanın temel derslerini öğrenirken, Vierna ile aralarındaki ilişki bir beş yıl daha böyle sürüp gitti. Dişi drowların üstünlüğünün ötesinde (ki bu, her zaman uğursuz yılan başlı kırbaç tarafından pekiştirilen bir dersti), en zorlayıcı dersler yüzey elflerini, faerieleri kapsayanlardı. Uğursuz imparatorluklar genellikle kendilerini yarattıkları düşmanlara karşı oluşturulan nefret ağları ile bağlarlardı ve bu diyarın tarihinde hiç kimse, bu konuda drowlardan daha üstün olmamıştı. Konuşulan sözcükleri anlamayı becerebildikleri ilk günden beri, drow

çocuklarına yaşamlarında yanlış giden herşeyin suçunun yüzey elflerine atılabileceği öğretilirdi.

Ne vakit Vierna'nın kırbacının dişleri sırtını paralasa, Drizzt bir faerienin ölmesi için haykirirdı. Şartlandirilmış nefretin mantıklı bir duygu olması çok nadirdi.

***

KISIM 2

Silah Ustası

'Bomboş saatler, bomboş günler.

'Yaşamımın ilk dönemiyle; bir hizinetkar olarak çalıştığım o ilk on altı yılla ilgili pek az anım olduğunu görüyorum. Dakikalar saatlere, saatler günlere karışmıştı, ta ki tüm zaman uzun ve kısır bir an gibi görünene dek. Pek çok kereler Do'Urden Evi'nin balkonuna süzülmeyi başarmış ve Menzoberranzan'ın büyülü ışıklarını seyretmiştim. Bu gizli yolculukların hepsinde de, kendimi, Narbondel'in önce büyüyüp sonra da yok olan ateşiyle büyülenmiş bulurdum. Şimdi geri dönüp büyücünün ateşinin parıltısının ağır ağır yükselip sonra da alçalmasını izlemekle geçen o uzun saatlere baktığımda, yaşamımın ilk dönemlerinin boşluğu karşısında hayrete düşüyorum.

Evin dışına çıkıp o anıtı izlemek üzere pozisyonumu aldığım her sefer hissettiğim heyecanı çok açık bir şekilde anımsıyorum. Böylesine basit bir

şey, varlığımın geri kalanıyla kıyaslandığında nasıl da tatmin edici görünüyordu.

Ne vakit bir kırbacın şaklamasını duysam ki bu da başka bir anıdıraslında anıdan çok bir algı, tüm omurgamda bir ürperti hissederim. Yılan başlı silahlardan gelen o dehşetli darbe ve bunu izleyen uyuşukluk kolayca unutulabilecek bir şey değildir. Bu kırbaçlar derinizi ısirir ve tüm bedeninize büyülü enerji dalgaları yayar. Kaslarınızı çatırdatarak sınırlarının ötesinde geriveren dalgalar.

Yİne de birçoğundan daha şanslıydım. Vierna, beni yetiştirme işiyle görevlendirildiğinde bir yüce rahibe olmaya çok yakındı ve yaşamının öyle bir dönemindeydi ki, bu tür bir işin gerektirdiğinden çok daha fazla enerjiye sahipti. O halde, belki de, onun gözetimi altında geçirdiğim o ilk on yılda anımsayabildiğimden çok daha fazlası vardı. Vierna asla annemizin, ya da özellikle en büyük kız kardeşimiz Briza'nın, yoğun zalimliğini sergilememişti. Belki de evin mabedinin yalnızlığında iyi günlerim de olmuştu. Muhtemelen Vierna küçük erkek kardeşine karakterinin yumuşak tarafını göstermişti.

Belki de öyle olmadı. Vierna'yı kızkardeşlerimin en müşfiği olarak değerlendirmeme rağmen, sözcüklerinden Lloht'un zehiri damlardı. Tıpkı Menzoberranzan'daki tüm diğer rahibeler gibi. Yüce rahibelik yolundaki ilerleyişini bir çocuğun, bir erkek çocuğun hatiri için riske atması pek olası değildi.

Menzoberranzan'ın uğursuzluğunun sonu gelmez saldırılan ile gölgelenmiş o yıllarda herhangi bir mutluluk yaşadım mı, yoksa yaşamımın o ilk dönemleri, takip eden yıllardan çok daha acı verici miydi ki zihnim anılan gizliyor, emin değilim. Tüm çabalarıma karşın anımsayamıyorum.

Sonraki altı yılı daha iyi algılayabiliyorum. Ancak, Saygıdeğer Malice in huzurunda hizinet ettiğim o günlerle ilgili olarak en net hatırladığım şey, kendi ayaklarımın görüntüsüdür.

Genç bir prensin yukarı bakmasına asla izin verilmez.

Drizzt Do'Urden.

BOLUM 6

Çift El

Dr Drizzt, Briza'nın kırbacına gerek kalmadan, saygıdeğer annesinin çağrısına çabucak yanıt verdi. O korkunç silahın ısiriğını ne çok tatmıştı! Drizzt acımasız kız kardeşine karşı intikam duygulan taşımıyordu. Edindiği şartlanma gereği, ona, ya da herhangi bir dişiye, el kaldırmanın sonuçlarından öyle korkuyordu ki, bu tür duygulara kapılmak bile ona çok uzaktı.

Bu günün anlamını biliyor musun?" dedi Malice, Drizzt mabedin karanlık bekleme odasındaki muhteşem tahtının yanına vardığında.

"Hayır, Saygıdeğer Ana," diye yanıtladı Drizzt, bakışlarını farkında olmaksızın ayak parmaklarına dikerek. Kendi ayaklarının sonu gelmez görüntüsünü fark edince, teslimiyetçi bir iç çekiş boğazına kadar yükseldi. Hayatta bu bomboş taştan ve on tane kıpır kıpır ayak parmağından daha fazla birşeyler olmalı, diye düşündü.

Bir ayağını uzun konçlu çizinesinden çıkarıp taş zemin üzerinde gelişigüzel şekiller çizineye başladı. Beden ısısı, kızılötesi spektrumda belirgin izler bırakmıştı ve Drizzt ilk çizgiler soğumadan şekli tamamlayabilecek kadar hızlı ve çevikti.

"On altı yıl," dedi Saygıdeğer Malice. "On altı yıl Menzoberranzan'ın havasını soludun. Yaşamının önemli bir dönemi geride kaldı."

Drizzt tepki vermedi. Bu açıklamada önemli herhangi bir taraf görmemişti. Yaşamı bitmek, değişmek bilmez bir rutindi. Bir gün, ya da on altı yıl ne fark ederdi? Eğer annesi, ilk anımsayabildiklerinden bu yana

başından geçenleri önemli olarak nitelendiriyorsa, kim bilir gelecek yıllar ne gösterecekti. Drizzt bunu düşünerek ürperdi.

Bu sırada, devasa bir engereğin sırtından ısırdığı yuvarlak omuzlu drow resmini neredeyse tamamlamıştı. Bu Briza'ydı.

"Bana bak," diye büyürdu Saygıdeğer Malice.

Drizzt ne yapacağını şaşırdı. Bir zamanlar konuştuğu kişiye bakmak için doğal bir eğilimi vardı, ancak Briza bu içgüdüyü dayakla yok etmek konusunda hiç vakit kaybetmemişti. Acemi bir prensin işi hizinet etmekti ve göz göze gelebileceği yegane canlılar taş zemin üzerinde telaşla gezinen yaratıklardı. Bir örümcek dışında, elbette. Ne vakit bu sekiz bacaklı canlılardan bir tanesi görüş sahasına girse, Drizzt bakışlarını kaçırmak zorundaydı. Orümcekler acemi bir prens için fazla iyiydiler.

"Bana bak," dedi Malice yeniden ve bu kez ses tonuna ani bir sabırsızlık hakimdi. Drizzt bu tür patlamalara daha önce de tanık olmuştu. Bu öylesine inanılmaz biçimde kötü bir öfkeydi ki, yoluna çıkan her şeyi kirip geçirirdi. Kendini beğenmiş ve zalim Briza bile, Saygıdeğer Ana'nın öfkesi karşısında saklanacak delik arardı.

Drizzt kendini zorlayarak tereddüt içindeki bakışlarını yukarı kaldirirken annesinin kara cüppesini inceledi ve bakışlarının açısını ayarlamak için giysinin sırt ve yan tarafındaki tanıdık örümcek şeklini kullandı. Kafasını kaldırdığı her santim boyunca, ya kafasına bir darbe, ya da sırtına bir kırbaç beklemekteydi. Briza arkasındaydı ve sabırsız elinin yakınında her zamanki yılan başlı kırbacı bulunuyordu.

Sonra, onu gördü, güçlü ve saygıdeğer Malice Do'Urden. Isıyı algılayabilen gözleri kızıl kızıl parlıyordu ve suratı serindi. Yüzünde öfke sezilmiyordu. Hala cezalandirici bir darbe beklemekte olan Drizzt ise gergindi.

"Acemi prens olarak görevin sona erdi," diye açıkladı Malice. "Artık Do'Urden Evi'nin ikinci oğlusun ve tüm ..."

Drizzt'in bakışları elinde olmadan tekrar yere kaydı.

"Bana bak!" diye haykırdı annesi ani bir hiddetle.

Dehşete kapılan Drizzt, bakışlarını çabucak geri, Malice'in bu kez kıpkırmızı parlayan yüzüne çevirdi. Gözünün ucuyla Malice'in havaya kalkan elinin sebep olduğu ısı dalgalanmasını gördü, ancak darbeden kaçacak kadar budala değildi. Sonra yanağmdaki bere ile yere düştü.

Yine de, yere düşerken bile, bakışlarını Saygıdeğer Malice'inkilere kilitleyecek kadar tetikte ve bilgece davranmıştı.

"Hizmetkarlık bitti!" diye kükredi saygıdeğer ana. "Hala öyleymiş gibi davranmak ailemizin onuruna gölge düşürür." Drizzt'i boğazından yakaladı ve sertçe ayakları üzerinde durdurdu.

"Eğer Do'Urden Evi'nin onurunu zedelersen," dedi suratını Drizzt'inkine neredeyse yapıştırarak, "mor gözlerine iğneler saplarım."

Drizzt gözünü bile kırpmadı. Vierna'nın Drizzt'in bakımından vazgeçtiği ve onu tüm ailenin hizinetine bıraktığı günden sonraki altı yıl içinde, Drizzt, Saygıdeğer Malice'i, tehditlerindeki derin anlamı kavrayabilecek kadar iyi tanımıştı. Malice onun annesiydi, bu ne işe yarıyorsa, ancak Drizzt, Malice'in gözlerine iğneler saplama işini keyifle gerçekleştireceğinden hiç kuşku duymuyordu.

"Bu çocuk farklı," dedi Vierna, "sadece gözlerinin rengiyle değil."

"Başka neleriyle, o halde?" diye sordu Zaknafein, merakını profesyonel bir düzlemde tutmaya çalışarak. Zak her zaman Vierna'yı diğerlerinden daha çok sevmişti, ancak Vierna yakın geçmişte bir yüce rahibe olarak atanmıştı ve o zamandan beri kendi iyiliğini daha çok düşünür olmuştu.

Mabedin bekleme odasına açılan kapı önlerinde belirince, Vierna adımlarını yavaşlattı. "Bunu söylemek güç," diye itiraf etti. "Drizzt şimdiye kadar gördüğüm tüm oğlan çocukları kadar zeki. Beş yaşında yerden havalanmayı başardı. Ancak, acemi prens olduktan sonra, bakışlarını yerde tutmayı öğretebilmek için cezayla dolu haftalar geçmesi gerekti. Sanki böylesine basit bir davranış, tabiatıyla doğal olmayan bir tezat teşkil ediyor gibi."

Zaknafein duraksadı ve Vierna'nın öne geçmesine izin verdi. "Doğal olmayan mı?" diye fısıldadı kendi kendine, Vierna'nın gözlemlerini düşünerek. Bir drow için tuhaf olabilirdi, ama Zaknafein'a göre bu, kendi soyundan bir çocukta beklediği, hatta umut ettiği birşeydi.

Vierna'nın ardından ışıksız bekleme odasına girdi. Malice her zamanki gibi, örümcek heykelinin kafasında bulunan tahtında oturmaktaydı, ancak bütün aile orada olmasına karşın, odadaki tüm diğer iskemleler duvar diplerine taşınmıştı. Zak bunun resmi bir toplantı olduğunu fark etti, çünkü oturma izni sadece saygıdeğer anaya verilmişti.

"Saygıdeğer Malice," diye söze girdi Vierna en hürmetkar sesiyle, "isteğin üzerine, sana Zaknafein'i getirdim."

Zak, Vierna'nın yanına gelerek Malice'in baş selamına karşılık verdi, ancak dikkati daha çok, saygıdeğer ananın yanında, beline kadar çıplak bir şekilde dikilen en genç Do'Urden'e yoğunlaşmıştı.

Malice diğerlerini susturmak için bir elini kaldırdı ve daha sonra, bir ev 'pivvafvvi'si tutmakta olan Briza'ya devam etmesini işaret etti.

Briza sihirli sözcükleri mirildanarak mor ve kırmızı çizgilerle bezenmiş büyülü siyah pelerini omuzlarına yerleştirirken, Drizzt'in yüzü kıvanç dolu bir ifadeyle aydınlandı.

"Selamlar, Zaknafein Do'Urden," dedi Drizzt hevesle ve odadaki herkes taş kesilerek ona baktı. Saygıdeğer Malice ona konuşma ayrıcalığını bağışlamamıştı. Hatta Drizzt onun iznini bile istememişti!

"Ben, Drizzt, Do'Urden Evi'nin ikinci oğlu ve artık acemi bir prens değilim. Artık sana bakabilirim, yani çizinelerine değil, gözlerine. Annem öyle söyledi." Kafasını kaldirip Saygıdeğer Malice'in gözlerindeki yakıcı öfkeyi görünce, Drizzt'in gülümsemesi kayboldu.

Vierna çenesi sarkmış ve gözleri hayretten büyümüş halde, taş gibi duruyordu.

Zak da şaşırmıştı, ancak farklı bir biçimde. Eliyle dudaklarını birbirine bastırarak daha sonra kaçınılmaz bir kahkahaya dönüşecek olan gülümsemesini engelledi. Zak saygıdeğer ananın yüzünü en son ne zaman böylesine parlak gördüğünü anımsamıyordu. Malice'in arkasındaki geleneksel pozisyonunda duran Briza beceriksiz ellerle kırbacını tutmaya çalıştı. Genç erkek kardeşinin hareketleriyle öylesine afallamıştı ki, ne yapması gerektiğini bilemiyordu. Zak, bunun bir ilk olduğunu biliyordu, çünkü Malice'in en büyük kızı bir ceza gerektiğinde asla tereddüte düşmezdi.

Malice'in yanında, ancak şimdi ihtiyatlı bir şekilde bir adım uzağında, Drizzt sessizce ve hiç kıpırdamadan duruyor ve alt dudağını dişliyordu. Yine de, Zak genç drowun gözlerinde hala bir gülümseme görebiliyordu. Drizzt'in resmiyet dışı tavrında ve mevkiye olan saygısızlığında bilinçsiz bir dil sürçmesinden ve deneyimsizliğin getirdiği masumiyetten daha fazlası vardı.

Silah ustası saygıdeğer ananın dikkatini Drizzt'in üzerinden çekmek için öne doğru büyük bir adım attı ve hem Drizzt'in şişirilmiş gururunun hatirina, hem de Malice'i yatıştırmak ve dikkatini dağıtmak için, "İkinci oğul mu?" diye sordu etkilenmiş görünerek, "o halde eğitilme zamanın geldi."

Malice öfkesinin yatışmasına izin verdi ve bu çok nadir görülen bir durumdu. "Senin elinde sadece temel birşeyler öğrenecek, Zaknafein. Eğer Drizzt, Nalfein'in yerine geçecekse, Akademi'deki yeri Sorcere olacaktır. Bu sebepten, hazırlığının büyük bölümü Rizzen'in sorumluluğu olacak. Tabii, sınırlı olmakla beraber, büyü sanatındaki bilgisi de öyle."

"Onun kısmetinin büyücülük olduğuna bu kadar emin misin, Saygıdeğer Malice?" diye sordu Zak çabucak.

"Zeki görünüyor," diye yanıtladı Malice, Drizzt'e öfkeli bir bakış fırlatarak. "En azından bazen. Vierna doğumsal güçlerini kullanmakta büyük ilerleme gösterdiğini belirtti. Evimizin yeni bir büyücüye gereksinimi var." Malice, Saygıdeğer Baenre'nin şehrin başbüyücüsü olan oğluyla gururlanmasını anımsayarak, elinde olmadan homurdandı. Malice'in Menzoberranzan'ın Birinci Saygıdeğer Ana'sı ile buluşması

üzerinden on altı yıl geçmişti, ama en ufak detayı bile unutmamıştı. "Sorcere en uygun yer gibi görünüyor."

Zak boynundaki keseden çıkardığı düz bir sikkeyi fırlatıp döndürerek havada yakaladı. "Görebilir miyiz?" diye sordu.

"Dediğin gibi olsun," diyerek kabul etti Malice. Zak'in kendisini yanlış çıkarma arzusuna hiç şaşırmamıştı. Zak büyücülüğe pek kıymet vermez ve bıçağın sapını yıldırımlar yağdıran bir kristal çubuğa yeğ tutardı.

Zak, Drizzt'in karşısında durarak sikkeyi ona uzattı. "Fırlat." Drizzt, annesi ile silah ustası arasındaki bu belirsiz tartışmanın ne anlama geldiğini merak ederek omuz silkti. Şimdiye dek, ne şu Sorcere denen yerle, ne de gelecekte kendisi için planlanan herhangi bir meslekle ilgili hiçbir şey duymamıştı. Kabullendiğini gösterircesine omzunu silkerek sikkeyi büktüğü işaret parmağının üzerine koydu ve başparmağı ile havaya fırlatıp kolayca yakaladı. Sonra sikkeyi Zak'a uzattı ve silah ustasına şaşırarak baktı. Böylesine basit bir işte bu kadar önemli olanın ne olduğunu sorar gibiydi.

Silah ustası sikkeyi almak yerine, boyun kesesinden bir tane daha çıkardı. Bunu da Drizzt'e uzattı. "İki elinle dene." Drizzt yeniden omuz silkti ve bir tek kolay hareketle sikkeleri havaya fırlatıp yakaladı.

Zak Saygıdeğer Malice'e baktı. Bu hareketi her drow yapabilirdi, ancak bu çocuğun sikkeleri yakalarken sergilediği rahat tavrı izlemek çok keyifliydi. Kurnazca Malice'i izlemeye devam eden Zak iki sikke daha çıkardı. "Her bir eline iki tane yerleştir ve dördünü birden aynı anda fırlat," dedi Drizzt'e.

Dört sikke havaya fırladı. Dört sikke yakalandı. Drizzt'in bedeninin kıpırdayan tek bölgesi kolları olmuştu.

"Çift el," dedi Zak, Malice'e. "Bu çocuk bir dövüşçü. Ait olduğu yer Melee, Magthere."

"Böyle işleri yapabilen büyücüler de gördüm," dedi Malice sertçe. Baş belası silah ustasının yüzündeki tatminkar ifadeden hiç hoşlanmamıştı. Zak

bir zamanlar Malice'in resmiyetteki kocası olmuştu ve uzun zaman önceki bu olaydan sonra da Malice onu sık sık aşığı olarak kullanmıştı. Yetenekleri ve kıvraklığı silah kullanımıyla sınırlı değildi. Fakat Zaknafein'ın Malice'e tattırdığı nazların yanısıra, (ki bu bedensel beceriler Malice'i pek çok olayda Zak'in yaşamını bağışlamaya itmişti) bir sürü soruna yol açtığı da oluyordu. Menzoberranzan'ın en iyi silah ustası olması, Malice'in görmezden gelemeyeceği bir diğer gerçekti. Ancak Orümcek Kraliçe'ye karşı saygısız, hatta küçümser tavrı Do'Urden Evi'ne sık sık sorun çıkarıyordu.

Zak Drizzt'e iki sikke daha verdi. Şimdi oyundan keyif almaya başlayan Drizzt sikkeleri harekete geçirdi. Altı sikke havaya fırladı ve her bir ele üç sikke düştü.

"Çift el," dedi Zak daha da vurgulayarak. En genç oğlunun gösterisindeki zarafeti inkar edemeyen Saygıdeğer Malice ona devam etmesini işaret etti.

"Yeniden yapabilir misin?" diye sordu Zak Drizzt'e.

Birbirinden bağımsız hareket eden elleriyle Drizzt sikkeleri çabucak işaret parmaklarının üzerine yerleştirdi ve fırlatmaya hazırlandı. Zak onu durdurdu ve dört sikke daha çıkarıp her bir sikke yığınını beşledi. Daha sonra genç drow'un konsantrasyonunu incelemek (ve ellerini sikkeler üzerinde tutarak bedeninin ısısıyla parlayıp, havada uçtukları süre zarfında Drizzt tarafından kolayca görülebilmelerinden emin olmak) için bir an bekledi.

"Hepsini yakala, ikinci oğul," dedi tüm ciddiyetiyle. "Hepsini yakala, yoksa Sorcere'yi boylayacaksın; büyücülük okulunu. Ait olduğun yer orası değil!"

Drizzt hala Zak'in neden söz ettiğini pek bilmiyordu, ancak silah ustasının gerginliğine bakılırsa önemli bir şey olmalıydı. Kendini sakinleştirmek için derin bir soluk aldıktan sonra sikkeleri fırlattı. Parıltılarını çabucak ayırdetmiş ve her birini ayrı ayrı görmüştü. İlk ikisi kolayca avuçlarına düştü, ancak Drizzt geri kalanların dağınık biçimlerini gördü ve onların kolayca yakalanamayacağını anladı.

Hemen harekete geçip tam bir daire çizdiğinde elleri algılanamayacak kadar hızlı hareket ediyordu. Sonra aniden dikleşti ve Zak'ın önünde durdu. Yumruk halinde duran elleri iki yanına sarkmıştı ve suratında ciddi bir ifade vardı.

Zak ve Saygıdeğer Malice birbirlerine baktılar. Hiçbiri ne olduğundan emin değildi.

Drizzt ellerini Zak'a uzatarak yavaşça açtı. Aynı anda, çocuksu yüzünde kendinden emin bir gülümseme belirmeye başlamıştı. Her elinde beş sikke vardı.

Zak sessiz bir ıslık çaldı. Bu manevrayı on sikkeyle başarmak onun, evin silah ustasının, bir düzine deneme yapmasını gerektirmişti. Saygıdeğer Malice'e doğru yürüdü.

"Çift el," dedi üçüncü kez. "O bir savaşçı ve benim hiç sikkem kalmadı."

"Kaç taneyle daha yapabilirdi?" dedi Malice etkilendiği açıkça belli olarak.

"Kaç tane daha istif edebilirdik?" diye yanıtladı Zaknafein zafer edasıyla gülümseyerek.

Saygıdeğer Malice yüksek sesle güldü ve başını salladı. Drizzt'in Nalfein'in yerini alarak evin büyücüsü olmasını istemişti, ancak inatçı silah ustası her zamanki gibi onu yolundan döndürmüştü.

"Pekala, Zaknafein," dedi yenilgiyi kabul ederek. "İkinci oğul bir savaşçı."

Zak başını salladı ve Drizzt'e döndü.

"Belki pek yakında bir gün Do'Urden Evi'nin silah ustası olur," diye ekledi Saygıdeğer Malice, Zak'ın ardından. İfadesindeki alaycı üslup Zak'ın bir an durup omzunun üstünden ona göz atmasına yol açtı.

"Bu çocuktan," dedi Saygıdeğer Malice suratını ekşiterek ve her zamanki utanmazlığıyla üstteki elini bükerek, "bundan daha azını bekleyebilir

miydik?"

Rizzen, ailenin şu anki efendisi, huzursuzca kıpırdandı. Hem kendisi, hem de herkes, hatta Do'Urden Evi'nin köleleri bile, biliyordu ki, Drizzt onun çocuğu değildi.

"Uç oda mı?" diye sordu Drizzt, Zak'la beraber Do'Urden binasının güney ucundaki büyük idman salonuna girdiklerinde. Çeşitli renklerdeki büyülü ışık topları, yüksek tavanlı taş odanın uzunluğu boyunca dizilmişlerdi ve odanın bütününe rahat, loş bir ışıltı veriyorlardı. Salonun yalnızca üç kapısı vardı, bir tanesi doğudaydı ve evin balkonuna açılan bir odaya geçit veriyordu. Drizzt'in tam karşısında, güney duvarında bulunan kapı evdeki en son odaya açılıyordu. Diğeri de merkezi holden gelirken geçtikleri kapıydı.

Zak'ın arkalarından taktığı kilitlere bakarak, Drizzt o yönden geri pek sık gitmeyeceğini söyleyebilirdi. "Bir oda," diye düzeltti Zak.

"Ama iki kapı daha var," diye mantık yürüttü Drizzt odaya bakarak. "Ve üzerinde kilit yok."

"Ah," dedi Zak, "onların kilitleri sağduyudur." Drizzt anlamaya başlıyordu. "O kapı," diye devam etti Zak güneyi göstererek, "benim özel daireme açılır. Seni orada bulursam, sonuçları hiç hoşuna gitmez. Diğeri savaş sırasında kullanılan taktik odasına gider. Başarınla beni ikna ettiğinde, eğer edebilirsen, orada bana katılmana izin verebilirim. O güne daha yıllar var, o yüzden bu büyük salonu evin olarak kabul et."

Drizzt pek etkilenmeyerek etrafına bakındı. Bu tür muameleye maruz kalmayı acemi prenslik günlerinde bıraktığını ummaya c ret etmişti. Ancak bu durum, onu bu evdeki altı yıl süren hizinetkarlık günlerinin de öncesine, Vierna ile aile mabedine kapatıldığı o on yıla döndürmüştü. Bu oda mabed kadar büyük bile değildi. Hatta, enerji dolu genç bir drow için fazla dardı. Bir sonraki sorusu bir uluma şeklindeydi.

"Nerede uyuyacağım?"

"Evinde," diye yanıtladı Zak gerçekçi bir şekilde.

"Nerede yemek yiyeceğim?"

"Evinde."

Drizzt'in gözleri kısıldı ve yüzü ısı ile kızardı. "Nerede..." diye başladı inatla ve silah ustasının mantığını çürütmeye kararlı bir şekilde.

"Evinde," diye aynı ölçülü ses tonuyla yanıtladı Zak, Drizzt sözünü tamamlayamadan önce.

Drizzt ayaklarını yere sımsıkı bastı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu çok karışık görünüyor," diye gürledi.

"Öyle olmasa iyi olur," diye aynı gürlemeyle yanıtladı Zak.

"O halde bunun amacı nedir?" dedi Drizzt. "Beni annemden kopardın"

"Ona Saygıdeğer Malice olarak hitap edeceksin," diye uyardı Zak. "Ona her zaman Saygıdeğer Malice diyeceksin."

"Annemden.."

Zak'in bir sonraki yanıtı sözcükler şeklinde değil, ani bir yumruk darbesi olarak geldi.

Drizzt yaklaşık yirmi dakika sonra kendine geldi.

"İlk ders," diye açıkladı Zak, birkaç ayak uzaktaki duvara rahatça dayanmış halde. "Kendi iyiliğin için. Ona her zaman Saygıdeğer Malice olarak hitap edeceksin."

Drizzt bir yanına doğru yuvarlandı ve dirseğinin üzerinde doğrulmaya çabaladı, ancak siyah halı kaplı zeminden kalkar kalkmaz başının döndüğünü fark etti. Zak onu yakaladı ve ayağa dikti.

"Sikkeleri yakalamak kadar kolay değildir," dedi silah ustası.

"Ne?"

"Bir darbeyi savuşturmak."

"Ne darbesi?"

"Sadece onayla, seni inatçı çocuk!"

"İkinci oğul!" diye düzeltti Drizzt sesi yeniden bir ulumayı andırarak ve kollarını küstahça göğsünde kavuşturdu.

Zak'ın elleri iki yanında, Drizzt'in açıkça görebileceği bir noktada yumruk haline geldi. "Bir kere daha okşanmak mı istiyorsun?" diye konuştu silah ustası sakin bir sesle.

"İkinci oğullar çocuk olabilirler," diyerek bilgece kabul etti Drizzt.

Zak hayretle başını salladı. Bu çok ilginç olacaktı. "Burada geçirdiğin zamanı oldukça keyifli bulabilirsin," dedi Zak ve Drizzt'i uzun, kalın ve rengarenk ancak kasvetli perdeye doğru yönlendirdi. "Tabii ancak o uzun dilini kontrol etmeyi öğrenirsen." Sertçe bir asılış perdeyi yere indirerek genç drow'un (ve pek çok yaşlı drow'un da) o güne değin gördüğü en muhteşem silah yığınının ortaya çıkmasını sağladı. Değişik türlerde polearmlar, kılıçlar, baltalar, çekiçler ve Drizzt'in hayal edebileceği ve hayallerinin ötesinde bir sürü silah özenle hazırlanmış bir düzen içinde durmaktaydı.

"Onları incele," dedi Zak Drizzt'e. "Acele etme. Keyfini çıkar. Eline en iyi hangilerinin uyduğunu öğren ve kendi iradenin emirlerini dinle. İşimiz bittiğinde, her birini güvendiğin bir dost gibi tanıyacaksın.

Gözleri kocaman açılan Drizzt yığının içinde gezinirken tüm bu mekana ve kendisini bekleyen deneyime tamamen farklı bir ışık altında bakmaya başlamıştı. Tüm yaşamını oluşturan on altı yıl boyunca, en büyük düşmanı sıkıntı olmuştu. Görünüşe bakılırsa, Drizzt şimdi bu düşmanla savaşırken kullanacağı silahları bulmuştu.

Zak Drizzt'in yeni silahlarla ilgilendiği o ilk acemilik anlarında yalnız kalmasının daha iyi olacağını düşünerek özel odasının kapısına doğru yöneldi.

Ancak, silah ustası kapıya vardığında durdu ve dönüp genç Do'Urden'e baktı. Drizzt kendi boyunun iki katı uzunluğundaki mızraklı bir baltayı yavaşça döndürdü. Fakat, silahı kontrol etme yönündeki tüm çabalarına karşın, mızrağın kendi devinirliği Drizzt'in çelimsiz bedenini yere fırlattı.

Zak kendi gülüşünü duydu, ancak bu kahkaha ona sadece vazifesinin acımasız gerçeğini anımsattı. Tıpkı daha önce eğittiği bin kara elf gibi, Drizzt'i de bir savaşçı olarak eğitebilir, onu Akademi sınavlarına ve tehlikelerle dolu Menzoberranzan'daki yaşama hazırlayabilirdi. Drizzt'i bir katil olarak yetiştirebilirdi.

Bu kılıf bu çocuğun yaradılışına nasıl da aykiri görünüyordu! Drizzt çok kolay gülümsüyordu. Genç drowun kılıcını bir başka canlı varlığın kalbine sapladığını düşünmek Zak'da tiksinti uyandırdı. Ancak drowların yöntemi buydu. Dört yüzyıllık yaşamı boyunca Zak'ın direnç gösteremediği yöntem. Bakışlarını oynamakta olan Drizzt'in görüntüsünden uzaklaştıran Zak odasına girdi ve kapıyı kapattı.

"Hepsi böyle mi?" diye sordu, neredeyse boş olan odasına. "Tüm drow çocukları böylesine bir masumiyet ve dünyamızın çirkinliğinde barınamayan böylesi basit ve saf gülümsemelerle mi doğuyorlar?" Zak odanın ışık kaynağı olan her daim parlak seramik kürenin üzerindeki parlak gölgeyi kaldırmak için odanın yan tarafındaki küçük masaya yöneldi. Ancak, silahlarla oynayan Drizzt'in haz içindeki görüntüsü zihninden silinmeyi reddedince, Zak fikrini değiştirdi ve kapının tam karşısındaki geniş yatağa ilerledi.

"Yoksa sen tek misin, Drizzt Do'Urden?" dedi kendini yumuşak yatağa bırakırken. "Ve eğer böylesine farklıysan, bunun sebebi ne? Damarlarında dolaşan kan, yani benim kanım yüzünden mi, yoksa eğitmen annenle geçirdiğin yıllardan mı?"

Zak koluyla gözlerini kapadı ve zihnindeki onlarca soruyu düşündü. Drizzt'in olması gerekenden farklı olduğuna karar vermişti, ancak bunun için kendisine mi, yoksa Vierna'ya mı teşekkür etmeliydi, bilmiyordu.

Bir süre sonra, uykuya yenik düştü. Ancak bu, silah ustasını pek rahatlatmamıştı. Tanıdık bir düş, asla yok olup gitmeyecek canlı bir anı onu

yeniden ziyaret etti.

Zak, Do'Urden askerlerinin, kendi eğittiği askerlerin, katlettiği De'Vir çocuklarının çığlıklarını bir kez daha işitti.

"Bu çocuk farklı!" diye haykırarak yatağında sıçradı. Sonra yüzündeki soğuk terleri sildi.

"Bu çocuk farklı." Buna inanmak zorundaydı.

BÖLÜM 7

Karanlık Sırlar

Gerçekten denemeye niyetli misin?" diye sordu Masoj küçümseyerek ve inanmaz tavırlarla.

Alton korkunç bakışlarını öğrenciye dikti.

"Öfkeni başka yere boşalt, Yüzü Olmayan," dedi Masoj gözlerini danışmanın hoş olmayan görüntüsünden başka tarafa çevirerek. "Düş kirikliğının sebebi ben değilim. Soru geçerliydi."

"On yıldan fazladır, büyü sanatları öğrencisisin," diye yanıtladı Alton. "Ancak hala Sorcere'nin bir hocası yanında ölüler diyarını keşfetmekten korkuyorsun."

"Gerçek bir hocanın yanında hiç korku duymazdım," diye fısıldadı Masoj.

Alton bu yorumu duymazdan geldi. Tıpkı son on altı yıldır çırak Hun'ett'in diğer yorumlarını da duymadığı gibi. Masoj Alton'un dış dünyayla bağlantısıydı ve Masoj güçlü bir aileye sahipken, Alton için bir tek Masoj vardı.

Kapıdan geçip Alton'un dört odadan oluşan dairesinin en tepedeki odasına girdiler. Odada, koyu renkli döşemeler, taşlar ve halıların siyah tonu yüzünden ışığı iyice azalmış tek bir mum yanıyordu. Alton küçük, yuvarlak masanın arkasındaki koltuğuna oturdu ve önüne ağır bir kitap koydu.

"Bu rahibelere bırakılması daha hayırlı olacak bir büyü," diye karşı çıktı Masoj, yüzü olmayan hocanın karşısına oturarak. "Büyücüler aşağı alemleri yönetir; ölülerse sadece rahibelerin işidir."

Alton merakla etrafına göz gezdirdi, sonra kaşlarını çatarak Masoj'a döndü. Hocanın biçimsiz hatları raks eden mum ışığında olduğundan daha iri görünüyordu. "Görünüşe göre, emrime amade bir rahibe bulunmuyor," diye açıkladı Yüzü Olmayan alaycı bir tavırla. "Yoksa Dokuz Cehennemlerden bir yaratık daha denememi mi tercih edersin?"

Masoj iskemlesinde geri çekildi ve çaresizce başını salladı. Bir yıl önce, Yüzü Olmayan, sorularına yanıt aramak amacıyla bir buz iblisinden medet ummuştu. Güvenilmez yaratık odayı kızılötesi spektrumda simsiyah parlayana dek dondurmuş ve bir saygıdeğer ananın hazinesine eşdeğerde simya gerecini paramparça etmişti. Eğer Masoj büyülü kedisini çağırarak buz iblisinin dikkatini dağıtmasaydı, ne o, ne de Alton o odadan canlı çıkamayacaklardı.

"Pekala, o halde," dedi Masoj pek de ikna olmamış bir halde ve kollarını kavuşturdu. "Ruhunu çağır ve yanıtlarını bul."

Alton, Masoj'un kaftanının gizlediği istem dışı ürpertiyi kaçırmamıştı. Bir an için öğrenciyi izledi, sonra hazırlıklarına geri döndü.

Büyü yapma zamanı yaklaşırken, Masoj'un eli gayri ihtiyari cebine, Alton'un Yüzü Olmayan'ın kimliğine büründüğü gün ele geçirdiği, oniks'den yapılma, avlanan kedi heykelciğine gitti. Küçük heykel güçlü bir dvveomer ile büyülenmişti ve bu da, heykele sahip olanı, güçlü bir panteri

kendi tarafına çağırmaya muktedir kılıyordu. Dweomerin sınırlarını ve olası tehlikelerini henüz tam olarak çözememiş olan Masoj, kediyi pek az kulanmıştı. "Sadece gerekli olduğu zamanlarda," diye sessizce anımsattı kendine Masoj nesneyi eliyle kavrarken. Neden Alton'la birlikteyken bu gereksinimin sık sık ortaya çıktığını merak etti.

Palavradan cesaretine rağmen, bu kez Alton da gizliden gizliye Masoj'un endişesini paylaşıyordu. Ölülerin ruhları aşağı alemlerin varlıkları kadar yıkıcı değillerdi, ancak, işkence yapmakta aynı oranda zalim ve hünerli olabilirlerdi.

Yine de, Alton'un bir yanıta ihtiyacı vardı. On yıldan uzun bir süredir, aradığı bilgiye geleneksel yollardan ulaşmaya çalışıyor, hoçalardan ve öğrencilerden De'Vir Evi'nin düşüşüyle ilgili detayları dolambaçlı bir şekilde öğrenmeye uğraşıyordu. Pek çoğu, olaylarla dolu o gece hakkında bazı söylentiler biliyor, hatta bazıları zaferi kazanan evin kullandığı yöntemlerin detaylarım bile anlatıyorlardı.

Ancak hiç kimse cürmü işleyen evin adını söylemiyordu. Menzoberranzan'da, suçlanana karşı yönetici konseyin ortak bir karar almasını gerektirecek yeterli miktarda inkar edilemez kanıt olmadan, ortak bir kanı paylaşılsa dahi, hiç kimse bir suçlamayı andıracak bir sözcük sarf etmezdi. Eğer bir ev bir akını yüzüne gözüne bulaştirip yakayı ele verirse, aile adı ortadan kalkana dek, tüm Menzoberranzan'ın gazabı o evin üzerine çökerdi. Ancak, başarıyla yerine getirilmiş bir saldırı söz konusu olunca, tıpkı De'Vir Evi'ni alt eden gibi, bu durumda, suçlamada bulanan büyük olasılıkla kendini yılan başlı kırbacın yanlış ucunda bulurdu.

Drow şehrinde adalet çarkını döndüren şey, onur kurallarından daha çok, cemiyet içinde mahcup olmaktı.

Alton arayışını sonuca ulaştırmak için şimdi başka yollar deniyordu. Önce aşağı alemleri, buz iblislerini denemiş ve felaketle karşılaşmıştı. Şimdi ise Alton'un elinde tüm düş kiriklıklarını sona erdirecek bir şey vardı: yüzey dünyasının büyücülerinden biri tarafından kaleme alınmış bir cilt. Drow hiyerarşisinde yalnızca Lloth'un rahibeleri ölüler diyarı ile uğraşabilirdi, ancak diğer toplumlarda, büyücüler de ruhların dünyasına bulaşabiliyorlardı. Alton kitabı Sorcere'ın kütüphanesinde bulmuş ve

zannınca, ruhani bir temas kurmasına yetebilecek kadarını tercüme etmeyi başarabilmişti.

Ellerini ovuşturduktan sonra, kitabın işaretli sayfasını ihtiyatla açtı ve büyülü sözleri son bir kez gözden geçirdi. "Hazır mısın?" diye sordu Masoj'a.

"Hayır."

Alton öğrencinin sonu gelmez alaycılığını anlamazdan gelerek ellerini düz bir şekilde masaya koydu ve ağır ağır en derin transa geçmeye başladı.

"Fey innad.." Duraksadı ve dilinin sürçmesi üzerine boğazını temizledi. Masoj, büyüyü iyice incelememiş olmasına rağmen, hatayı fark etmişti.

"Fey innunad de, min ..." Bir diğer duraksama.

"Lloth yardımcımız olsun," diye mırıldandı Masoj sessizce.

Alton gözlerini kocaman açarak öğrenciye baktı. "Bir insan büyücünün tuhaf dilinden bir tercüme!" diye kükredi.

"Anlamsız sözler," diye anında yanıtladı Masoj.

"Önümde yüzey dünyasından bir büyücünün özel büyü kitabı duruyor, dedi Alton sakince. "Bunu çalıp bize satan hırsızın karalamalarına göre, bir başbüyücü." Yeniden kendini toplayarak transın derinliklerine dönmek için saçsız başını salladı.

"Basit, budala bir orc, bir başbüyücünün kitabını çalmayı başarmış," diye fısıldadı laf olsun diye, ancak ifadedeki tuhaflık apaçıktı.

"Büyücü ölmüştü!" diye kükredi Alton. "Kitap orijinal!"

"Kim tercüme etti?" dedi Masoj sakince.

Alton daha fazlasını dinlemeyi reddetti. Masoj'un yüzündeki kendinden hoşnut ifadeyi görmezden gelerek yeniden başladı.

"Fey innuad de min de sul de ket."

Masoj sesini alçaltarak derslerinden birini tekrar etmeye çabalarken, gülerken çıkardığı seslerin Alton'u rahatsız etmemesini umdu. Alton'un girişiminin başarıya ulaşacağına bir an bile inanmamıştı, ancak budalanın zırvalarını bölüp, bu gülünç büyüyü bir daha baştan dinleme zahmetine katlanmak istemiyordu.

Kısa bir süre sonra, Alton'un, "Saygıdeğer Ginafae," diyen heyecanlı fısıltısını işitince, Masoj dikkatini yeniden bu olaya yöneltti.

Hiç şüphesiz, mum alevinin üzerinde tuhaf, yeşil renkte bir duman belirmişti ve yavaş yavaş daha belirgin bir şekil almaktaydı.

Çağrı tamamlandığında, "Saygıdeğer Ginafae!" dedi Alton yeniden. Önünde duran şey hiç şüphesiz ölü annesinin yüzüydü.

Ruh şaşkın biçimde odaya göz gezdirdi ve "Sen kimsin?" diye sordu sonunda. "Ben Alton. Alton De'Vir, oğlun."

"Oğlum?" diye sordu ruh.

"Çocuğun."

"Bu kadar çirkin bir çocuk anımsamıyorum."

"Bu bir kamuflaj," diye yanıtladı Alton çabucak ve bir tepki bekleyerek Masoj'a baktı. Daha önce Alton'a kusur bulup ondan şüphe eden Masoj, şu anda ona içten bir saygı duyuyordu.

Alton gülümseyerek devam etti. "Şehirde dolaşıp düşmanlarımızdan intikam alabilmem için bir kamuflaj."

"Hangi şehir?"

"Menzoberranzan, elbette."

Ruh hala anlamış görünmüyordu.

"Sen Ginafae misin?" dedi Alton. "Saygıdeğer Ginafae De'Vir?" Soruyu değerlendirirken ruhun hatları değişerek asık suratlı bir ifade kazandı.

"Öyleydim.. sanirim."

"De'Vir Evi'nin saygıdeğer anası, Menzoberranzan'daki dördüncü ev," diye anımsattı Alton daha da heyecanlanarak.

"Lloth'un yüce rahibesi."

Örümcek Kraliçe'nin adı geçince ruh birden irkildi. "Oh, hayır," dedi. Ginafae şimdi anımsıyordu. "Bunu yapmamalıydın, çirkin oğlum!"

"Bu sadece kamuflaj," diyerek sözünü kesti Alton.

"Gitmeliyim," diye sürdürdü Ginafae'nin ruhu, etrafa endişeli bir bakış fırlatarak. "Beni serbest bırakmalısın!"

"Ama senden almam gereken bazı bilgiler var, Saygıdeğer Ginafae."

"Beni böyle çağırma!" diye haykırdı ruh. "Anlamıyorsun! Lloth'un gözünden düştüm.. "

"Sorun var," diye fısıldadı Masoj bir çırpıda. Buna hiç şaşırmamıştı.

"Sadece bir tek yanıt!" diye yalvardı Alton. Düşmanının kimliğini öğrenmek için eline geçen bu fırsatın da uçup gitmesine izin veremezdi.

"Çabuk ol!" diye haykırdı ruh.

"De'Vir'i yok eden evin adını ver."

"Ev mi?" diye düşündü Ginafae. "Evet o uğursuz geceyi anımsıyorum. O ev"

Birden duman topu kıpırdandı ve şekli bozuldu. Ginafae'nin görüntüsü kaybolurken, sözcükleri de anlaşılmaz miriltılar haline dönüştü.

Alton ayağa fırladı. "Hayır!" diye bağırdı. "Bana söylemelisin! Düşmanlarım kimler?"

"Beni onlardan biri olarak kabul etmek ister misin?" dedi görüntü, bir öncekinden çok farklı bir sesle. Sesin tonunda öylesine katışıksız bir güç vardı ki, Alton' un yüzündeki tüm kan çekiliverdi. Görüntü eğilip bükülüp değişerek çok çirkin, hatta Alton'dan daha çirkin bir şekle dönüştü. Madde aleminin ötesinde bir iğrençlikti bu.

Elbette ki Alton bir ilahiyatçı değildi ve drow dininde, ırkın erkeklerine öğretilen temel kuralların ötesini hiç incelememişti. Yine de, önündeki boşlukta yüzen yaratığı tanıyordu. Bu, damlayan erimiş balmumundan, ince bir çubuk; bir yochlol idi; Lloth'un hizinetçisi.

"Ginafae'nin azabını bölmeye nasıl cüret edersin?" diye hirildadı yochlol.

"Kahretsin!" diye fısıldadı Masoj, yavaşça siyah masa örtüsünün altına kayarak. Alton'a karşı tüm güvensizliğine karşın, o bile, şekilsiz danışmanın onları bu denli ciddi bir belaya bulaştırabileceğini tahmin edememişti.

"Ama.. " diye geveledi Alton.

"Bir daha asla bu alemi rahatsız etme, seni budala büyücü!" diye kükredi yochlol.

"Abyss'e ulaşmak için uğraşmıyordum," diyerek güçsüzce karşı çıktı Alton. "Tek konuşmak istediğim "

"Ginafae mi!" diye haykırdı yochlol. "Lloth'un düşmüş rahibesi. Onun ruhunu nerede bulmayı umuyordun, ahmak erkek? Olympus'da yüzey elflerinin tanrılarıyla neşeli oyunlar oynarken mi?"

"Düşünmemiştim.."

"Hiç düşündüğün oldu mu ki?" dedi yochlol ulur gibi.

"Asla," diye yanıtladı Masoj, kendini mümkün olduğunca gözden uzak tutmaya özen göstererek.

"Bir daha asla bu alemi rahatsız etme," diyerek son kez uyardı yochlol. "Örümcek Kraliçe merhametsizdir ve her işe burnunu sokan erkeklere hiç tahammülü yoktur!" Sonra yaratığın damlayan suratı şişerek duman topunun sınırları ötesinde büyüdü. Alton bazı boğuk hiriltılar duydu. Taburesine geri çökerek sırtını duvara dayadı ve kollarını kendini savunmak istercesine yüzüne kapattı. Yochlol'un ağzı inanılmayacak kadar büyük açıldı ve bir sürü küçuk nesne tukurdu Nesneler Alton'u geçip arkasındaki duvara çarptılar Taş mı? diye merak etti yüzü olmayan büyücu şaşkınlıkla Sonra, nesnelerden bin, Alton'un dile getirilmemiş sorusunu yanıtladı Alton'un kara cüppesine tutunan şey, büyücunun çıplak ensesine doğru tırmanmaya başladı Örümcekler.

Sekiz ayaklı yaratıklardan bir grup, küçük masanın altına hücum edince, Masoj umutsuz bir yuvarlanışla diğer tarafa kaçtı Ayağının üzerinde doğrulduğunda donup arkasına baktı ve Alton'un üzerine tırmanan yaratıklardan kurtulmak için çılgıncasına dövünüp dans ettiğini gördü.

"Öldürme onları," diye haykırdı Masoj "Örümcekleri öldürmek yasaklanmıştırl"

"Rahibelerin de, kanunlarının da canı Dokuz Cehennemlere gitsin!" diye yanıtladı Alton haykırarak.

Masoj çaresiz bir kabullenişle omuz sılktı ve cüppesinin kanatları altına uzanarak, yıllar önce Yüzü Olmayan'ı öldürmek için kullandığı çift elli arbalet çıkardı Bir güçlü silaha, bir de odada gezmen küçük örümceklere baktı.

"Topyekun imha?" diye sordu Bir yanıt alamayınca yeniden omuz sılktı ve ateşledi.

Ağır ok, Alton'un omzunu sıyırarak derin bir çizik oluşturdu büyücu inanmaz bakışlarla omzuna baktı, sonra çirkin bir ifadeyle Masoj'a döndü.

"Omzunda bir tane vardı," diye açıkladı öğrenci.

Alton'un ifadesi yumuşamamıştı.

"Nakorluk ha?" diye hırladı Masoj ' Budala Alton, örümceklerin hepsi senin olduğun tarafta Anımsadın mı?' Sonra çıkmak üzere dondu ve omzunun üzerinden, 'iyi avlar, diye seslendi Kapının koluna uzandı, ancak uzun parmaklan kapı kolunu kavrar kavramaz, kapının yüzeyi Saygıdeğer Ginafae'nın yüzünün şekline burundu Ginafae'nın yüzünde kocaman bir gülümseme vardı inanılmayacak kadar uzun ve ıslak dilini uzatıp Masoj'un yüzünü yaladı.

"Alton!" diye haykıran Masoj kendini geri fırlatarak duvara yapıştı büyücunun bir büyünün ortasında olduğunu fark etmişti Cüppesine tırmanmaya devam eden aç örümcek sürüsüne karşın, Alton konsantrasyonunu yüksek tutmaya çabalıyordu.

"Sen bir ölüsün," dedi Masoj başını sallayarak.

Alton büyü ayinini gerçekleştirmeye çabalarken, üzerine tırmanan yaratıklara karşı duyduğu tiksintiyi bastırmaya uğraşıyordu. Eğitimle geçen tüm yıllar boyunca, Alton böyle bir şey yapabileceğine hiç inanmamış, hatta bunun bahsi geçince bile kahkahalara boğulmuştu. Ancak, şimdi bu, yochlolun ona çizdiği kaderden çok daha tercih edilebilir görünüyordu.

Kendi ayakları dibine bir ateştopu fırlattı.

Çıplak ve saçsız Masoj kapıya doğru koşarak kendini bu cehennemden dışarı attı. Ateşler içindeki yüzü olmayan hoca ardından geliyor ve bir taraftan da üzerindeki paralanmış ve yanan cüppeden kurtulmaya çabalıyordu.

Alton'un son alevi de söndürmesini izlerken, Masoj'un zihninde hoş bir anı canlandı ve o felaket anında düşüncelerini kaplayan tek bir pişmanlığı dile getirdi.

"O ağın içinde yakaladığımda, onu öldürmeliydim "

Kısa bir sure sonra, Masoj odasına ve çalışmalarına gen döndüğünde, Alton, Akademi hocalarından bin olduğunu gösteren işlemeli metal bilekliğini takarak Sorcere'ın dışına süzüldü Tier Breche'den aşağı inen geniş merdivenlere vardığında, Menzoberranzan'ı seyretmek için oturdu.

Ancak bu manzara bile, Alton'un en son başarısızlığı ile ilgili düşüncelerden sıyrılmasını sağlayamamıştı On altı yıl boyunca, suçlu evi bulmak yönündeki umutsuz arayışı uğruna, tüm diğer hayallerini ve ihtiraslarını bir kenara itmişti On altı yıl boyunca hep başarısızlığa uğramıştı.

Bu sahtekarlığı ve yürek gücünü daha ne kadar sürdürebileceğini merak etti Tek dostu Masojtabu ona dost denebilirseSorcere'dakı çalışmalarının yarıdan çoğunu tamamlamıştı Masoj mezun olup Hun'ett Evı'ne gen döndüğünde Alton ne yapacaktı?

"Belki de yüzyıllar boyunca didinmeye devam edeceğim,' dedi yüksek sesle, Ve sonunda tıpkı benimMasoj'unYüzü Olmayan'ı katletmesi gibi, umutsuz bir öğrenci tarafından öldürüleceğim Acaba o öğrenci de benim yenme mı geçer?" Alton, Sorcere'ın ebedi 'yüzü olmayan hoca'sı kavramını düşününce, dudaksız ağzından çıkan ıronık kahkahaya engel olamadı Akademinin Saygıdeğer Müdiresi durumdan ne zaman şuphelenecektı? Bin yıl sonra? On bin yıl sonra? Ya da belki, Yüzü Olmayan, Menzoberranzan'ın kendisinden bile uzun yaşardı Bir hoca olarak yaşamak o kadar da kotu bir kader değil, diye duşundu Alton Pek çok drow böyle bir onura erişebilmek için çok şey feda ederdi.

Alton yüzünü dirseğinin çukuruna dayadı ve bu gülünç düşünceleri zihninden kovaladı Gerçek bir hoca olmadığı gibi, bu çalıntı statü ona hiç tatmin sağlamıyordu Belki de Masoj onu o gün, on altı yıl önce, Yüzü Olmayan'ın ağında tutsak kaldığı zaman oldurmelıydı.

Bugünkü koşullarını düşünmek, Alton'u daha derin bir umutsuzluğa itmişti Yetmişinci doğum gününü henüz gende bırakmıştı ve drow standartlarına göre hala genç biriydi Yaşamının sadece onda birini ardında bıraktığı düşüncesi, bu gece Alton De'Vir'i hiç rahatlatmıyordu

"Daha ne kadar hayatta kalacağım?' diye sordu kendi kendine "Varlığımın ta kendisi olan bu çılgınlığın beni tamamen tüketmesi için daha kaç yıl geçmesi gerekecek?" Alton yeniden şehre baktı "Keşke Yüzü Olmayan beni oldurmuş olsaydı," diye fısıldadı "Çünkü şimdi, Bahsetmeye Değer Bir Evi Olmayan Alton'um."

De'Vir Evi'nin düşüşünü izleyen ilk sabah, Masoj ona bu adı uygun görmüştü. O gün yaşamı bir arbaletın ucunda iken, Alton bu unvanın getireceği etkilen tam olarak kavrayamamıştı. Menzoberranzan ayrı ayrı evlerden oluşan bir bütünden fazlası değildi. Sıradan bir serseri, bu evlerden herhangi birine yamanıp onu kendi evıymışçesıne benimseyebilirdi, ancak asıl bir serserinin şehirdeki herhangi bir eve kabul edilmesi olası değildi. Sorcere'den başka gidecek yeri yoktu ta ki gerçek kimliği keşfedilene kadar. Bu olduğunda, bir hocayı oldurduğu için ne tur cezalarla karşı karşıya kalacaktı? Suçu Masoj işlemiş olabilirdi, ancak Masoj'un onu savunacak bir ailesi vardı Alton ise sadece basit bir serseriydi.

Dirseklerine dayanarak oturmaya devam etti ve Narbondel'ın yükselen ışığını izledi Dakikalar saatlere dönüşürken, Alton'un umutsuzluğu ve kendine acıması kaçınılmaz bir değişim geçirdi Dikkatini bir butun olarak şehre değil, ayrı ayrı duran drow evlerine yoğunlaştırdı ve her birinin ne tur karanlık sırları barındırdığını merak etti içlerinden biri, Alton'un delicesine bilmek istediği sırrı saklıyordu içlerinden bin De'Vir Evi'ni silip atmıştı.

Saygıdeğer Ginafae ve yochlol ile gece yaşanan başarısızlık ve erken bir ölüme yakılan ağıt unutulmuştu Alton on altı yılın uzun bir sure olmadığına karar verdi Önünde, yaşanacak belki de yedi yüzyıl vardı Eğer zorunlu kalırsa, Alton bu uzun yılların her bir dakikasını saldırgan evi aramakla geçirmeye hazırdı.

"İntikam," diye uludu Soluk almaya devam etmesinin tek nedeni buydu.

BÖLÜM 8

Akrabalık

Jak bir seri alçak hamle ile saldırdı. Drizzt çabucak geri kaçmaya çabaladı ve dengesini sağlamayı bile başardı. Ancak saldırının ardı arkası kesilmediği için, hareketleri savunmayla kısıtlı kalıyordu. Çoğu zaman, Drizzt, silahlarının bıçak kısımlarından çok, kabzalarının Zak'a yaklaştığını fark ediyordu.

Sonra Zak eğildi ve Drizzt'in savunmasını alttan çökertmeyi denedi.

Drizzt palalarını ustaca bir hareketle döndürerek haç şeklinde üstüste getirdi, ancak silah ustasının aynı oranda hünerli saldırısından kaçmak için kararlı bir şekilde doğrulmak zorundaydı. Drizzt oyuna getirildiğinin farkındaydı ve Zak'ın bir sonraki atağını bekliyordu. Silah ustası ağırlığını arkada duran bacağına vererek ileri atıldı ve her iki kılıcının uçları Drizzt'in kasıklarına yöneldi.

Drizzt sessiz bir küfür savurdu ve palalardan oluşturduğu haçı aşağı indirerek hocasının kılıçlarını yakalamak istedi. Zak'ın silahlarının önünü kesmek üzere olan Drizzt, ani bir dürtü ile duraksadı ve sonra bunun yerine, uzağa kaçmayı yeğledi. Kaçarken bir baldirinin iç kısmına acı veren bir darbe yemişti. Suratını buruşturarak her iki palayı da yere fırlattı.

Zak da geri sıçramıştı. Kılıçlarını iki yanına indirirken suratında gerçek bir şaşkınlık ifadesi okunuyordu. "O hareketi kaçırmaman gerekirdi," dedi lafı dolandırmadan.

"Savuşturmak yanlış," diye yanıtladı Drizzt.

Daha fazla açıklama bekleyen Zak bir kılıcının ucunu yere indirip, silahın üstüne doğru abandı. Geçmiş yıllarda, Zak'ın böylesine arsızca meydan okuyan öğrencileri yaraladığı, hatta öldürdüğü olmuştu.

"Haçı indirerek saldırıyı savuşturuyorum, ama kazancım ne?" diye sürdürdü Drizzt. "Hareket tamamlanınca, kılıçlarımın uçları etkili bir saldırı gerçekleştiremeyeceğim kadar aşağıda kalıyor ve bu sayede sıyrılıp kaçıyorsun."

"Ama saldırımı alt ettin."

"Yalnızca bir başkasıyla karşılaşmak için," dedi Drizzt." "Haç oluşturmakla elde edebileceğim en iyi pozisyon eşit duruma gelmek."

"Evet.." dedi Zak, öğrencisinin bu senaryo ile ilgili sorununun ne olduğunu anlamayarak.

"Kendi sözlerini anımsa!" diye bağırdı Drizzt. "Her hareket bir avantaj sağlamalıdır demiştin, ama ben haçı oluşturmanın hiçbir faydasını görmüyorum."

"Kendi çıkarların uğruna, söylediklerimin sadece bir kısmını aktarıyorsun," diye bağırdı Zak öfkeyle. "Ya cümleyi tamamla, ya da hiç bahsetme! 'Her hareket bir avantaj sağlamalı, ya da bir dezavantajı ortadan kaldırmalıdır.' Oluşturulan haçı aşağı indirmek, alttan gelen çift kılıç hamlesini durdurur ve eğer rakibin böyle bir manevraya cüret etmişse, zaten avantajı daha önceden ele geçirmiş demektir! Bu pozisyondan eşit bir konuma dönebilmek oldukça tercih edilebilir bir durumdur."

"Savuşturmak yanlış," dedi Drizzt ayak direyerek.

"Silahlarını kap," diye kükreyen Zak ileri doğru tehditkar bir adım attı. Drizzt tereddüt etti ve Zak kılıçlarını kaldırarak saldırıya hazırlandı.

Drizzt eğilerek palalarını kaptı ve bunun başka bir ders mi, yoksa gerçek bir saldırı mı olduğunu düşünerek doğrulduğunda rakibinin hamlesiyle karşılaştı.

Silah ustası hiddetle basürıyor, ardı ardına gelen kılıç hamleleriyle Drizzt'i daireler halinde geri sürüyordu. Drizzt oldukça iyi bir savunma sergilerken, çok tanıdık bir hareketin gerçekleşmekte olduğunu fark etmeye

başladı. Zak'ın saldırıları tutarlı bir biçimde alçalıyor ve Drizzt'in silahlarının sapını yine yukarı kalkmaya zorluyordu.

Drizzt, Zak'ın haklılığını sözlerle değil, hareketlerle kanıtlamaya niyetli olduğunu anlamıştı. Ancak, Zak'ın yüzündeki öfkeyi görünce, silah ustasının bunu ne kadar ileri götürebileceğinden emin olamadı. Eğer Zak fikirlerinde haklı çıkarsa, Drizzt'i yeniden baldırından mı vuracaktı? Yoksa kalbinden mi? Zak alttan yukarı saldırdı ve Drizzt doğruldu.

"Alttan çift hamle!" diye gürledi silah ustası ve kılıçlarıyla ileri doğru hamle yaptı.

Drizzt hazırdı. Palalarını Zak'ın kılıçları üzerinde çaprazlarken kendinden emin bir şekilde gülümsedi. Sonra, Zak'ın kılıçlarının her ikisinin de yönünü bu şekilde değiştirebileceği düşüncesiyle, silahlardan sadece birisiyle devam etti. Drizzt, savuşturma görevinden azat ettiği palasını kurnazca bir karşı atakla savurdu.

Drizzt bir elini döndürür döndürmez, Zak numarayı fark etti. Drizzt'in bu hileyi deneyebileceğini tahmin ediyordu. Zak kılıçlarından Drizzt'in savunma yapan palasının sapına yakın olanının ucunu yere dayadı ve savunma palası ile eşit bir direnç ve dengeyi korumaya çalışan Drizzt dengesini yitirdi. Ancak, parmaklan taş zemine değmesine karşın, çabucak kendini toparladı ve tamamen yere yuvarlanmamayı başardı. Hala Zak'ı kapana kıstırdığını ve mükemmel karşı atağını tamamlayabileceğini düşünüyordu. Dengesini tamamen geri kazanmak amacıyla öne doğru kısa bir adım attı.

Silah ustası, Drizzt'in dönen palasının çizdiği kavisin altından kendini yere attı ve tek bir dönüşün ardından topuğunu Drizzt'in savunmasız kalan dizine yapıştırdı. Drizzt daha saldırının farkına varamadan, kendini yerde sırtüstü uzanırken buldu.

Zak çabucak ayağını Drizzt'in altından çekmişti. Henüz Drizzt başının dönmesine sebep olan atağı tam kavrayamamışken, silah ustasını tepesinde dikilip, kılıcının ucunu acı verecek ve küçük bir kan damlası akıtacak şekilde boğazına dayamış halde buluverdi. "Söyleyecek başka şeyin var mı?" diye gürledi Zak.

"Savuşturmak yanlış," diye yanıtladı Drizzt.

Zak'ın ciğerlerinden bir kahkaha koptu. Kılıçlarını yere atarak eğildi ve inatçı genç öğrencisini çekip ayağa kaldırdı. Ancak, sakinleşmesi kısa sürmüştü ve ardından, kendinden bir kol boyu uzaklaştırdığı Drizzt'in eflatun renkli gözlerine baktı. Zak, Drizzt'in duruşuna, ikiz palaları sanki kollarının doğal uzantılarıymışçasına kolayca tutuşuna hayran kalmıştı. Drizzt yalnızca birkaç aydan beri eğitim altındaydı, ama daha şimdiden Do'Urden Evi'nin geniş silah deposundaki neredeyse her silahı ustalıkla kullanıyordu.

Şu palalar! Drizzt'in seçtiği bu silahlar, kavisli bıçaklarıyla genç dövüşçünün geniş savaş stilinin baş döndürücü akışını daha da arttırıyor lardı. Çocukluktan henüz çıkmış bu genç drow, bu palalar elindeyken, Akademi üyelerinin yarısını alt edebilirdi. Birkaç yıllık bir eğitimden sonra, Drizzt'in ne muhteşem olacağını düşününce Zak'ın içine bir ürperti yayıldı.

Ancak, Zaknafein'in dikkatini çeken sadece Drizzt'in fiziksel becerileri ve potansiyeli değildi. Drizzt'in mizacının da sıradan bir drowunkinden farklı olduğunu gözlemlemişti. Drizzt'in ruhunda masumiyet vardı ve bu ruh kötülüğün hiçbir türünü barındırmıyordu. Zak, Drizzt'e bakınca gururlanmadan edemiyordu. Genç drow, tıpkı Zak gibi, Menzoberranzan için çok alışılmadık duran aynı prensip ve ahlaki değerlere sahipti.

Bu bağlantıyı Drizzt de fark etmişti, ancak yine de, kendisi ile Zak'ın paylaştığı ortak görüşlerin, kötülüklerle dolu drow dünyası için ne kadar tuhaf olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. 'Zak Amca'nın şimdiye kadar tanıdığı tüm diğer karaelflerdenki bunlara kendi ailesi ve ailenin birkaç düzine askeri dahildioldukça farklı olduğunu fark etmişti. Zak kesinlikle Briza'dan; Drizzt'in, Lloth'un gizemli dinine kendini neredeyse körlemesine bir hırsla kaptırmış olan en büyük kız kardeşinden, farklıydı. Kesinlikle, Zak, Saygıdeğer Malice'den de farklıydı; Drizzt'e bir şey emretmek dışında neredeyse hiçbir şey söylemeyen annesi.

Zak kimsenin zarar görmediği durumlarda da gülümseyebilirdi. O, Drizzt'in gördüğü, yaşamdaki mevkisinden hoşnut ve bununla yetinen ilk drowdu. Aynı zamanda Zak, Drizzt'in güldüğünü duyduğu ilk drowdu.

"İyi deneme," dedi silah ustası Drizzt'in başarısız karşı atağının hakkını teslim ederek.

"Gerçek bir dövüşte çoktan ölmüş olurdum," diye yanıtladı Drizzt.

"Kesinlikle," dedi Zak, "ama çalışmamızın nedeni de bu. Planın ustacaydı, zamanlamansa mükemmel. Sadece konum yanlıştı. Yine de, bunun iyi bir deneme olduğunu söyleyeceğim."

"Bunu bekliyordun," dedi öğrenci.

Zak gülümseyerek başını salladı. "Belki de bunun sebebi, aynı manevranın başka bir öğrenci tarafından denendiğini görmemdir."

"Sana karşı mı?" diye sordu Drizzt şimdi kendini daha sıradan hissederek. Demek ki dövüş sezgileri o kadar da eşsiz değildi.

"Pek değil," diye yanıtladı Zak göz kırparak. "Başarısız karşı atağı senin gördüğün açıdan görmüştüm. Sonuç da aynıydı."

Drizzt'in yüzü yeniden aydınlandı. "Aynı şekilde düşünüyoruz.

"Öyle ," dedi Zak, "ama benim bilgim dört yüz yıllık deneyimle arttı, sen ise henüz yirmi yıl bile yaşamadın. Güven bana, hevesli öğrencim. Palaları çaprazlamak en doğru savuşturma."

"Belki de," diye yanıtladı Drizzt.

Zak gülümsemesini bastırdı. "Daha iyi bir karşı hamle bulduğunda, bunu deneriz. Ancak o zamana kadar, sözüme güven. Sayabileceğinden çok daha fazla asker eğittim. Do'Urden Evi'nin tüm ordusunu ve Melee Magthere'de hoca iken de bunun on katım. Rizzen'i ben eğittim, kız kardeşlerinin hepsini de ve erkek kardeşlerinin her ikisini de."

"Her ikisi mi?"

"Ben.." Zak duraksadı ve Drizzt'e meraklı bir bakış fırlattı. "Anlıyorum," dedi bir süre sonra. "Sana söyleme zahmetine katlanmadılar bile." Zak Drizzt'e gerçeği söylemenin üzerine vazife olup olmadığını düşündü.

Saygıdeğer Malice'in bunu umursay a cağından şüpheliydi. Drizzt'e bunu söylememiş olmasının sebebi büyük olasılıkla, Nalfein'in ölümünü bahsetmeye değer bir hikaye olarak görmemiş olmasıydı.

"Evet, her ikisi de," dedi Zak anlatmaya karar vererek. "Doğduğun vakit iki erkek kardeşin vardı: Dinin, ki onu biliyorsun, ve daha büyüğü Nalfein, önemli güçlere sahip bir büyücü. İlk soluklarını aldığın o gece Nalfein savaşta öldürüldü."

"Dwarflara karşı mı yoksa zalim gnomlara mı?" dedi Drizzt gözlerini kocaman açarak. Yatmadan önce ürkütücü bir öykü için yalvaran bir çocuk gibiydi. " Şehri alçak canavarlardan mı, yoksa şeytani istilacılardan mı koruyordu?"

Zak, Drizzt'in masum inanışlarına uyum sağlamakta zorlandı. "Gençleri yalana boğ," dedi fısıltıyla, ama Drizzt'e verdiği yanıt, "hayır," oldu.

"O halde daha kötü başka bir düşmana karşı mı?" diye üsteledi Drizzt. "Yüzeyin kötü elflerine karşı mı?"

"Ölümü bir drowun elinden oldu!" dedi Zak düş kırıklığı içinde ve Drizzt'in parlak gözlerindeki hevesi çaldı.

Drizzt olasılıkları değerlendirmek için arkaya doğru yaslandığında, Zak onun gencecik yüzünü bulandıran şaşkınlığı izlemeye dayanamıyordu.

"Bir başka şehirle savaş mıydı?" diye sordu Drizzt sıkıntılı bir biçimde. "Hiç bilmiyordum.. "

Zak öyle düşünmesine izin verdi. Döndü ve sessizce özel odasına doğru ilerledi. Bırak Drizzt'in masum mantığını Malice ya da onun uşaklarından biri mahvetsin. Ardında, sohbetin ve dersin bittiğini anlayan Drizzt bir dizi soruyu kendine sakladı. Önemli bir şey olduğunu da anlamıştı.

Günler haftalara, haftalar aylara karışırken, silah ustası, Drizzt'i her gün uzun saatler boyunca eğitti. Artık zaman önemini yitirmişti. Yorgunluktan düşene kadar dövüşüyorlar, sonra kendilerini toplar toplamaz yine dövüş alanına geri dönüyorlardı.

Üçüncü yılda, yani on dokuzundayken, Drizzt silah ustasına saatlerce direnebiliyor, hatta karşılaşmaların çoğunda saldıran konumunda bulunuyordu.

O yıllar Zak'a büyük keyif verdi. Uzun yıllardır ilk kez kendisine dövüşte rakip olabilecek potansiyele sahip biriyle karşılaşmıştı. Zak'ın anımsayabildiği kadarıyla, idman odasında ilk kez kahkahalar adamantit silahların çıkardığı seslere eşlik ediyorlardı.

Drizzt'in büyüyüp serpilmesini, gücünün, dikkatinin, hevesinin ve zekasının gelişmesini izledi. Akademi hocaları Drizzt'e dövüşte eşdeğer bir rakip bulmakta zorlanacaklardı. İlk yılında bile!

Bu düşüncenin silah ustasında uyandırdığı heyecan, ancak Akademinin prensiplerini, drow yaşamının kurallarını ve tüm bunların muhteşem öğrencisine neler yapacağını anımsaymcaya kadar sürdü. Drizzt'in menekşe rengi gözlerindeki gülümseyişi nasıl da söküp alacaklardı.

İdman odası dışındaki o drow dünyasının haşin bir örneği, bir gün onları Saygıdeğer Malice'in kişiliğinde ziyaret etti.

Maya, Saygıdeğer Ana'nın gelişini duyurduğunda, Zak, Drizzt'i, "Ona gereken saygıyla hitap et," diyerek uyardı. Silah ustası, Do'Urden Evi'nin başını özel olarak karşılamak için öne doğru ihtiyatlı birkaç adım attı.

"Selamlarımı sunarım, Saygıdeğer Malice," dedi ve eğilerek selam verdi. "Seni burada görme onurunu neye borçluyum?" Zak'ın iç yüzünü gören Malice, bu sözlere güldü. "Oğlum ve sen burada uzun zaman geçirdiniz," dedi. "Bunun çocuğa olan faydasına tanık olmaya geldim."

"O iyi bir dövüşçü," diyerek onu temin etti Zak.

"Öyle olmak zorunda," diye mırıldandı Malice. "Sadece bir yıl içerisinde Akademi'ye gidecek."

Malice'in şüpheci sözleri üzerine gözlerini kısan Zak, "Akademi daha iyi bir kılıç ustası görmedi," diye gürledi.

Saygıdeğer Malice Zak'ın yanından ayrılarak Drizzt'e doğru ilerledi. "Kılıçtaki olağan dışı yeteneğinden hiç şüphem yok," dedi Drizzt'e. Yine de, konuşurken Zak'a doğru kurnazca bir bakış atmayı ihmal etmemişti. "Bu kanında var. Bir drow savaşçısını oluşturan başka özellikler de vardıryüreğinde bulunan özellikler. Bir savaşçının tavrı!"

Drizzt ona nasıl karşılık vereceğini bilemiyordu. Son üç yıl içinde onu sadece birkaç kez görmüştü ve bu karşılaşmalarının hiç birinde konuşmamışlardı.

Zak, Drizzt'in yüzündeki şaşkın ifadeyi gördü ve dilinin sürçeceğinden korktu. Bu tam olarak Malice'in istediği şeydi. Sonra, Malice bir bahane bulup Drizzt'i, Zak'ın himayesinden alarak hem Zak'ın onurunu zedeler, hem de Drizzt'i, Dinin'e ya da onun gibi bir başka ruhsuz katile teslim ederdi. Zak kılıçtaki en iyi eğitmen olabilirdi, ancak şimdi Drizzt silahları kullanmayı öğrendiğine göre, Malice onun duygusal açıdan katılaşmasını istiyordu.

Zak bunu riske atamazdı. Değerli zamanının çoğunu genç Drizzt'e vermişti. Kılıçlarını mücevherle işlenmiş kınlarından çekerek tam Saygıdeğer Malice'in yanında bağırdı, "Göster ona, genç savaşçı!"

Vahşi eğitmeninin yaklaşımı üzerine, Drizzt'in gözleri alev alev yandı. Palaları öylesine çabuk eline yerleşti ki, sanki belirivermeleri için bir büyü yapmıştı.

Hızlı davranması da çok iyi olmuştu, çünkü Zak, Drizzt'in üzerine, genç drowun hiç tanık olmadığı bir hiddetle saldırmıştı. Hatta Drizzt'e çapraz savuşturmanın değerini gösterdiği zamandan bile daha vahşiydi. Kılıçlar palalarla çarpıştığında kıvılcımlar havada uçuştu ve Drizzt kendini geri savrulmuş buldu. Her iki kolu da şiddetli darbenin kuvvetinden ağrımıştı.

"Sen ne.." diye bir soru sormaya çabaladı Drizzt.

"Göster ona," diyerek gürledi Zak ard arda darbeler indirirken.

Drizzt kendisini kesinlikle öldürebilecek olan bir darbeden güçlükle kurtulmuştu. Yine de, içinde bulunduğu şaşkınlık, hareketlerini tamamıyla

savunma düzeninde tutmasına sebep oluyordu.

Zak, Drizzt'in palalarından önce birine, sonra diğerine vurarak iki yana açtı ve umulmadık bir silah kullandı. Ayağını dümdüz yukarı savurarak topuğunu Drizzt'in burnuna yapıştırdı.

Drizzt kıkırdağının çatırdadığım duydu ve kendi kanının ılık ılık suratından aktığını hissetti. Duyularını yeniden düzenleyene dek, çılgına dönmüş rakibiyle güvenli bir mesafeyi koruyabilmek amacıyla geriye doğru yuvarlandı.

Dizlerinin üzerinden Zak'ın yaklaşmakta olduğunu gördü. "Göster ona!" diye öfkeyle gürledi Zak, kararlı adımlarla Drizzt'e doğru gelirken.

Büyülü ateşin Drizzt'in tenine yansıyan mor alevleri, onu kolay bir hedef kılıyordu. Elinden gelen tek şeyi yaparak yanıt verdi ve Zak ile kendi üzerine bir karanlık küresi düşürdü. Silah ustasının bir sonraki hamlesini sezen Drizzt akıllıca bir kararla karnına doğru eğildi ve kafasını aşağıda tutarak ilerledi.

Zak karanlığı fark eder fark etmez, hemen on ayak kadar havaya yükseldi ve yuvarlanarak kılıçlarını Drizzt'in yüz hizasında savurdu.

Drizzt karanlık küresinin diğer ucundan çıktığında dönüp geri baktı ve sadece Zak'ın bacaklarının alt yarısını gördü. Silah ustasının öldürücü kör saldırılarını anlamak için daha fazlasını izlemeye gereksinimi yoktu. Eğer karanlıkta aşağı eğilmeseydi Zak onu ikiye ayırabilirdi.

Öfke şaşkınlığın yerini aldı. Zak büyülü tüneğinden inip kürenin ön tarafından hızla çıktığında, Drizzt öfkesinin onu dövüşe yönlendirmesine izin verdi. Zak'a ulaşmadan hemen önce, ayaklai rının ucunda döndü ve bir palası ile zarif bir kavisle havada bir çizgi oluştururken, diğer palayı o çizgiye doğru savurdu.

Zak birinci hamleden kaçarken, ikincisini de ters bir vuruşla bloke etti.

Drizzt bitirmemişti. Palası ile bir dizi kısa ve acımasız hamle yaparak Zak'ı büyü ile oluşturduğu karanlığa doğru adım adım geriletti. Şimdi

inanılmaz şekilde keskin işitme duyularına ve içgüdülerine güvenmek zorundaydılar. Zak sonunda ayağını yeniden sağlamca basmayı başardı, ancak Drizzt derhal kendi ayağını harekete geçirdi ve savurduğu palaların dengelerinin izin verdiği her seferde tekmeler savurmaya başladı ve silah ustasının ciğerlerindeki tüm soluğu boşalttı.

Yeniden küreden çıktıklarında, bu kez Zak da büyülü ateş gibi parlıyordu. Silah ustası, genç öğrencisinin suratına kazınmış nefreti görünce, midesinin bulandığını hissetti, ancak fark etti ki, bu kez ne kendisine ne de Drizzt'e bu konuda seçme şansı tanımamıştı. Bu dövüş çirkin ve gerçek olmak zorundaydı. Zak yavaş yavaş kolay bir ritme girdi ve çoğunlukla savunmada kalarak patlayıcı bir öfkeye bürünmüş Drizzt'in kendini tüketmesine izin verdi.

Drizzt bıkmadan ve yorulmadan saldırdı, saldırdı. Zak olmayan açıklıklar göstererek onu kandırırken, Drizzt hemen atılıp pala hamleleri ve tekmeler ile saldırıyordu.

Saygıdeğer Malice gösteriyi sessizce seyretti. Zak'ın oğluna vermiş olduğu eğitimin derecesini inkar edemezdi. Drizzt bir savaş için fazlasıyla hazırdıfiziksel olarak.

Zak biliyordu ki, Saygıdeğer Malice için, yalnızca silahları ustalıkla kullanabilmek yeterli değildi. Zak'ın Malice'i Drizzt'le konuşmaktan alıkoyması gerekliydi. Malice oğlunun tavırlarını onaylamayacaktı.

Zak şimdi Drizzt'in yorulmaya başladığını görebiliyordu, ancak öğrencinin kollarındaki yorgunluğun bir bölümünün aldatmaca olduğunu fark etti.

"Öyle olsun," diye mırıldandı sessizce ve birdenbire bileğini 'burkunca', denge sağlamaya çalışan sağ kolu yana ve aşağı doğru açılarak savunmasında Drizzt'in karşı koyamayacağı bir boşluk yarattı.

Beklenen hamle şimşek gibi geldi ve Zak sol elindeki kılıçla Drizzt'in silahına vurarak palayı genç drow'un elinden fırlattı. Bu hareketi bekleyen Drizzt, "Ha!" diyerek haykırdı ve ikinci hamleyi yaptı. Elinde kalan pala Zak'ın sol omzuna doğru yöneldi.

Ancak Drizzt daha ikinci hamleyi indirmeden, Zak dizleri üzerine çökmüştü bile. Drizzt'in silahı zararsızca yukarıdan geçerken, Zak ayağa kalktı ve sağ elindeki kılıcın sapını Drizzt'in suratının tam ortasına yapıştırdı. Donup kalan Drizzt geriye doğru uzun bir adım attı ve uzunca bir süre hiç kıpırtısız durdu. Elindeki pala yere düştü ve parlak gözlerini hiç kırpmadı.

"Bir hilenin içindeki hile!" diye açıkladı Zak soğukkanlılıkla. Zak kendisine doğru yürürken, Saygıdeğer Malice başını sallayarak hoşnutluğunu belirtti. "Drizzt Akademi için hazır," dedi.

Zak'ın yüzünde alaycı bir ifade belirdi ve hiç yanıt vermedi.

"Vierna zaten orada," diye sürdürdü Malice. "Lloth'un Okulu'nda; Arach Tinilith'de hoca olarak bulunuyor. Bu büyük bir onur."

Do'Urden Evi için büyük başarı, diye düşündü Zak, ancak düşüncelerini kendine saklayacak kadar akıllıydı.

"Dinin de yakında gidecek," dedi Malice.

Zak şaşırmıştı. Her iki çocuk da aynı zamanda Akademide hoca mı olacaklardı? "Böylesi bir şey için çok çaba sarfetmiş olmalısın," demeye cüret etti.

Saygıdeğer Malice gülümsedi. "Borçlanılan iyiliklerin geri ödemesi."

"Hangi amaç için?" diye sordu Zak." Drizzt'e himaye sağlamak için mi?"

Malice yüksek sesle güldü. "Az önce tanık olduklarıma bakılırsa, Drizzt diğer ikisini himaye edecek gibi!"

Zak bu yorum üzerine dudağını ısırdı. Dinin hala Drizzt'den iki kat daha iyi bir dövüşçü ve on kat daha kalpsiz bir katildi. Zak Malice'in daha başka nedenleri olduğunu biliyordu.

"Gelecek yirmi yılda, ilk sekiz evden üçü Akademi'de dört çocuktan daha azı ile temsil edilmeyecek," diye itiraf etti Malice.

"Saygıdeğer Baenre'in oğlu Drizzt'le aynı sınıfta başlayacak."

"Yani yüksek hedeflerin var," dedi Zak. "Öyleyse, Do'Urden Evi Saygıdeğer Malice'in önderliği altında ne kadar yükseğe tırmanacak?"

"Alaycılık sana bir dile mal olacak," diye uyardı saygıdeğer ana. "Rakiplerimiz hakkında daha çok şey öğrenebilmek için böyle bir fırsatı kaçırırsak budalalık etmiş oluruz!"

"İlk sekiz ev," dedi Zak eğlenerek. "Tedbirli ol, Saygıdeğer Malice. Aşağıdaki evlerdeki rakipleri izlemeyi unutma. Bir zamanlar bu hataya düşen DeVir isimli bir ev vardı."

"Aşağıdan hiçbir saldırı gelmeyecek," dedi Malice. "Biz dokuzuncu eviz ama aşağıdakilerin tümünden daha fazla gücümüz var. Kimse bizi arkadan vurmayacak. Yukarıda daha kolay hedefler var.

"Ve hepsi bizim yararımıza," dedi Zak.

"Zaten tüm amaç bu, öyle değil mi?" diye sordu Malice uğursuz gülümsemesi suratına yayılırken.

Zak yanıt vermeye gerek görmedi. Malice onun gerçek duygularını biliyordu. Kesinlikle amaç bu değildi.

"En azından, açık açık değil," diye kabullendi Zak, elini, rahatlatmak ister gibi, çocuğun omzuna koyarak. "Dostlarının olması zayif olmak demektir, mazur görülemez bir biçimde zayıf olmak. Saygıdeğer Malice asla.." Zak öğrencisini ürküttüğünü fark ederek duraksadı. "Her neyse," dedi sessiz bir kabullenişle, "en azından biz ikimiz kim olduğumuzu biliyoruz."

Her nasılsa, bu, Drizzt'e pek yeterli görünmemişti.

"Daha az konuşursan, çenen daha hızlı iyileşir," dedi Zak, daha sonra yeniden Drizzt'le başbaşa kaldıklarında.

Drizzt ona yılan gibi bir bakış fırlattı.

Silah ustası başını salladı. "Harika dostlar olduk," dedi.

"Ben de öyle düşünüyordum," diye homurdandı Drizzt.

"O halde iyi düşün," diye azarladı onu Zak. "Sanıyor musun ki Saygıdeğer Malice silah ustası ile en küçükyetenekli en küçük oğlu arasındaki böyle bir bağı tasvip etsin? Sen bir drowsun Drizzt Do'Urden, ve de bir asilzade. Senin dostların olamaz!"

Drizzt suratına bir tokat yemiş gibi irkildi.

BÖLÜM 9

Aileler

Çabuk gel," dedi Zak Drizzt'e bir akşam idmanının ardından. Silah ustasının sesinin tonundan ve Zak'ın onu beklemek için durmadığı gerçeğinden yola çıkan Drizzt önemli birşeyler olduğunu; anlamıştı.

Sonunda, Do'Urden Evi'nin balkonunda Zak'ı yakaladı. Maya ve Briza'da oradaydılar.

"Ne var?" diye sordu Drizzt.

Zak onu yanına çekerek büyük mağaranın ilerisini, şehrin kuzeydoğu uzantısını işaret etti. Ani patlamalar halinde ışıklar çakıp kaybolurken, ateşten bir kule yukarı doğru yükseldi ve sonra yok oldu.

"Bir saldırı," dedi Briza fazlaca düşünmeden. "Küçük evler. Bizi ilgilendiren bir şey değil."

Zak Drizzt'in anlamadığını fark etmişti.

"Evlerden biri diğerine saldırdı," diyerek açıklama getirdi. "Belki intikam, ama büyük olasılıkla şehirdeki daha yüksek bir mertebeye tırmanmak için bir girişim."

"Savaş uzun sürdü," diye fikrini belirtti Briza, "ve hala ışıklar' çakıyor."

Zak evin kafası karışmış ikinci oğlu için olayı açıklamayı sürdürdü. "Saldırganlar savaşı karanlık halkası içinde tutmalıydılar. Bunu yapamamış olmaları saldırıya uğrayan evin saldırıya hazırlıklı olduğunun göstergesi olabilir."

"Saldırganlar açısından her şey iyi gidemez," diyerek ona katıldı Maya.

Drizzt duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu. Olayın kendisinden daha da şaşırtıcı olan, ailesinin bundan söz etme biçimiydi. Tanımlamalarında öylesine serinkanlıydılar ki, sanki bu beklenen bir durumdu.

"Saldırganlar hiç tanık bırakmamalı," diye açıkladı Zak, Drizzt'e. "Yoksa yönetici konseyin gazabına uğrarlar."

"Ama biz tanığız," diye mantık yürüttü Drizzt.

"Hayır," dedi Zak. "Biz izleyiciyiz; bu savaşla ilgimiz yok. Sadece saldırıya uğrayan evin asilzadeleri saldırgana karşı suçlama yöneltme hakkına sahiptirler."

"Eğer hayatta kalırlarsa," diye ekledi Briza. Bu sahneden haz aldığı açıkça belli oluyordu.

O an, Drizzt bu yeni açıklamadan hoşlanıp hoşlanmadığından emin değildi. Nasıl hissederse etsin, bu sürüp giden drow savaşı gösterisinden gözlerini ayıramadığını fark etti. Şimdi tüm Do'Urden binası hareketlenmişti. Askerlerle köleler daha iyi bir gözetleme noktası bulabilmek için koşturup duruyorlar ve olayın tamamıyla ilgili fikirlerini

haykırıyorlardı. Ortalıkta saldırganların kimliği ile ilgili söylentiler dolaşmaya başlamıştı.

İşte bu, drow toplumunun dehşetli gösterisiydi. Do'Urden Evi'nin en genç üyesinin yüreğine bu tamamen yanlış görünse bile, Drizzt hissettiği heyecanı inkar edemiyordu. Drizzt balkonu kendisiyle paylaşan üç kişinin suratına kazınmış apaçık hazzı da yadsıyamıyordu.

Alton özel dairesinin içinde son bir kez dolanarak, etrafta, bir parça bile olsa, kutsal şeylere karşı saygısızca görünebilecek eşya ve kitapların iyice gizlendiğinden emin oldu. Bir saygıdeğer anadan bir ziyaret bekliyordu ve bu, Lloth'un okulu Arach Tinilith'le bağlantısı olmayan bir Akademi hocası için nadiren meydana gelen bir durumdu. Alton bu ziyaretçinin, yani şehrin beşinci evinin başı ve Alton'un suç ortağı Masoj'un anası olan Saygıdeğer SiNafay Hun'ett'in nedenleri konusunda oldukça endişeliydi.

Dairesinin en dıştaki odasının taş kapılarının vurulması Alton'a konuğunun geldiğini söylüyordu. Cüppesine çeki düzen verdikten sonra odaya son bir kez bakındı. Henüz Alton ulaşamadan kapı sonuna kadar açıldı ve Saygıdeğer SiNafay odaya daldı. Ne kadar da kolay uyum sağlamıştı! Koridorun zifiri karanlığından Alton'un mum ışığı ile aydınlatılmış odasına girerken irkilmemişti bile.

SiNafay, Alton'un hayal ettiğinden daha ufak tefekti; drow standartlarına göre bile oldukça küçüktü. 120 cm'den daha uzun durmuyordu ve Alton'un tahminine göre, 25 kg'dan daha ağır değildi. Yine de saygıdeğer bir anaydı ve Alton kendi kendine, SiNafay'in onu tek bir büyü ile öldürebileceğini anımsattı.

Alton itaatkar bir tavırla bakışlarını kaçırdı ve kendini bu ziyaretin hiç de tuhaf bir tarafı olmadığına ikna etmeye çabaladı. Ancak, Masoj suratında kendinden hoşnut bir gülümsemeyle annesinin yanısıra tırıs tırıs içeri girdiğinde Alton'un huzuru iyice kaçtı.

"Hun'ett Evi'nden selamlar, Gelroos," dedi Saygıdeğer SiNafay. "En son konuştuğumuzdan bu yana yirmi beş yıldan çok zaman oldu."

"Gelroos mu?" diye geveledi Alton fısıltıyla. Şaşkınlığını örtbas etmek için boğazını temizledi. "Ben de selamlarımı sunarım, Saygıdeğer SiNafay," demeyi başardı. "O kadar uzun zaman oldu mu?"

"Eve gelmelisin," dedi SiNafay. "Odan hala boş duruyor."

Odam mı? Alton kendini çok kötü hissetmeye başlamıştı.

SiNafay bu bakışı kaçırmadı. Kaşları çatıldı ve gözleri kötü bir ifadeyle kısıldı.

Alton sırrının keşfedildiğinden şüphelendi. Eğer Yüzü Olmayan Hun'ett Evi'nin bir üyesi idiyse, nasıl olur da Alton evin saygıdeğer anasını kandırmayı umardı? En iyi kaçış rotasını ya da SiNafay kendisini öldürmeden en azından hain Masoj'u gebertebilmenin bir yolunu bulabilmek için arandı.

Yeniden SiNafay'a baktığında, saygıdeğer ananın sessiz bir büyüye çoktan başlamış olduğunu gördü. Büyü bitince SiNafay'ın sözleri kocaman açıldı ve şüpheleri doğrulandı.

"Kimsin sen?" diye sorarken sesinde endişeden çok merak vardı.

Alton için ne bir kaçış yolu, ne de ihtiyatlı bir şekilde güçlü annesinin yanından ayrılmayan Masoj'u yakalama şansı vardı.

"Kimsin sen?" diye sordu SiNafay yeniden ve sonra drowların bildiği en etkili zehire sahip olan ve acıların en yoğununa sebep olan, korkunç yılan başlı kamçısını belinden çıkardı.

"Alton," diye kekeledi Alton, yanıtlamaktan başka seçeneği olmadığını fark ederek. Biliyordu ki, şimdi tetikte duran SiNafay, Alton'un uydurabileceği her yalanı basit bir büyü kullanarak ortaya çıkarabilirdi. "Ben Alton DeVir'im."

"DeVir mi?" Saygıdeğer SiNafay en azından meraklanmış göründü. "Yıllar önce yok olan DeVir Evi'nden mi?"

"Ben hayatta kalan tek kişiyim," diye itiraf etti Alton.

"Sonra da Gelroos'u öldürdünGelroos Hun'ettve onun yerini alarak Sorcere'de hoca oldun," diyerek mantık yürüttü SiNafay hırlayarak. Alton kapana kısılmıştı.

"Hayır ..adını bilemezdim..beni öldürecekti!" diye geveledi Alton. "Gelroos'u ben öldürdüm," dedi yan taraftan bir ses.

SiNafay ve Alton, bir kez daha en gözde silahı olan çift elli arbalet eline almış olan Masoj'a döndüler.

"Bununla," diye açıkladı genç Hun'ett. "DeVir Evi'nin düştüğü gece. Gelroos'un bununla kavgası bana iyi bir mazeret verdi." Alton'u gösterdi.

"Gelroos senin kardeşindi," diye anımsattı Saygıdeğer SiNafay, Masoj'a.

"Kemiklerine lanet olsun!" diye küfretti Masoj. "Dört sefil yıl boyunca ona hizmet ettim, tıpkı saygıdeğer bir anaya hizmet eder gibi! Beni Sorcere'den uzaklaştırıp, bunun yerine Mele Magthere'e gitmeye zorlayacaktı."

SiNafay Masoj'dan Alton'a, sonra yeniden Masoj'a baktı. "Ve bunun yaşamasına izin verdin," diye mantık yürüttü. Dudaklarında yeniden bir gülümseme belirmişti. "Düşmanını öldürdün ve tek bir hareketle yeni bir hoca ile ittifak kurdun."

"Tıpkı bana öğretildiği gibi," dedi Masoj sıkılı dişleri arasından.

Arkadan bir ceza mı, yoksa bir övgü mu gelecekti, bilmiyordu

"Sen sadece bir çocuktun," dedi SıNafay, birdenbire bunun yıllar önce olduğunu fark ederek

Masoj bu komplimanı sessizce kabul etti

Alton tüm olan biteni endişe içinde izlemekteydi "Ya ben?' diye haykırdı "Ya benim yaşamım?"

SıNafay donup ona baktı "Görünüşe göre, Alton DeVır olarak yaşamın De Vır Evı'nın düştüğü gece sona ermiş Sen Yüzü Olmayan, Gelroos

Hun'ett olarak kalacaksın Akademi'de senin gözlerini kullanabilirim oğlumu ve düşmanlarımı kollaman için"

Alton güçlükle soluk alabiliyordu Kendisini aniden Menzoberranzan'ın en güçlü evlerinden biriyle ittifak halinde buluvermıştı! Bir suru olasılık ve soru zihninde donup duruyordu En göze çarpanı da, neredeyse yirmi yıldan bu yana aklından çıkmayan soruydu.

Sonradan edinilmiş saygıdeğer anası Alton'un heyecanını fark etmişti "Düşüncelerini açıkla," diye buyurdu.

"Sen Lloth'un yüce rahibelerinden birisin," dedi Alton cesurca Zihnim meşgul eden o soru tüm tedbiri bir kenara bırakmasına yol açmıştı "En büyük arzumu bana bahşetmek gücünün sınırları içinde mı?"

"Bir iyilik istemeye cüret mı ediyorsun?" dedi Saygıdeğer SıNafay Yine de, Alton'un yüzünde gördüğü ızdırabın ortaya koyduğu bu önemli sır merakını uyandırmıştı "Pekala "

"Ailemi hangi ev yok etti?" diye gürledi Alton "Sana yalvarırım, bunu ölüler alemine sor, Saygıdeğer SıNafay"

SıNafay soruyu ve Alton'un açıkça belli olan intikama susamışlığının getireceği olasılıkları dikkatle değerlendirdi Bunu aileye kabul etmenin başka bir faydası daha mı? diye duşundu SıNafay.

"Bunu zaten biliyorum," diye yanıtladı "Belki de kendi değerini kanıtladığın vakit bunu sana"

"Hayır" diye haykırdı Alton Sonra bir saygıdeğer ananın sozunu kestiğini fark ederek durdu Bu olum cezasını hakeden bir suçtu.

SıNafay öfkesini bastırdı ' Böylesine budalaca davrandığına göre, bu soru senin için çok önemli olmalı, dedi.

"Lütfen," diye yakardı Alton "Bilmek zorundayım Eğer istersen beni oldur, ama önce bana bunu kimin yaptığını söyle "

SıNafay Alton'un cesaretinden hoşlandı Bu takıntısı faydalı olabilirdi "Do'Urden Evi," dedi.

"Do'Urden mı?" diye tekrar etti Alton, şehir hiyerarşisinde bu kadar gerilerde olan bir evin, DeVır Evı'nı alt ettiğine inanmakta zorlanarak.

"Onlara karşı herhangi bir harekette bulunmayacaksın," diye uyardı Saygıdeğer SıNafay "Ve küstahlığını bağışlıyorum bu seferlik Artık Hun'ett Evı'nın oğullarından birisin Yerini asla unutma." SıNafay konuyu burada kapattı Yirmi yıl boyunca böylesine bir kandırmacayı sürdürebilecek kadar akıllı birinin, ailesinin saygıdeğer anasına itaatsizlik edecek kadar sersemce davranmayacağını biliyordu.

"Gel Masoj," dedi SıNafay oğluna "Bunu yalnız bırakalım ki, yeni kimliğini değerlendirsin"

"Sana şunu söylemeliyim ki, Saygıdeğer Sınafay," dedi Masoj Sorcere'den çıkarlarken, "Alton DeVır bir soytarıdır. Hun'ett Evi'ne zarar verebilir"

"Kendi evinin düşüşünden kurtulmayı başardı," diye yanıtladı SıNafay, " ve Yüzü Olmayan rolünü on dokuz yıldır sürdürmüş Bir soytarı? Belki de Ama en azından becerikli bir soytarı"

Masoj, farkında olmadan, yeniden çıkmayan kaşlarının olduğu bölgeyi ovuşturdu "Tüm bu yıllar boyunca, Alton DeVır'ın maskaralıklarından çok çektim," dedi "Ama itiraf etmeliyim ki, oldukça şanslı ve kendini beladan sıyırmayı biliyor Ancak, kendini o belaya bulaştıran genellikle yine kendisi oluyor!"

"Korkma," SıNafay güldü "Alton evimize yarar sağlayacak " "Ne elde etmeyi umabiliriz ki?"

"O Akademi hocalarından biri," diye yanıtladı SıNafay "ihtiyacım olan yerde benim gözlerim olacak " Oğlunu durdurdu ve söyleyeceği her sözün anlamım daha iyi kavraması için onu kendine doğru çevirdi "Alton DeVır'ın, Do'Urden Evı'ne yönelik suçlamaları bizim lehimize işleyebilir O evin asilzadelerinden bınydı ve suçlama yöneltme hakkına sahip "

"Alton DeVır'ın iddiasını büyük evlerin Do'Urden Evı'nı cezalandırmaları için kullanmaktan mı söz ediyorsun?" diye sordu Masoj.

"Büyük evlerin neredeyse yirmi yıl önce meydana gelmiş bir olay için işe koyulmaya hevesli olmaları çok uzak bir olasılık," diye yanıtladı SiNafay. "Do'Urden Evi, DeVir Evi'nin yıkımını mükemmele yakın şekilde gerçekleştirditemiz bir cinayet. Şimdi, Do'Urden'lere karşı açık bir suçlama dile getirmek, büyük evlerin gazabını kendi üzerimize çekmek olur."

"O halde, Alton DeVir'in bize faydası ne?" diye sordu Masoj. "İddiası hiçbir işimize yaramaz."

"Sen sadece bir erkeksin ve yönetim hiyerarşisinin karmaşık yönlerini anlayamazsın," diye yanıtladı SiNafay. "Alton DeVir'in suçlaması uygun kulaklara fısıldanınca, yönetici konsey, tek bir evin Alton adına intikam almasına ses çıkartmayacaktır."

"Hangi amaç uğruna?" dedi Masoj, bunun önemini tam kavrayamayarak. "Daha aşağı bir evi yok etmek için böylesine bir savaşın kayıplarını göze alır mıydın?"

"De'Vir Evi de, Do'Urden Evi için böyle düşünmüştü," diye açıklık getirdi SiNafay. "Bizim dünyamızda daha aşağıdaki evler de, yukarıdakiler kadar gözetlenmeli. Şimdi tüm büyük evler Daermon N'a'shezbaernon'un, yani Do'Urden adıyla bilinen dokuzuncu evin hareketlerini dikkatle izleseler akıllılık etmiş olurlar. Şimdi Akademi'ye hizmet eden iki hocaları ve üç yüce rahibeleri var. Dördüncüsü de hedefe ulaşmak üzere."

"Dört yüce rahibe mi?" diyerek dikkatle düşündü Masoj. "Tek bir evde." En yukarıdaki sekiz evden yalnızca üçü bundan daha fazlasını çıkarabilirdi. Normal olarak, bu yüksek mertebeyi hedefleyen kız kardeşler rekabete yol açar ve bu da, kaçınılmaz bir şekilde, bu rütbeye ulaşma sırasındaki kişi sayısında seyrelmeye neden olurdu.

"Do'Urden'in birliklerindeki asker sayısı da üç yüz elliyi aşıyor," diye sürdürdü SiNafay, "hepsi de şehirdeki belki en iyi silah ustası tarafından eğitiliyor."

"Zaknafein Do'Urden, elbette!" dedi Masoj birden anımsayarak.

"Adını duymuş muydun?"

"Akademi'de bu isimden sık sık bahsedilir, hatta Sorcere'de bile."

"Güzel," dedi SiNafay keyifli bir mırıltıyla. "O halde senin için seçtiğim misyonun ağırlığını iyi anlayacaksın."

Masoj'un gözleri hevesle parladı.

"Bir başka Do'Urden pek yakında Akademi'ye başlayacak," diye açıkladı SiNafay. "Bir hoca değil, bir öğrenci. Bu çocuğu, Drizzt'i, eğitim sırasında görenlerin söylediklerine göre, en azından Zaknafein kadar usta bir dövüşçü olacak. Bunun olmasına izin veremeyiz."

"Benden çocuğu öldürmemi mi istiyorsun?" diye sordu Masoj hevesle.

"Hayır," dedi SiNafay, "henüz değil. Onun hakkında bilgi edinmeni istiyorum. Her hareketinin altında yatan güdüleri anlamalısın. Harekete geçme zamanı geldiğinde hazır olmalısın."

Masoj bu hileli görevden hoşlanmıştı, ancak hala onu oldukça rahatsız eden bir şey vardı. "Hala Alton'u düşünmek zorundayız," dedi. "Sabırsız ve cüretkardır. Eğer uygun zaman gelmeden önce Do'Urden Evi'ne karşı harekete geçerse, bunun Hun'ett Evi'ne bedeli ne olur? Şehirde, Hun'ett Evi'nin saldırgan olarak görüldüğü açık bir savaşa yol açmış olur muyuz?"

"Endişelenme, oğlum," diye yanıtladı SiNafay. "Eğer Alton DeVir, Gelroos Hun'ett maskesi altında affedilmez bir hata yaparsa, onun düzenbaz bir katil olduğunu, ailemizin bir üyesi olmadığını açıklarız. O zaman, her yönden saldıran düşmanlarla karşı karşıya kalmış evsiz barksız bir serseri konumuna düşer."

SiNafay'in rahat açıklaması Masoj'un endişesini ortadan kaldırmıştı, ancak drow toplumunun kurallarını çok iyi bilen Saygıdeğer SiNafay, Alton DeVir''i evine kabul ettiği andan itibaren almış olduğu risklerin çok iyi farkındaydı. Planı güvenilir görünüyordu, üstelik olası kazançyani şu

gelişmekte olan Do'Urden Evi'nden kurtulmakoldukça baştan çıkarıcı bir yemdi.

Ancak tehlikeler de oldukça gerçekti. Bir evin gizlice bir diğerim ortadan kaldırması oldukça kabul görürken, başarısızlığın sonuçları da göz ardı edilemezdi. Aynı gece erken saatlerde, aşağılardan bir ev, bir rakibe karşı harekete geçmiş ve eğer söylentiler doğruysa, başarısızlığa uğramıştı. Bir sonraki günün ışıkları muhtemelen yönetici konseyi başarısız saldırganlara örnek teşkil etmesi için bir adalet oyunu oynamaya zorlayacaktı. Uzun yaşamı boyunca, Saygıdeğer SiNafay bu 'adalete' defalarca tanık olmuştu.

Saldırgan evlerin tek bir üyesi bileki isimlerinin anımsanma' sına dahi izin verilmiyorduhayatta kalmayı başaramamıştı.

Bir sonraki sabah erken saatlerde Zak, Drizzt'i uyandırdı, "Gel," dedi. "Bu gün evin dışına çıkmamız buyuruldu."

Bu haber üzerine, Drizzt tüm uyku isteğinden sıyrıldı. "Evin dışına mı?" diye söyleneni yineledi. Tüm on dokuz yıllık yaşamı yunca, Drizzt, Do'Urden Evi'ni çevreleyen adamantit çitin ötesir hiç geçmemişti. Menzoberranzan'ın dış dünyasını sadece balkon dan izlemişti.

Zak beklerken, Drizzt çabucak yumuşak çizmelerini ve piwafwisini aldı. "Bu gün ders olmayacak mı?" diye sordu.

"Göreceğiz," diye yanıtladı Zak sadece, ancak silah ustasının düşünceleri bunun Drizzt'in yaşamının en çarpıcı derslerinden biri olabileceğini söylüyordu. Bir ev bir saldırıdan başarısızlıkla çıkmıştı ve yönetici konsey adaletin tecellisine tanıklık etmeleri için şehrin tüm soylularının orada bulunmalarını istemişti.

Briza eğitim odasının dışındaki koridorda belirdi. "Çabuk," diye payladı onları. "Saygıdeğer Malice bizim evin topluluğa en son katılan gruplar arasında olmasını istemiyor!"

Saygıdeğer ana, mavi parıltılı bir diskin üzerine binmiş halde saygıdeğer analar şehirde nadiren yürürlerdi. Do'Urden Evi'nin büyük kapısından çıkan gruba önderlik etmekteydi. Briza annesinin yanında yürürken, Maya ve

Rizzen onları izliyor, Drizzt'le Zak da en arkadan geliyorlardı. Akademideki pozisyonlarının gerektirdiği görevleri yerine getiren Vierna ve Dinin yönetici konseyin çağrısına başka bir grupla gitmişlerdi.

Bu sabah tüm şehir, başarısız saldırının söylentileriyle çalkalanmaktaydı. Bu telaşlı koşuşturmanın arasından büyümüş gözlerle yürüyen Drizzt, şatafatlı drow evlerinin yakından görünüşlerini hayret içinde seyrediyordu. Alt tabaka ırklardan köleler, goblinler, orclar, hatta devler, büyülü aracına binmiş Malice'in bir saygıdeğer ana olduğunu anlayınca, yoldan sağa sola kaçıştılar. Soylu olmayan drowlar konuşmalarını kesip, saygılı bir sessizlik içinde soylu ailenin geçmesini beklediler.

Suçlu evin bulunduğu yer olan kuzeybatı bölümüne doğru ilerlerken, ağız dalaşı etmekle meşgul duergarlar, yani gri dwarflar tarafından kapatılmış bir yola geldiler. Bineklerin çektiği bir düzine araba ters dönüp iç içe geçmiş duruyordu. Belli ki, iki duergar grubu dar yolda karşı karşıya gelmişti ve hiçbiri geçiş hakkını diğer tarafa bırakmak istemiyordu.

Briza yılan başlı kırbacını kemerinden çıkararak yaratıklardan birkaçını kovaladı ve Malice'in iki grubun liderlerine ulaşabilmesi için yolu temizledi.

Dwarflar öfke ile ona döndüler ta ki Malice'in mevkisini fark edene dek.

Hanımefendi," diye kekeledi bir tanesi, "sadece talihsiz bir kaza, hepsi bu."

Malice en yakındaki arabalardan birinin içindekilere göz attı. İçeride sandıklar dolusu dev yengeç bacakları ve diğer lezzetli yiyecekler vardı.

"Yolculuğumu yavaşlattınız," dedi Malice sakin bir şekilde.

"Şehrinize ticaret yapma umudu ile geldik," diye açıkladı diğer duergar. Ötekine öfkeli bir bakış fırlatınca, Malice bu ikisinin rakip olduklarını ve muhtemelen de aynı drow eviyle aynı malları değiş tokuş ettiklerini anladı.

"Küstahlığınızı bağışlayacağım ..." dedi affedici bir ifade ile ve bir yandan da sandıklara göz gezdirmeyi sürdürdü.

İki duergar ne olacağını sezmişlerdi. Zak da öyle. "Bu akşam ziyafet var," diye fısıldadı Drizzt'e ve kurnazca göz kırptı. "Saygıdeğer Malice böyle bir fırsattan çıkar sağlamadan durmayacaktır."

"... eğer şu arabaların yarısını bu gece Do'Urden Evi'nin kapısına boşaltırsanız," diye sözünü tamamladı Malice.

Duergar itiraz etmeye hazırlandı ancak sonra çabucak bu budalaca fikirden vazgeçti. Drow elfleriyle iş yapmaktan nasıl da nefret ediyorlardı!

"Karşılığını gereken şekilde alacaksınız," diye sürdürdü Malice. "Do'Urden Evi yoksul bir ev değildir. Her iki grubun malları birleştirilince, hala görmeye gittiğiniz evi tatmin edecek kadar malınız kalacak."

Duergarlardan hiçbiri bu basit mantığı çurutemezdı, ancak bu ticaret şartlan altında, yanı saygıdeğer bir anayı öfkelendirmişken, değerli yiyecekleri karşılığında alacaklarının pek de gereken şekilde olmayacağını biliyorlardı Yine de, gri dwarflar bunu Menzoberranzan'da ticaret yapmanın risklerinden bin olarak kabullenebılırlerdı Nazikçe eğilerek selam verdiler ve drow grubunun geçmesi ıçm yolu açmaya koyuldular.

Önceki gecenin başarısız akıncıları olan Teken'dıns Evi olacakları çok iyi bildiklerinden, kendilerini iki dikit sütundan oluşan binalarının içme kapatmışlardı Kapının dışında, Menzoberranzan'ın tüm asilleri, binden fazla drow, Saygıdeğer Baenre ve yönetici konseyin yedi saygıdeğer anası önderliğinde bir araya toplanmışlardı Suçlu ev için daha feci olanı ise, Akademi'nın uç okulunun tamamının, öğrencileri ve hocaları ile Teken'dıns binasını çevirmiş olmalarıydı.

Saygıdeğer Malice grubunu yönetici anaların arkasındaki ilk sıraya yerleştirdi Dokuzuncu evin saygıdeğer anası olduğundan ve konseye girmekten sadece bir adım uzakta bulunduğundan, diğer drow soyluları çabucak Malıce'ın yolundan çekildiler.

"Teken'dıns Evi, Örümcek Kraliçe'yi öfkelendirdi'" diye bildirdi Saygıdeğer Baenre, bir takım büyülerle kuvvetlendirilmiş sesiyle.

"Sadece başarısız oldukları ıçın,"dıye fısıldadı Zak, Drızzt'ın kulağına.

Briza onlara öfkeli bir bakış fırlattı.

Saygıdeğer Baenre üç genç drowu, iki dışı bir erkek, yanına çağırdı "Bunlar Freth Evı'nden gen kalanlar," diye açıkladı "Bize söyleyebilir misiniz, Freth Evi'nın yetimleri," diye sordu, "yuvanıza saldıranlar kimlerdi?"

"Teken'dıns Evi" diye bağırdı gençler hep beraber.

"Prova edilmiş," diyerek yorumda bulundu Zak.

Brıza yeniden onlara dondu "Sessizlik" diye fısıldadı sertçe Zak Drızzt'ın kafasının arkasına bir tokat yapıştırdı 'Evet, diyerek Brıza'ya katıldı "Sessiz ol'"

Drızzt itiraza hazırlandı, ancak Brıza çoktan önüne donmuştu Üstelik Zak'ın suratındakı gülümseme öylesine kocamandı ki, karşı çıkmak zordu.

"O halde," diyordu Saygıdeğer Baenre, 'yönetici konseyin arzusu Teken'dıns Evi'nın hareketlerinin sonuçlarına katlanmasıdır'"

"Ya Freth Evı'nın yetimleri?" dedi kalabalıktan birileri Saygıdeğer Baenre, Akademideki çalışmalarını henüz bitirmiş bir rahibe olan en büyük dışının başını okşadı "Soylu olarak doğdular, soylu olarak yaşayacaklar," dedi ' Baenre Evi onları himayesine kabul ediyor, artık Baenre adını taşıyorlar'.

Topluluktan memnuniyetsiz fısıltılar yükseldi. İki tanesi dışında, üç genç soylu oldukça büyük bir ödüldü Şehirdeki her ev onları seve seve kabul ederdi.

"Baenre," diye fısıldadı Brıza, Malıce'ın kulağına "Tam da bırıncı evin ihtiyacı olan şey, daha fazla rahibe!"

"On altı yüce rahibe yeterli değil demek ki," diye yanıtladı Malice.

'Ve şüphesiz, Baenre, Freth Evı'nın hayatta kalan hım askerlerini de alacak," diye mantık yürüttü Brıza.

Malice o kadar emin değildi Saygıdeğer Baenre sadece soyluları alarak bile ince bir ip üzerinde yürümüştü Eğer Baenre Evi fazla güçlenirse, Lloth'un buna hiddetleneceği kesindi Bu gibi durumlarda, bir ev ortadan kaldırıldığında, genellikle hayatta kalan halk tabakasından askerler kendilerini isteyen evlere dağıtılırlardı Malice böyle bir müzayedeyi takıp etmeliydi Askerler pek ucuza mal olmuyordu, ama bu sıralar, ordu güçlerine eklemeler yapmayı memnuniyetle kabul ederdi, özellikle de aralarında buyu kullanmayı bilenler varsa.

Saygıdeğer Baenre suçlu eve hitaben konuştu "Teken'dıns Evil' diye seslendi "Kanunlarımızı çiğnediniz ve yasaya uygun bir şekilde yakalandınız Eğer isterseniz karşı koyun, ama bu kaderi kendi kendinize çizdiğinizi bilin'" Elinin bir hareketiyle, adaleti gerçekleştirecek olan Akademi'yi harekete geçirdi.

Teken'dıns Evı'nın çevresinde sekiz noktaya, başında Arach-Tinilith'ın hocaları ve yüksek rütbeli ilahiyat öğrencilerinin durduğu büyük mangallar yerleştirilmişti. Yüce rahibeler aşağı alemlerin kapılarını açınca, alevler gurleyerek hayat buldu ve havaya yukseldi. Drizzt, Dinin ya da Vierna'yı görebilmeyi umarak, büyülenmişçesine olan biteni izliyordu.

Aşağı alemlerin zebanileri olan iri ve çok kollu canavarlar, yapışkan sıvılarla kaplı bir halde, alevler tükürerek ateşlerin içinden çıktılar. En yakındaki yüce rahibe bile, bu dehşetli topluluktan uzağa çekildi. Yaratıklar böyle bir görevi memnuniyetle kabul ettiler. Saygıdeğer Baenre'nin işareti üzerine, hevesle Teken'duis Evi'nin üzerine çöktüler.

Evin güçsüz kapısının her köşesinde glyph'ler ve vvard'lar patlıyordu, ama bunlar, aşağı alemden çağırılan yaratıklar için önemsiz sıkıntılardı. Sonra, Sorcere'ın büyücüleri ve öğrencileri harekete geçtiler ve Teken'duis Evi'ni şimşeklerle, asit ve ateş topları ile dövdüler. Dövüş okulu Melee Magthere'in hocaları ve öğrencileri ağır arbaletlerle saldırarak, kaderi çizilmiş ailenin kaçmaya teşebbüs edebileceği pencereleri hedef aldılar. Canavarlar sürüsü kapıları kırdı geçti. Şimşekler çakıyor, yıldırımlar düşüyordu.

Zak Drizzt'e bakınca, sura tındaki gülümseme yerini çatılr kaşlara bıraktı. Heyecana kapılanki bu gerçekten heyecan veri' ciydiDrizzt'in suratında bir

dehşet ifadesi vardı.

Kaderi çizilmiş ailenin ilk çığlıkları evden yükselmeye başlamıştı. Bunlar öylesine dehşetli ve acı dolu çığlıklardı ki, Drizzt'in hissetmiş olabileceği ürpertici zevki söküp almıştı. Drizzt Zak'ın omzuna yapışarak silah ustasını kendine doğru çevirdi ve bir açıklama dilendi.

Teken'duis Evi'nin oğullarından biri, on kollu dev bir canavardan kaçarak yüksek bir pencerenin balkonuna çıktı. Bir düzine arbalet oku onu aynı anda vurdu ve daha ölmeden önce, üç ayrı şimşek tarafından havaya fırlatıldığı balkona geri düştü.

Kavrulmuş ve şekli bozulmuş drow cesedi bulunduğu yükseklikten yuvarlanarak düşmeye başladığında, dehşetengiz canavar iri pençesini pencereden uzatarak onu yakaladı ve yiyip bitirmek üzere içeri çekti.

"Drow adaleti," dedi Zak soğuk bir ifadeyle. Drizzt'i teselli edecek hiçbir şey yapmadı; şu anın vahşetinin genç drow'un zihninde yaşamının geri kalanı boyunca anımsanmasını istiyordu.

Kuşatma bir saatten uzun sürdü ve bittiğinde, aşağı alemlerin zebanileri mangal kapılarından geri dönüp, Akademi hocaları ve öğrenciler Tier Breche'ye doğru ilerlemeye başladıklarında, Teken'duis Evi yaşam barındırmayan, erimiş taşlardan oluşmuş bir yığından başka bir şey değildi.

Drizzt her şeyi dehşet içinde izledi. Kaçamayacak kadar çok korkmuştu. Do'Urden Evi'ne geri dönüş yolculuğunda, Menzoberranzan'daki sanatsal ustalığı hiç fark etmedi.

BÖLÜM 10

Kan Lekesi

"Zaknafein dışarıda mı?" diye sordu Malice.

"Onu ve Rizzen'i Vierna'ya bir mesaj iletmeleri için Akademi'ye yolladım," diye açıkladı Briza. "Birkaç saatten önce dönmeyeceklerdir. Narbondel'in ışığı alçalmaya başlamadan önce değil."

"Güzel," dedi Malice. "Her ikiniz de bu gösterideki görevlerinizi anlıyorsunuz, değil mi?"

Briza ve Maya başlarıyla onayladılar. "Hiç böyle bir aldatmaca duymamıştım," dedi Maya. "Bu gerekli mi?"

"Bu, evdeki başka birisi için planlanmıştı," diye yanıtladı Briza, onay bekleyerek Saygıdeğer Malice'e bakarken. "Neredeyse dört yüzyıl önce."

"Evet," diyerek onayladı Malice. "Aynı şey Zaknafein'a yapılacaktı, ama annem olan Saygıdeğer Vartha'nın beklenmedik ölümü planları bozdu."

"Bu senin Saygıdeğer Ana olduğun zaman," dedi Maya.

"Evet," diye yanıtladı Malice, "ama henüz bu yaşamdaki birinci yüzyılımı bile geçirmemiştim ve hala Arach Tinilith'de eğitim görüyordum. Bu Do'Urden Evi'nin tarihinde hoş bir dönem değildi."

"Ama hayatta kaldık," dedi Briza. "Saygıdeğer Vartha'nın ölümüyle, Nalfein ve ben evin soyluları arasına dahil olduk."

"Zaknafein üzerindeki deney asla gerçekleşmedi," diye mantık yürüttü Maya.

"Bundan önce yapılması gereken pek çok başka iş vardı," diye yanıtladı Malice.

"Yine de, bunu Drizzt üzerinde deneyeceğiz," dedi Maya.

"Teken'duis Evi'nin cezalandırılması, beni bu işin yapılması gerektiğine ikna etti," dedi Malice.

"Evet," diyerek ona katıldı Briza. "Cezalandırma sırasında Drizzt'in ifadesini fark ettiniz mi?"

"Evet," diye yanıtladı Maya. "Dehşete düşmüştü."

"Bir drow savaşçısı için çok uygunsuz," dedi Malice. "İşte bu yüzden bu işi yapmalıyız. Drizzt kısa bir süre sonra Akademi'ye gidecek; ellerini drow kanı ile lekelemeli ve masumiyetini çalmalıyız."

"Bu, bir erkek çocuk için fazla sıkıntıya katlanmak olur," diye homurdandı Briza. "Eğer Drizzt bizim yöntemlerimize uyamıyorsa, neden onu Lloth'a vermiyoruz?"

"Başka çocuk doğurmayacağım!" diye gürledi Malice Briza'ya cevaben. "Eğer şehirde ün kazanacaksak, bu ailenin her üyesi önemli!" Malice'in Drizzt'i drowların uğursuz yöntemlerine döndürmekten gizliden gizliye umduğu bir başka kazanç daha vardı. Zaknafein'i hem arzuluyor, hem de ondan aynı oranda nefret ediyordu. Drizzt'i bir drow savaşçısına, gerçek bir kalpsiz drow savaşçısına döndürmek silah ustasına büyük bir ıstırap verebilirdi.

"İş başına o halde," dedi Malice. Ellerini çırpınca, sekiz tane hareketli örümcek ağının taşıdığı büyük bir sandık içeri girdi. Sandığın arkasından tedirgin bir goblin köle gelmekteydi.

"Gel, Byuchyuch," dedi Malice rahatlatıcı bir ses tonu ile. Memnun etmek için çırpınan köle, Malice'in tahtı önüne sıçradı ve saygıdeğer ana uzun ve karmaşık bir büyüyü mırıldanırken hiç kıpırtısız bekledi.

Briza ve Maya annelerinin becerisini hayranlıkla izliyorlardı. Küçük goblin'in hatları şişerek şekil değiştirdi ve derisinin rengi koyulaştı. Birkaç dakika sonra, köle genç bir erkek drow görünümüne bürünmüştü. Byuchyuch mutluluk içinde hatlarina baktı. Bu degişimin sadece bir ölüm prelüdü oldugunun farkinda degildi.

"Şimdi sen bir drow askerisin," dedi Maya, "ve benim şampiyonumsun. Do'Urden Evi'nde özgür bir kişi olarak yerini almak için yapman gereken

tek şey tek bir siradan savaşçiyi öldürmek!" Ugursuz kara elflere hizmetle geçen on yildan sonra, goblin gereginden fazla hevesliydi.

Malice dogruldu ve bekleme odasindan çikmaya hazirlandi. "Gelin," diye buyurdu ve bunun üzerine iki kizi, goblin ve hareketli sandik ardina düştüler.

Drizzt'i egitim odasinda palalarinin biçaklarim parlatirken buldular. Drizzt beklenmedik ziyaretçilerini görür görmez ayaga firladi ve sessizce hazirola geçti.

"Selamlar, oglum," dedi Malice, Drizzt'in şimdiye kadar duyduklarindan daha anaç bir ses tonu ile. "Bugün senin için bir sinavimiz var, Melee Magthere'e kabul edilmen için gerekli basit bir görev."

Maya erkek kardeşinin önünde durdu. "Senin dişinda en genç benim," diye açıkladı. "Bu yüzden, meydan okuma hakkina sahibim ve bunu da şimdi gerçekleştiriyorum."

Drizzt'in kafasi karişmişti. Hiç böyle bir şey duymamişti. Maya sandigi yanma çagirdi ve kapagini hürmetle açti.

"Silahlarin ve piwafwin var," diye açıkladı. "Şimdi bir Do'Urden Evi asilzadesinin bütün giysilerini kuşanma zamanin geldi." Sandiktan bir çift siyah çizme çikararak Drizzt'e uzatti.

Drizzt hevesle her zaman giydigi botlari çikararak yeni çizmelerini ayagina geçirdi. Inanilmayacak kadar yumuşaklardi ve büyü ile degişerek Drizzt'in ayaklarina tam olarak uydular. Drizzt çizmelerdeki büyüyü biliyordu: tam bir sessizlik içinde hareket etmesini saglayacaklardi. Daha çizmelere olan hayranligi geçmeden, Maya ona daha da muhteşem olan armagani verdi.

Drizzt gümüş halkalardan oluşmuş zirhi alirken, piwafwisini yere birakti. Tüm Diyarlar'da, drowlarin zincir zirhindan daha esnek ve daha iyi yapilmiş bir zirh yoktu. Agirca bir gömlekten daha agir degildi ve ipek bir kumaş kadar kolaylikla bükülebiliyordu. Buna karşın, bir mizragin ucunu, dvvarf yapimi metal levhadan zirhlar kadar iyi engelliyordu.

"Iki silahla dövüşüyorsun," dedi Maya, "ve bu yüzden bir kalkana ihtiyacin yok. Ancak palalarini buna yerleştir; bu bir drow asilzadesine daha uygun." Drizzt'e siyah deriden bir kemer verdi. Kemerin tokasi iri zümrüttendi ve mücevherler ve değerli taşlarla süslenmiş, silah koymaya yarayan iki kılıfı vardi.

"Hazirlan," dedi Malice Drizzt'e. "Bu armaganlari hak etmelisin." Drizzt giysileri kuşanmaya başladiginda, Malice, bu dövüşün hiç de basit bir iş olmayacagini her saniye daha iyi anlayan ve bu yüzden tedirginleşen degişim geçirmiş goblinin yanina gitti.

"Onu öldürdügünde tüm bunlar senin olacak," diye söz verdi Malice. Goblinin gülümsemesi on kat artarak geri döndü; Drizzt'e karşı hiçbir şansi olmadigini bilemezdi.

Drizzt piwafwisini yeniden boynuna bagladiginda, Maya sahte drow askerini taniştirdi. "Bu Byuchyuch," dedi, "benim şampiyonum. Armaganlari hak etmek için onu öldürmelisin ... ve tabii ailede ait oldugun yeri elde etmek için."

Yeteneklerinden asla şüphe etmeyen ve bu yarişmanin basit bir idman maçi olacagini zanneden Drizzt hevesle kabul etti. "O halde başlasin," dedi ve palalarini geniş kinlarindan çikardi.

Malice Byuchyuch'a rahatlatici bir baş işareti yolladi ve goblin, Maya'nin verdigi kiliçla kalkani alarak dogruca Drizzt'in üzerine yürüdü.

Drizzt herhangi bir cesur saldiri hamlesine girişmeden önce, rakibini tartmak için yavaşça harekete geçti. Ancak, Byuchyuch'un kilici ve kalkani ne kadar kötü kullandigini fark etmek Drizzt'in yalnizca bir saniyesini aldi. Yaratigin kimligi ile ilgili gerçegi bilmeyen Drizzt, bir drow'un silahlarla böyle bir beceriksizlik sergilemesine inanamiyordu. Byuchyuch'un aldatip aldatmadigini merak etti ve bu düşünce yüzünden ihtiyatli yaklaşimini sürdürdü.

Fakat Byuchyuch'un vahşi ve dengesiz hamleleriyle geçen birkaç dakikanin ardindan, Drizzt insiyatifi almak zorunlulugunu hissetti. Palalarindan birini Byuchyuch'un kalkanina yapiştirdi. Goblindrow hantal

bir hamle ile karşılik verdi ve Drizzt serbest kilici ile goblinin kilicini elinden uçurup palanin ucunu Byuchyuch'un gögsünün üzerindeki çukura yerleştirecek basit bir dönüş gerçekleştirdi.

"Fazla kolay," diye mirildandi Drizzt.

Ama gerçek sınav daha yeni başlamişti işaret üzerine, Briza goblin üzerinde zihin uyuşturucu bir buyu uyguladi ve köleyi çaresiz pozisyonunda dondurdu içinde bulundugu müşkül durumun hala farkinda olan Byuchyuch kaçmaya çabaladi, ancak Briza'nin büyüsü onu hareketsiz kılmıştı.

"Hamleyi tamamla," dedi Malice Drizzt'e Drizzt önce palasina, sonra da duyduklarina inanamayarak Malice'e baktı

"Maya'nın şampiyonu oldurulmeli," diye hirildadi Briza.

"Yapamam" diye başladi Drizzt

Malice, "Oldur," diyerek kukredi ve bu kez sözlerinde büyülü bir emrin ağırlığı vardı.

"Bitir işinil" diye buyurdu Briza ayni şekilde.

Drizzt sözlerin elini harekete geçmeye zorladiklarini hissetti.! Çaresiz bir düşmani katletme düşüncesinden tiksinerek, tüm zihiry gücüyle direnmeye yogunlaşti Birkaç saniye için emirlere direnebilmeyi başarmasina karşın, Drizzt silahi geri çekemedigini fark etti.

"Öldür! diye haykirdi Malice.

"Vur! diye bagirdi Briza.

Bu, birkaç aci dolu saniye boyunca surdu Drizzt'in alninda ter damlaciklari oluşmuştu Sonunda genç drowun irade gücü kirildi Palasi Byuchyuch'un kaburgalari arasindan kolayca kayarak talihsiz yaratigin yüregini buldu O anda Briza Byuchyuch'u tutan buyuyu kaldirarak, Drizzt'in sahte drowun yüzündeki istirap dolu ifadeyi görmesini ve ölmekte olan Byuchyuch'un yere düşerken çikardigi hiriltilari duymasini sağladı.

Kana bulanmiş silahina bakakalan Drizzt soluk alamiyordu Şimdi Maya'nın sirasiydi Topuzu ile Drizzt'i omzundan yakalayarak onu yere çaldı.

"Şampiyonumu oldurdun'" diye kukredi "Şimdi benimle dövüşmek zorundasin!"

Drizzt yeniden dogrularak öfke içindeki dişiden uzaga kaçti Dövüşmeye niyeti yoktu, ama daha silahlarini birakamadan, Malice düşüncelerini okudu ve onu uyardi "Eger dövüşmezsen, Maya sem öldürecek!"

"Böyle olmaz," diye itiraz edecek oldu Drizzt, ancak sozcukler, palalardan biriyle agir bir darbeyi savuştururken çikan adamantit silahlarin çinlamasinda kayboldu.

Hoşlansin ya da hoşlanmasin, artik işin içindeydi Maya maharetli bir dövüşçüydütüm dişiler silah egitimi için uzun saatler harcardive Drizzt'den daha güçlüydü Ama Drizzt, Zak'in oglu ve en iyi ögrencisiydi Bu açmazdan kurtulmanin hiçbir yolu olmadigini kendi kendine itiraf ettiginde, kendisine ögretilen butun kurnaz manevralari kullanarak Maya'nın topuzuyla kalkanina saldirdi.

Palalarin dansi Briza ile Maya'da huşu uyandirmişti Bir başka güçlü büyünün tam ortasinda olan Malice olan biteni pek fark etmemişti Drizzt'in kiz kardeşini alt edebileceginden asla kuşku duymamiş ve kendi beklentilerini de plana dahil etmişti.

Annesinde makul bir davraniş görmeyi ve tüm bunlarin son bulmasini umut eden Drizzt'in hareketlen tamamen savunmaya yönelikti May a'yi geriletip sendeleterek çaresiz bir konuma düşürmeyi ve böylece kavgaya son vermeyi istedi Drizzt, Briza ile Malice'in kendisini Byuchyuch'u öldürmeye zorladiklari gibi, Maya'yi da öldürmeyeceklerine inanmak zorundaydi.

Sonunda Maya kaydi Üzerine dogru bir kavis çizen palayi engellemek için kalkanini savunanca dengesini kaybetti ve kolu açildi Drizzt diger silahini Maya'nın gögsüne dayayip onu geriletmek için ilen dogru itti.

Malice'in büyüsü silahi hamlenin tam ortasinda yakalamişti Kanla lekelenmiş adamantit silah birden yaşam buldu ve Drizzt kendini bir yilanin, kendine donmuş keskin dişli bir engeregin kuyrugundan tutarken buldu.

Büyülenmiş yilan zehinni Drizzt'in gözüne tukurerek onu korleştirildiginde, Drizzt Briza'nin kirbacinin acisini hissetti Dehşetli silahin alti yilan kafasinin hepsi birden, Drizzt'in yeni zirhindan içen işleyerek sirtina yapişmiş ve onu dayanilmaz acilarla bogmuşlardi. Drizzt yere kapanarak çaresizce kivrildiginda Briza'nin kirbaci tekrar tekrar sirtina indi.

"Asla bir drow dişisine vurmal" diye bagiriyordu Briza, Drizzt'i bayilana kadar kirbaçlarken.

Bir saat sonra Drizzt gözlerim açti Yatagindaydi ve Saygideger Malice başucunda duruyordu Yüce Rahibe yaralariyla ilgilenmişti, ancak aldigi dersin canli bir kaniti olan aci hala yok olmamişti Ancak bu, hala Drizzt'in palasini lekeleyen kan kadar canli degildi.

'Zirh yenisiyle degiştirilecek,' dedi Malice "Artik bir drow savaşçisisin Bunu hakettin " Donup odadan çikti ve Drizzt'i acilari ve yitirilmiş masumiyetiyle baş başa birakti.

"Onu gönderme," diye karşı çikti Zak, cüret edebildigince kesin bir tavirla Başini kaldirip Saygideger Malice'e, taştan ve siyah kadifeden yapilmiş yüksek tahtinda oturan ve kendiyle gurur duyan kraliçeye baktı Briza ve Maya, her zaman oldugu gibi, itaatkar bir biçimde Malice'in iki yaninda duruyorlardı.

"O bir drow savaşçisi," diye yanıtladi Malice hala kontrollü bir ses tonuyla "Akdemi'ye gitmeli Bu bizim yöntemimiz."

Zak çaresizce etrafa bakindi Bu yerden, Örümcek Kraliçe'nin heykellerinin her köşeden pis pis onu izledigi ve Malice'in de güçlü koltugunda ona tepeden baktıgi bu bekleme odasindan nefret ediyordu.

Zak kendini bu imgelerden siyirarak cesaretini yeniden topladi Bu kez tartişmaya deger birşeyleri oldugunu kendi kendine animsatti.

"Onu gönderme'" diye gürledi Onu mahvedecekleri"

Saygideger Malice'in elleri görkemli koltugunun taş kollarini sikti.

"Dnzzt daha şimdiden Akademide'kilerin yarisindan daha usta," diye sürdürdü Zak çabucak ve Malice'in öfkesi patlamadan önce "Bana iki yil daha ver ve onu tüm Menzoberranzan'in en iyi dovuşçusu yapayim"

Malice gevşeyerek arkasina yaslandi Oglundaki gelişmeleri gördükten sonra, Zak'in iddiasini gozardi edemezdi "Gidiyor, dedi sakince "Bir drow savaşçisini meydana getiren, silah kullanimindaki ustaligin üstünde şeyler de vardir Drizzt'in ögrenmesi gereken başka dersler var"

"Kalleşlik dersleri mi?" dedi Zak Sonuçlarini düşünemeyecek kadar öfkeliydi Drizzt ona Malice ve ugursuz kizlarinin o gün yaptiklarini anlatmişti ve Zak bu davranişlarin sebebini anlayacak kadar akilliydi Verdikleri 'ders' ile çocugun direncini neredeyse kirmişlar ve belki de, deger verdigi tüm idealleri Drizzt'ten sonsuza dek koparip almişlardi Şimdi, masumiyet kaidesi altindan çekilip alindiginda, Drizzt ahlaki deger ve prensiplerine bagli kalmakta daha da zorlanacakti.

'Diline hakim ol, Zaknafem," diye uyardi Saygideger Malice.

"Ben tutku ile dövüşürüml" diye yanıtladi silah ustasi "Bu yüzden kazanirim Senin oglun da tutkuyla dövüşüyor Akademinin boyun egdiren ve kaliplaşmiş yöntemlerinin Drizzt'ten bu tutkuyu koparmasina izin verme!"

'Bizi yalniz birakin,' diye buyurdu Malice kizlarina Maya başiyla selamlayip çabucak kapidan çikti Briza daha agirdan aldi ve Zak'a şüpheli bir bakiş firlatti.

Zak bu bakişa karşılik vermedi, ancak kilicini ve Briza'nın kendini begenmiş siritişini içeren bir hayal kurmaktan gerikalmadi. Zaknafem," diye söze başladi Malice, yemden koltugunda öne dogru egilerek

"Bunca yıldır, kafirce inançlarina sırf silah kullanmadaki hünerin yüzünden göz yumdum. Askerlerimi iyi egittin ve drow öldürme sevdan

özellikle de Örümcek Kraliçe'nin rahibelerini Do'Urden Evi'nin yükselişine yardım etti. Hiçbir zaman nankörlük etmedim. Ancak seni son bir kez daha uyariyorum Drizzt benim oğlumdur, ona döl verenin degil. Akademi'ye gidecek ve Do'Urden Evi'nin bir prensi olarak yerim almak için gerekenleri öğrenecek Eger olması gerekene müdahale edersen, Zaknafein, yaptiklarina göz yummaktan vazgeçecegim. Yüregin Lloth'a verilecek"

Zak topuklarini yere vurdu ve başiyla kisa bir selam çakti. Arkasini donup çikarken, bu karanlık ve umutsuz tabloda bir seçenek bulmaya çabaliyordu. Ana koridor boyunca ilerlerken, zihninde yeniden DeVir Evi'nin ölmekte olan çocuklarinin çigliklarini duydu Drow Akademisinin kötülüklerine şahit olma şansina asla ulaşamamiş çocuklar Belki de olmuş olmalari daha iyiydi

BÖLÜM 11

Tatsız Tercih

Zak kılıçlarından birini kınından çekerek, silahin mükemmel detaylarini hayranlikla inceledi. Bu kiliç, pek çok drow silahi gibi, gri dwarflar tarafindan dövülüp şekillendirilmiş ve Menzoberranzan'a satilmişti. Duergarlarm işçiligi enfesti, ancak kilici böylesine özel yapan, kara elflerin eline geçtikten sonra üzerinde yapilan çalişmaydi. Yüzeydeki ya da karanlıkalti'ndaki irklarin hiçbiri, silahlari büyüleme sanatinda kara elflerle boy ölçüşemezlerdi. Işiksiz dünyaya özgü büyü gücü ile yüklenmiş ve Lloth'un ugursuz din adamlarinca kutsanmiş bu kiliçtan başka hiçbir silah onu tutan kişinin elinde öldürmeye daha hazir görünemezdi.

Diger irklar da, çogunlukla dwarflar ve yüzey elfleri, kendi ustaca yapilmiş silahlariyla gurur duyarlardi. Iyi kiliçlar ve güçlü çekiçler sergilenircesine kemerlerden sarkardi. Her zaman da, yakinlarda bir yerde, çogunlukla, "Çok eski zamanlarda.." diye başlayan bir efsaneyi dile getiren bir ozan bulunurdu.

Drow silahlari farkliydi, asla sergilenmek için degillerdi. Asla hatiralar arasinda degil, günlük ihtiyaçlar olarak saklanirlardi. Savaşmaya ve öldürmeye yetecek kadar keskin kenarli olduklari sürece de, amaçlari hiç degişmezdi.

Zak kilici göz hizasina kaldirdi. Ellerinde, silah, bir savaş aletinden daha fazlasi haline gelmişti. Öfkesinin bir uzantisi, kabullenemedigi bir varoluşa verdigi yanıtti.

Belki de, bu Zak'in, çözümü yokmuş gibi görünen bir başka soruna da yanıtiydi.

Drizzt'in bir uygulama mankenine karşı hummali bir biçimde saldiri yöntemleri çalişmakta oldugu egitim salonuna girdi. Zak idman yapmakta olan genç drowu izlemek için durdu ve Drizzt'in bundan sonra silahlarin dansini yeniden bir çeşit oyun olarak görüp göremeyecegini merak etti. Palalar Drizzt'in elinde nasil da kayiyorlardi! Her bir kiliç esrarengiz bir kararlilikla hareket ediyor ve sanki digerinin hareketini sezer gibi, ona kusursuz bir biçimde uyum sagliyordu.

Bu genç drow pek yakinda rakip tanimaz bir dövüşçü, Zaknafein'in kendisinden bile daha üstün bir usta olabilirdi.

"Hayatta kalabilir misin?" diye fisildadi Zak. "Bir drow savaşçisinin yüregine sahip misin?" Zak yanıtin kati bir 'hayir?olmasini umdu, ancak her iki şekilde de, Drizzt'in kaderi kesinlikle çizilmişti.

Zak yeniden aşagi, kilicina baktı ve yapmasi gerekeni anladi. Diger kilicini kinindan çekerek kararli bir şekilde Drizzt'e dogru yürümeye başladi.

Drizzt onun geldigini gördü ve hazir bir biçimde döndü.

"Akademi'ye gitmek üzere yola koyulmamdan önce son bir dövüş mü?" dedi ve güldü.

Zak, Drizzt'in gülümsemesini incelemek üzere duraksadi. Bir maske miydi? Yoksa genç drow Maya'nin şampiyonuna yaptiklarindan ötürü kendisini gerçekten affetmiş miydi? Hiç fark etmez, diye animsatti kendine Zak. Drizzt annesinin eziyetlerini atlatmiş olsa bile, Akademi onu mahvedecekti. Silah ustasi hiçbir şey söylemedi. Sadece, Drizzt'in derhal savunmaya geçmesine yol açan bir hamle saganagi ile üzerine yürüdü. Akil hocasi ile bu son karşılaşmasinin her zamanki idmanlarindan çok daha farkli oldugunu henüz fark edemeyen Drizzt, saldiriyi telaşsizca karşıladi.

"Bana ögrettigin her şeyi animsayacagim," diye söz verdi, bir hamleyi

engelleyip vahşi bir karşı atakla yanıt verirken. "Adimi Melee Magthere'nin salonlarina kaziyip seni gururlandiracagim."

Zak'in suratindaki somurtkan ifade Drizzt'i şaşirtti. Silah ustaA sinin bir sonraki atagi dogrudan kalbine yönelince, genç drow iyice afalladi. Drizzt tam bir ümitsizlik içinde kilica vurup yana siçradi ve silahin bedenine saplanmasini zar zor engelledi.

"Kendinden bu kadar emin misin?" diye gürledi Zak inatla Drizzt'i kovalayarak.

Silahlari hiddetle çarpiştiginda Drizzt dimdik durdu. "Ben bir dövüşçüyüm," dedi, "bir drow savaşçisi!"

"Sen bir dansözsün!" diye karşılik verdi Zak alayci bir biçimde. Kilicini Drizzt'in palasina öylesine vahşice indirdi ki, genç drow'un kolu karincalandi.

"Bir sahtekar!" diye haykirdi Zak. "Daha anlamini bile bilmedigi bir unvana bürünmeye çalişan bir hilebaz!"

Drizzt saldiriya geçti. Menekşe gözlerinde ateşler yanarken bedeninde birden oluşan yeni bir kuvvet palalarinin kararli hamlelerini yönlendirdi.

Ancak Zak merhametsizdi. Saldirilari savuştururken ders vermeye devam ediyordu. "Katletme duygusunu biliyor musun?" diye bagirdi. "Yapmiş oldugun şeye kendini aliştirdin mi?"

Drizzt'in verdigi tek yanıt hayal kirikligi dolu bir haykiriş ve yeni bir saldiri oldu.

"Ah, kilicini bir yüce rahibenin gögsüne daldirmanin keyfi," diyerek alay etti Zak. "Dudaklari suratina karşı sessiz lanetler okurken, sicakligin işiginin bedenini terk ettigini görmek! Veya hiç ölmekte olan çocuklarin çigliklarini duydun mu?"

Drizzt saldirisini yavaş yavaş durdurdu, ama Zak hiç ara vermiyordu. Silah ustasi yeniden saldiriya geçtiginde, her bir hamlesi yaşamsal bir bölgeyi hedef aliyordu.

"Nasil da yüksek sesle haykirirlar," diye sürdürdü Zak. "Zihninde yüzyillarca yankilanir; tüm yaşamin boyunca gittigin her yerde peşine düşer."

Zak, Drizzt'in söylenen her bir sözcügü tartabilmesi için durdu. "Onlari asla duymadin, degil mi, dansöz?" Silah ustasi kollarini davet edercesine iki yana açti. "Gel, o halde ve ikinci cinayetini gerçekleştir," dedi midesine vurarak. "Tam karnimdan, en çok aci veren yerden. Böylece çigliklarim zihninde yankilanabilir. Iddia ettigin gibi bir drow savaşçisi oldugunu kanitla bana."

Drizzt'in palalarinin ucu yavaş yavaş taş zemine dogru indi. Artik gülümsemiyordu.

"Tereddüt ediyorsun." Zak ona güldü. "Bu isim yapabilmen için bir firsat. Tek bir hamle ve sonra şöhretin Akademi'ye senden önce gidecek. Diger ögrenciler, hatta hocalar, sen geçerken adini fisildayacaklar. 'Drizzt Do'Urden' diyecekler.' Tüm Menzoberranzan'daki en şerefli silah ustasini katleden çocuk! Istedigin bu degil mi?"

"Lanet olsun sana!" diye karşılik verdi Drizzt, ama saldirmaya yeltenmedi.

"Drow savaşçisi mi?" diye çikişti Zak. "Henüz anlamini bile bilmedigin bir unvan üzerinde hak iddia etmek için bu kadar acele etme!"

Sonra Drizzt daha önce hiç bilmedigi çilginca bir öfke ile atildi. Amaci öldürmek degil, ögretmenini alt etmek ve alaya alinamayacak bir dövüş gösterisi ile Zak'in agzindan alayci sözleri koparip almakti.

Drizzt muhteşemdi. Aşagidan yukaridan, içeriden dişaridan seri hamleleri ardarda siraliyordu. Zak kendini tabanlarindan çok topuklarinin üzerinde bulmaya başlamişti. Ögrencisinin merhametsiz hamlelerinden uzak kalmaya çabalamakla öylesine meşguldü ki, savunmaya geçmeyi düşünecek kadar bile zaman bulamiyordu. Uzun dakikalar boyunca Drizzt'in insiyatifi elinde bulundurmasina izin verdi. Sonucu ürkütücü bulmasina karşın, bunun en tercih edilebilir şey olduguna çoktan karar vermişti.

Sonra Zak artik bu gecikmeye daha fazla katlanamadigini fark etti. Kiliçlarindan birini uyuşuk bir hamle ile savuranca, Drizzt'in ani darbesi silahi elinden uçurdu.

Tam genç drow zafer beklentisiyle harekete geçtiginde, Zak boşta kalan elini bir kesenin içine daldirdi ve büyülü küçük seramik bir top çikardi. Bunlar pek çok kez ona savaşta yardimci olmuşlardi.

"Bu kez degil, Zaknafein!" dedi Drizzt ataklarini kontrol altında tutarak. Zak'in pek çok durumda, sahte bir dezavantaji açik bir avantaja dönüştürdügünü çok iyi animsiyordu.

Zak yapmasi gerekeni kabullenmekte zorlanarak elindeki topu yokladi.

Drizzt bir silahtan kurtulmakla elde ettigi avantaji kullanarak, bir dizi saldiri hamlesiyle Zak'i geriletti Konumundan son derece emin olan Drizzt aşagidan sert bir hamle ile saldirdi

O sirada dikkati daginik olmasina karşın, Zak tek kalan kiliciyla atagi engellemeyi başardi Ancak Drizzt'in diger palasi kilicin tam tepesine inerek silahin ucunu yere sapladi Sonra, ayni şimşek hiziyla ilk palasini Zak'in kilicindan kurtarip savurdu ve Zak'in bogazina bir inç kala durdu.

"Seni ele geçirdim'" diye haykirdi genç drow.

Zak'in yanıti Drizzt'in hayal edebileceklerinin çok ötesinde bir işik patlamasi şeklinde geldi.

Zak ihtiyatli bir biçimde gözlerim yummuştu, ancak şaşkina donen Dnzzt bu ani degişimi kabullenemedi Başi korkunç bir agri ile yaniyordu Işiktan ve silah ustasindan uzaklaşmaya çabalayarak geri dogru yalpaladi.

Gözlerini simsiki kapatmiş olan Zak zaten kendim görme duyusuna olan gereksinimden armdirmişti Şimdi kendim keskin kulaklarinin yönlendirmesine birakmişti ve ayaklarini sürüyüp, sendeleyen Dnzzt fark edilmesi kolay bir hedefti Zak tek bir hareketle kemerinden çikardigi kirbaci savurup Drizzt'i ayak bileklerinden yakaladi ve yere düşürdü.

Silah ustasi belli bir düzene göre ilerlerken her adim bir karabasan gibiydi, ancak seçtigi hareket tarzinin dogru oldugunu biliyordu.

Drizzt, Zak'in sessizce onu avlamaya geldigini fark etmişti, ancak nedenini anlayamiyordu Işik yüzünden donup kalmişti, fakat onu daha çok şaşirtan şey Zak'in dövüşe devam etmesiydi Tuzaktan kurtulamayacak durumda olan Drizzt görme yetisi olmadan yapabilecegi birşeyler düşünmeye başladi Dövüşün gidişatini hissetmek, saldirganin çikardigi sesleri duymak ve gelmekte olan her saldiriyi tahmin etmek zorundaydi.

Palalarini tam zamaninda kaldirarak kafatasini ayirabilecek bir kiliç darbesini engellemeyi başardi.

Zak bu savuşturmayi beklemiyordu Birden irkilerek gen çekildi ve farkli bir açidan saldirdi Sonra yeniden geri çekildi Şimdi içinde Drizzt'i öldürme arzusundan çok, merak uyanan silah ustasi bir dizi atakla ilerleyip onu görebilen pek çok kişinin savunmasini paralayip geçebilecek kiliç darbeleri indirdi.

Tamamen korleşmiş olan Drizzt her bir yem hamleyi bir palayla engelleyerek Zak'a karşı koydu.

"Kalleşlikl' diye haykirdi Drizzt parlak işiktan gelen aci verici patlamalarin arta kalanlari hala kafasinin içinde çakarken Bir saldiriyi daha engelledi ve yatar vaziyette silah ustasini engellemeyi sürdürme şansinin az oldugunu fark ederek ayaga kalkmaya çalişti.

Ancak işigin sebep oldugu aci öylesine büyüktü ki, bilincini güçlükle koruyabilen Drizzt yeniden taş zemine kapaklandi ve bu sirada tek palasini yitirdi Zak'in yaklaşmakta oldugunu bildiginden çilginca döndü.

Diger pala da elinden uçup gitti.

'Kalleşlik!" diye uludu Drizzt yeniden "Kaybetmekten bu kadar mı nefret ediyorsun?"

"Anlamiyor musun?" diye haykirarak karşılik verdi Zak 'Kaybetmek ölmektir' Binlerce dövüşü kazanabilirsin, ancak sadece birini kaybedersin'" Kilicini Drizzt'in bogazi hizasina getirdi Bu tek bir temiz darbe olabilirdi Bunu yapmasi gerektigini biliyordu Merhametle Akademinin hocalari bunu ondan evvel yapmadan.

Zak kilicini odanın öteki tarafina firlatti ve boş kalan elleriyle Drizzt'i gömleginin önünden yakalayip ayaklarinin üzerine dikti Yüz yüze dururlarken hiçbiri digerini pek iyi göremiyor ve hiçbiri gergin sessizligi bozamiyordu Uzun ve soluksuz bir andan sonra, büyülü kürenin etkisi azaldi ve oda daha rahat oldu Iki kara elf birbirlerine farkli bir işik altinda baktılar.

"Lloth'un rahibelerinin bir numarası, diye açıkladı Zak "Her zaman böyle bir işik büyüsünü el altinda bulundururlar"

Drizzt'in öfkesini yatiştirmaya çalişirken suratinda gergin bir gülümseme belirdi "Ancak, sanirim bu işigi rahibelere, hatta yüce rahibelere karşı birkaç seferden daha sik kullandim "

"Kalleşlik," dedi Drizzt üçüncü kez.

"Bu bizim yöntemimiz," diye yanıtladi Zak "Ögreneceksin "

"Bu senin yöntemin," dedi Drizzt hirildayarak "Örümcek Kraliçe'nin rahibelerini katletmekten bahsederken siritiyorsun. Öldürmekten böylesine mi haz duyuyorsun? Drow öldürmekten?"

Zak bu suçlama dolu soruya bir yanıt bulamadi Drizzt'in sozleri onu derinden yaralamişti, çünkü dogruydular ve çünkü Zak Lloth'un rahibelerini öldürme tutkusunu kendi yanıtlanamaz düş kirikliklarina verdigi korkakça bir karşılik olarak görüyordu.

"Beni öldürebilirdin," dedi Drizzt dobra dobra.

"Ama yapmadim," diye karşılik verdi Zak. "Ve şimdi Akademiye gitmek için hayattasinsirtina bir hançer yemek için, çünkü dünyamizin gerçeklerine gözlerin kapali, çünkü kendi halkinin ne oldugunu kabullenmeyi reddediyorsun.

"Belki de onlardan biri olursun," diye gürledi Zak. "Her iki şekilde de, benim tanidigim Drizzt Do'Urden kesinlikle ölecek."

Drizzt'in surati çarpildi ve Zak'in kendisine haykirdigi olasiliklari çürütecek sözcük bile bulamadi. Kanin suratindan çekildigini hissediyordu ancak yüregi öfke doluydu. Zak'in yüzüne bakarak yürüyüp uzaklaşti.

"Git, o halde, Drizzt Do'Urden" diye bagirdi Zak ardindan. "Akademiye git ve gerçekte ne oldugunu ögren."

Dinin ertesi sabah erkenden kardeşini almaya geldi. Drizzt egitim odasini yavaş yavaş terkederken, birkaç adimda bir dönüp bakiyor ve Zak'in ortaya çikip yeniden üzerine saldirip saldirmayacagini, ya da hoşça kal demeye gelip gelmeyecegini merak ediyordu.

Yüreginin derinliklerinde Zak'in gelmeyecegini biliyordu. Drizzt dost olduklarini düşünmüştü. Zaknafein ile kurduklari bagin basit derslerin ve kiliç oyununun çok ötesinde olduguna inanmişti. Genç drowun kafasinda dönüp duran onlarca soruya verebilecek yanıti yoktu ve son beş yildir ögretmeni olan kişi ona önerilecek hiçbir şey birakmamişti.

"Narbondel'in isisi yükseliyor," dedi Dinin balkona çiktiklarinda. "Akademide ilk gününe geç kalmamaliyiz."

Drizzt Menzoberranzan'i oluşturan sayisiz renge ve şekle baktı.

"Neresi bu yer?" diye fisildadi kendi evinin duvarlari dişinda kalan anayurdu hakkinda ne kadar az şey bildigini fark ederek. Zak'in sözleriZak'in hiddetiorada dururken Drizzt'in üzerine çöktü ve ona cahilligim ve önündeki karanlık yolu animsatti.

"Burasi dünya," diye mirildandi Dinin, Drizzt bir yanıt beklememesine ragmen. "Endişelenme, ikinci Ogul," diyerek güldü ve trabzana çikti. "Akademide Menzoberranzan'i taniyacaksin. Kim oldugunu ve halkinin kim oldugunu ögreneceksin."

Bu açıklama Drizzt'i rahatsız etti. En güvendigi drowla en son aci karşılaşmalarini animsadi. Belki de, bu bilgi, ögrenmekten korktugu şeyin ta kendisiydi.

Teslimiyet içinde omuz silkti ve Dinin'i izleyerek büyülü bir alçalişla yere indi. Bu, karanlık yoldaki ilk adımıydı.

Bir çift başka göz dikkatle Dinin ve Drizzt'in, Do'Urden Evi'den ayrilmasini izliyordu. Alton DeVir, son bir haftadir her gün yaptigi gibi, dev bir mantarin yaninda sessizce oturuyor ve Do'Urden binasina bakiyordu.

Daermon N'a'shezbaernon, Menzoberranzan'in Dokuzuncu Evi. Annesini, kiz kardeşlerini, erkek kardeşlerini ve DeVir Evi'ne ait olan her şeyi katletmiş olan ev ... Alton dişinda.

Alton, DeVir Evi'nin varoldugu günleri, Saygideger Ginafae'nin hedeflerini tartişmak için tüm aile üyelerini bir araya topladigi zamanlari düşündü. DeVir Evi düştügünde sadece bir ögrenci olan Alton, şimdi o günlere daha iyi bir anlayişla bakabiliyordu. Yirmi yil ona degerli tecrübeler kazandirmişti.

Ginafae, yönetici aileler arasindaki en genç saygideger anaydi ve potansiyeli sınırsız görünüyordu. Sonra bir gnome devriyesine yardim

etmiş, Lloth'un bahşettigi güçlerini bu küçük yaratiklari Menzoberranzan'in dişindaki magaralarda pusuya düşürmüş drow elflerini engellemek için kullanmişti. Bütün bunlarin sebebi, Ginafae'nin saldirgan drow grubunda bulunan tek bir kişinin ölümünü istemesiydi. Bu, DeVir Evi'nin bir sonraki kurbani olarak seçilmiş olan üçüncü evin büyücü ogullarindan biriydi.

Örümcek Kraliçe, Ginafae'nin silah seçimine öfkelenmişti çünkü deep gnome'lar kara elflerin tüm karanlıkalti'ndaki en kötü düşmanlariydi. Ginafae, Lloth'un gözünden düşünce, DeVir Evi'nin kaderi çizilmişti.

Alton yirmi yilini düşmanlarinin kim oldugunu ögrenmek, hangi drow ailesinin annesinin hatasindan faydalanip tüm akrabalarmi katlettigini bulmak için harcamişti. Yirmi uzun yil sonra, şimdiki saygideger anasi SiNafay Hun'ett, bu arayişi, ayni başladigi gibi aniden sona erdirmişti.

Şimdi, Alton suçlu evi gözetlerken, bir tek şeyden emindi: yirmi yil öfkesinden hiçbir şey eksiltmemişti.

***

KISIM 3

Akademi

Burasi drow toplumunu birbirine baglayan yalanlarin yuvasidir. Burada en büyük yalanlar öylesine sik yinelenir ki, sonunda, aksi yönde tüm kanitlara ragmen, kulaga dogruymuş gibi gelirler. Genç drowlara ögretilen dogruluk ve adalet dersleri, ugursuz Menzoberranzan'daki gündelik yaşamda öylesine pervasizca çürütülür ki, nasil olup da bunlara inandiklarini anlamak çok güçtür. Ama yine de inanirlar.

Şimdi bile, onlarca yil sonra, orayi düşünmek bile beni ürkütür. Korkum ne herhangi bir fiziksel acidan, ne de her daim hissedilen olasi bir ölümden kaynaklanir. Bu açidan bakilinca, eşit oranda tehlikeli pek çok yol arşinladim. Menzoberranzan Akademisi hayatta kalanlari düşündügüm vakit beni ürkütür: dünyalarini oluşturan ugursuz aldatmacalar içerisinde varolanşölen yapanmezunlar.

Inanirlar ki, yakalanmadiklari sürece herşey kabul edilebilirdir. Onlara göre, kendini hoşnut kilmak varoluşun en önemli tarafidir ve güç sadece, artik onu hak etmeyen başarisiz ellerden söküp alabilecek kadar kuvvetli ve kurnaz olana gelir. Menzoberranzan'da merhamete yer yoktur, ancak yine de, pek çok irka ahenk getiren şey korku degil, merhamettir. Paylaşilan hedeflere giden yolda mükemmele ulaşmak ahenkten geçer.

Yalanlar Drowlan korku ve güvensizlige gömer, dostlugu Lloth'un kutsadigi bir kihcm ucuyla darmadagin eder. Dogru ve yanliş kavrami taşimayan bu ögretilerle beslenen nefret ve hirs benim halkimin yazgisidir. Güç olarak algiladiklari bir zayiflik. Sonuç ise drowlarm 'hazir bulunma' diye adlandirdiklari denetlemez, paranoyaya tutulmuş bir varoluştur. Akademi'den nasil kurtuldum, nasil olup da yalanlari aksi yönde kullanabilecek denli erken keşfettim ve böylece en deger verdigim idealleri daha da güçlendirebildim, bilmiyorum.

Sanirim, bunun sebebi hocam Zaknafein'di. Zak'in iç dünyasini aciyla bogan ve ona çok şeye mal olan engin deneyimleri sayesinde çigliklari duyar oldum: ölüm getiren kalleşliklere protesto çigliklari; Drow toplumunun liderlerindenyükselen öfke çigliklari, Örümcek Kraliçe'nin yüce rahibelerinin zihnimin kivrimlarinda yankilanip duran, aklimdan hiç çikmayan çigliklari. Ölen çocuklarin çigliklari.

Drizzt Do'Urden

BÖLÜM 12

Bu Düşman, 'Onlar'

Asil bir oğulun kılığına bürünmüş halde ve Dinin'in önerisine uyarakçizmelerinden birine gizledigi bir hançerle, Drizzt, Drow Akademisi Tier Breche'ye çikan geniş taş merdivenleri tirmandi. En tepeye ulaştiginda, Melee Magthere'de son sinif ögrencisi olan iki muhafizin kayitsiz bakişlari altinda, dev sütunlarin arasinda gezindi.

İki düzine genç drow Akademi arazisi içinde amaçsizca dolanip duruyorlardi, ancak Drizzt onlari fark etmedi bile. Gözleri ve düşünceleri üç bina üzerinde yogunlaşmişti. Sol tarafinda büyücülük okulu Sorcere'in sivri dikit kulesi bulunuyordu. Drizzt Akademideki onuncu ve sonuncu yilinin ilk alti ayini burada geçirecekti.

Karşısında, düzlügün arkalarinda, en etkileyici yapi olan Arach Tinilith, yani Lloth'un okulu, taştan oyulmuş dev bir örümcek şeklinde beliriveriyordu. Drow yargilarina göre, burasi Akademi'nin en önemli binasiydi ve bu sebeple, esasen dişilere ayrilmişti. Erkek ögrenciler sadece egitimlerinin son alti ayinda Arach Tinilith'de bulunabilirlerdi.

Sorcere ve Arach Tinilith en zarif yapilar olmalarina karşın, içinde bulundugu o tereddütlü anda, Drizzt için en önemli bina sag tarafinda bulunandi. Dövüşçülerin okulu Melee Magthere'in piramit şeklindeki binasi. Bu yapi gelecek dokuz yil boyunca Drizzt'in yuvasi olacakti. Şimdi fark ettigi arkadaşlari Akademi arazisindeki diger kara elflerdi; resmi idmanlarina başlamak üzere olan, kendisi gibi dövüşçüler. Yirmi beş kişiden oluşan sinif, dövüş okulu için tuhaf biçimde kalabalikti.

Bundan daha tuhaf olani ise, yeni ögrencilerin çogunun asilzadeler olmasiydi. Drizzt kendi becerilerinin onlarmkiyle karşılaştirildiginda nasil olacagini merak etti. Zaknafein ile yaptiklari idmanlar, digerlerinin kendi ailelerinin silah ustalari ile yaptiklari idmanlarla kiyaslandiginda nasil kaliyordu acaba?

Bu düşünceler, kaçinilmaz bir biçimde, Drizzt'e hocasi ile son karşılaşmalarini animsatti. Drizzt çabucak o tatsiz düellonun anilarini ve Zak'in sözlerinin kendisini düşünmeye zorladigi rahatsız edici sorulari zihninden uzaklaştirdi. Şimdi böylesi şüphelerin yeri ve zamani degildi. Melee Magthere önünde yükseliyordu: gencecik yaşaminin en büyük sinavi ve en büyük dersi.

"Selamlar," dedi bir ses arkasindan. Drizzt döndü ve kemerinde rahatsızca taşidigi bir kiliç ve kama ile Drizzt'ten bile daha endişeli görünen yeni bir ögrenci gördü. Ne rahatlatici bir görüntü!

"Kenafin Evi'nden Kelnozz, On Beşinci Ev," dedi yeni ögrenci. "Daermon N'a'shezbaernon, yani Do'Urden Evi'nden Drizzt Do'Urden, Menzoberranzan'in Dokuzuncu Ev'i," diye yanıtladi Drizzt kendiliginden, tipki Saygideger Malice'in kendisine ögrettigi gibi.

"Bir asilzade," dedi Kelnozz, Drizzt'in evi ile ayni soyadi taşimasinin önemini anlayarak. Sonra neredeyse yere kadar egildi. "Varliginizla onurlandim."

Drizzt daha şimdiden burayi sevmeye başlamişti. Evde genel, likle gördügü tavir yüzünden, kendini pek bir soylu olarak hissetmemişti. Ancak, Kelnozz'un hürmetkar selaminin uyandirdiğı, kendini önemli hissetmesine yol açan duygular, bir an sonra, hocalar ortaya çikinca yok olup gitti.

Drizzt, kardeşi Dinin'in de onlarin arasinda oldugunu gördü, ancak Dinin'in onu daha önceden uyardigi şekilde, fark etmemiş ve ; özel bir muamele beklemiyormuş gibi davrandi. Kirbaçlar şakla: maya ve hocalar oyalanmalarinin korkunç sonuçlarini haykirmaya başladiginda, Drizzt, diger ögrencilerle birlikte, Melee Magthere'in içine dogru koşturdu. Birkaç yan koridordan oval bir odaya dogru güdüldüler.

"Ister oturun, ister ayakta dikilin!" diye gürledi hocalardan biri. Sonra, kenarda fisildaşan iki ögrenciyi fark edince kirbacini çikardi ve, şak! birinin ayaklarini yerden kesti.

Drizzt daha sonra odanın nasil da çabucak düzene girdigine inanamadi.

"Ben Hatch'net'im," diye söze başladi hoca, yankilanan bir sesle, "ilimler üstadi. Bu oda Narbondel'in elli çevrimi boyunca sizin egitim salonunuz olacak." Her bir şahis üzerindeki süslü kemerlere baktı. "Buraya hiçbir silah getirmeyeceksiniz!"

Hatch'net bütün gözlerin dikkatle hareketlerini izlediginden emin olarak odada gezindi. "Sizler drowsunuz," dedi birden. "Bunun ne anlama

geldigini kavriyor musunuz? Nereden geldiginizi ve halkimizin tarihini biliyor musunuz?

Menzoberranzan her zaman bizim yurdumuz degildi, tipki karanlıkalti'ndaki diger hiçbir magaranin olmadigi gibi. Bir zamanlar, dünyanin yüzeyinde yürürdük." Aniden döndü ve tam Drizzt'in surati önünde belirdi.

"Yüzeyi bilir misin?" diye hirladi Hatch'net Üstat. Drizzt irkilerek başini salladi.

"Berbat bir yerdir," diye sürdürdü Hatch'net, grubun tümüne geri dönerek. "Her gün Narbondel'in işigi yükselişe geçtiginde, yukarida büyük bir ateş topu açik gökyüzüne yükselir ve Lloth'un rahibelerinden bile daha aydinlik saatler getirir!" Kollarini iki yana dogru gererek açti ve suratini inanilmayacak şekilde buruşturarak bakişlarini yukari çevirdi.Etrafindaki tüm ögrenciler birden soluklarini tuttular.

"Ateş topunun dünyanin aşagilarina dogru uzaklaştigi gece vakti bile," diye sürdürdü Hatch'net, sesini sanki bir korku öyküsü anlatircasina dalgalandirarak, "hiç kimse yüzeyin sayisiz dehşetlerinden kaçamaz. Bir sonraki günün getireceklerini animsatan işik noktalarive bazen de daha küçük gümüşi bir ateş topugökyüzünün kutsal karanligini bozar.

"Bir zamanlar, halkimiz yüzeyde gezerdi," diye yineledi şimdi bir agit şeklini alan ses tonuyla, "uzun çaglar önce. Haşmetli evlerin çizgilerinden bile daha uzun zaman önce. O uzak çaglarda, soluk tenli elflerle, faerylerle yan yana dolaşirdik!"

"Bu dogru olamaz!" diye haykirdi bir ögrenci kenardan.

Hatch'net ciddiyetle ona baktı ve izin almadan konuştugu için ögrenciyi dövmenin mi, yoksa grubun katilimina izin vermenin mi daha kazançli oldugunu düşündü. "Dogru!" diye yanıtladi ikinci yolu seçerek. "Faeryleri dostumuz sandik, onlari hisim diye adlandirdik! Aldatmanin ve kötülügün vücut bulmuş şekilleri oldugunu bilemeyecek kadar saftik. Birdenbire bize karşı saldiriya geçeceklerini ve çocuklarimizla, irkimizin en yaşlilarini katlederek bizi kendilerinden uzaklaştiracaklarini bilemezdik!

"Ugursuz faeryler bizleri yüzey dünyasinda acimasizca kovaladilar. Her zaman bariş istedik ve her zaman kiliçlarla, ölümcül oklarla yanıt aldik!"

Suratinda geniş, kötü bir gülümseme belirirken duraksadi. "Sonra tanriçayi bulduk!"

"Lloth'a şükürler olsun!" diye haykirdi grup hep bir agizdan. Hatch'net bir kez daha bunun cezasiz kalmasina izin verdi, çünkü biliyordu ki, vurgulanan her bir yorum, dinleyicisini kendi söylevinin agina daha çok çekiyordu.

"Gerçekten de," diye yanıtladi hoca. "Hepsi Lloth'un sayesinde. Yetim birakilan irkimizi yanma alip düşmanlarimizla savaşmamiza yardim eden oydu. Irkimizin ilk saygideger analarini karanlıkalti'nin cennetine getiren oydu," diye kükredi sikilmiş yumrugunu havaya kaldirarak, "düşmanlarimiza hak ettikleri yanıti verebilmemiz için bize güç ve büyü bahşeden oydu.

"Bizler drowuz!" diye haykirdi Hatch'net. "Sizler drowsunuz, bir daha asla ezilmeyecek olansiniz, kendi arzularinizin efendileri ve yerleşmeyi istediginiz topraklarin fatihlerisiniz!"

"Yüzey mi?" diye sordu birisi.

"Yüzey?" diye tekrar etti Hutch'net gülerek. "Kim o berbat yeri görmek ister ki? Birak orayi 'faeryler' sahiplensinler! Birak açik gökyüzünün açik ateşleri altinda kavrulsunlar! Bizim yurdumuz karanlıkalti; dünyanin kalp atişlarini ayagimizin altinda hissedebildigimiz ve duvarlardaki taşlarin bize dünyanin gücünün sicakligini gösterdigi yer!"

Drizzt, becerikli hatibin çokça prova edilmiş söylevindeki her bir sözcügü dikkatle dinlerken sessizce oturuyordu. Tipki diger ögrencilerin tümü gibi, Drizzt de Hatch'net'in yükselip alçalan haykirişlari ile gerçekleştirdigi hipnotik çeşitlemelerin etkisi altinda kalmişti. Hatch'net iki yüzyildan uzun zamandir Akademide Ilimler üstadiydi ve Menzoberranzan'daki neredeyse tüm erkek drowlardan ve dişilerin de pek çogundan daha fazla itibar sahibiydi. Yönetici ailelerin saygideger analari onun maharetli dilinin degerini iyi bilirlerdi.

Günler, ögrencilerin asla görmedikleri bir düşmana yöneltilmiş, bitmek tükenmek bilmez bir nefret söylevi ile böylece geçip gitmekteydi. Hatch'net'in sözlü saldirisinin tek hedefi yüzey elfleri degildi. Dvvarflar, gnomelar, insanlar, halflingler ve tüm yüzey irklarihatta drowların sik sik ticaret yaptiklari ve omuz omuza savaştiklari duergar dwarflari gibi yer alti irklari bilehocanin şatafatli söylevindeki kötülemelerden nasiplerini aldilar.

Drizzt neden oval salona hiçbir silahin sokulmadigini anlamaya başlamişti. Her gün, ders çikişinda, ellerinin öfke ile iki yaninda sikildigini ve bilinçsizce bir pala kabzasi aradiklarini fark etmişti. Ögrenciler arasindaki olagan kavgalardan, digerlerinin de ayni şeyleri hissettiklerini anlamak mümkündü. Yine de, hocanin diş dünya ile ilgili dehşet palavralari, her zaman ögrencilerin davranişlarina bir kontrol getiren önemli bir faktördü. Bu kontrolün saglanmasinda etkili olan bir başka faktör de, ortak bir mirasi paylaşmanin rahatlatici duygusuydu. Ögrenciler pek yakinda bu mirasin, kendilerine, birbirlerinin ötesinde, savaşacak çok sayida düşman kazandirdigina inanmaya başlayacaklardi.

Oval salondaki uzun, geçmek bilmeyen saatler ögrencilere birbirleriyle kaynaşacak pek az zaman birakiyordu. Ayni kişlalari paylaşmalarina karşın, Hatch'net'in dersinin dişindaki yogun görevler yüzündendaha büyük ögrencilere ve hocalara hizmet etmek, yemekleri hazirlamak ve binayi temizlemek gibidinlenecek vakti bile zor buluyorlardi. Birinci haftanin sonunda, tükenmenin eşigine gelmişlerdi. Drizzt, bu durumun Hatch'net Üstadin derslerinin tahrik edici etkisini daha da arttirdigini fark etmişti.

Drizzt varoluşu metanetle karşiliyor ve içinde bulundugu koşullarin, acemi bir prens olarak annesine ve kiz kardeşlerine hizmet ettigi alti yildan daha iyi oldugunu düşünüyordu. Yine de, Drizzt'in Melee Magthere'deki ilk haftalarinda hissettigi büyük bir düş kirikligi vardi. Idman derslerini özledigini fark etmişti. Bir gece geç saatlerde yataginin kenarina oturup parlak gözlerinin hizasinda tuttugu bir palaya bakarken, Zaknafein ile savaş oyunu oynayarak geçen uzun saatleri animsadi.

"Iki saat içinde derste olacagiz," diye animsatti Kelnozz yan ranzadan. "Biraz dinlen."

"Becerinin ellerimi terk ettigini hissediyorum," diye yanıtladi Drizzt sessizce. "Kiliç daha agir ve dengesiz geliyor."

"Grand Melee' sadece on Narbondel çevrimi uzakta," dedi Kelnozz. "Arzu ettigin tüm idmani orada yapacaksin! Korkma, Ilimler Üstadi ile geçen günlerde körleşen tüm becerilerini yakinda geri kazanacaksin. Gelecek dokuz yil boyunca, o keskin kilicin elinden nadiren düşecek!"

Drizzt palayi kinina geri koydu ve ranzasina uzandi. Şimdiye dek, yaşaminin her alaninda varoluşun koşullarini kabullenmek dişinda bir seçenegi olmamişti ve bunun Menzoberranzan'daki geleceginde de ayni olacagindan korkmaya başlamişti.

"Egitiminizin bu bölümü sona erdi," diye duyurdu Hatch'net Üstat on beşinci günün sabahi. Bir başka hoca, Dinin, beraberinde içi drow silahlariyla kiyaslanabilir her boy ve şekilde ahşap siriklarla doldurulmuş ve büyü gücüyle havada asili duran demir bir sandikla odaya girdi.

"Kendi silahiniza en çok benzeyen idman sirigini seçin," diye açıkladı Hatch'net, Dinin odada ilerlerken. Dinin kardeşine geldiginde, Drizzt'in gözleri derhal kendi seçiminde odaklandi: üç buçuk ayak uzunlugunda, hafifçe kavisli iki sirik. Drizzt siriklan kaldirdi ve basit bir darbe şeklinde indirdi. Agirliklari ve dengeleri, ellerinin aliştigi palalara oldukça benziyordu.

"Daermon N'a'shezbaernon'un gururu için," diye fisildadi Dinin ve uzaklaşti.

Drizzt sahte silahlari yeniden savurdu. Şimdi Zak'la yaptiklari idmanlarin degerini ölçmenin zamani gelmişti.

"Sinifin bir düzeni olmali," diyordu Hatch'net, Drizzt dikkatini yeni silahlarindan hocaya yöneltttiginde. "Grand Melee başlayacak. Unutmayin, yalnizca bir kişi kazanabilir!"

Hatch'net ve Dinin ögrencileri oval salondan ve Melee Magthere'den çikararak, iki koruyucu örümcek heykelinin arasindaki bir tünelden geçirip

Tier Breche'nin arkasina getirdiler. Bu, ögrencilerin Menzoberranzan dişina ilk çikişlariydi.

"Kurallar nedir?" diye sordu Drizzt sirada yaninda duran Kelnozz'a. "Eger bir hoca çiktigini söylerse, çikmişsindir," diye yanıtladi Kelnozz. "Ya müsabakanin kurallari?" diye sordu Drizzt.

Kelnozz inanmaz bakişlarla ona baktı. "Kazanmak," dedi basitçe, sanki başka bir yanıt olamazmiş gibi.

Kisa bir süre sonra, oldukça geniş bir magaraya geldiler. Burasi 'Grand Melee' arenasiydi. Tavandan üzerlerine sivri uçlu sarkitlar iniyor ve yerden yükselen dikitler zeminde pusu delikleri ve kör noktalarla dolu, dönüp dolaşan bir labirent oluşturuyorlardi.

"Stratejinizi belirleyin ve bir başlangiç noktasi bulun," dedi Hatch'net Üstat. "Yüze kadar sayinca 'Grand Melee' başlayacak!"

Yirmi beş ögrenci harekete geçti. Bazilari önlerinde uzanan manzarayi degerlendirirken, digerleri labirentin karanlıklarina koştular.

Drizzt bire bir dövüşü garantilemek için, dar bir dehliz bulmaya karar verdi ve tam arayişina başlamak için harekete koyulmak üzereydi ki, arkadan bir el onu kavradi.

"Bir takima ne dersin?" dedi Kelnozz.

Digerinin dövüş becerisinden ve bu geleneksel karşılaşmanin kabul edilmiş uygulamalarindan emin olmayan Drizzt yanıt vermedi.

"Digerleri takim oluşturuyor," diye israr etti Kelnozz. "Bazilari üçlü gruplar halinde. Birlikte bir şansimiz olabilir."

"Hoca sadece bir kazanan olabilecegini söyledi," diyerek mantik yürüttü Drizzt.

"Eger bu ben degilsem, senden iyisi mi olacak?" diye yanıtladi Kelnozz kurnazca göz kirparak. "Önce digerlerini alt edelim, sonra konuyu aramizda görüşürüz."

Bu mantik oldukça makul görünüyordu. Üstelik Hatch'net yetmiş beşe kadar saymişken, Drizzt'in olasiliklar üzerinde kafa yoracak vakti de yoktu. Kelnozz'un omzuna vurdu ve yeni destekçisini labirente yönlendirdi.

Hakemlik yapan hocalara aşagida gerçekleşen karşılaşmayi daha iyi izleme olanagi saglamak için odanın çevresini dolaşan ve hatta tam ortasindan geçen yüksek köprüler inşa edilmişti. Bir düzine hoca şimdi yukaridaki yerlerini almiş, heyecanla ilk dövüşün başlamasini bekliyorlardi. Böylece, bu genç sinifin yeteneklerini ölçebileceklerdi.

"Yüz!" diye bagirdi Hatch'net bulundugu yüksek köprüden. Kelnozz harekete geçmişti ki, Drizzt onu durdurdu ve iki uzun dikit kule arasindaki dar dehlize geri çekti.

"Birak onlar bize gelsin," diye işaret etti Drizzt sessiz el ve yüz ifadelerinden oluşan şifreyi kullanarak. Dövüşe hazir bir şekilde yere çöktü. "Birak yorgun düşene dek birbirleriyle dövüşsünler. Sabir en iyi müttefikimizdir!"

Kelnozz, Drizzt'i seçmekle iyi ettigini düşünerek gevşedi.

Ancak yine de, sabirlarinin fazlaca sinanmasi gerekmedi, çünkü bir an sonra, elinde uzun, mizrak şeklinde bir sirik taşiyan uzun boylu ve saldirgan bir ögrenci üzerlerine atildi. Dogrudan Drizzt'in üzerine gelerek silahinin sapiyla vurdu ve sonra çabuk bir ölüm için tasarlanmiş vahşi bir hamle ile sirigi hizla döndürdü. Kusursuzca gerçekleştirilmiş güçlü bir hareketti.

Ancak Drizzt'e göre bu, saldiri yöntemlerinin en basitiydi. Hatta o kadar basitti ki, Drizzt egitilmiş bir ögrencinin bir başka becerikli dövüşçüye böylesine dogrudan saldiracagina inanmakta güçlük çekiyordu. Drizzt kendisini bunun gerçekten de tercih edilmiş bir saldiri yöntemi olup bir aldatmaca olmadigina tam zamaninda inandirdi ve uygun savuşturma hareketini gerçekleştirdi. Tahta palalari önünde saat yönünün tersine bir tur atarak hamle yapan mizraga peşpeşe vurdular ve silahin ucunu sahibinin omuzlari üzerindeki zarar veremeyecegi yükseklige yönelttiler.

Bu gelişmiş savuşturma teknigi yüzünden afallayan saldirgan dengesini yitirdi. Neredeyse bir saniye sonra, daha saldirgan kendine bile gelemeden,

Drizzt'in önce bir, sonra da diger tahta palasi gögsüne dayandi.

Yumuşak mavi bir işik şaşkin ögrencinin suratinda belirince, o ve Drizzt işigi izleyerek yukari baktılar ve elinde sihirli bir degnek tutan bir hocanin köprüden kendilerini izledigini gördüler.

"Yenildin," dedi hoca uzun boylu ögrenciye. "Oldugun yere yat!"

Ögrenci, Drizzf e kizgin bir bakiş firlatti ve itaatkar bir şekilde taş zemine düştü.

"Gel," dedi Drizzt Kelnozz'a, yukariya, hocanin işigina göz atarak. "Bu civarda bulunan digerleri artik pozisyonumuzu biliyor. Yeni bir savunma bölgesi aramaliyiz."

Kelnozz, yoldaşinin zarif avci adimlarini izlemek için bir an durdu. Gerçekten de, Drizzt'i seçmekle iyi bir iş yapmişti, ancak tanik oldugu bir tek kisa karşılaşmadan sonra, artik biliyordu ki, eger kendisi ve bu yetenekli savaşçi sona kalan iki kişi olurlarsaki bu gözle görülür bir olasiliktizafere ulaşmak için hiçbir şansi olamazdi.

Beraberce bir köşeyi döner dönmez iki hasimla burun buruna geldiler. Kelnozz korku ile kaçanin peşine düşerken, Drizzt tahta bir kiliç ve kama tutanla karşılaşti.

Rakibi savunmaya geçip Drizzt'in kolaylikla saf dişi ettigi mizrakli saldirganinkine benzer basit yöntemlere başvurunca, Drizzt'in yüzüne artan özgüvenin sebep oldugu geniş bir gülümseme yayildi.

Palalarinin birkaç hünerli dönüşü ve rakibin silahlarinin iç kisimlarina birkaç darbe, kiliç ile kamayi iki yana gönderdi. Drizzt'in saldirisi tam ortadan geldi ve rakibinin gögsünü çift silahla dürttü.

Beklenen mavi işik belirdi. "Yenildin," dedi hoca. "oldugun yere yat."

Öfkeden çilgina dönen inatçi ögrenci nefretle Drizzt'e saldirdi. Drizzt tek silahi ile hamleyi engellerken, digeri ile de saldirganin bilegine vurunca tahta kiliç yere düştü.

Saldirgan incinen bilegini kavradi, ancak bu, başina geleceklerin en aziydi. Izlemekte olan hocanin sihirli degneginden çikan kör edici parlakliktaki bir şimşek onu tam gögsünden yakalayarak on ayak geriye firlatti ve bir dikit sütuna çarpmasina neden oldu. Istirap içinde inleyen ögrenci yere yigildi ve serin gri taş zemin Üzerinde uzanan daglanmiş bedeninden bir isi pariltisi yayildi.

"Yenildin!" dedi hoca yeniden.

Drizzt yere düşen drowa yardima yeltendiginde, hoca kararli bir ses tonuyla, "Hayir!" dedi.

O sirada Kelnozz yeniden Drizzt'in yanina dönmüştü. "Kaçti," diye söze başladi Kelnozz, ancak yerdeki ögrenciyi görünce kahkahayi basti. "Eger hoca çiktigini söylerse, çikmişsin demektir!" dedi Kelnozz Drizzt'in boş bakişlari altinda.

"Gel," diye sürdürdü Kelnozz. "Dövüş iyice kizişti. Haydi biraz eglenelim!"

Drizzt arkadaşinin, henüz silahlarini bile çekmemiş birine göre fazlasiyla kendini begenmiş oldugunu düşündü. Sadece omuz silkti ve onu izledi.

Bir sonraki karşılaşmalari o kadar kolay degildi. Çeşitli kaya oluşumlari arasinda kivrilip duran ikili bir geçide vardiklarinda üçlü bir grupla yüz yüze geldiler. Hem Drizzt, hem de Kelnozz bunlarin önemli evlerden gelen asilzadeler olduklarini fark etmişlerdi.

Drizzt solundaki, her ikisi de birer kiliç tutan ikiliye yöneldiginde, Kelnozz da üçüncüyü defetmek üzere işe koyuldu.

Drizzt'in çogul rakiplere karşı pek az deneyimi olmuştu, ancak Zak ona bu tür dövüş tekniklerini çok iyi ögretmişti. Önceleri hareketleri tamamen savunmaya yönelikti, ama sonra rahat bir ritim tutturarak, rakiplerinin kendilerini tüketmelerini ve kritik bir hata yapmalarini sağladı.

Yine de, bunlar kurnaz düşmanlardi ve birbirlerinin hareketle] rine aşinaydilar. Saldirilari birbirini tamamliyor, Drizzt'e geniş vekarşıt açilardan

yaklaşiyorlardi.

"Çift elli," demişti Zak bir zamanlar Drizzt için ve Drizzt şimdi bu payeye uygun şekilde dövüşüyordu. Palalari bagimsiz hareket etmesine karşın, kusursuz bir uyum içinde iş görüyor ve her saldırıyı engelliyorlardi.

Hatch'net Üstat ve Dinin yakindaki bir köprüden olanlari izlerlerken, Hatch'net çok etkilenmiş görünüyordu. Dinin ise gururla gülümsüyordu.

Drizzt hasimlarinin yüzüne yerleşen düş kirikligini gördügünde, son darbeyi indirme firsatinin çok yakinda oldugunu anlamişti. Sonra rakipleri yanyana durarak birbirinin ayni hamlelerle saldirıya geçtiklerinde, tahta kiliçlarin arasindaki mesafe birkaç inç bile degildi.

Drizzt yana döndü ve sol palasi ile gerçekleştirdigi körlemesine bir aparkatla her iki saldiriyi da savuşturdu. Sonra bedeninin devinimini tersine çevirerek bir dizi üzerine çöktü ve serbest sag kolu ile iki alçak hamle yapti. Palalari önce birinci rakibini, ardindan da ikincisini tam kasiklarindan yakaladi.

Ögrenciler ayni anda silahlarini birakarak incinen bölgelerini tuttular ve dizleri üzerine yigiliverdiler. Drizzt ayaga firlayarak bir özür için uygun sözcükler bulmaya çabaladi.

Iki hoca işiklarini iki maglup ögrencinin üzerine çevirdiklerinde Hatch'net başini onaylama belirtir şekilde Dinin'e dogru salladi.

"Yardim et bana!" diye haykirdi Kelnozz dikit duvarin ötesinden.

Drizzt yuvarlanarak duvardaki bir açikliga daldi ve çabucak çikarak, arkadan vurma sürprizi için gizlenmiş dördüncü bir hasmi, gögsüne bir ters vuruşla yere yikti. Drizzt en sonuncu kurbanini degerlendirmek üzere durdu. Drowun orada oldugunun bilinçli bir şekilde farkina varmamişti bile, ama hedefi kusursuzca bulmuştu!

Hatch'net işigini en son maglup olan ögrenciye tutarken hafif bir islik çaldi. "Oldukça iyi!" dedi hoca bir solukta.

Drizzt az ötede, rakibinin maharetli manevralari ile neredeyse sirtinin üzerine düşmeye zorlanmiş Kelnozz'u gördü. Ikisinin arasina siçrayarak Kelnozz'u kesinlikle bitirebilecek olan bir saldiriyi savuşturdu.

İki tahta kiliç tutan bu en yeni rakip Drizzt'in şimdiye kadarki en zorlu dövüşü olacakti. Karmaşik numaralar ve hareketlerle Drizzt'e saldirdi ve onu birkaç kez topuklarinin üzerine getirdi.

"Baenre Evi'nden Berg'inyon," diye fisildadi Hatch'net Dinin'e. Dinin bu dövüşün öneminin farkindaydi ve genç kardeşinin bu sinava hazir olmasini umuyordu.

Berg'inyon, saygin ailesi için bir düş kirikligi degildi. Hareketleri hünerli ve ölçülüydü. Drizzt'le yaptiklari dakikalarca süren dansin ardindan, hiçbiri bir avantaj yakalamayi başaramamişti. Sonunda, gözüpek Berg'inyon Drizzt'e belki de en tanidik gelen saldiri yöntemini gerçekleştirdi: alçaktan çift hamle.

Drizzt aşagi dogru çaprazlamayi kusursuz gerçekleştirdi. Bu, Zak'ın ona, uygunlugunu çok haşin bir biçimde kanitladigi bir savuşturmaydi. Ancak asla tatmin olmayan Drizzt içgüdüsel bir şekilde hareket ederek, hizla çaprazlanmiş kiliçlarinin kabzalari arasindan, rakibinin suratina bir tekme yapiştirdi. Baenre Evi'nin afallayan oglu geri geri giderek duvara çarpti.

"Savuşturmanin yanliş oldugunu biliyordum!" diye haykirdi Drizzt, Zak'la bir dövüşte alçaktan çift hamlesini alt etme firsatini ele geçirecegi anin keyfini şimdiden çikararak.

"Çok iyi," dedi solugunu tutan Hatch'net parildamakta olan Dinin'e.

Sersemleyen Berg'inyon içine düştügü dezavantajli konumdan kurtulamiyordu. Etrafina bir karanlık küresi yerleştirdi, ancak kör bir dövüşe çok hevesli olan Drizzt dogrudan içeri daldi.

Drizzt Baenre Evi'nin oglunu hizli bir dizi saldiriya maruz birakti ve en sonuncusunda da Drizzt'in tahta palalarindan biri Berg'inyon'un savunmasiz boynunu buldu.

"Yenildim," diye açıkladı genç Baenre sirigi boynunda hissedince. Çagriyi duyan Hatch'net Üstat karanligi kaldirdi. Berg'inyon her iki silahini da birakarak yere uzandiginda, mavi işik suratinda belirmişti.

Drizzt genişlemekte olan siritişini kontrol edemiyordu. Burada yenemeyecegi birileri olup olmadigini merak etti.

Drizzt daha sonra kafasinin arkasinda bir patlama hissetti ve dizlerinin üzerine çöktü. Tam zamaninda arkasini dönüp baktıginda Kelnozz'un yürüyüp gitmekte oldugunu görmeyi başardi.

"Bir budala," diye kikirdadi Hatch'net işigini Drizzt'in üzerine döndürüp Dinin'e bakarken. "Oldukça iyi bir budala."

Dinin kollarini gögsünün üzerinde kavuşturdu. Şimdi surati utanç ve öfkeden paril paril parliyordu.

Drizzt soguk taşi yanaginda hissetti. Tüm düşünceleri geçmişte bir ana odaklanmiş, Zaknafein'in alayci, ama aci verecek kadar dogru ifadesine kilitlenmişti: "Bu bizim yöntemimiz!

BÖLÜM 13

Kazanmanin Bedeli

"Beni aldattin," dedi Drizzt Kelnozz'a, o gece kişlada. Etraflarindaki oda simsiyahti ve hem gündüz yapilan dövüşten, hem de daha büyük ögrencilere hizmet edip durmaktan bitap düşen diger ögrenciler yataklarinda kipirtisiz yatiyorlardi.

Kelnozz bunu zaten bekliyordu. Drizzt'teki naifligi daha önce, Drizzt oyunun kurallarini sordugu vakit tahmin etmişti. Deneyimli bir drow savaşçisi, özellikle de bir soylu, varoluşun tek kuralinin zaferin ardindan koşmak oldugunu iyi bilmeliydi. Şimdi Kelnozz biliyordu ki, bu budala ve genç Do'Urden, önceki davranişlari yüzünden Kelnozz'a zarar vermeyecekti. Öfke ile beslenen intikam Drizzt'in özelliklerinden biri degildi.

"Neden?" diye üsteledi Drizzt, Kenafin Evi'nin kendinden hoşnut üyesinden bir yanıt bulamayinca.

Drizzt'in yükselen sesi Kelnozz'un endişeyle çevreye bakinmasina yol açti. Uyuyor olmalari gerekiyordu; eger bir hoca tartiştiklarini işitirse..

"Bunda bu kadar gizemli olan ne?" diye yanıtladi Kelnozz şifreli el hareketleriyle. Parmaklarindaki sicakligin yaydigi parilti, Kelnozz'un hareketlerini Drizzt'in isi algilayabilen gözleri için açikça seçilebilir kiliyordu "Yapmam gerekeni yaptim, yine de, şimdi, bunu biraz daha ertelemeliydim diye düşünüyorum Belki, birkaç tanesini daha tepelemiş olsaydin, üçüncülükten daha iyi bir dereceyle bitirebilirdim."

"Eger anlaştigimiz gibi beraber çalişmiş olsaydik, kazanabilir, ya da en azindan ikinci gelebilirdin," diye yanıtladi Drizzt öfkesini yansitan keskin el hareketleriyle.

"Kesinlikle ikinci,' diye yanıtladi Kelnozz ' En başindan ben sana rakip olamayacagimi biliyordum Gördügüm en iyi kiliç ustasisin"

"Hocalar öyle düşünmüyor," diye homurdandi Drizzt yüksek sesle.

"Sekizincilik o kadar da kotu degil," diye fisildadi Kelnozz "Berg'inyon sadece onuncu gelebildi, üstelik Menzoberranzan'in yönetici evinden geliyor Elde ettigin derecenin sinif arkadaşlarinca kiskanilmamasina sevinmelisin " Oda kapisinin dişindan gelen bir hişirti Kelnozz'u yeniden hareket dilini kullanmaya itti ' Daha yüksek bir dereceye sahip olmak, sadece, sirtimi hançerlenni dinlendirmek için uygun bir yer olarak gören daha çok dövüşçü oldugu anlamina geliyor"

Drizzt Kelnozz'un sözlerindeki anlami duymazdan geldi, Akademi'de böylesi bir kalleşligin olabilecegi düşüncesini reddediyordu. "Berg'inyon, 'Grand Melee'de gördügüm en iyi dövüşçüydü,' diye işaret etti "Ben senin yerine araya girmeseydim, sem yeniyordu "

Kelnozz gülümseyerek bu düşünceyi uzaklaştirdi "Birak Berg'inyon düşük dereceli evlerden birinde aşçi olarak hizmet etsin, umurumda bile degil," diye fisildadi öncekinden daha alçak bir seslezira Baenre Evi'nin oglunun ranzasi sadece birkaç yarda ötedeydi "O onuncu, ama ben, Kenafin'den Kelnozz, üçüncüyüm!'

"Ben sekizinciyim," dedi Drizzt, sesinde kiskançliktan çok kizginligin sebep oldugu, pek kendisim yansitmayan bir ses tonuyla, "ama butun silahlarla seni altedebilirim "

Kelnozz omuz silkti Bu, kizilötesi spektrumda gören bin için tuhaf bir şekilde belirsiz bir hareketti "Altedemedin,' diye işaret etti "karşılaşmayi ben kazandim."

"karşılaşma mi? dedi Drizzt solugunu tutarak "Beni kandirdin, hepsi bu!"

"Kim ayakta kaldi?" diye animsatti Kelnozz "Hocanin sihirli degneginin sihirli işigi kimi aydinlatti?"

"Şerefli bir müsabakada kurallar olmalidir."

"Bir kural var," diye karşılik verdi Kelnozz "Başarmak için ne gerekiyorsa yapabilirsin Müsabakayi ben kazandim, Dnzzt Do'Urden, en yüksek dereceye de ben sahibim! Önemli olan tek şey bu'"

Tartişma hararetle sürerken, seslen fazlaca yükselmişti odanın kapisi ardina kadar açildi ve hocalardan biri eşikte belirdi Hatlari koridorun mavi işigi ile belirginleşmişti Her iki ögrenci de derhal yatip gözlerim ve çenelerini kapattilar.

Kelnozz'un son sözlerindeki kesinlik, Dnzzt'i bazi makul düşüncelere itti O an, Kelnozz'la olan dostlugunun sona erdigini fark etti Belki de, o ve Kelnozz hiçbir zaman dost olmamişlardi.

"Onu gördün mu?" diye sordu Alton, parmaklan sinirli bir şekilde özel dairesinin en tepedeki odasinda duran küçük masayi döverlerken Alton Sorcere'in en genç ögrencilerini tahrip olan mekani onarma işine koşmuştu, ancak taş duvarlardaki yanik izlen, Alton'un ateş topunun mirasi olarak hala duruyorlardi.

"Gördüm," diye yanıtladi Masoj "Silah kullanmadaki ustaligini isittim"

"Grand Melee' sonrasi sinifinda sekizincilik," dedi Alton, "iyi bir başari"

"Söylenenlere bakilirsa, birinci olabilecek yigitlige sahipmiş," dedi Masoj "Bir gün bu unvani elde edecek Bu çocuktan gözümü ayirmayacagim"

"Bu unvani elde edecek kadar yaşamayacakl" diye söz verdi Alton "Do'Urden Evi bu mor gözlü çocukla büyük gurur duyuyor Bu yüzden, Drizzt'in intikam yolundaki ilk hedefim olmasina karar verdim Olumu o kalleş Malice'e büyük aci verecek!"

Masoj burada bir sorun oldugunu gördü ve bunu hemen tamamiyla halletmeye karar verdi ' Ona zarar vermeyeceksin," diyerek uyardi Alton'u "Yanina bile yaklaşmayacaksin "

Alton'un ses tonu daha az ciddi degildi "Yirmi yildir bekliyorum" diye söze başladi.

"Birkaç yil daha bekleyebilirsin/ diye tersledi Masoj "Saygideger SiNafay'in Hun'ett Evi'ne davetini kabul ettigini hatirlatirim Böyle bir ittifak itaat gerektirir Saygideger SiNafaysaygideger anamizDrizzt Do'Urden'le ugraşma görevini benim omuzlarima yükledi Ben de onun istegini yerme getirecegim "

Alton masanin arkasindaki iskemlesinde geriye yaslandi ve asitle yanmiş çenesinden gen kalanlari narin avucuna dayayarak gizli ortaginin sözlerini dikkatle tartti.

"Saygideger SiNafay'in sana arzuladigin butun intikami tattiracak planlari var," diye sürdürdü Masoj "Şimdi seni uyariyorum, Alton DeVir,"

diye hirildadi, Hun'ett olmayan soyadini vurgulayarak, "eger Do'Urden Evi ile bir savaş başlatir, ya da Saygideger SiNafay'in onaylamadigi bir şiddet eylemi ile onlari savunmaya geçmeye zorlarsan, Hun'ett Evi'nin gazabina ugrayacaksin Saygideger SiNafay seni sahtekar bir katil olarak deşifre edecek ve yönetici konseyin izin verdigi her turlu cezayi o açmasi kemiklerin üzerinde uygulamaya koyacak!"

Alton'un bu tehditi çürütecek durumu yoktu Hun'ettler dişinda bir ailesi olmayan avarenin tekiydi Eger SiNafay ona sirtini dönerse, başka destekçi bulamazdi "SiNafay'in Saygideger SiNafay'in Do'Urden Evi içm planlan ne?" diye sordu sakince "Bana intikamimdan bahset ki, beklemekle geçen işkence gibi yillara katlanabileyim "

Masoj bu noktada dikkatli davranmasi gerektigini biliyordu Annesi, Alton'a gelecekteki eylem planini anlatmasini yasaklamamişti, ancak Masoj fark etti ki, eger SiNafay çabucak alevlenen Alton'un bunu bilmesini isteseydi, ona kendisi anlatirdi.

"Sadece diyelim ki, Do'Urden Evi'nin gücü artti ve artmayi sürdürüyor Büyük evlerin tümü içm gerçek bir tehdit olmaya başlayacagi noktaya dogru ilerliyor," diye mirildandi, savaş öncesi entrikalara bayilan Masoj 'DeVir Evi'nin düşüşünü hiçbir belirgin iz birakmadan kusursuz gerçekleştirdiler Menzoberranzan'daki asillerin çogu daha rahat uyurlardi, eger ki " Zaten muhtemelen gereginden fazla konuştugunu düşünen Masoj sözlerini tamamlamadı.

Alton'un gözlerindeki sicak pariltidan anlaşiliyordu ki, vaat ettigi yem, Alton'un sabrini satin alacak kadar lezzetliydi.

Akademi genç Drizzt içm pek çok duş kirikliklari ile doluydu, özellikle de, drow toplumunun sayisiz karanlık gerçekliklerinin, Zaknafein'ın sadece ima ettigi gerçekliklerin Drizzt'in dikkatine inatçi bir esneklikle kazindigi ilk yil Hocalarin nefret ve güvensizlik üzerine derslerini iki eliyle tartti Bir elinde hocalarin dersler çerçevesindeki görüşleri, digerinde de eski akil hocasinin ayni sözleri çok farkli bir mantikla degerlendiren görüşleri vardi Gerçek öylesine belirsiz ve tanimlanmasi güç görünüyordu ki Tüm sinav boyunca, Drizzt içine işleyen bir gerçekten kaçamadigini fark etti tüm

yaşami boyunca sık sık şahit oldugu tek kalleşlik drow elflerinin elleriyle yapilandi.

Akademi'deki fiziksel egitim, düello egzersizleri ve gizlice hareket etme teknikleri Drizzt'in daha çok hoşuna gidiyordu Burada, silahlari böyle ellermdeyken, kendini gerçek ve algilanan gerçek üzerine rahatsız edici sorulardan arindiriyordu.

Burada daha da iyi oldu Eger Drizzt Akademi'ye sinif arkadaşlarindan daha yüksek bir egitim ve ustalik düzeyi ile gelmiş idiyse, meşakkatli aylar geçtikçe aradaki uçurum sadece daha çok büyümüştü Hocalarin öne sürdügü savunma ve saldiri rutinlerinin ötesine bakmayi ögrendi ve kendi yöntemlerini, yeniliklerini yaratti Bu yöntemler neredeyse her zaman standart tekniklerle boy ölçüşüyor, hatta genellikle onlara galip geliyordu ilk önceleri, Dinin meslektaşlarinin genç kardeşinin dövüşteki yigitligim göklere çikarmalarini artan bir gururla dinliyordu iltifatlar öylesine pariltiliydi ki, Saygideger Malice'in en büyük oglu sonunda endişeli bir ihtiyat takindi Dimn, Do'Urden Evi'nin en büyük ogluydu ve bu unvani Nalfein'i safdişi ederek kazanmişti Tüm Menzoberranzan'daki en iyi kiliç ustasi olma potansiyeli sergileyen Drizzt şimdi evin ikinci ogluydu ve belki de Dinin'in unvanina göz koymuştu.

Ayni şekilde, Dnzzt'in sinif arkadaşlari da, bu genç savaşçinin dövüş dansinin gelişmekte olan mükemmeliyetini kaçirmamişlardi Drizzt'i kaynayip köpüren bir kiskançlikla izliyorlar, girdap gibi dönen palalari ile hiç boy ölçüşebilecekler mi, merak ediyorlardi. Pragmatizm her zaman drow elflerinin güçlü bir özelligi olmuştu. Bu genç ögrenciler yaşamlarinin büyük bölümünü, ailelerindeki yetişkinlerin her durumu kendi çikarlarina uygun hale getirmelerini izlemekle geçirmişlerdi. Her biri Drizzt Do'Urden'i iyi bir destekçi olarak degerlendiriyordu. Bu sebepten, bir sonraki yil yapilacak 'Grand Melee' yaklaştiginda, Drizzt ortaklik önerileri seline boguldu.

En şaşirtici öneri ise, geçen yil Drizzt'i hile ile altetmiş olan, Ke : nafin Evi'nden Kelnozz tarafindan yapildi. "Bu yil da birleşiyor ve < bu kez sinifin en tepesine tirmaniyor muyuz?" diye sordu kibirli genç dövüşçü, hazirlanmiş magaraya inen tünelde Drizzt'in yanina yaklaşirken. Sanki siki dostlarmişçasina, çabucak Drizzt'in etrafinda dolanip önünde durmuş,

kollarini kemerindeki silahlara dayai yip yüzüne fazlaca dostane bir gülümseme kondurmuştu. Drizzt yanıt bile vermedi. Döndü ve omzu üzerinden arkasini kollayarak yürüyüp gitti.

"Neden bu kadar şaşirdin?" diye israr etti Kelnozz, Drizzt'e yetişmek için hizli adimlar atarken.

Drizzt ona döndü. "Beni böylesine aldatmiş olan biriyle nasil birleşebilirim?" diye tersledi. "Yaptigin numarayi unutmadim!"

"Işte asil nokta bu," diye tartişmayi sürdürdü Kelnozz. "Bu yil daha tedbirlisin; öyle bir hareketi yinelemek için kesinlikle budala olmam gerekir!"

"Başka nasil kazanabilirsin ki?" dedi Drizzt. "Açik bir savaşta beni yenemezsin." Sözleri bir övünme degil, sadece Kelnozz'un da Drizzt kadar kolaylikla kabul ettigi bir gerçekti.

"ikincilik de çok şerefli," dedi Kelnozz.

Drizzt ters ters ona baktı. Kelnozz'un tam bir zaferden daha a/i ile yetinemeyecegini biliyordu. "Eger müsabakada karşılaşirsak," dedi soguk bir katilikle, "bu ancak rakip olarak gerçekleşir." Yeniden yürüdü ve bu kez Kelnozz peşinden gelmedi.

O gün, şans Drizzt'e oldukça adil davrandi, zira 'Grand Melee'deki ilk rakibi ve ilk kurbani, daha önceki ortagindan başkasi degildi. Kelnozz'u geçen yil savunulabilir bir başlangiç noktasi olarak kullandiklari ayni dehlizde buldu ve onu ilk saldiri kombinasyonu ile alaşagi etti. Drizzt palasinin ucunu tüm gücüyle Kelnozz'un kaburgalari arasina saplamayi gerçekten istemesine karsin, her nasilsa hamlesini denetlemeyi başarmişti.

Sonra, dövüşte kalan ögrencilerin sayisi giderek azalana degin yolunu dikkatlice seçerek, gölgeler arasina karişti. Şöhreti yüzünden, Drizzt'in daha da tedbirli olmasi gerekiyordu, çünkü sinif arkadaşlari onun yigitligine sahip birinin müsabakanin erken zamanlarinda elenmesinde ortak bir çikar görüyorlardi. Tek başina çalişan Drizzt her bir dövüşü, daha içine girmeden

önce tamamen planlamaliydi ki, her bir rakibin yakinlarda pusuya yatmiş gizli bir ortagi olmasin.

Burasi Drizzt'in arenasiydi; kendini en rahat hissettigi ve meydan okumaya hazir oldugu yer. iki saat içinde, yalnizca beş yarişmaci kalmişti ve bir başka kedi fare oyununun ardindan, sayilari sadece ikiye indi: Drizzt ve Berg'inyon Baenre.

Drizzt magaranin açik uzantilarindan birine ilerledi. "Çik ortaya, ögrenci Baenre!" dedi. "Bu işi açikça ve onurla halledelim!"

Köprüden izlemekte olan Dinin inanamayarak başini salladi.

"Tüm avantajini terketti," dedi Do'Urden Evi'nin büyük oglu ile yan yana duran Üstat Hatch'net. "Daha iyi bir kiliç ustasi olarak, Berg'inyon'u tedirgin ve hareketlerinde kararsiz bir hale düşürmüştü. Şimdiyse, açiklikta durup pozisyonunu gösteriyor."

"Hala bir budala," diye mirildandi Dinin.

Hatch'net, Berg'inyon'un Drizzt'in birkaç yarda gerisindeki bir dikit sütunun arkasina kayiverdigini gördü. "Kisa sürede halledilecek."

"Korkuyor musun?" diye haykirdi Drizzt karanliga dogru. "Eger en üst dereceyi gerçekten hak ediyorsan, yani tipki övündügün gibi, o halde ortaya çik ve benimle açikça yüzleş. Sözlerini kanitla, Berg'inyon Baenre ya da bir daha asla o sözleri sarf etme!"

Ardindaki beklenen hareket, Drizzt'i yana dogru yuvarlanmaya itti.

"Dövüş kiliç oyunundan daha fazlasidir!" diye bagirdi Baenre Evi'nin oglu atilirken. Gözleri, şimdi elde ettigi avantaj yüzünden piril piril parliyordu.

Sonra Berg'inyon tökezledi. Drizzt'in kurdugu tele yakalanmiş ve yüzünün üstüne yere kapaklanmişti. Drizzt şimşek gibi üzerinde belirdi ve tahta palasinin ucunu Berg'inyon'un bogazina dayadi.

"Ben de bunu ögrendim," diye yanıtladi Drizzt kasvetli bir sesle.

"Böylece bir Do'Urden şampiyon oluyor," diye belirtti Hatch 'net, mavi işigini Baenre Evi'nin yenilmiş oglunun yüzüne tutarken. Sonra, Hatch'net, sagduyulu bir animsatma ile Dinin'in geniş gülümsemesine son verdi: "En büyük ogullar, böylesi yeteneklere sahip ikinci ogullara karşı dikkatli olmalilar."

Drizzt, ikinci yil, zaferi ile pek az gurur duyarken, dövüş sanatindaki devam eden gelişmeden büyük keyif aldi. Uyanik oldugu saatlerin, genç bir ögrencinin hizmet görevleriyle meşgul olmadigi tüm zamanlarini idman yaparak geçiriyordu. Bu görevler her geçen yil daha da azaliyordu, en genç ögrenciler en çok çalişanlardi, ve Drizzt özel idman için gittikçe daha çok vakit buluyordu. Kiliçlarinin dansi ve hareketlerindeki ahenk onun için bir şölendi. Palalari yegane dostlari, güvenmeye cesaret ettigi yegane varliklar oldular.

Kendisine karşı kurulan gizli ortakliklara karşın, üçüncü yil, ve sonraki yil, 'Grand Melee'yi kazandi. Hocalara göre, Drizzt'in sinifindan birinin onu asla yenemeyecegi çok aşikardi, bu yüzden bir sonraki yil, onu üç sinif yukaridakilerin 'Grand Melee'sine koydular. Onu da kazandi.

Akademi, Menzoberranzan'daki Pterşeyin üzerinde, düzeni olan bir yerdi ve Drizzt'in gelişmiş becerisi dövüşteki maharet açisindan bu düzene meydan okusa bile, bir ögrenci olarak burada geçirecegi yillar kisaltilamazdi. Bir dövüşçü olarak Akademi'de on yil geçirecekti. Bir büyücünün Sorcere'de geçirdigi otuz yillik egitim, ya da, yetişmekte olan bir rahibenin Arach, Tinilith'de harcayacagi elli yil düşünüldügünde, bu pek de uzun bir zaman sayilmazdi.

Savaşçilar egitime yirmi yaşlarinda başlamalarina karşın, buyücüler yirmi beşinci dogum günlerine kadar başlayamazlardi. Rahibeler ise kirk yaşlarina dek beklemek zorundaydilar. Melee Magthere'deki ilk dört yil, tekli dövüşe ve silah kullanmaya adanmişti. Bu konuda, hocalar, Drizzt'e Zaknafein'in ona göstermedigi pek az şey ögretebildiler.

Ancak daha sonra dersler daha karmaşik hale geldi. Genç drow savaşçilari iki tam yili diger savaşçilarla grup dövüş taktiklerini ögrenerek geçirdiler ve sonraki üç yil bu taktikleri, büyücüler ve rahibeler ile ve onlara karşı savaş teknikleri ile birleştirdiler.

Akademideki son yil dövüşçülerin egitimini tamamliyordu. ilk alti ay Sorcere'da, büyü kullanimin temel unsurlarini ögrenmekle geçti. Son alti ay, yani mezuniyete hazirlanirken ise, dövüşçüler Arach Tinilith'in rahibelerinden ders aldilar.

Tüm bu zaman zarfinda o boş sözler, Örümcek Kraliçe'nin en degerli ilkelerinin sonu gelmez yinelenişi, drowlari kontrol edilebilir bir kaos içinde tutan o nefret yalanlari hep sürdü.

Drizzt için, Akademi kişisel bir meydan okuma, dönüp duran palalarin oluşturdugu, içine nüfuz edilemez ana rahminde özel bir sinif haline gelmişti. Drizzt kiliçlarla oluşturdugu adamantit duvarlar içinde, etrafinda tanik oldugu onlarca adaletsizligi görmezden gelebilecegini ve yüregini zehirleyebilecek sözlerden kendini bir şekilde tecrit edebilecegini fark etmişti. Akademi sonu olmayan bir hirs ve aldatmaca yuvasi, tüm drowlarin yaşama sebepleri olan güce duyulan açlikla beslenen doymak bilmez hirslarin üreme mekaniydi.

Drizzt buradan yaralanmadan kurtulacakti, kendisine böyle söz vermişti.

Yine de, yillar geçtikçe ve savaşlar zalim gerçekligi yansitmaya başladiklarinda, Drizzt kendini sik sik, kolayca görmezden gelemedigi durumlarin ateşli sancilarina yakalanmiş halde buldu.

BÖLÜM 14

Gereken Saygı

Kivrilarak uzanan tüneller boyunca, fisildayan bir esinti kadar sessizce ilerlerlerken, gizlilik içinde attiklari her ölçülü adimin ardindan tehlikeyi karşılamaya hazir bir şekilde duruyorlardi. Artik Melee Magthere'deki son senelerine gelmiş olan dokuzuncu sinif ögrencileriydiler ve Menzoberranzan magarasinin içinde oldugu kadar dişinda da iş görüyorlardi. Artik kemerlerini tahta sırıklar süslemiyordu; şimdi orada, ustaca yapilmiş, keskin kenarlari merhametsiz adamantit silahlar asiliydi.

Bazen, tüneller çevrelerini kuşatarak, sadece bir kara elfin sikişabilecegi kadar daraliyordu. Bazen de, ögrenciler kendilerini duvarlarin ve tavanin görülemeyecegi kadar geniş magaralarda buluyorlardi. Onlar drow savaşçilariydi; karanlıkalti'nin her türlü arazisinde iş görmek üzere egitilmişler ve karşılaşabilecekleri her çeşit düşmanla başa çikmayi ögrenmişlerdi.

"Uygulama keşifleri," diyordu Üstat Hatch'net bu talimlere. Ancak yine de, 'uygulama devriyelerinin' hiç de dostane davranmayan ve gerçek canavarlarla sik sik karşılaştiklari konusunda ögrencileri uyarmişti.

Sinifinda hala birinci olan ve güçlü bir pozisyonda bulunan Drizzt, arkasinda kendisini izleyen Üstat Hatch'net ve on tane başka ögrencinin oluşturdugu grubun lideriydi. Drizzt'in ilk baştaki yirmi beş kişilik sinifindan sadece yirmi iki kişi kalmişti. Bir tanesi, daha üst siniftaki bir ögrenciye karşı hazirladigi suikast girişiminin ortaya çikmasi üzerine atilmiş ve ardindan idam edilmişti. ikincisi, uygulama arenasinda öldürülmüş, üçüncüsü ise, ranzasinda dogal nedenlerden ölmüştüdogal olarak birinin yaşamina son verebilecek kalbe saplanmiş bir hançerden ötürü.

Kisa bir mesafe ilerideki bir başka tünelde, sinif ikincisi Berg'inyon Baenre, Üstat Dinin'le sinifin geri kalanindan oluşan grubun başini çekiyordu.

Birbirini izleyen günler boyunca, Drizzt ve digerleri her zaman hazir olabilme niteliklerinin keskinligini korumaya çabalamişlardi. Bu uygulama keşiflerinin sürdügü üç ay içinde grup sadece bir tek canavarla karşılaşmişti. Bu bir 'magara balikçisi; yengece benzeyen, çirkin bir karanlıkalti yaratigi. Bu sorun bile sadece kisa bir heyecan yaratmiş,

herhangi bir tatbiki deneyim saglayamamişti, zira 'magara balikçisi' yüksek kaya tabakalari boyunca sürünerek uzaklaşmiş ve daha drow devriyesi ona dogru bir hamlede bulunamadan kaybolmuştu.

Bugün, Drizzt farkli bir şey seziyordu. Belki de bu, Üstat Hatch'net'in sesindeki alişilmadik ton, ya da magaranin taşlarmdaki, Drizzt'in bilinçaltina labirent gibi tünellerde başka yaratiklarin varligina dair işaretler gönderen derin titreşimdi. Sebep ne olursa olsun, Drizzt içgüdülerini izlemesi gerektigini biliyordu ve görüş sahasindaki bir yan geçitten gelen isi kaynagi pariltisi onu şaşirtmadi. Devriye grubunun geri kalanina durmalarini işaret ettikten sonra, çabucak geçidin üzerindeki kaya duvarina tirmandi.

Davetsiz konuk ana tünele girdiginde, kendisini, bogazina çaprazlanmiş iki pala oldugu halde yerde sirt üstü yatarken buldu. Drizzt kurbaninin bir başka drow ögrenci oldugunu görür görmez, derhal geri çekildi.

"Burada ne işin var?" dedi Üstat Hatch'net çagrisiz konuga. "Menzoberranzan dişindaki tünellerde devriyeler dişinda kimsenin dolaşamayacagini biliyorsun!"

"Af dilerim, Üstat," diyerek kendini savundu ögrenci. "Acil bir haber getirdim."

Tüm keşif grubu ögrencinin etrafina üşüşmüştü, ancak Hatch'net sert bir bakişla onlari geriletti ve Drizzt'e grubu savunma pozisyonuna sokmasini buyurdu.

"Bir çocuk kayip," diye sürdürdü ögrenci, "Baenre Evi'nden bir prenses! Tünellerde canavarlar tespit edildi!"

"Ne tür canavarlar?" diye sordu Hatch'net. iki taşin birbirine vurulmasini andiran gürültülü bir çatirti sorusunu yanıtladi.

"Kancali dehşetler!" diye işaret etti Hatch'net yaninda duran Drizzt'e. Drizzt daha önce bu yaratiklari hiç görmemişti, ancak onlar hakkinda, neden Üstat Hatch'net'in sessiz işaret diline döndügünü anlamasina yetecek kadar çok şey ögrenmişti. Hook horrorlar karanlıkalti'ndaki diger bütün

yaratiklarinkinden daha keskin bir işitme duyusu ile avlaniyorlardi. Drizzt mesaj i derhal digerlerine iletti ve onlar da hocanin talimatlarini beklerken mutlak bir sessizlige büründüler. Bu, yaşamlarinin son dokuz yilinda, başa çikmak için egitildikleri durumdu ve bu genç drow savaşçilarinin hazir bekleyişlerindeki sakinligi yalanlayan tek şey avuçlarindaki terdi.

"karanlık büyüleri kancali dehşetler engelleyemez," diye işaret etti Hatch'net birligine. "Bunlar da öyle." Elindeki tabanca arbalet ile ucu zehirli oku göstermişti. Bunlar kara elflerin alişilmiş ilksaldiri silahlariydi. Hatch'net arbaleti bir kenara birakip ince kilicini çekti.

"Yaratigin kemikten zirhinda bir boşluk bulmalisiniz," diye animsatti digerlerine, "ve sonra da silahinizi etine daldirirsiniz." Drizzt'in omzuna dokundu ve ikisi beraber ilerlemeye başladilar. Diger ögrenciler arkalarinda sira olmuş, takip ediyorlardi.

Çatirti yeniden net bir şekilde duyuldu, ancak tünellerin taş duvarlarindan kaynaklanan yankilanma, av peşindeki drowlar için kafa kariştirici bir etkiye neden oldu. Hatch'net Drizzt'in grubu yönlendirmesine izin verdi. Ögrencinin yanki bilmecesini çabucak çözüvermesinden etkilenmişti. Keşif grubundaki digerleri, tehlikenin yönünden ve uzakligindan emin olamayarak endişeyle etrafa bakinirken, Drizzt'in adimlari kendinden emindi.

Sonra, çatirdayan canavarin gürültüsünü yirtip gelen ve tekrar tekrar yankilanip, devriye grubunu korkunç bir feryat şeklinde sarmalayan tek bir ses, hepsim olduklari yerde dondurdu. Bu, bir çocugun çigligiydi.

"Baenre Evi'nin prensesi!" diye işaret etti Hatch'net Drizzt'e. Hoca birligine savaş düzenine geçmelerini emretmeye hazirlandi, ancak Drizzt emirlere uymayi beklememişti. Çiglik, omurgasinin nefretle ürpermesine yol açmişti ve ses yeniden yankilandiginda Drizzt'in menekşe rengi gözlerinde öfke kivilcimlari çakti.

Tünelden aşagi son sürat koşarken, palalarinin soguk metali ona yol gösteriyordu.

Hatch'net devriye grubunu çabucak toparlayarak Drizzt'in peşinden gönderdi. Drizzt gibi yetenekli bir ögrenciyi kaybetme düşüncesinden nefret ediyordu, ancak Drizzt'in sabirsiz davranişlarinin faydalan da yok degildi. Eger digerleri, sinifin en iyisinin budalaca bir davraniş sirasinda ölmesini izlerlerse, bu onlarin kolayca unutmayacaklari bir ders olurdu.

Drizzt keskin bir köşeyi döndü ve dar, kirik duvarlarin arasindaki düz genişlikte ilerledi. Artik yanki duyulmuyordu, sadece, bekleyen canavarin iştahla çatirdamalari ve çocugun boguk aglayişi vardi.

Drizzt'in keskin kulaklari arkasindan gelen devriye grubunun hafif sesini işitiyordu. Biliyordu ki, eger bu sesleri o duyabiliyorsa, kancali dehşetler kesinlikle duyuyorlardi. Drizzt ne hiddetinden ne de arayişindan vazgeçemezdi. Yerden on ayak yüksekteki bir kaya duvarina tirmanarak bunun dehliz boyunca uzaniyor olmasini umdu. Son bir dönemeci de aştiginda, kemigimsi diş kabuklarinin serinliginden yola çikarak canavarin hatlarinin isisini güçlükle ayirt edebiliyordu. Bu kabuklarin isisi neredeyse etraftaki kayalarin isisina eşitti.

Güçlükle seçebildigi beş dev yaratiktan ikisi duvara dayanmiş dehlizi korurken, diger üçü daha geride, çikişi olmayan küçük bir tünelde aglayan bir nesne ile oynuyorlardi.

Drizzt tüm gücünü topladi ve nöbetçilerin yanindan süzülüp geçmek için şimdiye dek ögrendigi tüm gizlilik tekniklerini kullanarak duvar boyunca ilerledi. Sonra küçük prensesi gördü; iki ayakli canavarlardan birinin dibinde bir yigin şeklinde yatiyordu. Drizzt çocugun iç çekişlerinden hala hayatta oldugunu anlamişti. Eger elinden gelirse, canavarla karşılaşmaya niyeti yoktu, içeriye süzülüp çocugu kaçirabilmeyi umuyordu.

Sonra devriye grubu dehlizdeki dönemeci apar topar döndü ve Drizzt'i harekete geçmeye zorladi.

"Nöbetçiler!" diye uyardi haykirarak ve belki de öndeki dört kişinin yaşamini bu uyari kurtardi. Drizzt'in dikkati çarçabuk yarali çocuga geri döndü, çünkü kancali dehşetlerden bir tanesi pençeye benzer agir ayagini onu ezmek üzere kaldirmişti.

Yaratik Drizzt'ten neredeyse iki kat daha uzun ve beş kat daha agir duruyordu. Tüm bedeni sert kabugunun oluşturdugu zirhla kapliydi ve dev, pençe gibi elleri ile uzun, güçlü bir gagasi vardi. Canavarlardan üçü Drizzt'le çocuk arasinda duruyorlardi. Drizzt bu korkunç ve kritik anda bu detaylarin hiç birine aldiriş edemezdi. Çocuk için hissettigi korku, önünde onu bekleyen tehlikeyle ilgili tüm endişelerini bastirmişti. O bir drow savaşçisiydi; savaş için donatilmiş ve egitilmiş bir dövüşçü. Oysa çocuk çaresiz ve savunmasizdi.

Kancali dehşetlerden ikisi duvara hücum ettiler. Bu, tam da Drizzt'in gereksinim duydugu bir boşluktu. Ayaklari üzerinde dogrulup tepelerinden atladi ve diger kancali dehşet yanina indi. Drizzt'in palalari merhametsizce gagasini dogup suratindaki zirhta umutsuzca bir açiklik ararken, canavar, çocugu tamamen unutmuştu.

Rakibinin öfkesine karşı koyamayan ve kiliçlarin kör edici hareketleriyle başa çikamayan kancali dehşet geriledi.

Drizzt bu canavara karşı üstünlük sağladıgini biliyordu, ancak diger ikisinin pek yakinda tepesinde olacaklarinin da farkindaydi. Hiç duraksamadi. Canavarin geri çekilmesini engellemek için yuvarlanarak yaratigin devasa bacaklarinin ortasina düştü ve onu taş zemine düşürdü. Bir an sonra yaratigin üstündeydi ve karninin üstünde debelenen yaratiga çilginca bir öfke ile vuruyordu.

Hook horror umutsuzca karşılik vermeye çabaladi, ancak kabuktan zirhi saldiridan kaçip kurtulmasina mani oluyordu.

Drizzt kendi durumunun çok daha umutsuz oldugunun farkindaydi. Dehlizde savaş başlamişti ancak Hatch'net ve digerleri, büyük olasilikla, nöbetçilerden zamaninda kurtulup, şüphesiz Drizzt'in peşine düşecek olan diger iki hook horrroru durdurama i' yacaklardi.

Sagduyusu Drizzt'e bu yaratigi birakip savunmaya çekilmesini söylüyordu.

Ancak, çocugun istirap dolu çigligi sagduyunun önüne geçti. Drizzt'in gözlerinde alevlenen delicesine öfke öylesine güçlüydü ki, ahmak kancali

dehşet bile yaşaminin kisa bir süre sonra sona erecegini anlamişti. Drizzt palalarinin uçlarini 'V şeklinde bir araya getirerek tüm gücüyle canavarin kafatasinin arkasina daldirdi. Yaratigin kabugunda ufak bir açilma gören Drizzt, silahlarinin kabzasini çaprazlayip uçlarini ters yöne çevirdi ve canavarin savunmasinda belirgin bir açiklik meydana getirdi. Sonra, kabzalari yeniden bir araya getirip kiliçlari dümdüz aşagiya sapladi ve önce yumuşak ete, sonra da yaratigin beynine ulaşti.

O sirada, agir bir pençe, Drizzt'in piwafwisini parçalayarak, omzunda derin, kanayan bir çizgi oluşturdu. Drizzt öne dogru firlayarak yuvarlandi ve yaralanan sirtini ilerdeki duvara verdi. Kancali dehşetlerden sadece bir tanesi ona dogru ilerledi; digeri çocugu aldi.

"Hayir!" diye haykirdi Drizzt isyan ederek. Öne dogru atildi, ancak saldiran canavarin darbesiyle yeniden geri uçtu. Sonra, donup kaldigi yerde dehşet içinde, diger hook horrorun çocugun çigliklarina son verişini izledi.

Drizzt'in gözlerindeki kararliligin yerini çilginca bir hiddet aldi. Yakinindaki kancali dehşet; Drizzt'i duvarda ezmek niyetiyle ona dogru atildi. Drizzt yaratigin niyetini sezmişti ve kaçmaya çalişmadi bile. Bunun yerine, silahlarini ters tutarak omuzlarinin üzerinden arkasindaki duvara kilitledi.

Canavarlarin sekiz yüz librelik cüssesinin sağladıgi kuvvetle, kabuktan zirhi bile kancali dehşeti adamantit palalardan koruyamazdi. Yaratik Drizzt'i duvara yapiştirdi, ama bunu yaparak kendi kendini tam karnindan kilica geçirdi.

Canavar serbest kalabilmek için kivranarak geri siçradi, ancak Drizzt Do'Urden'in gazabindan kurtulamazdi. Genç drow saplanmiş kiliçlari vahşice döndürdü. Sonra, öfkenin verdigi kuvvetle duvardan kurtulup dev canavari arka üstü yere yikti.

Drizzt'in düşmanlarindan ikisi ölmüş, dehlizdeki kancali dehşet nöbetçilerden biri de yere serilmişti, ancak bu, Drizzt'i avutmadi. En son kurbaninin bedeninden kiliçlarini çikarmaya çabalarken, "üçüncü kancali dehşet tepesinde kule gibi dikilmişti. Drizzt'in bundan kaçişi yoktu.

O sirada, ikinci devriye grubu geldi ve Dinin'le Berg'inyon Baenre, Drizzt'in geçtigi kaya duvarim izleyerek kör dehlize daldilar.

İki usta dövüşçü ona dogru atildiklarinda, kancali dehşet Drizzt'i birakti. Drizzt sirtindaki aci veren yaraya ve narin kaburgalarindaki şüphe götürmez çatlaklara aldiriş etmedi. Güçlükle soluk alabiliyordu, ama bunun da önemi yoktu. Sonunda kiliçlarindan birini kurtarmayi başardi ve yaratigin sirtina saldirdi. Üç usta drowun ortasinda kalan kancali dehşet, saniyeler içerisinde yere yikildi.

Sonunda dişaridaki dehliz de temizlenmişti ve kara elfler kor dehlizin içine daldilar. Canavar nöbetçilerle savaşta sadece bir ögrenci kaybetmişlerdi.

"Barrison'del'armgo Evi'nden bir prenses," dedi Dinin'in grubundan bir ögrenci, çocugun bedenine bakarak.

"Bize Baenre Evi denmişti," dedi grubundan biri. Bu çelişki Drizzt'in gözünden kaçmamişti.

Berg'inyon Baenre kurbanin gerçekten en küçük kiz kardeşi olup olmadigini görmek için atildi.

"Benim evimden degil," dedi hizli bir incelemenin ardindan, belirgin bir rahatlamayla. Daha iyi bir inceleme, ceset üzerinde birkaç başka detayi ortaya çikardiginda ise güldü. "Bir prenses bile degil!" diye açıkladı.

Drizzt tüm olan biteni merakla izlerken, en çok dikkatini çeken şey, arkadaşlarinin duygusuz, nasir tutmuş tavirlariydi. Bir diger ögrenci Berg'inyon'un gözlemlerini dogruladi. "Bir erkek çocugu!" dedi. "Ama hangi evden?"

Üstat Hatch'net ufak bedene dogru egilip, çocugun boynundaki keseyi almak üzere uzandi. Kesenin içindekileri eline boşaltti ve aşagi mevkilerdeki evlerden birinin amblemini gösterdi.

"Kayip bir kimsesiz," diyerek ögrencilerine güldü ve keseyi yere firlatip içindekileri cebine doldurdu. "Hiç önemi yok."

"Iyi bir dövüştü," diye ekledi Dinin çabucak. "Sadece bir kayip" verildi. Menzoberranzan'a bugün başardiginiz işten gurur duyaraki dönün."

Drizzt palalarini çinlayan bir başkaldiri şeklinde birbirine vurdu.

Üstat Hatch'net onu duymazdan geldi. "Hizaya girin ve geri dönün," dedi digerlerine. "Bugün hepiniz iyi bir iş çikardiniz." Sonra sertçe Drizzt'e baktı ve öfkeli ögrenciyi oldugu yerde durdurdu.

"Sen hariç!" diye tersledi Hatch'net. "Iki yaratigi alt edip üçüncüye de yardim ettigin gerçegini göz ardi edemem," dedi azarlayarak, "ancak aptalca cesaret gösterinle hepimizi tehlikeye attin!"

"Sizi nöbetçilere karşı uyardim" diye kekeledi Drizzt.

"Lanet olsun uyarina!" diye bagirdi hoca. "Emirleri beklemeden çekip gittin! Benimsenmiş savaş yöntemlerine aldiriş etmedin! Bizi oraya körlemesine soktun! Arkadaşinin cesedine bak!" dedi Hatch'net öfkeyle dehlizdeki ölü ögrenciyi göstererek. "Onun kanini ellerinde taşiyorsun!"

"Çocugu kurtarmak istemiştim," diye karşı çikti Drizzt.

"Hepimiz çocugu kurtarmak istedik!" dedi Hatch'net.

Drizzt o kadar emin degildi. Bir çocugun tek başina bu dehlizlerde ne işi vardi? Menzoberranzan bölgesinde nadir görülen bir yaratik olan kancali dehşet'lerin bu uygulama devriyesine egitim olanagi saglamak için tesadüfen orada bulunmalari uygun muydu? Şehirden daha uzaktaki geçitlerin deneyimli askerler, büyücüler ve hatta rahibelerden oluşan gerçek devriyelerle kaynadigi düşünülürse, Drizzt bunun fazlaca uygun oldugunu biliyordu.

"Tüneldeki dönemecin ardinda ne oldugunu biliyordun," dedi Drizzt hocaya sakin bir şekilde, gözlerini kisarak.

Sirtindaki yaraya isabet eden bir darbe Drizzt'in aci ile sendeleme sine yol açti. Neredeyse yere düşecekti. Dönüp baktıginda, Dinin'in kendisini süzdügünü gördü.

"Aptalca sözlerini kendine sakla," diye uyardi Dinin keskin bir fisiltiyla, "yoksa dilini keserim."

"Çocuk bir yemdi," diye üsteledi Drizzt, kardeşi ile Dinin'; odasinda yalniz kaldiklarinda.

Dinin'in yanıti suratinin ortasina sert bir şamar oldu.

"Egitim amaciyla onu kurban ettiler," diye kükredi pes etmeyi genç Do'Urden.

Dinin ikinci bir darbeye hazirlandi, ancak Drizzt elini havad yakaladi. "Sözlerimin dogru oldugunu biliyorsun," dedi Drizzt başindan beri biliyordun."

"Haddini bil ikinci ogul," diye yanıtladi Dinin açik bir tehdit "hem akademide, hem ailede." Kardeşinden kurtuldu.

"Akademinin cam cehenneme," diye haykirdi Drizzt, Dinin'in suratina dogru. "Eger aile de ayni olacaksa.." Dinin'in ellerinin şimdi kiliciyla kamasina uzandigini fark etti.

Drizzt geri siçradi ve palalarini hazirladi.

"Seninle dövüşmek istemiyorum kardeşim," dedi. "Ama eger saldinrsan, karşılik veririm. Buradan sadece birimiz çikip gider."

Dinin bir sonraki adimini dikkatli atti. Eger saldirir ve yenerse, ailedeki konumuna yönelik tehdit ortadan kalkardi. Elbette hiç kimse, hatta Saygideger Malice bile, küstah küçük kardeşine verdigi cezayi sorgulamazdi. Ancak, Dinin, Drizzt'i dövüşürken izlemişti. Iki kancali dehşet! Zaknafein bile böyle bir zaferi zor kazanirdi. Yine de, Dinin biliyordu ki, eger tehdidini sürdürmezse, eger Drizzt'in gözünde itibarini koruyamazsa, gelecekteki tartişmalarinda Drizzt'e kendine güven kazandirabilir, belki de ikinci oguldan hep bekledigi ihanetin fitilini ateşlemiş olabilirdi.

"Bu da nedir böyle?" dedi bir ses odanın kapisindan. Iki kardeş dönünce, ArachTinilith'in hocalarindan biri olan kiz kardeşleri Vierna'yi gördüler. "Silahlarinizi yerlerine koyun," diye azarladi onlari. "Do'Urden evi şimdi böyle aile kavgalari ile ugraşamaz!"

Içinde bulundugu güç durumdan kurtarildigini fark eden Dinin hemen bu istege uydu. Drizzt de ayni şeyi yapti.

"Kendinizi talihli sayin," dedi Vierna, "çünkü bu ahmakliktan Saygideger Malice'e söz etmeyecegim. Sizi temin ederim, hiç merhametli olmayacaktir."

"Neden Melee Magthere'e habersiz geldin?" diye sordu büyük ogul, kiz kardeşinin tavrindan tedirgin olarak. Sadece bir erkek) bile olsa, o da Akademi hocalarindan biriydi ve biraz saygiyi hak ediyordu.

Vierna koridora göz gezdirdi ve kapiyi arkasindan kapatti. "Kardeşlerimi uyarmak için," diye açıkladı sessizce. "Evimize karşı intikam planlandigi söylentileri var."

"Hangi aile tarafindan?" diye üsteledi Dinin. Drizzt kafasi karişik bir şekilde sessizce geride durup ikisinin konuşmasini dinliyordu. "Hangi hareketimiz yüzünden?"

"DeVir Evinin ortadan kaldirilmasi, sanirim," diye yanıtladi Vierna. "Az şey biliniyor; söylentiler belirsiz. Yine de, her ikinizi de uyarmak istedim ki, kendinizi savunun, özellikle de önümüzdeki aylarda."

"DeVir Evi düşeli yillar oldu," dedi Dinin. "Hala ne tür bir ceza verilebilir ki?"

Vierna omuz silkti, "Bunlar sadece söylenti," dedi. "Kulak verilmesi gereken söylentiler!"

"Haksiz bir eylemle mi suçlaniyoruz?" diye sordu Drizzt. "Şüphesiz ailemiz bu yalanci suçlayiciya meydan okuyacaktir."

Vierna ve Dinin gülüştüler. "Haksiz mi?" Vierna güldü.

Drizzt'in ifadesi şaşkinligini açiga vuruyordu.

"Senin dogdugun gece," diye açıkladı Dinin, "DeVir Evinin varligi son buldu. Senin sayende, kusursuz bir saldin olmuştu."

"Do'Urden Evi mi?" dedi solugu kesilen Drizzt. Bu hayret verici habere uyum saglamakta zorlaniyordu. Elbette, Drizzt bu tür savaşlar oldugunu biliyordu, ancak hep kendi ailesinin bu tür canice hareketlerin üzerinde oldugunu umut etmişti.

"Şimdiye kadar yapilan en iyi ortadan kaldirma saldirisi," diye övündü Vierna. "Canli bir tek şahit bile birakilmadi."

"Siz... ailemiz... bir başka aileyi mi katletti?"

"Sözlerine dikkat et, ikinci ogul," diye uyardi Dinin. "Iş mükemmel bir şekilde yerine getirildi, bu yüzden Menzoberranzan'in gözünde, bu asla olmadi."

"Ama DeVir Evinin varligi sona erdi," dedi Drizzt.

"Bir çocuk için," dedi Dinin bir kahkahayla.

O korkunç dakikalarda, binlerce olasilik Drizzt'e saldirdi; yanıtlanmasina gereksinim duydugu binlerce israrli soru. Içlerinden bir tanesi canli bir şekilde digerlerinin önüne çikiyor, bogazini bir kütle gibi tikiyordu.

"O gece Zaknafein neredeydi?" diye sordu.

"DeVir Mabedinde elbette," diyerek yanıtladi Vierna. "Zaknafein bu tür işlerde rolünü çok iyi oynar."

Duyduklarina inanmakta zorluk çeken Drizzt, topuklarinin üzerinde geriye dogru sallandi. Zak'ın daha önce drow kani dökmüş oldugunu, Lloth'un rahibelerini öldürdügünü biliyordu, ancak Drizzt hep, silah ustasinin gereklilikten, kendini savunmak için böyle davrandigini varsaymişti.

"Kardeşine daha fazla saygi göstermelisin," diyerek azarladi onu Vierna. "Dinin'e karşı silah çekmek! Yaşamini ona borçlusun!" "Biliyor muydun?" diye kikirdadi Dinin, Vierna'ya merakli bir bakiş firlatarak.

"Sen ve ben o gece zihin bagi kurmuştuk," diye animsatti Vierna. "Elbette biliyordum."

"Siz neden bahsediyorsunuz?" diye sordu Drizzt, yanıti duymaktan neredeyse ürkerek.

"Sen ailede dogacak üçüncü erkektin," diye açıkladı Vierna, "yaşayan üçüncü ogul."

"Nalfein diye bir kardeşim oldugunu duy" olanlari anlamaya başladiginda, sözcükler Drizzt'in bogazina tikandi. Şimdiye kadar bütün ögrenebildigi, Nalfein'in bir başka drow tarafindan öldürüldügüydü.

"ArachTinilith'deki çalişmalarin sirasinda üçüncü ogullarin geleneksel olarak Lloth'a kurban edildiklerini ögreneceksin," diye sürdürdü Vierna, "işte sen de böylece Lloth'a söz verilmiştin. Dogdugun gece, Do'Urden Evi'nin DeVir Evi'ne savaş açtigi gece, Dinin kendini en büyük ogul konumuna yükseltti." Vierna, kollarini gururla gögsünde kavuşturmuş halde duran kardeşine kurnaz bir bakiş firlatti.

"Artik bundan bahsedebilirim," diyerek Dinin'e gülümsedi Vierna. Dinin de başiyla onayladi. "Dinin'e herhangi bir ceza verilemeyecek kadar çok zaman geçti."

"Siz neden bahsediyorsunuz?" diye sordu Drizzt. Tüm benligini panik duygusu kaplamişti. "Dinin ne yapti?"

"Kilicini Nalfein'in sirtina sapladi," dedi Vierna sakince.

Drizzt kusmak üzere oldugunu hissetti. Kurban vermek? Cinayet? Bir ailenin, hatta çocuklarin bile yok edilmesi? Kardeşleri neden bahsediyordu?

"Kardeşine saygi göster!" dedi Vierna. "Ona yaşamini borçlusun."

"Her ikinizi de uyariyorum,"diye devam etti Vierna. Gözlerindeki ugursuz bakiş Drizzt'i sarsmiş, Dinin'i kendinden emin kaidesinden indirmişti. "Do'Urden Evi bir savaş sürecine girmiş olabilir. Eger birbirinize saldirida bulunursaniz, tüm kiz kardeşlerinizin ve Saygideger Malice'in, yani dört yüce rahibenin gazabini beş para etmez caninizin üstünde bulursunuz!" TehdiDinin yeterli etkiyi yaptigindan emin olarak döndü ve odayi terk etti.

"Gidiyorum," diye fisildadi Drizzt. Tek istedigi, karanlık bir köşeye gizlenmekti.

"Ne zaman izin verilirse, o zaman gideceksin!" diye azarladi onu Dinin. "Yerini bil, Drizzt Do'Urden, hem akademide hem ailede."

"Tipki Nalfein'e karşı senin yerini bildigin gibi mi?"

"DeVir Evi'ne karşı zafer kazanildi," diyerek yanıtladi Dinin, hiç üzerine alinmayarak. "O hareket aileye zarar getirmedi."

Drizzt'in içinde bir başka tiksinti dalgasi dolaşti. Sanki zeminin onu yutmak üzere yükseldigini hissediyordu ve bunun olmasini neredeyse ümit etti.

"Üzerinde yaşadigimiz zor bir dünya," dedi Dinin.

"Onu öyle yapan biziz," diye yanıtladi Drizzt. Daha da ileri gitmek, Örümcek Kraliçe'yi ve böylesine yikici ve haince hareketlere onay veren, ahlak kavrami içermeyen dini de işin içine katmak istiyordu. Ama, bilgece hareket edip dilini tuttu. Dinin onu ölü istiyordu, Drizzt şimdi bunu anlayabiliyordu. Biliyordu ki, eger entrikaci kardeşine, ailenin kadinlarini kendisine karşı çevirme firsatini verirse, Dinin bunu kesinlikle yapacakti.

"Yaşadigimiz çevrenin gerçeklerini kabullenmeyi ögrenmelisin," dedi Dinin kontrollü bir ses tonu ile. "Düşmanlarini tanimayi ve onlari alt etmeyi ögrenmelisin."

"Mümkün olan her yolla," diye tamamladi Drizzt.

"Işte gerçek bir savaşçinin sözleri!" dedi Dinin ugursuz bir kahkaha ile.

"Düşmanlarimiz drow elfleri mi?"

"Bizler drow savaşçilariyiz!" diyerek sertçe açıkladı Dinin. "Hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yapmaliyiz."

"Benim dogdugum gece yaptigin gibi," diyerek mantik yürüttü Drizzt, ama şimdi, teslimiyetçi ses tonunda hiç öfke kalintisi yoktu, "işi temizce halledecek kadar kurnazdin."

Dinin'in yanıti, bekledigi bir yanıt olmasina karşın, genç drowu derinden sarsti. "Bu asla olmadi"

BÖLÜM 15

Karanlık Tarafta

"Ben Drizzt"

"Kim oldugunu biliyorum," diye yanıtladi Drizzt'in Sorcere'deki atanmiş danişmani olan ögrenci. "Şöhretin senden önde gidiyor. Akademi'dekilerin çogunlugu seni ve silah kullanmadaki yigitligini işitmiş."

Drizzt,bir parça mahcup olarak egilip, selam verdi.

"Bu becerin burada pek işine yaramayacak," diye sürdürdü büyücü. "Büyücülük sanatinda, ya da bizim deyimimizle büyünün karanlık tarafinda sana yol göstermekle görevliyim. Burada aklin ve yüregin sinanacak; zayif metal silahlarin burada işi yok. Bizim halkimizin gerçek gücü büyüdür!"

Drizzt bu azari yanıt vermeden kabullendi. Genç büyücünün övündügü vasiflarin gerçek bir savaşçida da bulunmasi gereken nitelikler oldugunu biliyordu. Drizzt'in dövüş stilinde fiziksel özelliklerin küçük bir payi vardi. Drizzt'e karşılaşmalari kazandiran şey, güçlü irade ve hesaplanmiş manevralardi, yani bu genç büyücünün belli ki sadece büyücülerde bulunduguna inandigi her şey.

"Gelecek birkaç ayda sana bir çok mucize gösterecegim," diye sürdürdü büyücü. "Inancin ötesinde gereçler ve deneyimlerin ötesinde bir güce sahip büyüler!"

"Adini bagişlar misin?" diye sordu Drizzt, ögrencinin kendini yücelten sözlerinden oldukça etkilenmiş görünmeye çalişarak.

Drizzt, zaten Zaknafein'dan büyücülük hakkinda çok şey ögrenmişti, (ve bunlarin çogu da bu sinifin zayif noktalan ile ilgiliydi.) Savaş dişindaki durumlarda, büyünün kullanişliligi yüzünden, drow büyücülerinin toplumda saygin bir yeri vardi ve Lloth'un rahibelerinden sonra ikinci siradaydilar. Ne de olsa, pariltili Narbondel'in, yani şehrin saat kulesinin, işigini yakan kişi bir büyücüydü. Süslü evlerdeki heykellerin büyülü işiklarini yakanlar da büyücülerdi.

Zaknafein'in büyücülere pek saygisi yoktu. Büyücülerin çabucak ve uzaktan öldürebildiklerine dair Drizzt'i uyarmişti, ama eger yanlarina yaklaşabilirsen, bir kiliç karşısinda neredeyse savunmasizdilar.

"Masoj," diye yanıtladi büyücü. "Hun'ett Evinden Masoj Hun'ett, bu benim otuzuncu ve son yilim. Pek yakinda, Menzoberranzan'in gerçek bir büyücüsü olacagim ve konumuma yakişir tüm ayricaliklara sahip olacagim."

"Selamlar, o halde, Masoj Hun'ett," diye yanitladi Drizzt. "Benim de Akademi'deki egitimimin bitmesine bir yılım kaldi, çünkü bir savaşçi burada sadece on yıl geçiriyor."

"Daha alt düzey bir beceri," diye belirtti Masoj çabucak. "Büyücülerin dışarı çıkıp sanatlarini icra etmeye yeterli egitimi aldiklarina kanaat getirilebilmesi için otuz yıllik bir çalişma gerekiyor."

Drizzt bu aşağılamayı da nezaketle kabullendi. Egitiminin bu aşamasını da tamamlamak ve bu yılı ve Akademi'yi bitirmek istiyordu.

Drizzt, Masoj'un himayesi altinda geçen alti ayini Akademi'de geçirdigi sürenin en iyi dönemi olarak degerlendirdi. Masoj'a aldiriş etmiyordu; genç büyücü sürekli olarak Drizzt'e savaşçıların aşagilik konumunu animsatmanin yollarini ariyordu. Drizzt, kendisi ve Masoj arasinda bir tür rekabet sezdi, sanki Masoj gelecekteki bir sürtüşmenin zeminini hazırlıyor gibiydi. Genç savaşçi, her zaman yaptigi gibi, omuz silkip geçti ve derslerden elinden geldigince çok şey ögrenmeye çalişti.

Drizzt büyü sanatinda oldukça yeterli oldugunu fark etmişti. Savaşçılar da dahil her drow bir büyü yetenegine ve doguştan gelen belli becerilere sahipti. Drow çocuklari bile bir karanlik küresi oluşturabilir, ya da rakiplerini zararsiz, renkli ateş çemberine alabilirlerdi. Drizzt bunları kolaylikla yapabiliyordu ve birkaç hafta içinde, bir çok cantrip ve birkaç daha basit büyüyü başarabilir hale geldi.

(Cantrip: cisimleri büyü gücü ile hareket ettirme.)

Kara elflerin doguştan gelen büyü yetenekleri, büyülü saldirilara karşi bir direnç de oluşturuyordu ve Zaknafein'a göre, büyücülerin en büyük zayifligi burada yatiyordu. Bir büyücü en güçlü büyüsünü kusursuz bir şekilde gerçekleştirebilirdi, ama kurbani bir drow elfi ise, büyücü çabalarinin karşiliginda hiçbir sonuç elde edemeyebilirdi. Iyi nişanlanmiş bir kiliç hamlesinin kesinligi Zaknafein'i her zaman etkilemişti ve Drizzt, Masoj'la geçirdigi ilk haftalarda drow büyüsünün dezavantajlarina şahit olduktan sonra, almiş oldugu dövüş egitiminin degerini anladi.

Hala Masoj'un ona gösterdigi birçok şeyden keyif aliyordu, özelliklede Sorcere Kulesinde saklanan büyülü nesnelerden. Drizzt sihirli degneklere ve inanilmayacak bir güce sahip asalara dokundu ve büyülü bir kiliçla birkaç saldin rutini denedi. Kiliç öylesine agir bir biçimde büyülenmişti ki, Drizzt'in elleri karincalandi.

Tüm bunlar olurken, Masoj da dikkatle Drizzt'i izliyor, genç savaşçinin her hareketini inceleyip, Do'Urden Evi ile Hun'ett Evi'nin umulan bir sürtüşme içine düşmeleri halinde yararlanabilecegi bir zayiflik ariyordu. Pek çok kereler, Masoj Drizzt'i ortadan kaldirma firsati buldu ve yüreginin derinliklerinde bunun akillica bir hareket olabilecegini hissetti. Ancak, Saygideger SiNafay'in ona verdigi talimatlar açikti ve bunlara karşi gelinemezdi.

Masoj'un annesi, gizlice onun Drizzt'in danişmani olmasini ayarlamişti. Bu çok alişilmadik bir durum degildi; Savaşçılara Sorcere'deki alti aylik egitim her zaman yüksek sinif Sorcere ögrencileri tarafindan bire bir olarak verilirdi. Masoj'a bu gizli plandan sözederken, SiNafay ona genç Do'Urden ile yapacagi derslerin bir araştirma görevinden fazlasi olmadigini animsatmişti. Iki ev arasinda planlanan sürtüşmeyi belli edecek hiçbir şey yapmamasi gerekiyordu. Masoj itaatsizlik edecek kadar budala degildi.

Yine de, gölgelerde gizlenip izleyen bir başka büyücü daha vardi ve öylesine umutsuzdu ki, Saygideger Ana'nin uyarilari bile onu yıldirmamişti.

"Ögrencim Masoj gösterdigin hizli gelişmeden beni haberdar etti," dedi Alton DeVir Drizzt'e.

"Teşekkür ederim, Üstat Yüzü Olmayan," diye yanitladi Drizzt tereddütle. Bir Sorcere hocasinin onu özel bir sohbete çagirmiş olmasindan bir hayli ürkmüştü.

"Büyüye bakiş açin nedir genç savaşçi?" diye sordu Alton. "Masoj seni etkiledi mi?"

Drizzt nasil yanit verecegini bilemedi. Işin asli, büyü onu bir meslek olarak hiç etkilemiyordu, ama bu sanatin ustalarindan birini gücendirmek istemiyordu.

"Bu sanatin benim yeteneklerimi aştigini düşünüyorum," diye yanitladi nazikçe. "Digerleri için güçlü bir meslek gibi görünüyor ama benim yeteneklerimin kiliçla daha yakindan baglantili olduguna inaniyorum."

"Senin silahların büyü gücüne sahip olanlari altedebilir miydi?" dedi Alton hirlar gibi. Sonra çabucak kendini toparladi ve niyetini açığa vurmamaya çabaladi.

Drizzt omuz silkti. "Hepsinin savaşta bir işlevi var," diye yanitladi. "Hangisinin daha kudretli oldugunu kim söyleyebilir? Her çarpişmada oldugu gibi, bu da işin içindeki bireylere bagli."

"Peki ya sen?" diye alaya aldi Alton. "Sinifinda her sene birinci oldugunu işittim. Melee Magthere hocalari senin yeteneklerinden övgüyle söz ediyorlar."

Drizzt yeniden mahcubiyetten yüzünün kizardigini hissetti. Ancak, bunun da ötesinde, neden bir Sorcere hocasiyla ögrencisinin onun hakkinda bu kadar çok şey bildiklerini merak etti.

"Büyü güçleri olan birine karşi durabilir miydin?"diye sordu Alton. "Bir Sorcere hocasina peki?"

"Ben" diye söze başladi Drizzt, ancak Alton kendisini heyecanli konuşmasina öylesine kaptirmişti ki, onu duymuyordu bile.

"Haydi ögrenelim!" diye haykirdi Yüzü Olmayan. Ince bir sihirli degnek çikardi ve Drizzt'e bir yıldırım gönderdi.

Drizzt, daha degnek işe koyulmadan yere dogru dalmişti. yıldırım, Alton'un en tepedeki odasinin kapisini parçalayarak yan odaya geçti ve eşyalari kirip duvarlari kavurdu. Drizzt yuvarlanarak, duvarin yan tarafinda yeniden dogruldu. Palalarini çekmiş, hazir bekliyordu. Hala hocanin niyetinden emin degildi.

"Kaç tanesinden kaçabilirsin?" diye dalga geçti Alton, degnegi tehditkar daireler şeklinde sallayarak. "Ya sahip oldugum diger büyüler? Bedene degil, akla saldiranlar?"

Drizzt bu dersin amacini ve oynamasi beklenen rolü kavramaya başlamişti. Hocaya saldirmasi mi amaçlaniyordu?

"Bunlar uygulama kiliçlari degil," diye uyardi, silahlarıni Alton'a dogru tutarak.

Bir başka yıldırım geldi ve Drizzt'i önceki pozisyona çekilmeye zorladi. "Bu sana uygulama gibi mi görünüyor, budala Do'Urden?" diye kükredi Alton.

"Benim kim oldugumu biliyor musun?"

Alton'un intikam vakti gelmişti. Saygideger SiNafay'in emirlerinin cani cehenneme!

Tam Alton, Drizzt'e gerçegi açiklayacakken, kara bir şekil hocanin sirtina çarpti ve onu yere devirdi. Alton kaçmaya çabaladi, ama iri bir kara panter tarafindan çaresizce yere çivilendigini fark etti.

Drizzt kiliçlarinin ucunu yere indirdi, olan bitenden hiçbir şey anlamiyordu.

"Yeter, Guenhwyvar!" dedi bir ses, Alton'un ardindan. Yere düşmüş hocanin ve keDinin üstünden bakan Drizzt, Masoj'un odaya girdigini gördü.

Panter itaatle Alton'un üzerinden indi ve sahibine dogru ilerledi. Yari yolda duraksayip, odanin ortasinda hazir bekleyen Drizzt'e bakti.

Drizzt, yaratigin zarif kaslarinin hareketinden ve yuvarlak gözlerinden taşan zekadan öylesine büyülenmişti ki, biraz önce kendisine saldiran hocayla hiç ilgilenmedi. Alton ise, yara almadan, ayaklarinin üzerinde dogrulmuştu ve belirgin bir şekilde keyifsizdi.

"Benim evcil hayvanim," diye açikladi Masoj. Masoj kediyi, cismani bedenini elinde tuttugu büyülü bir oniks heykelcik haline dönüştürerek, kendi varoluş düzlemine yollarken, Drizzt hayretle izliyordu.

"Böyle bir dostu nereden buldun," diye sordu Drizzt.

"Büyünün kudretini asla küçümseme," diye yanitladi Masoj, küçük figürü derin cebine koyarken. Alton'a baktiginda, işiltili gülümsemesi çatik kaşli bir ifade ile yer degiştirdi.

Drizzt de yüzü olmayan hocaya bakti. Bir ögrencinin bir hocaya saldirmiş olmasi, genç savaşçiya imkansizlik derecesinde tuhaf görünmüştü. Bu durum her dakika daha da şaşirtici oluyordu.

Alton sinirlarini aştigini ve bu açmazdan çikmak için bir yol" bulmazsa, budalaligi yüzünden yüksek bir bedel ödemek zorunda kalacagini biliyordu.

"Bugünkü dersini ögrendin mi?" diye sordu Drizzt'e Masoj. Ancak, Alton bu sorunun ayni zamanda kendisine de yöneltildigini biliyordu.

Drizzt başini salladi, "Tüm bu olanlarin amacindan emin degilim," diye yanitladi dürüstçe.

"Büyünün zayifliginin bir gösterisi," diye açikladi Masoj, saldirinin arkasindaki gerçegi örtbas etmeye çalişarak. "Büyü yapmakta olan bir büyücünün gerekli konsantrasyonunun sebep oldugu dezavantaji göstermek, büyü ile meşgul bir büyücünün ne kadar saldiriya açik oldugunu göstermek," dedi ve bu noktada Alton'a göz gezdirdi. "Bir büyücünün tüm dikkati kurbanina yogunlaştiginda ortaya çikan zayifligi."

Drizzt bunun bir yalan oldugunun farkindaydi, ancak tüm bu olup bitenlerin ardinda yatan nedenleri anlayamiyordu. Neden bir Sorcere hocasi ona bu şekilde saldirsin? Neden hala bir ögrenci olan Masoj böylesine büyük bir risk alip onu savunsun?

"Artik üstadi daha fazla meşgul etmeyelim," dedi Masoj, Drizzt'in daha fazla meraklanmasini önlemeyi umarak. "Şimdi benimle egitim salonuna gel. Sana büyülü hayvanim Guenhwyvarla ilgili başka şeyler de gösterecegim."

Drizzt Alton'a bakarak, bu sagi solu belli olmayan hocanin şimdi ne yapacagini merak etti.

"Git," dedi Alton sakince, Masoj'un uydurdugu maskenin Saygideger Ana'nin gazabindan kurtulmasi için tek yol oldugunu anlayarak. "Bugünkü dersin ögrenildiginden eminim," dedi, Masoj'a bakarken.

Drizzt yeniden Masoj'a, sonra tekrar Alton'a bakti. Sonra vazgeçti. Guenhwyvar hakkinda daha çok şey ögrenmek istiyordu.

Masoj Drizzt'i danışmanın odasinin mahremiyetine getirdiginde, panter şeklindeki cilali oniks figürü çikardi ve Guenhwyvar'i yeniden yanina çagirdi. Büyücü Drizzt'i kedi ile taniştirdiginda rahat bir soluk aldi, çünkü Drizzt Alton'la olanlar hakkinda tek bir söz etmedi.

Drizzt daha önce hiç bu kadar muhteşem bir büyü objesi görmemişti. Guenhwyvai/da yaratigin büyüsel tabiatini yalanlayan bir kudret, bir asalet seziyordu. Gerçekten de, kedinin düzgün kaslari ve zarafet dolu hareketleri, drow elflerinin hep arzuladigi avcilik niteliklerine bir örnek teşkil ediyordu. Drizzt, sadece Guenhwyvar'in hareketlerini izleyerek bile kendi teknigini geliştirebilecegine inaniyordu.

Masoj, ikisinin saatlerce oynayip boguşmalarini izledi. Guenhwyvai'in, budala Alton'un verdigi tüm zararlari düzeltmesinde kendisine yardimci olmasina müteşekkirdi.

Drizzt ise, yüzü olmayan hoca ile karşilaşmalarini çoktan geride birakmişti.

"Saygideger SiNafay anlayiş göstermeyecektir," diye uyardi Masoj, Alton'u, ayni gün daha sonraki bir saatte yalniz kaldiklarinda.

"Ona söyleyeceksin," diye mantik yürüttü Alton. Drizzt'i öldürmekte başarisiz oluşundan öylesine düş kirikligina ugramişti ki, neredeyse umurunda degildi.

Masoj başini salladi. "Bilmesi gerekmiyor."

Alton'un şekilsiz suratinda şüpheci bir gülümseme belirdi. "Ne istiyorsun?" diye sordu nazlı nazlı. "Buradaki egitim suren neredeyse doldu. Bir hoca, Masoj için daha fazla ne yapabilir?"

"Hiçbir şey," diye yanitladi Masoj. "Senden hiçbir şey istemiyorum."

"O halde neden," dedi Alton. "Kimseye borçlu kalmak istemem. Bu iş şimdi, burada çözümlenecek!"

"Çözümlendi," diye yanıtladı Masoj. Alton ikna olmuş görünmüyordu.

"Saygıdeğer SiNafay'a budalaca hareketlerini anlatarak ne elde edebilirim?" diyerek mantık yürüttü Masoj.

"Seni öldürürse Do'Urden Evi ile yapılacak savaşın bir gerekçesi kalmaz. Saldırıyı mazur göstermek için sana ihtiyacımız var. Bu savaşı istiyorum; işkence ile ölümünden alacağım küçük keyif uğruna bunu riske atamam."

"Budalalık ettim," diye itiraf etti Alton sıkıntılı bir biçimde. "Drizzt'i buraya çağırdığımda, onu öldürmeyi planlamamıştım, sadece onu izleyecek ve bir şeyler öğrenecektim ve böylece, sonunda öldürme vakti geldiğinde daha fazla zevk alacaktım. Ancak onu karşımda görünce, lanet olası bir Do'Urden'i karşımda savunmasız bulunca...!"

"Anlıyorum," dedi Masoj içtenlikle. "Ona baktığımda ben de aynı şeyleri hissediyorum."

"Senin Do'Urden Evi'ne bir garezin yok."

"Ev değil," diye açıkladı Masoj, "O! Neredeyse on yıl boyunca onu izledim, hareketlerini ve tavrını anlamaya çalıştım."

"Gördüklerin hoşuna gitmedi mi?" diye sordu Alton umut dolu bir sesle.

"Buraya ait değil," diye yanıtladı Masoj kasvetli bir şekilde. "Onunla geçen altı aydan sonra, şimdi onu daha az tanıdığımı hissediyorum. Hiçbir hırs sergilemiyor, ama yine de dokuz senedir, her 'GrandMelee'de sınıfında birinci oluyor. Bu daha önce hiç görülmemiş bir şey! Büyü yeteneği güçlü; bir büyücü bile olabilirdi, güçlü bir büyücü. Eğer bu yolu seçmiş olsaydı."

Masoj yumruğunu sıkarak Drizzt hakkındaki gerçek duygularını ifade edecek sözcükleri aradı. "Onun için herşey fazla kolay!" dedi dişlerini

göstererek. "Drizzt'ın hiçbir bedel ödemesi gerekmiyor, seçtiği meslekte elde ettiği büyük kazançlar karşılığında hiç yara almamış."

"O doğuştan yetenekli," dedi Alton, "ama söylenenlere göre, gördüğüm herkes kadar çok çalışıyor."

"Sorun bu değil," diye uludu Masoj düş kırıklığı içinde. Drizzt Do'Urden'in karakterinde genç Hun'ett'e sıkıntı veren elle tutulmaz bir şey vardı. Bunun ne olduğunu şu anda bilemiyordu, çünkü daha önce hiçbir kara elfte buna şahit olmamıştı, çünkü bu kendi yaratılışına çok yabancı bir şeydi. Masoj'uve diğer pek çok öğrenciyle hocayırahatsız eden şey, Drizzt'in drow elfleri için çok değerli olan dövüş becerilerinde son derece usta olmasına karşın, bu uğurda tutkusundan vazgeçmemiş olmasıydı. Drizzt, diğer drow çocuklarının Akademi'ye girmeden çok önce feda etmeye zorlandıkları bedeli ödememişti.

"Önemi yok," dedi Masoj dakikalarca zihnini meşgul eden kısır düşüncelerin ardından. "Do'Urden hakkında daha fazlasını zamanında öğreneceğim."

"Senin yanındaki eğitiminin bittiğini sanıyordum," dedi Alton. "Eğitiminin son altı ayı için Arach-Tinilith'e gidiyor, senin için oldukça erişilmez bir yer."

"Her ikimiz de altı ay sonra mezun oluyoruz ," diye açıkladı Masoj. "Çıraklık dönemimizi devriye kuvvetlerinde beraber geçireceğiz."

"Orada pek çok başkaları olacak," diye anımsattı Alton. "Bölgenin dehlizlerinde düzinelerce grup devriye gezer. Tüm çıraklık yılları boyunca Drizzt'i asla görmeyebilirsin."

"Aynı grupta hizmet etmemizi çoktan ayarladım bile," diye yanıtladı Masoj. Cebine uzandı ve büyülü panterin oniks heykelciğini çıkardı.

"Seninle genç Do'Urden arasında karşılıklı bir anlaşma," diyerek mantık yürüttü Alton, iltifat kabilinden bir gülümsemeyle.

"Drizzt hayvanımdan çok hoşlanmış görünüyor," diyerek kıkırdadı Masoj.

"Fazlaca hoşlanmış olmasın?" diye uyardı Alton. "Sırtını palalara karşı korumalısın."

Masoj gürültülü biçimde güldü. "Belki de dostumuz Do'Urden sırtını panter pençelerine karşı korumalıdır."

BÖLÜM 16

Hürmetsizlik

"Son gün," diyerek rahat bir nefes aldı Drizzt tören cübbe! sini giyerken. Son yılının Sorcere'de büyünün inceliklerini öğren! mekle geçirdiği ilk altı ayı nasıl en keyiflisiyse, Lloth'un okulundaki son altı ayı da en kötüsüydü. Her gün, Drizzt ve arkadaşları! Örümcek Kraliçe'ye düzülen sonu gelmez methiyelere, onun kudj retiyle ve sadık hizmetkarlarına bahşettiği ödüllerle ilgili öykü ve kehanetlere maruz bırakılmışlardı.

Hizmetkarlardan çok, "köleler" demek daha doğru olur, diye düşündü Drizzt, çünkü drow tanrıçasına ait bu görkemli okulun hiçbir yerinde sevgi sözcüğü ile eşanlamlı, hatta onu çağrıştıran tek! bir şey duymamıştı. Kulları Lloth'a tapınıyordu; Menzoberranf zan'in dişileri tüm varlıklarını onun hizmetine adamışlardı. Ancak kendilerini tanrıçaya sunmaları tamamen bencillikle örülmüştü;! Örümcek Kraliçe'nin rahibelerinin yüce rahibe mertebesine ulaşmak istemeleri, sadece bu unvanın getireceği kişisel güç yüzündendi.

Tüm bunlar Drizzt'in yüreğine öylesine yanlış görünüyordu ki.

Drizzt, Arach-Tinilith'deki altı ayını geleneksel metaneti içinde geçirmişti; bakışlarını yerde tutup çenesini kapatmıştı. Şimdi, nihayet son güne, drowlar için en kutsal olay kabul edilen Mezuniyet Seremonisi'ne ulaşmıştı. Vierna Drizzt'e bu tören sırasında Lloth'un gerçek ihtişamını anlayacağı sözünü vermişti.

Drizzt, tereddütlü adımlarla küçük, sade odasının korumasından ayrıldı. Bu törenin kendi kişisel mahkemesi olmasından endişeleniyordu. Şimdiye dek, etrafındaki toplumla ilgili pek az şey ona bir anlam ifade etmişti ve kızkardeşinin vaadine rağmen, bugün olacakların, onun dünyayı kendi ırkının gözünden görmesini sağlayıp sağlamayacağını merak ediyordu. Drizzt'in korkuları sarmal bir döngü halini almıştı; birbirlerinin içinde dönerek, Drizzt'i kurtulamayacağı bir açmaz içinde sarıp sarmalıyorlardı.

Endişelendiği şey, belki de bu gün olacakların Vierna'nın vaadini gerçekleştirebileceğinden gerçekten ürkmesiydi.

Drizzt Arach-Tinilith'in yuvarlak tören salonuna girerken, elini gözlerine siper etti. Odanın ortasında, bu yerdeki her şey gibi, bir örümceği anımsatan sekiz ayaklı bir mangalın içinde ateş yanmaktaydı. Tüm Akademinin baş öğretmeni olan Saygıdeğer Müdire ve Arach-Tinilith'te eğitmen olarak görev yapan diğer on iki yüce rahibe, ki bunlara Drizzt'in kız kardeşi de dahildi, ateşin etrafında bacakları çaprazlanmış, daire oluştırarak duruyorlardı. Drizzt ve dövüş okulundan arkadaşları arkadaki duvar boyunca dizilmişlerdi.

"Maku!" diye buyurdu Saygıdeğer Müdire ve ateşin çıtırtısı dışındaki tüm sesler kesildi. Odanın kapısı yeniden açıldı ve genç bir rahibe içeri girdi. Drizzt'e söylenenlere göre, bu, Lloth'un okulunun en iyi öğrencisiydi ve bu yıl Arach-Tinilith'in ilk mezunu olacaktı. Bu yüzden, bu törendeki en yüksek şerefle ödüllendirilmişti. Cüppesinden silkindi ve çıplak halde, rahibelerin çemberinden geçip, sırtı Saygıdeğer Müdireye dönük bir şekilde alevlerin önünde durdu.

Drizzt dudağını ısırdı. Utanmış ve biraz heyecanlanmıştı. Daha önce hiçbir dişiyi böyle bir ışık altında görmemişti ve alnında biriken terin

sadece mangal ateşinden kaynaklanmadığından şüphelendi. Odaya çabucak göz gezdirince, sınıf arkadaşlarının da benzer düşünceler içinde olduklarını gördü.

"Baegosi'n'ee calamay," diye fısıldadı Saygıdeğer Müdire ve mangaldan yükselen kızıl bir duman tüm odayı puslu bir parıltıya boyadı. Beraberinde yoğun ve mide bulandıracak kadar tatlı bir koku taşıyordu. Drizzt kokan havayı solurken hafiflediğini hissetti ve yerden yükseleceğini sandı.

Mangaldaki alevler birden kükreyerek yükseldi ve Drizzt'in parıltıdan sakınıp başka yöne dönmesine yol açtı. Rahibeler bir ayin ilahisine başladılar, ancak sözcükler Drizzt'e yabancıydı. Ama Drizzt buna pek dikkat etmiyordu, zira sarhoş edici sisin ezici kudreti altında kendi düşüncelerine sahip olmakla fazlasıyla meşguldü.

"Glabrezu," diye yakardı Saygıdeğer Müdire ve Drizzt ses tonundan bunun bir çağrı, aşağı alemlerden bir yaratığın adı olduğunu anladı. Geri dönüp olan bitene baktığında, Saygıdeğer Müdire'nin tek dilli bir yılan kamçı tuttuğunu gördü.

"Nereden buldu onu," diye mırıldandı ve hemen ardından, yüksek sesle konuşmuş olduğunu fark edip, töreni bölmüş olmamayı diledi. Çevresine baktığında rahatlamıştı, çünkü sınıf arkadaşlarının da çoğu kendi kendilerine mırıldanıyordu. Hatta bazıları dengelerini sağlamakta zorluk çekiyor gibi görünüyorlardı.

"Seslen ona," diye buyurdu Saygıdeğer Müdire çıplak öğrenciye.

Genç rahibe tereddütle kollarını yana açtı ve fısıldadı: "Glabrezu,"

Alevler mangalın kenarlarında dans ediyordu. Drizzt suratına sürüklenen dumanı solumak zorunda kaldı. Bacakları uyuşukluk hissiyle karıncalanmasına karşın, her nasılsa, eskiden hiç olmadıkları kadar duyarlı ve canlıydılar.

"Glabrezu," dediğini duydu öğrencinin daha yüksek sesle. Alevlerin kükreyişini de duydu. Parlaklığın saldırısına uğramıştı ama her nasılsa aldırış etmiyordu. Bakışları odaklanacak bir şey bulamayarak, törensel

seslere eşlik ederek dans eden, tuhaf görüntülere anlam veremeyerek odada gezindi.

Yüce rahibenin soluk soluğa, öğrenciye devam etmesi için dil döktüğünü işitti. Yılan kırbacın saklayışınıbu da bir başka teşvik miydi?ve öğrencilerin "Glabrezu," diye haykırışlarını duydu. Çığlıklar o kadar güçlüydü ki, Drizzt'i ve odadaki diğer erkekleri şimdiye kadar mümkün olabileceğine asla inanmadıkları bir yoğunlukla delip geçti.

Alevler çağrıyı işitti. Gitgide daha yükseğe doğru kükrerken, bir şekil almaya başladılar. Şimdi odadaki herkesin bakışları tek bir görüntüye odaklanmıştı. Alevlerin arasından dev bir kafa, keçi boynuzlu bir köpek belirdi. Belli ki, adını anmaya cüret eden baştan çıkarıcı genç drow öğrenciyi inceliyordu.

Başka alemlerden gelen yaratığın ötesinde bir yerde yılan kırbaç yeniden sakladı ve dişi öğrenci yakarış dolu çığlığı ile çağrısını yineledi.

Aşağı alemlere ait dev yaratık alevlerden dışarı adım attı. Yaratığın katışıksız, uğursuz kudreti Drizzt'in kaskatı kesilmesine yol açtı. Glabrezu yaklaşık üç metre yüksekliğindeydi ama elleri yerinde dev kıskaçlarla sonlanan kaslı kolları ve göğsünden fırlayan birkaç daha küçük normal kolla birlikte daha da iri görünüyordu.

İçgüdüleri Drizzt'e canavara saldırıp dişi öğrenciyi kurtarmasını söylüyordu, ancak destek için çevresine bakındığında, Saygıdeğer Müdire ile okulun diğer hocalarının, bu kez her sözcüklerinden yayılan bir heyecanla, yeniden törensel ilahilerine geri döndüklerini gördü.

Sisin ve şaşkınlığın ardından, kırmızı buhurun tahrik edici ve baş döndürücü aroması gerçeklik üzerindeki saldırılarını sürdürüyordu. Drizzt özdenetimin dar çıkıntısına sarsakça tutunarak titredi. Artmakta olan öfkesi, kokulu dumanın baştan çıkarıcılığı ile savaşıyordu. Elleri içgüdüsel bir hareketle kemerindeki palalarının kabzasına gitti.

Sonra bir el hafifçe bacaklarına sürtündü.

Aşağıya baktığında, rahibelerden birini gördü: uzanmıştı ve Drizzt'in ona katılmasını istiyordubirdenbire tüm salona hakim olan bir görüntü.

Duman Drizzt üzerindeki saldırısını sürdürüyordu.

Rahibe onu çağırırken, tırnakları hafifçe Drizzt'in bacağını tırmalıyordu.

Drizzt parmaklarını gür saçlarının arasından geçirirken, hissettiği baş dönmesi içinde bir odak noktası bulmaya çabaladı. Kontrolünü böylesine yitirmekten, reflekslerini ve dikkatini zayıflatan bu zihinsel uyuşukluktan hoşlanmamıştı.

Önünde gerçekleşmekte olan sahneyi ise hiç sevmemişti. Tüm bu olanların su katılmamış yanlışlığı tüm ruhuna saldırıyordu. Rahibenin umut dolu kavrayışından sıyrılıp odada tökezleyerek ilerlerken, ayakları onu fark edemeyecek kadar meşgul, bir sürü sarmaş dolaş bedene takılıyordu. Çıkışı, titrek bacaklarının bedenini taşıyabildiği kadar çabuk buldu ve odadan dışarı fırlayarak kapıyı maksatlı bir biçimde arkasından kapattı.

Onu yalnızca dişi öğrencinin çığlıkları takip etti. Hiçbir taş ya da metal barikat bu çığlıkları örtemezdi.

Drizzt midesini tutarak, bütün ağırlığıyla taş duvara yaslandı. Davranışlarının sonuçlarını düşünmek için duraksamamıştı bile; tek bildiği o iğrenç odadan çıkmak zorunda olduğuydu.Sonra Vierna yanı başında belirdi. Cüppesinin önü rastgele açılmıştı. Zihni açılan Drizzt, davranışlarının bedelini merak etmeye başladı. Aklı iyice karışarak fark etti ki, kardeşinin yüzündeki ifadede aşağılama yoktu.

"Mahremiyeti tercih ediyorsun," dedi, elini rahatça Drizzt'in omzuna koyarak. Cüppesini kapatmak için hiçbir harekette bulunmamıştı. "Anlıyorum," dedi.

Drizzt Vierna'yı kolundan kavrayarak kendinden uzaklaştırdı. "Bu ne tür bir delilik?" diye sordu.

Kardeşinin töreni terk etmesindeki gerçek nedeni anlayan Vierna'nın yüzü değişti. "Bir yüce rahibeyi reddettin!" diye bağırdı ona. "Kanunlara

göre, küstahlığın yüzünden seni öldürebilirdi."

"Onu tanımıyorum bile," diye yanıtladı Drizzt. "Benden beklenen"

"Senden beklenen, sana öğretildiği gibi davranman!"

"Onun için hiçbir şey hissetmiyorum," diye kekeledi Drizzt. Ellerinin titremesine engel olamadığını fark etti.

"Zaknafein'ın, Saygıdeğer Malice için bir şey hissetiğini mi sanıyorsun?" diye yanıtladı Vierna, kahramanına gönderme yapmanın kesinlikle Drizzt'in canını sıkacağını bilerek. Gerçekten de kardeşini yaraladığını gören Vierna ifadesini yumuşattı ve Drizzt'in kolunu tuttu. "Geri dön," diye mırıldandı, "odaya. Hala vakit var."

Drizzt'in soğuk bakışı Vierna'yı bir palanın ucu kadar kesin. durdurdu.

"Örümcek Kraliçe bizim halkımızın ilahesidir," diye anımsattı Vierna sertçe. "Ben onun arzularını dile getirenlerden biriyim."

"Ben bununla bu kadar gurur duymazdım," diye sertçe yanıtladı Drizzt, prensiplerini tehdit eden son derece gerçek bir korku dalgasına karşı öfkesine sarılarak.

Vierna suratına sert bir tokat patlattı. "Törene geri dön!" diye buyurdu.

"Git bir örümceği öp!" diye yanıtladı Drizzt. "Ve dilerim ki, kıskaçları lanetli dilini ağzından söküp alsın."

Şimdi elleri titreyen Vierna'ydı. "Bir yüce rahibe ile konuşurken dikkatli olmalısın," diye uyardı.

"Lanet olsun Örümcek Kraliçenize!" diye yanıtladı Drizzt. "Ama eminim ki, Lloth belasını çağlar önce bulmuştur!"

"O bize güç verir!" diye haykırdı Vierna.

"Bizi üzerinde yürüdüğümüz taştan daha değerli kılan herşeyi bizden çalıyor o!" diye yanıtladı Drizzt bağırarak.

"Hürmetsizlik!" diyerek aşağıladı onu Vierna. Sözcük dilinden Saygıdeğer Müdirenin yılan kırbacı gibi tıslayarak yuvarlanmıştı. Odanın içinden keskin, ıstırap dolu bir çığlık koptu.

"Uğursuz birleşme," diye mırıldandı Drizzt başını çevirerek. "Sonunda bir kazanç var," diye yanıtladı Vierna, öfkesini çabucak kontrol altına alarak.

Drizzt ona doğru suçlayarak baktı. "Benzer bir deneyim yaşadın mı?"

"Ben bir yüce rahibeyim," diye yanıtladı Vierna basitçe.

Drizzt'in her yanını karanlık kapladı. Öfkesi öylesine yoğundu ki, neredeyse bayılacaktı. "Bu seni memnun etti mi?" dedi tükürürcesıne.

"Bu bana güç verdi," diye gürledi Vierna, "bunun değerini anlayamazsın."

"Bu sana neye maloldu?

Vierna'nın tokadı neredeyse Drizzt'in ayaklarını yerden kesti. "Benimle gel," dedi, onu cüppesinin önünden yakalayarak. "Sana göstermek istediğim bir yer var."

Arach-Tinilith'den ayrıldılar ve Akademinin avlusuna geçtiler. Tier Breche'nin girişini belirleyen sütunlara geldiklerinde, Drizzt duraksadı.

"Bunların arasından geçemem," diye anımsattı kızkardeşine. "Henüz Melee Magthere'den mezun olmadım."

"Bir formalite," diye yanıtladı Vierna, adımlarını hiç yavaşlatmadan. "Ben Arach-Tinilith'in bir hocasıyım; seni mezun etme kudretine sahibim."

Drizzt Vierna'nın iddiasının doğruluğundan emin değildi, ama gerçekten de Arach-Tinilith'in bir hocasıydı. Akademi'nin buyruklarından korkmasına rağmen, Vierna'yi yeniden öfkelendirmek istemiyordu.

Geniş taş merdivenlerden aşağı, asıl şehrin kıvrılarak ilerleyen yollarına doğru Vierna'yı izledi.

"Eve mi?" diye sormaya cesaret etti bir süre sonra.

"Henüz değil," dedi kısa ve sert bir yanıt. Drizzt konuyu daha fazla uzatmadı.

Büyük mağaranın doğusuna doğru saptılar ve Do'Urden Evi'ni çevreleyen duvarın karşısına doğru ilerleyerek, her biri parlak, dev akrep heykellerince korunan üç küçük tünelin girişine geldiler. Vierna hangisinin doğru yol olduğunu düşünmek için sadece bir an durakladı, sonra yeniden ilerleyerek tünellerin en küçüğüne girdi.

Dakikalar saatlere dönmüştü ve hala yürüyorlardı. Geçit genişledi ve kısa süre sonra, onları kesişen dehlizlerden oluşan bir mezarlığa getirdi. Drizzt gelirken izledikleri yolu çabucak unutmuştu ama Vierna iyi bildiği, önceden kararlaştırılmış bir rotayı izliyordu.

Sonra, alçak bir kemerin ötesinde, zemin birden alçaldı ve kendilerim geniş, derin bir yarığı gören dar bir çıkıntının üzerinde buldular. Drizzt merakla kızkardeşine baktı ama Vierna'nın derin bir,.. konsantrasyon içinde olduğunu görünce sorusunu tuttu. Vierna birkaç komut mırıldandı ve sonra kendisiyle Drizzt'in alnına hafifçe vurdu.

"Gel," diye buyurdu ve Drizzt'le ikisi çıkıntıdan atlayarak hafifçe yarığın zeminine indiler.

Görünmeyen bir sıcak su havuzundan ya da katran çukurundan gelen ince bir sis taşı kucaklamıştı. Drizzt burada tehlike ve uğursuzluk seziyordu.

Havada sis kadar kesin bir kötülük kuluçkaya yatmıştı.

"Korkma," diye işaret etti Vierna ona. "Üzerimize bir maske büyüsü koydum, bizi göremezler."

"Kim?" diye sordu Drizzt'in elleri, ama daha işaret şifresini bitirmeden, yana doğru seğirten ayak sesleri duydu. Vierna'nın gözlerini izleyerek uzaktaki bir kaya kütlesine ve üzerine tünemiş sefil yaratığa baktı.

Önce Drizzt bunun bir drow elfi olduğunu sandı ve gerçekten de belden üstü öyleydi, biraz şişkin ve soluk olmasına rağmen. Ancak, bedeninin alt bölümü, gövdeyi taşıyan sekiz bacakla birlikte, bir örümceği andırıyordu. Yaratık elinde hazır şekilde bir yay tutuyordu ama biraz şaşkın görünüyordu. Sanki yuvasına giren şeyin ne olduğunu tam olarak seçememiş gibiydi.

Vierna, kardeşinin yaratığı izlerken suratında beliren tiksintiden hoşnut olmuştu. "Ona iyi bak, genç kardeşim," diye işaret etti.

"İşte Örümcek Kraliçeyi kızdıranların akıbeti karşında."

"Bu da ne?" diye işaret etti Drizzt çabucak.

"Bir drider," diye fısıldadı Vierna Drizzt'in kulağına. Sonra yeniden sessiz işaret diline dönerek ekledi: "Lloth merhametli bir tanrıça değildir."

Drider davetsiz misafirleri aramak için kaya parçası üzerindeki konumunu değiştirirken, Drizzt sanki hipnotize olmuş gibi izledi. Yaratığın bedeni öylesine şişmişti ki, Drizzt bunun bir dişi mi yoksa erkek mi olduğunu ayırt edemiyordu, ama anlasaydı bile önemi yoktu. Yaratık doğal bir ırk değildi, bu yüzden cinsiyeti ne olursa olsun, arkasında çocuklar ve torunlar bırakamazdı. Çevresindeki her şeyden fazla kendisinden nefret eden, eziyet içinde bir bedenden başka bir şey değildi.

"Ben merhametliyim," diye sürdürdü Vierna sessizce, kardeşinin tüm dikkatinin drider üzerinde olduğunu bilmesine rağmen. Arkasındaki kaya duvara tamamen yaslanmıştı.

Drizzt aniden Vierna'nın niyetini fark ederek ona doğru döndü.

Sonra Vierna kayaya gömüldü. "Hoşça kal, küçük kardeşim," oldu son sözleri. "Bu hak ettiğinden daha iyi bir akıbet."

"Hayır!" diye gürledi Drizzt ve bir ok bacağını delene kadar duvara yapıştı. Tehlikeyle yüzleşmek için dönerken palaları ellerinde parıldadı. Drider ikinci bir atış için nişan almıştı.

Drizzt kenara, bir başka kaya parçasının arkasına atlamak istedi, ancak yaralanan bacağı birden hissizleşti ve işe yaramaz hale geldi. Zehir.

Drizzt kılıçlarından birini tam zamanında havaya kaldırarak ikinci oku engelledi ve yarasını kavramak için tek dizi üstüne düştü. Soğuk zehirin bacağından ilerlediğini hissedebiliyordu ama inatla oku çekip çıkardı ve dikkatini yeniden saldırgana çevirdi. Yara için daha sonra endişelenmek, zamanında bakılabilmesini daha sonra umut etmek zorundaydı. Şu anda tek düşüncesi bu yarıktan kurtulmaktı.

Kaçmak ve çıkıntıya tekrar yükselebileceği korunaklı bir nokta bulmak için döndü ama kendini bir başka drider ile yüz yüze buldu.

Omzuna indirilen bir balta hedefini santimle kaçırmıştı. Drizzt ikinci darbeyi bloke etti ve diğer palalarını savurdu, ancak drider bunu ikinci bir balta ile durdurdu.

Drizzt şimdi kendini toplamıştı ve bu düşmanı, hareketini kısıtlayan bacağına rağmen, alt edebileceğine emindi, ta ki, bir ok sırtına saplanana dek.

Drizzt darbenin ağırlığı altında öne doğru fırladı, ancak, karşı'l smdaki drider'in bir diğer saldırısını savuşturmayı başardı. Drizzfc dizleri üstüne düştü ve yüzüstü kapaklandı.

Drizzt'in öldüğünü düşünen baltalı drider ona doğru yöneldiî ğinde, Drizzt top gibi yuvarlanarak tam yaratığın şişkin karnının altına girdi. Palasını bütün gücüyle yukarı daldırıp, örümcek sıvısı seli altında geri yuvarlandı.

Yaralı drider kaçmaya çabaladı, ancak, yana devrildi ve bütün içi taş zemine boşaldı. Yine de, Drizzt'in hiç ümidi yoktu. Şimdi kolları da hissizleşmişti ve diğer sefil yaratık tepesine bindiğinde, onunla dövüşebileceği umudunu taşımıyordu. Bilincine sarılmak için çabalarken, bir çıkış yolu arıyor, acı sona kadar savaşmak istiyordu. Göz kapakları ağırlaştı.

Sonra, Drizzt, bir elin cüppesini yakaladığını hissetti. Sertçe ayaklarının üzerine kaldırılıp, taş duvara çarpıldı. Gözlerini açınca kız kardeşinin yüzünü gördü. "Yaşıyor," dediğini duydu kardeşinin. "Onu hemen geri götürüp yaralarına bakmak zorundayız." Sonra önünde bir başka şekil belirdi.

"Bunun en iyi yol olduğunu düşünmüştüm," dedi Vierna, özür dileyerek.

"Onu kaybetmeyi göze alamayız," diye yanıtladı biri duygusuzca. Drizzt bunun geçmişten bir ses olduğunu anladı. Bulanıklığın içinde savaşarak, gözlerini odaklanmaya zorladı.

"Malice," diye fısıldadı. "Anne."

Malice'in öfkeli yumruğu Drizzt'in zihnini daha da berraklaştırdı.

"Saygıdeğer Malice!" diye gürledi Malice, öfke dolu ifadesi ile Drizzt'in yüzünden sadece bir santim uzakta durarak. "Bunu asla unutma!"

Drizzt için, Malice'in soğukluğu zehirinki ile eşitti ve onu görünce hissettiği rahatlama, zehirin bedenine yayılması kadar çabuk kaybolup gitti.

"Yerini öğrenmek zorundasın!" diye kükredi Malice, Drizzt'in kısa ömrü boyunca hep duyduğu emri yineleyerek. "Sözlerimi işit!" diye buyurdu ve Drizzt sözleri çok net işitti. "Vierna seni buraya öldürülmen için getirdi. Sana merhamet gösterdi." Malice kızına düş kırıklığı ile baktı.

"Ben Örümcek Kraliçenin arzularını ondan daha iyi anlıyorum," diye sürdürdü Malice, her sözcüğünde Drizzt'e tükürük püskürterek. "Eğer bir kez daha Lloth hakkında, tanrıçamız hakkında kötü bir laf edersen, seni buraya bizzat ben geri getireceğim! Ama öldürülmen için değil; bu fazla kolay olur." Drizzt'in başını, öldürmüş olduğu drider'in ürkütücü kalıntılarına bakabilmesi için yana çevirdi.

"Buraya geri geleceksin," diye garanti verdi Malice ona, "bir drider olmak için!"

***

KISIM 4

Guenhwyvar

Hangi gözler görür Ruhumun derinliklerinde duyduğum acıyı? Hangi gözler görür Çarpık adımlarını ırkımın, Kandırılmış, dizginsiz oyuncakların peşinde: Ok, ay ve kılıcın ucu?

Seninkiler ..evet, seninkiler, Dimdik koşuşun, snek kasların, Yumuşacık tabanlar, kınındaki pençeler, Gerekli olmayı bekleyen silahların, Lekelenmemiş boş yere dökülen kanla Ya da ölümcül daleverelerle.

Yüz yüze bakınca, aynam, Sakin bir havuzdaki yansıma.

Ne olurdu o görüntüyü yerleştirebilseydim Sahip olduğum bu yüze.

Ne olurdu sokabilseydim o lekelenmemiş yüreği Kendi göğsüme.

Sıkıca sarıl ruhunun şerefli gururuna, Kudretli Guenhwyvar, Ve yakın yürü yanımda, Sevgili dostum.

Drizzt Do'Urden.

BÖLÜM 17

Eve Dönüş

"Drizzt resmi olarak zamanında ve sınıfındaki en yüksek derece ile mezun oldu. Belki de, Saygıdeğer Malice doğru kulaklara birşeyler fısıldamış, oğlunun münasebetsizliğini örtbas etmişt ama Drizzt, Mezuniyet Seremonisi'nde bulunanlardan hiç kimsenin onun gidişini anımsamamasının daha muhtemel olduğunu düsunuyordu. Sıradan askerlerin bakışları altında, Do'Urden Evi'nin süslü kapısmdan geçip, balkonun altındaki mağara zeminine ilerledi. "Sonunda evdeyim," dedi fısıltıyla, "bu ne demekse." Drider ininde olanlardan sonra, Drizzt, Do'Urden Evi'ni bir daha kendi evi gibi görebilecek miydi, merak ediyordu. Saygıdeğer Malice onu bekliyordu. Geç kalma cüretini göstermemişti.

"Yuvaya dönmen güzel," dedi Briza, Drizzt'in balkon trabzanlarına yükseldiğini görünce.

Drizzt teredüttlü bir biçimde, en büyük kız kardeşinin yanıni daki girişten içeri adım attı ve etrafını iyice kavramaya çalıştı. Yuva, demişti Briza, ama Drizzt için, Do'Urden Evi, öğrenci olarak gittiği ilk gün Akademinin ona göründüğü kadar yabancı görünüyordu. Bir drow elfinin asırlar süren yaşamında on yıl o kadar uzun bir zaman değildi, ama Drizzt'e göre, onu bu yere yabancılaştıran, sadece on yıl başka yerde olması değildi.

Maya mabedin bekleme odasına giden koridorda onlara katıldı. "Selamlar, Prens Drizzt," dedi. Drizzt, Maya'nın alay edip etmediğini anlayamadı. "Melee Magthere'de elde ettiğin şeref derecelerini duyduk. Becerilerin Do'Urden Evi'ni gururlandırdı." Söylediklerine rağmen, Maya alaycı kıkırdamalarını gizleyemedi. "Drider yiyeceği olmamana memnun oldum."

Drizzt'in bakışı Maya'nın gülümsemesini dondurdu.

Maya ve Briza birbirlerine kaygılı bir bakış gönderdiler. Vierna'nın en küçük kardeşlerine verdiği cezayı ve Saygıdeğer Malice'ten işittiği acımasız azarı duymuşlardı. Tehlikeli küçük kardeşlerinin ne budalalıklar yapacağını bilmediklerinden, her ikisi de ellerini yılan kırbaçlarının üzerine koymuşlardı.

Drizzt'in şimdi her adımını önceden ölçerek atmasının sebebi, ne Saygıdeğer Malice, ne de kız kardeşleriydi. Annesiyle arasındaki mesafeyi ve onu memnun etmek için ne yapması gerektiğini biliyordu. Ancak, ailenin, Drizzt'te şaşkınlık ve öfke uyandıran bir başka üyesi daha vardı. Tüm akrabaları içinde, olmadığı birşeymiş gibi rol yapan bir tek Zaknafein vardı. Drizzt mabede doğru ilerlerken, tedirgin bir şekilde her yan geçidi inceliyor, Zak'ın ne zaman kendinigöstereceğini merak ediyordu.

"Devriye görevine gitmene kaç gün var?" diye sordu Maya, Drizzt'i düşüncelerinden çekip alarak.

"İki gün," diye yanıtladı Drizzt dalgın dalgın, gözleriyle gölgeleri takip ederken. Bekleme odasının kapısına vardığında, hala Zak'dan biz iz yoktu. Belki de, silah ustası içeride, Malice'in yanında dikiliyordu.

"Saygısızlıklarından haberimiz var," dedi Briza, birden buz gibi olan sesiyle, elini bekleme odasının kapısındaki kilide koyunca. Drizzt bu patlamaya şaşırmamıştı. Örümcek Kraliçe'nin yüce rahibelerinden bu tür patlamalar görmeyi öğrenmeye başlamıştı.

"Neden sadece törenin tadını çıkarmadın?" diye ekledi Maya. Akademi müdiresi ve hocalar kendi zevklerine kapılıp seni fark etmedikleri için şanslıyız. Evimize utanç getirebilirdin!"

"Saygıdeğer Malice'i Lloth'un gözünden düşürebilirdin!" dedi çabucak.

Onun için yapabileceğim en iyi şey olurdu, diye düşündü Drizzt. Sonra, Briza'nın düşünce okumaktaki esrarengiz yeteneğini anımsayarak, hemen bu fikri zihninden uzaklaştırdı.

"Bunu yapmamış olduğunu umalım," dedi Maya kız kardeşine, ciddi bir sesle. "Ortalıkta savaş rüzgarları esmeye başladı."

"Haddimi öğrendim," diyerek güvence verdi Drizzt onlara. İyice eğilerek selamladı. "Bağışlayın beni, kız kardeşlerim, ve bilin ki, drow dünyasının gerçekleri hızlı bir şekilde genç gözlerimin önüne seriliyor. Bir daha asla Do'Urden Evi'ni bu şekilde hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Kız kadeşleri bu açıklamadan öylesine memnun olmuşlardı ki, Drizzt'in sözcüklerindeki çift anlam yanlarından kayıp geçti. Sonra şansını daha fazla zorlamak istemeyen Drizzt de yanlarından kayıp geçti ve kapıya doğru ilerlediğinde, Zaknafein'ın bekleyenler arasında olmadığını görerek rahatladı.

"Örümcek Kraliçe'ye şükürler olsun!" diye bağırdı Briza, Drizzt'in ardından.

Drizzt durdu ve dönerek ona baktı. Sonra ikinci kez eğilerek selam verdi. "Öyle olsun," diye mırıldandı.

Küçük grubun ardından süzülen Zak, Drizzt'in her hareketini inceliyor,

Akademi'de geçirilen on yılın genç savaşçıya ödettiği bedeli ölçmeye çalışıyordu.

Drizzt'in suratını aydınlatan o geleneksel gülümsemesi artık gitmişti. Bu çocuğu Menzoberranzan'ın geri kalanından ayıran masumiyetin de gitmiş olduğunu tahmin ediyordu Zak.

Bir yan geçitin duvarına sırtını tüm ağırlığı ile dayadı. Bekleme odasının kapısındaki konuşmanın sadece bazı bölümlerini yakalamıştı. En açık şekilde duyduğu şey, Drizzt'in, Briza'nın Lloth'u yücelten sözlerine yürekten katılmasıydı.

"Ben ne yaptım?" diye sordu silah ustası kendi kendine. Ana koridordaki kıvrımdan geri baktı, ancak bekleme odasının kapısı çoktan kapanmıştı.

"Gerçekten de, bir zamanlar benim için en değerli olan drowadrow savaşçısına! baktığımda, korkaklığımdan utanç duyuyorum," diyerek kederlendi Zak. "Drizzt kurtarabileceğim nelerini yitirdi?"

Düzgün kılıcını kınından çekti ve duyarlı parmaklan ile keskin kenarlarının sıvazladı. "Eğer Drizzt Do'Urden'in kanını tatmış olsaydın, bu dünyayı, bizim dünyamızı, sahip olacağı bir başka ruhtan mahrum bırakmış ve bu çocuğu yaşamın sonu gelmez işkencelerinden özgür kılmış olsaydın, daha iyi bir kılıç olurdun!" Kılıcın ucunu yere indirdi.

"Ama ben bir korkağım," dedi. "Açması varoluşuma anlam getirebilecek tek şeyde başarısız oldum. Görünüşe göre, Do'Urden Evi'nin ikinci oğlu yaşıyor, ama Drizzt Do'Urden, benim çift ellim, öleli çok oldu."

Zak yeniden, daha önce Drizzt'in duruyor olduğu boşluğa baktı ve silah ustasının ifadesi birden bir kaş çatışa dönüştü.

"Ancak bu 'sahtekar? yaşıyor.

"Bir drow savaşçısı."

Zak'ın silahı taş zemine ses çıkararak çarptı ve başı açık avuç içlerine düştü; Zaknafein Do'Urden'in şimdiye dek bulduğu tek kalkan.

Drizzt bir sonraki günü çoğunlukla odasında dinlenerek ve yakın ailesinin diğer üyelerinin yollarından uzak durmaya çalışarak geçirdi. İlk karşılaşmalarında, Malice onu tek bir söz bile söylemeden göndermişti, ancak Drizzt onunla yeniden karşılaşmak istemiyordu. Aynı şekilde, Briza ve Maya'ya söyleyecek pek az şeyi vardı, çünkü er ya da geç, sürüp giden inançsız yanıtlarının gerçek anlamını kavramaya başlayacaklarından korkuyordu. Ancak, hepsinden daha çok, Drizzt Zaknafein'ı, bir zamanlar çevresindeki gerçekliklere karşı kurtuluşu,

Menzoberranzan denen karanlıktaki parlayan tek ışık olarak gördüğü danışmanı görmek istemiyordu.

Bu da, diye düşündü Drizzt, sadece bir yalanmış.

Evdeki ikinci gününde, Narbondel, yani şehrin saat kulesi ışık çevrimine henüz başladığında, Drizzt'in küçük odasının kapısı ardma kadar açıldı ve Briza içeri girdi. "Saygıdeğer Malice'le bir görüşme," dedi ciddi bir sesle.

Çizmelerim kavrayıp, kız kardeşini geçitler boyunca evin mabedine doğru izlerken, Drizzt'in aklından binlerce düşünce geçti. Acaba Malice ve diğerleri Drizzt'in uğursuz tanrıçalarına karşı olan gerçek duygularının keşfetmişler miydi? Şimdi onu bekleyen ne tür cezaları vardı? Drizzt farkında olmadan, mabedin kemerli girişindeki örümcek oymalarına göz attı.

"Buraya daha aşina olmalısın ve daha rahat davranmalısın," diye azarladı onu Briza, huzursuzluğunu fark ederek. "Burası halkımızın en büyük görkemlerinin bulunduğu yerdir."

Drizzt bakışlarını indirdi ve karşılık vermedi. Yüreğinde hissettiği keskin yanıtları aklına bile getirmemeye dikkat etti.

Mabede girdiklerinde şaşkınlığı ikiye katlandı, çünkü Rizzen, Maya ve Zaknafein, umulduğu üzere, saygıdeğer ananın önünde duruyorlardı. Ancak yanlarında Dinin ve Vierna da vardı.

"Hepimiz buradayız," dedi Briza, annesinin yanındaki yerini alarak.

"Diz çökün," diye buyurdu Malice ve tüm aile dizlerinin üzerine çöktüler. Saygıdeğer ana çevrelerinde yavaşça yürürken, her biri gözlerini saygıdan, ya da sadece sağduyudan, yere çeviriyordu.

Malice Drizzt'in yanı başında durdu. "Dinin ve Vierna'nın burada bulunmalarına şaşırdın," dedi. Drizzt başını kaldırıp ona baktı. "Hala hayatta kalmamızın ince yöntemlerini anlamadın mı?"

"Erkek kardeşimle kız kardeşimin Akademi'deki işlerini sürdürdüklerini sanıyordum," diye açıkladı Drizzt.

"Bu bizim yararımıza olmazdı," diyerek yanıt verdi Malice.

"Akademi'de hocalarının olması bir eve güç getirmez mi?" demeye cüret etti Drizzt.

"Öyle," dedi Malice, "ama bu gücü böler. Savaş söylentilerini işittin mi?"

"Bir belaya ilişkin emareler olduğunu işittim," dedi Drizzt Vierna'ya bakarak, "ancak, henüz elle tutulur bir şey değilmiş."

"Emareler mi?" diyerek soludu Malice. Oğlunun olayın önemini anlayamamasına sinirlenmişti. "Ortada pek çok evin kılıç inmeden hemen önce duyduklarından daha fazlası var!" Drizzt'ten öte tarafa dönerek tüm gruba seslendi. "Söylentiler gerçeği yansıtıyor," diye açıkladı.

"Kim?" diye sordu Briza. "Hangi ev Do'Urden Evi'ne karşı komplo kuruyor?"

"Sıralamada arkamızda olan bir ev değil," diye yanıtladı Dinin, soru ona yöneltilmemesine ve izin verilmeden konuşmak haddi olmamasına rağmen.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Malice, bu gafleti görmezden gelerek. Malice, Dinin'in değerini anlıyor ve bu tartışmaya katkılarının önemli olabileceğini biliyordu.

"Biz şehirdeki dokuzuncu eviz," diyerek mantık yürüttü Dinin, "ama dört yüce rahibemiz var ve bunlardan ikisi Arach-Tinilith'in eski hocaları." Sonra Zak'a baktı. "Ayrıca ailemizin üyelerinden ikisi de Melee Magthere'in eski hocaları ve Drizzt de dövüşçüler okulundan en yüksek dereceyi aldı. Askerlerimizin sayısı neredeyse dört yüz, hepsi de beceri sahibi ve savaş deneyimleri var. Sadece birkaç ev daha fazlasını iddia edebilir."

"Nereye varmak istiyorsun?" diye sordu Briza keskince. "Biz dokuzuncu eviz," diyerek güldü Dinin, "ama üstümüzdekilerden pek azı bizi altedebilir.."

"Ve ardımızdakilerden hiçbiri," diye onun yerine tamamladı Saygıdeğer Malice. " İyi karar verme yeteneği gösteriyorsun, Büyük Oğul. Ben de aynı sonuçlara vardım."

"Büyük evlerden biri Do'Urden Evi'nden korkuyor," diye tamamladı Vierna. "Kendi pozisyonunu koruyabilmek için bizim yok olmamıza gereksinimi var."

"Benim düşüncem bu," diye yanıtladı Malice. "Alışılmadık bir uygulama, çünkü aileler arasındaki savaşlar genellikle şehir hiyerarşisinde daha iyi bir pozisyon isteyen aşağı mertebedeki evlerce başlatılır."

"O halde fevkalade dikkatli olmalıyız," dedi Briza. Drizzt tüm söylenenleri bir anlam çıkarmaya çalışarak, dikkatle dinledi. Ancak, gözlerini yan tarafta kayıtsızca diz çökmüş olan Zak'tan hiç ayırmamıştı. Duyguları nasır bağlamış silah ustası tüm bunlar hakkında ne düşünüyordu?

Böylesi bir savaş onu heyecanlandırıyor muydu? Böylece daha çok kara elf öldürebileceğini mi düşünüyordu?

Duygulan her ne idiyse, Zak hiç renk vermiyordu. Sessizce oturuyordu ve konuşulanları dinlediğine bile dair hiçbir belirti göstermiyordu.

"Baenre olamaz," dedi Briza, onaylanmak için yalvarır gibi.

"Kuşkusuz, henüz onlar için bir tehdit haline gelmedik!"

"Haklı olduğunu umalım," diye ciddi bir şekilde yanıtladı Malice, yönetici eve yaptığı ziyareti ayrıntılarıyla anımsayarak.

"Muhtemelen, sallantılı pozisyonundan korku duyan, üstümüzdeki daha zayıf evlerden biri. Henüz belirli bir tanesine karşı suçlamada bulunabilecek bilgiyi elde edemedim, bu yüzden en kötüsüne hazırlıklı olmalıyız. Vierna ve Dinin'i bu sebepten yanıma geri çağırdım."

"Eğer düşmanlarımızı öğrenebilirsek.." diye söze başladı Drizzt, fazlaca düşünmeden. Tüm gözler sertçe ona çevrildi. Büyük oğlun ona hitap edilmeden konuşması yeterince kötüydü, ama Akademi'den henüz mezun olmuş ikinci oğul için bu davranış inançsızlık olarak değerlendirilebilirdi.

Tüm bakış açılarını isteyen Saygıdeğer Malice bir kez daha gaflete göz yumdu. "Devam et," dedi.

"Eğer hangi evin bize kumpas kurduğunu keşfedersek," dedi Drizzt sessizce, "bunu açıklamayabilir miyiz?"

"Hangi amaca hizmet için?" diye gürledi Briza. "Harekete geçirilmeyen bir komplo suç değildir."

"O halde mantık kullanabilir miyiz?" diye bastırdı Drizzt, odadaki tüm suratlardan kendisine yöneltilen inanmaz bakışlar seline rağmen devam ederek. Bir tek Zak bunların dışındaydı. "Eğer biz daha güçlü isek, o halde savaşmadan teslim olmalarına izin verelim. Do'Urden Evi ait olması gereken mertebeyi alsın ve zayıf eve karşı varsayılan tehdit sona erdirilsin."

Malice Drizzt'i pelerininin yakasından kavradı ve ayaklarının üzerine dikti. "Budalaca fikirlerini bağışlıyorum," diye gürledi, "bu seferlik!" Sonra onu yeniden yere bıraktı ve kız kardeşlerinin sessiz kınamaları Drizzt'in üzerine indi.

Ancak, Zak'in ifadesi yine odadaki diğerlerininki ile uyuşmuyordu. Aslında, çok eğlendiğini gizlemek için bir eliyle ağzını kapatmıştı. Belki de tanıdığı Drizzt Do'Urden'den hala bir parça kalmıştır, diye umut etti. Belki de, Akademi genç dövüşçünün ruhunu tümüyle bozamamıştı.

Malice, gözlerinde öfke ve ihtiras parıltılarıyla, hızla ailenin geri kalanına döndü. "Şimdi korku zamanı değil! Şimdi," diye haykırdı ince parmaklarından biriyle ileriyi işaret ederek, "hayallerin zamanı! Biz Do'Urden Evi'yiz, Daermon N'a'shezbaernon, büyük evlerin anlayabileceklerinin ötesinde bir güce sahip olan ev. Bu savaşın bilinmeyen mevcudiyetiyiz. Tüm avantajlar bizim elimizde!"

"Dokuzuncu ev?" Malice güldü. "Kısa bir süre sonra, önümüzde yalnızca yedi ev kalacak!"

"Ya devriye görevi?" diye araya girdi Briza. "ikinci Oğul'u bir başına ve korumasız gönderecek miyiz?"

"Devriye görevi de bizim avantajımıza olacak," diye açıkladı Malice. "Drizzt gidecek ve grubunda üzerimizdeki en az dört evden birer üye olacak."

"Bir tanesi ona saldırabilir," diye mantık yürüttü Briza.

"Hayır," diyerek güvence verdi Malice. "Yaklaşmakta olan savaştaki düşmanlarımız kendilerini bu kadar belirgin bir şekilde açığa vurmayacaklardırhenüz değil. Görevlendirilen suikastçı böyle bir karşılaşmada iki Do'Urden'i birden alt etmek zorunda kalır."

"İki mi?" diye sordu Vierna.

"Lloth yeniden bize desteğini gösterdi," diye açıkladı Malice. "Drizzt'in devriye grubunu Dinin yönetecek."

Büyük oğul'un gözleri bu haber üzerine parladı. "O halde, bu uyuşmazlıkta Drizzt ve ben suikastçı olabiliriz," diye mırıldandı keyifle.

Saygıdeğer ananın yüzündeki gülümseme kayboldu. "Benim onayım olmadan saldırmayacaksınız," diye öyle soğuk bir sesle uyardı ki, Dinin itaatsizliğin sonuçlarım çok iyi anladı. "Yani geçmişte yaptığın gibi."

Drizzt, Nalfein'e; katledilen kardeşine yapılan göndermeyi kaçırmadı. Annesi biliyordu! Malice katil oğlunu cezalandırmak için hiçbirşey yapmamıştı. Şimdi de Drizzt'in eli, bu koşullar altında ona beladan başka bir şey getirmeyecek dehşet ifadesini gizlemek için suratına gitmişti.

"Orada öğrenmek için bulunacaksın," dedi Saygıdeğer Malice Dinin'e, "kardeşini korumak için, tıpkı Drizzt'in de seni korumak için orada olması gibi. Tek bir cinayet uğruna, sahip olduğumuz avantajı mahvetme." Sonra kemikli yüzüne yeniden uğursuz bir gülümseme yerleşti. "Ancak eğer düşmanımızı öğrenirsen.." dedi Malice.

"Eğer uygun bir fırsat çıkarsa.." diye bitirdi Briza annesinin kötü niyetlerini sezip, Malice'e eşit derecede uğursuz bir gülümseme fırlatarak.

Malice en büyük kızına onaylayarak baktı. Briza Malice'denl sonra iyi bir halef olacaktı!

Dinin'in gülümsemesi yayıldı ve şehvetli bir hal aldı. Hiçbiri şey Do'Urden Evi'nin büyük oğlunu bir suikast fırsatından daha" hoşnut kılamazdı.

"Gidin, o halde, ailem," dedi Malice. "Düşmanca gözlerin üze! rimizde olduğunu, her hareketimizi izlediklerini ve saldırı zamanını kolladıklarını unutmayın."

Her zamanki gibi, mabetten ilk çıkan Zak olmuştu ve bu kezl adımları daha bir hızlıydı. Her ne kadar Örümcek Kraliçe'nin daha fazla rahibesini öldürmek düşüncesi onu kesinlikle hoşnut kiliyorsa da, hareketlerini yönlendiren şey, bir başka savaşta daha dövüşme olasiligi degildi. Daha ziyade, Drizzt'in naifligini sergilemesi, drow varoluşunun ortak mutlulugunu algilamaktaki süregelen yanilgisi Zak'a umut vermişti.

Drizzt onun gidişini izlerken, Zak'in adimlarinin, içindeki öldürme arzusunu yansittigini düşünüyordu. Drizzt silah ustasini izleyip, onunla şimdi, burada mi karşilaşmali, yoksa geçip gitmesine izin verip, etrafindaki zalim dünyaya çogunlukla yaptigi gibi omuz mu silkmeliydi, bilemiyordu. Saygideger Malice önüne geçip, Drizzt'i mabette tuttugunda, karar verilmiş oldu.

"Sana söyleyecegim şu," diye söze girdi Malice, ikisi yalniz kaldiklarinda.

"Senin omuzlarina biraktigim görevi duydun. Başarısızlığa tolerans göstermeyecegim!"

Drizzt, Malice'in sesindeki güç yüzünden geriledi.

"Kardeşini koru," diye geldi ciddi bir uyari, "yoksa hakkinda karar vermesi için seni Lloth'a verecegim."

Drizzt imayi anlamişti, ama Malice yine de bunu seslendirmekten keyif aldi.

"Bir drider olarak, yaşamdan pek hoşlanmayacaksin."

Bir şimşek, yer altı gölünün sakin, siyah sularini delip, yaklaşan sualti trolllerinin kafalarini kavurdu. Tüm mağara savaşın sesleriyle yankilaniyordu.

Drizzt bir canavar ki bunlara ***scrag*** deniyordu, küçük bir yarımadada köşeye sıkıştırmış, sefil yaratigin suya dönüş yolunu kesmişti. Normal olarak, bir su trollü ile eşit düzlemde karşilaşan tek bir drow avantajli sayılmazdi, ancak, devriye grubundaki digerlerinin son birkaç haftada görmeye aliştiklari üzere, Drizzt sıradan bir genç drow degildi.

Scrag, kendisini bekleyen tehlikeden habersiz, yaklaşti. Drizzt'in tek bir kör edici hareketi, yaratigin uzanmiş kollarini biçti. Trolllerin kendilerini yenileme güçlerini çok iyi bilen Drizzt çabucak öldürmek üzere atildi.

O sirada bir başka scrag, Drizzt'in arkasindan, sudan dışarı süzüldü.

Drizzt bunu bekliyordu, ama ikinci seragin gelişini gördügüne dair hiçbir belirti göstermedi. Önündeki üzerinde konsantrasyonunu sürdürerek, sakatlanan ve neredeyse savunmasiz kalan trollün bedeninde derin kesikler açmaya devam etti.

Arkasindaki canavar tam pençelerini üzerine kilitleyecekken, Drizzt dizlerinin üzerine çöktü ve, "Şimdi!" diye haykirdi.

Yanmada tabaninin gölgelerinde pusuya yatip gizlenen panter tereddüt etmedi. Tek bir iri adim, Guenhwyvai'i uygun pozisyona getirdi ve panter atilip, bunu hiç beklemeyen seragin üzerine tüm agirligi ile düşerek, daha saldirmaya bile yeltenemeyen yaratigin canini aldi.

Drizzt kendi trollünün işini bitirip, panterin yaptigi işe hayran olmak için döndü. Elini uzatinca, iri kedi Drizzt'in eline burnunu sürttü. Iki dövüşçünün birbirlerini ne kadar iyi tanidiklarini düşündü Drizzt.

Bir başka şimşek düştü ve bu seferki Drizzt'in görüşünü zedeleyecek kadar yakindi.

"Guenhwyvar!" diye haykirdi şimşegin firlaticisi Masoj Hun'ett. "Yanima gel!"

İtaat etmek üzere kipirdadiginda, panter Drizzt'in bacagina sürtünmeyi başardi. Görme yetenegini yeniden kazanan Drizzt, ikisinin beraber çaliştiklari her seferde Guenhwyvar'ın işittigi azari görmek istemeyerek diger yöne dogru yürüdü.

O ilerlerken sirtini izleyen Masoj, genç Do'Urden'in omuzlan arasina üçüncü bir şimşek firlatmayi istiyordu. Hun'ett Evi'nin büyücüsü, sıradan sayılmayacak bakişlarla onlari izleyen Dinin Do'Urden'in yan taraftaki görüntüsünü kaçirmamişti.

"Kime sadik oldugunu ögren!" diye bagirdi Masoj, Guenhwyvar'a. Panter, çarpışmada Drizzt'e katılmak için, büyücüyü fazlaca sık terkediyordu. Masoj kedinin, bir dövüşçünün hareketlerim daha iyi tamamladığını biliyordu, ama büyü yapmakla meşgul bir büyücünün ne kadar saldırıya açık olduğunu da biliyordu. Masoj Guenhwyvaı/ın yanında

olmasını, kendisini düşmanlardanDinin'e yeniden bir bakış fırlattıve 'dostlardan', aynı şekilde, korumasını istiyordu.

Heykelciği yere, ayakları dibine fırlattı. "Git!" diye buyurdu. Uzakta, Drizzt bir başka scragla karşılaşmış ve onu da kısa surede halletmişti. Kılıç ustalığı gösterisini izlerken, Masoj başını iki yana salladı. Her geçen gün, Drizzt daha da kuvvetleniyordu.

"Onu öldürme emrini çabuk ver, Saygıdeğer SiNafay," diye fısıldadı Masoj. Genç büyücü bu görevi daha ne kadar sürdürebileceğini bilmiyordu. Masoj dövüşü bile kazanabilir miydi, merak etti.

Drizzt ölü bir trollün yaralarını dağlamak üzere bir meşale yakarken gözlerini eliyle korudu. Sadece ateş, bir trollün yeniden dirilmesine engel olabilirdi. Yoksa mezardan bile çıkabilirlerdi.

Drizzt diğer çarpışmaların da bittiğini fark etti ve tüm göl kıyısı boyunca yükselen meşale alevleri gördü. On iki drow arkadaşının hepsinin kurtulup kurtulamadığını merak etti. Aynı zamanda, bunu gerçekten umursayıp umursamadığını da merak ediyordu. Diğerleri yerlerini almak için son derece hazırdılar.

Drizzt gerçekten umursadığı tek dostununyani Guenhwyvar"mgüvenlik içinde, Yıldızlar Alemi'ndeki evine döndüğünü biliyordu.

"Bir savunma oluşturun," dedi Dinin'in yankılanan buyruğu, köleler, goblinler ve orclar troll hazinesini aramak ve scraglardan ne kurtarabilirlerse almak üzere harekete geçtiklerinde.

Tutuşturduğu scraglar yanıp tükendiğinde, Drizzt meşalesini kara suya daldırdı ve sonra gözlerini yeniden karanlığa alıştırmak için bir an durakladı. "Bir başka gün," dedi yumuşak bir sesle, "altedilen bir başka düşman."

Devriye görevinin heyecanını, tehlikeyle burun buruna olmanın verdiği zevki ve şimdi silahlarını kötü düşmanlara karşı kullanıyor olduğunu bilmeyi seviyordu.

Ancak, burada bile, Drizzt, tüm yaşamına nüfuz eden uyuşukluktan, her adımındaki genel bir teslimiyetçilikten kaçamıyordu. Çünkü, bu günlerde Karanlıkaitı'nın dehşetlerine, gereklilikten öldürülen canavarlara karşı savaşmasına rağmen, Drizzt, Do'Urden Evi'nin mabedindeki toplantıyı unutmamıştı.

Pek yakında, palalarını yeniden drow elflerinin etlerine karşı kullanabileceğini biliyordu.

Zak, Drizzt'in devriye grubu şehir dışındayken sık sık yaptığı gibi, Menzoberranzan'a bakıyordu. Zak evden gizlice süzülüp Drizzt'in yanında dövüşmeyi istemekle, devriye grubunun Drizzt'in katledildiği haberiyle geri dönmesini umut etmek arasında gidip geliyordu.

En genç Do'Urden ikilemine bir yanıt bulabilecek miydi, merak ediyordu. Evden ayrılamayacağını biliyordu; Saygıdeğer Malice'in gözleri hep üzerindeydi. Malice'in, Zak'in Drizzt'le ilgili ıstırabını sezinlediğini biliyordu ve Malice kesinlikle bunu onaylamıyordu. Zak sıklıkla onun aşığı olurdu, ancak, bunun dışında pek az şey paylaşırlardı.

Zak geriye dönüp, yüzyıllar önce, Malice'le kendisinin ortak ilgi alanları olan bir başka çocuk, yani Vierna üzerine çatışmalarını anımsadı. Vierna bir dişiydi, kaderi doğduğu an çizilmişti ve Zak Örümcek Kraliçe'nin karşı konulmaz Dininin saldırılarım durdurmak için hiçbir şey yapamazdı.

Acaba Malice bir erkek çocuğunun davranışlarına etki etmekle Zak'in daha iyi bir şansı olabileceğinden mi korkmuştu? Belli ki öyleydi, ama Zak bile Malice'in korkularında haklı olup olmadığından emin değildi. O bile Drizzt üzerindeki etkilerini ölçemiyordu.

Şimdi şehre bakıyor, sessizce devriye grubunun dönüşünü İzliyordu. Her zaman olduğu gibi, Drizzt'in güvenlikle dönmesini bekliyor, ancak gizliden gizliye, içinde bulunduğu ikilemin, pusuya yatmış bir canavarın pençeleri ve dişleri ile sona erdirilmesini umut ediyordu.

BÖLÜM 18

Arka oda

"Selamlarımı sunarım, Yüzü Olmayan," dedi yüce rahibe, Alton'u iterek Sorcere'deki özel dairesine girerken.

"Ben de seni selamlarım, Vierna," diye yanıtladı Alton, sesindeki korkuyu uzaklaştırmaya çalışarak. Vierna Do'Urden'in bu saatte kendisini görmeye gelmesi rastlantıdan öte bir şey olmalıydı. "Hangi davranışım bana Arach-Tinilith'in bir hocası tarafından ziyaret edilme şerefini getirdi?"

"Artık bir hoca değilim," dedi Vierna. "Evime geri döndüm."

Alton bu haberi değerlendirmek için durakladı. Dinin Do'Urden'in de Akademi'deki pozisyonundan istifa ettiğini biliyordu.

"Saygıdeğer Malice ailesini yeniden bir araya topladı," diye sürdürdü Vierna. "Ortalıkta savaş söylentileri var. Şüphesiz, bunları sen de duydun."

"Sadece söylentiler," diye kekeledi Alton, şimdi neden Vierna'nın kendisini ziyarete geldiğini anlamaya başlayarak. Do'Urden Evi daha önce Yüzü Olmayan'ı kendi entrikalarında kullanmıştı Alton'u katletme girişimlerinde! Şimdi savaş söylentileri tüm Menzoberranzan'da fısıldanırken, Saygıdeğer Malice casuslar ve suikastçılar ağını yeniden oluşturuyordu.

"Bunları biliyor musun?" diye sordu Vierna keskin bir sesle.

"Az şey işittim," diye soludu Alton, bu kez kudretli dişiyi öfke? lendirmemek için dikkat ederek. "Evinize rapor verebilecek kadar değil. Hatta şu ana kadar, yani sen beni bilgilendirene dek, Do'Urden Evi'nin işin içinde olduğundan bile şüphelenmemiştim." Alton, Vierna'nın,

söylediklerini hedef alan bir yalan büyüsü yapmamış olduğunu ummaktan başka şey yapamıyordu.

Vierna gevşedi. Belli ki, bu açıklamadan tatmin olmuştu. "Söylentileri daha iyi dinle, Yüzü Olmayan," dedi. "Kardeşim ve ben Akademi'den ayrıldık; Do'Urden Evi'nin buradaki gözü ve kulağı sen olacaksın."

"Ama.. " diye kekeledi Alton.

Vierna onu susturmak için elini kaldırdı. "Son işimizdeki başarısızlığımızı biliyoruz," dedi. Eğilerek selam verdi ki, bu, bir yüce rahibenin bir erkeğe çok nadir yaptığı birşeydi. "Alton DeVir'in öldürülmesi karşılığında aldığın merhem yüz hatlarını eski haline getirmediği için, Saygıdeğer Malice en derin özürlerini gönderdi."

Alton bu sözler üzerine neredeyse boğuluyordu. Şimdi, neden otuz yıl kadar önce, bilinmeyen bir ulağın bir kavanoz tedavi edici merhem getirdiğini anlıyordu. Pelerine bürünmüş kişi, Do'Urden Evi'nin bir ajanıydı ve Alton'un katli için Yüzü Olmayan'a ödeme yapmaya gelmişti! Elbette, Alton merhemi hiç denememişti bile. Ondaki şansla, merhem işe yarayabilir ve Alton DeVir'in hatlarını eski haline getirebilirdi.

"Bu kez, ödeme başarısız olamaz," diye sürdürdü Vierna. Ancak, tüm bu olanların ironisi içinde hapsolmuş olan Alton, pek de dinlemiyordu. "Do'Urden Evi bir büyücünün asasına sahip, ama ona layık bir büyücüsü yok. Nalfein'e aitti; DeVir'lere karşı kazanılan zaferde ölen kardeşime."

Alton ona saldırmak istedi. Ancak, Alton bile bu kadar budala değildi.

"Eğer Do'Urden Evi'ne karşı entrika çeviren evi öğrenirsen," diye vaatte bulundu Vierna, "asa senin olacak! Böylesine küçük bir iş için bir hazine sayılır doğrusu."

"Elimden geleni yapacağım," diye yanıtladı Alton, bu inanılınaz öneriye verecek başka bir karşılık bulamayarak.

"Saygıdeğer Malice'in senden tüm istediği de bu," dedi Vierna ve Do'Urden Evi'nin Akademi'de becerikli bir ajanı garantilediğinden oldukça

emin bir şekilde büyücünün yanından ayrıldı.

"Dinin ve Vierna Do'Urden görevlerinden ayrıldılar," dedi Alton heyecanla, aynı akşam daha geç saatlerde, ufak tefek saygıdeğer ana dairesine geldiğinde.

"Bunu zaten biliyorum," diye yanıtladı SiNafay Hun'ett. Darmadağın ve yanmış odaya küçümseyerek baktı, sonra küçük masanın yanına oturdu.

"Dahası var," dedi Alton çabucak, SiNafay'ı eskimiş haberlerle sinirlendirmek istemediğinden. "Bugün bir ziyaretçim vardı; Vierna Do'Urden!"

" Şüpheleniyor mu?" diye gürledi Saygıdeğer SiNafay.

"Hayır, hayır!" dedi Alton. "Tam tersi. Do'Urden Evi beni bir casus olarak kullanmayı diliyor, tıpkı Yüzü Olmayan'ı beni öldürmek için kullandıkları gibi!"

SiNafay bir an donmuşçasına duraksadı, sonra göbeğini titreten bir kahkaha attı. "Ah, yaşamımızdaki şu ironiler!" diye kükredi.

"Dinin ve Vierna'nın Akademi'ye sadece en genç kardeşlerinin eğitimine nezaret etmek için gönderildiklerini duymuştum," dedi Alton.

"Mükemmel bir paravana," diye karşılık verdi SiNafay. "Vierna ve Dinin, hırslı Saygıdeğer Malice'e casusluk etmek için gönderildiler. Onu tebrik ederim."

"Şimdi bir sorundan şüpheleniyorlar," diye belirtti Alton, saygıdeğer anasının karşısına oturarak.

"Öyle," diyerek ona katıldı SiNafay. "Masoj Drizzt'le birlikte devriye geziyor, ama Do'Urden Evi Dinin'i de gruba yerleştirmeyi başardı."

"O halde, Masoj tehlikede," diye mantık yürüttü Alton.

"Hayır," dedi SiNafay. "Do'Urden Evi, Hun'ett Evi'nin kendisine karşı tehdit oluşturduğunu bilmiyor, yoksa bilgi için sana gelmezlerdi.

Saygıdeğer Malice senin kimliğini biliyor."

Alton'un yüzüne bir dehşet ifadesi yerleşti.

"Gerçek kimliğini değil," diyerek güldü ona SiNafay. Yüzü Olmayan'ı Gelroos Hun'ett olarak biliyor ve eğer bizden şüphelenseydi, bir Hun'ett'e gelmezdi."

"O halde, Do'Urden Evi'ni bir kaosun içine atmak için mükemmel bir fırsatımız var!" diye haykırdı Alton. "Eğer başka bir evi, hatta bu Baenre bile olabilir, işin içine sokarsam, belki pozisyonumuz kuvvetlenir." Olasılıkları düşünüp kıkırdadı. "Malice beni muhteşem bir güce sahip bir asa ile ödüllendirecekdoğru an geldiğinde, kendisine karşı kullanacağım bir silah!"

"Saygıdeğer Malice!" diye düzeltti SiNafay sertçe. Malice'le pek yakında açıkça düşman olacaklardı, buna rağmen, SiNafay, bir erkeğin saygıdeğer bir anaya böylesine bir saygısızlık göstermesine izin veremezdi. "Böyle bir aldatmacayı sürdürebileceğine gerçekten inanıyor musun?"

"Vierna döndüğünde ..."

"Böylesine değerli bir bilgi için alt dereceli bir rahibe ile görüşmeyeceksin, budala DeVir. Saygıdeğer Malice'in kendisi ile yüzleşeceksin. Heybetli bir düşman. Eğer yalanlarını görürse, bedenine neler yapacağını biliyor musun?"

Alton duyulur şekilde yutkundu. "Riske girmeye razıyım," dedi masada kollarını kararlı bir şekilde kavuşturarak.

"Ya en büyük yalan ortaya çıktığında, Hun'ett Evi'ne ne olacak?" diye sordu SiNafay. "Saygıdeğer Malice, Yüzü Olmayan'ın gerçek kimliğini öğrenince, nasıl bir avantajımız olacak?"

"Anlıyorum," diye yanıtladı Alton. Düş kırıklığına uğramıştı, ancak, SiNafay'in mantığını çürütmeye muktedir değildi. "O halde, ne yapacağız? Ben ne yapacağım?"

Saygıdeğer SiNafay çoktan bir sonraki hareketlerini düşünmeye başlamıştı. "Görevinden ayrılacaksın," dedi en sonunda. "Benim korumam altında Hun'ett Evi'ne dön."

"Böylesine bir davranış da, Saygıdeğer Malice'e Hun'ett Evi'nin işin içinde olduğunu gösterebilir," diye mantık yürüttü Alton.

"Olabilir," dedi SiNafay, "ancak, en güvenli yol bu. Sahte bir öfke içinde Saygıdeğer Malice'e gidip, Hun'ett Evi'ni kendi sorunlarırım dışında bırakmasını söyleyeceğim. Eğer ailemin üyelerinden birini kendi casusu olarak kullanmak istiyorsa, o halde izin almak için bana gelmelikaldı ki bu sefer izin vermeyeceğim." SiNafay böyle bir karşılaşmanın olasılıklarını düşünerek gülümsedi. "Öfkem ve korkum, tek başına, Do'Urden Evi'ne karşı daha büyük bir evin işin içinde olduğunu düşündürebilir," dedi, bu yeni çıkarlardan keyif aldığını açıkça belli ederek. "Saygıdeğer Malice'in kesinlikle düşünecek ve endişelenecek çok şeyi olacak!"

Alton SiNafay'ın son yorumlarını duymamıştı bile. Ona Tm kez' izin bahşetmekle ilgili söyledikleri, Alton'un aklına rahatsız edici düşünceler sokmuştu. "Ve yaptı mı?" diye sormaya cüret etti, ancak, sözcükleri güçlükle duyulabilmişti.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu SiNafay, Alton'un düşüncelerini izlemediğinden.

"Saygıdeğer Malice sana geldi mi?" diye sürdürdü Alton. Ürkmüştü, ama bir yanıta gereksinimi vardı. "Otuz yıl önce. Saygıdeğer SiNafay ona Gelroos Hun'ett'i bir ajan, DeVir Evi'nin yok edilişini tamamlayacak bir suikastçı olarak kullanma iznini verdi mi?"

SiNafay'ın yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı, ama sonra, göz açıp kapayana kadar kayboldu. SiNafay masayı odanın diğer tarafına fırlatıp, Alton'u cüppesinin yakasından kavradı ve sert bir şekilde çekerek öfkeli suratından sadece birkaç santim uzaklıkta tuttu.

"Kişisel duyguları asla politikayla karıştırma!" dedi ufak tefek, ama belli ki güçlü kuvvetli saygıdeğer ana gürleyerek. Ses tonu, açık bir tehdidin

yanılgıya yer vermeyecek ağırlığını taşıyordu. "Ve bir daha asla bana böyle bir soru sorma!"

Alton'u yere fırlattı, ama delip geçen bakışlarını üzerinden ayırmadı.

Alton en başından beri, Hun'ett Evi ile Do'Urden Evi arasındaki entrikada sadece bir piyon, Saygıdeğer SiNafay'ın haince planlarını gerçekleştirebilmesi için gerekli bir bağlantı olduğunu biliyordu. Yine de, ara sıra, Alton'un Do'Urden Evi'ne karşı olan kişisel kini, bu çatışmadaki aşağılık yerini unutmasına neden oluyordu. Şimdi SiNafay'ın yalın gücüne bakınca, pozisyonunun sınırları dışına adım attığını anlamıştı.

Mantar korusunun arka ucunda, Menzoberranzan'ı barındıran mağaranın güney duvarında, küçük, sıkı korunan bir in vardı. Demir kapıların ötesinde, sadece şehrin sekiz yönetici anasının toplantıları için kullanılan tek bir oda bulunuyordu.

Yüz kadar güzel kokulu mumun yaydığı duman havaya karışmıştı; saygıdeğer analar böyle olmasından hoşlanıyorlardı. Sorcere'deki mum ışığında belgeleri incelemekle geçen neredeyse yarım yüzyıldan sonra, Alton ışığa pek aldırmıyordu, ama aslında odada oldukça rahatsızdı. Örümcek şeklindeki bir masanın arka ucunda, konseyin konuklarına ayrılmış küçük, sade bir iskemlede oturuyordu. Masanın sekiz tüylü bacağının aralarında saygıdeğer anaların tahtları vardı. Hepsi de mücevherlerle işlenmişti ve mum ışığında parıl parıldılar.

Azametli ve uğursuz saygıdeğer analar, erkeğe küçültücü bakışlar fırlatarak içeri girdiler. Alton'un yanında duran SiNafay bir elini Alton'un dizine koydu ve güven verici bir şekilde göz kırptı. Eğer vereceği haberin değerinden emin olmasaydı, yönetici konseyden bir toplantı talep etmeye cüret edemezdi. Yönetici saygıdeğer analar koltuklarının onursal olduğunu düşünürler ve kriz zamanları dışında bir araya gelmekten hoşlanmazlardı.

Örümcek masanın başına Saygıdeğer Liaenre oturdu; tüm Menzoberranzan'ın en güçlü şahsiyeti olan, kötü bakışlı, dudakları gülümsemeye yabancı, yaşlı ve yıpranmış bir dişi.

"Bir araya geldik, SiNafay," dedi Baenre, sekiz üyenin tümü kendilerine ait koltuklara oturunca. "Hangi gerekçe ile konseyi çağırdın?"

"Bir cezayı tartışmak için," diye yanıtladı SiNafay. "Ceza mı?" diye tekrarladı, kafası kansan Saygıdeğer Baenre. Drow şehrinde son yıllar alışılmadık bir biçimde sessiz geçmişti; Teken'duis Freth çatışmasından bu yana, tek bir olay bile olmamıştı. Birinci Saygıdeğer Ana'nın bildiği kadarıyla, bir cezayı gerektirecek hiçbir şeye kalkışılmamıştı. Yönetici konseyi harekete geçmeye zorlayacak kadar göze batan kesinlikle hiçbir şey olmamıştı. "Bunu hakeden hangi kişi?"

"Kişi değil," diye açıkladı Saygıdeğer SiNafay. Diğer saygıdeğer analara bakarak, ilgilerini ölçmeye çalıştı. "Bir ev," dedi sözünü sakınmadan. "Daermon N'a'shezbaernon, Do'Urden Evi."

Yanıt olarak pek çok hayret nidası yükseldi, tıpkı SiNafay'ın beklediği gibi.

"Do'Urden Evi mi?" diye sordu Saygıdeğer Baenre, herhangi birinin Saygıdeğer Malice'e bulaşabilmesine şaşarak. Baenre'nin bildiği kadarıyla, Malice, Örümcek Kraliçe'nin takdirine mazhar olmuştu ve Do'Urden Evi son zamanlarda Akademi'ye iki hoca göndermişti.

"Do'Urden Evi'ni hangi suçla itham etmeye cüret ediyorsun?" diye sordu diğer analardan biri.

"Bunlar korku sözcükleri mi, SiNafay?" diye sormak zorundaydı Baenre. Daha önce pek çok yönetici saygıdeğer ana Do'Urden Evi ile ilgili endişelerini dile getirmişti. Saygıdeğer Malice'in yönetici konseyde bir koltuk arzuladığı çok iyi biliniyordu ve evinin gücüne bakılırsa, bunu alacak gibi görünüyordu.

"Uygun nedenim var," diye ısrar etti SiNafay.

"Diğerleri senden şüphe ediyor gibi görünüyorlar," diye yanıtladı Saygıdeğer Baenre. "Suçlamanı açıklamalısınçabucak, eğer şöhretine değer veriyorsan."

SiNafay şöhretinden daha fazlasının tehlikede olduğunu biliyordu; Menzoberranzan'da yanlış bir suçlama, cinayetle aynı derecede bir suçtu. "Hepimiz DeVir Evi'nin düşüşünü anımsıyoruz," diyerek başladı SiNafay. "Şu anda bir araya gelenlerden yedimiz, yönetici konseyde Saygıdeğer Ginafae DeVir'le yan yana otururduk."

"Artık DeVir Evi yok," diye anımsattı Saygıdeğer Baenre ona.

"Do'Urden Evi yüzünden," dedi SiNafay dobra dobra. Bu kez nidalar açık bir öfke şeklinde geldi. "Böyle konuşmaya nasıl cüret edersin?" dedi biri. "Otuz yıl," dedi bir diğeri. "Konu unutuldu!"

Saygıdeğer Baenre, yaygara bir şiddet eylemine dönüşmedenki bu konsey odasında nadir bir olay değildihepsini susturdu. "SiNafay," dedi, dudaklarında kuru ve kibirli bir alayla. "Kimse böyle bir suçlamada bulunamaz; olaydan bunca zaman sonra, kimse böyle düşünceleri açıkça tartışamaz! Yöntemimizi biliyorsun. Eğer Do'Urden Evi gerçekten bu işi yapmışsa, yani ısrar ettiğin gibi, cezalandırmamızı değil, iltifatımızı hak ediyor demektir. Çünkü bu işi kusursuz gerçekleştirdi. Ben, DeVir Evi artık yok diyorum. Böyle bir ev yok!"

Alton, öfke ve umutsuzluk arasında bir yerlerde, huzursuzca kıpırdandı. Ancak, SiNafay yılmış görünmekten çok uzaktı; herşey tıpkı öngördüğü ve umduğu şekilde gelişiyordu.

"Oh, ama var!" diye yanıtladı, ayağa dikilerek. Alton'un kafasındaki kapşonu çekip çıkardı. "Bu kişide!"

"Gelroos mu?" diye sordu Saygıdeğer Baenre anlamayarak.

"Gelroos değil," diyerek yanıtladı SiNafay. "Gelroos Hun'ett, DeVir Evi'nin düştüğü gece öldü. Bu erkek, Alton DeVir, Gelroos'un kimliğine ve pozisyonuna büründü. Do'Urden Evi'nin başka saldırılarından gizlenmek için!"

Baenre, sağ tarafında oturan saygıdeğer anaya bazı talimatlar fısıldadı ve sonra, ana bir büyünün sözcüklerini mırıldanırken bekledi. Baenre, SiNafay'a koltuğuna dönmesini işaret etti, sonra Alton'a döndü.

"Adını söyle," diye buyurdu Baenre.

"Ben Alton DeVir," dedi Alton, açıklamak için çok uzun zaman beklediği kimlikten güç alarak, "Saygıdeğer Ginafae'nin oğlu ve Do'Urden Evi'nin saldırdığı gece Sorcere'de bir öğrenci olan kişi."

Baenre yanındaki saygıdeğer anaya baktı.

"Doğruyu söylüyor," diye güvence verdi ana. Örümcek masanın her yanından yükselen fısıltılar, herşeyden çok, keyif fısıltılarıydı.

"Yönetici konseyi çağırmamın nedeni bu," diye çabucak açıkladı SiNafay.

"Çok iyi, SiNafay," dedi Saygıdeğer Baenre. "Tebrik ederim, Alton DeVir, marifetliliğin ve hayatta kalabilme becerin için. Bir erkek için büyük bir cesaret ve bilgelik göstermişsin. Mutlaka ikiniz de, bu kadar uzun zaman önce işlenmiş bir cürüm için konseyin bir evi cezalandırmayacağını biliyorsunuzdur. Bunu neden arzu edelim ki? Saygıdeğer Malice Do'Urden, Örümcek Kraliçe'nin gözdesi; evi büyük ümit vadediyor. Eğer Do'Urden Evi'ne karşı bir ceza diliyorsanız, bize daha büyük bir gerekçe göstermelisiniz."

"Böyle bir dileğim yok," diye yanıtladı SiNafay çabucak. "Bu konu, aradan otuz yıl geçmişken, artık yönetici konseyin alanına girmiyor. Do'Urden Evi gerçekten de ümit veriyor, dostlarım, dört yüce rahibe, bir sürü başka silah ve sınıfında birincilikle mezun olan ikinci oğullan Drizzt ile." Drizzt'ten özellikle bahsetmişti, çünkü bunun Saygıdeğer Baenre'nin yarasını deşeceğini biliyordu. Baenre'nin kendi yetenekli oğlu, Berg'inyon, son dokuz yılı muhteşem genç Do'Urden'in ardında ikinci olarak geçirmişti.

"O halde neden bizi rahatsız ettin?" diye sordu Saygıdeğer Baenre, sesindeki hata götürmez tonla.

"Gözlerinizi kapamanızı istemek için," dedi SiNafay keyifle. "Alton şimdi bir Hun'ett ve benim korumam altında. Ailesine karşı girişilen saldırı için intikam istiyor ve saldırıya uğramış bir ailenin hayatta kalan bir üyesi olarak, suçlamada bulunmaya hakkı var."

"Hun'ett Evi onun yanında mı yer alacak?" diye sordu Saygıdeğer Baenre, merak ve keyifle.

"Aynen öyle," diye yanıtladı SiNafay. "Hun'ett Evi'nin niyeti bu!"

"İntikam mı?" dedi bir başka saygıdeğer ana alaycı bir tonla ve öfkelenmekten ziyade, keyiflenerek. "Yoksa korku mu? Benim kulaklarıma, Hun'ett Evi'nin saygıdeğer anası, bu açması DeVir yaratığını kendi çıkarları için kullanıyor gibi geldi. Do'Urden Evi daha yüksek mevkilere göz dikiyor ve Saygıdeğer Malice yönetici konseyde oturmayı arzuluyor. Belki de, bu, Hun'ett Evi için bir tehdit, ha?"

"İster intikam, isterse ihtiyat olsun, iddiam Alton DeVir'in iddiası yasal görülmeli," diye yanıtladı SiNafay, "karşılıklı çıkarımız uğruna." Uğursuz bir şekilde gülümsedi ve doğrudan Birinci Saygıdeğer Ana'ya baktı. "Şöhret arayışlarında, oğullarımızın çıkan uğruna, belki de."

"Gerçekten öyle," diye yanıtladı Saygıdeğer Baenre, daha çok öksürüğü andıran bir kıkırdamayla. Hun'ett ile Do'Urden arasında bir savaş herkesin çıkarına olabilirdi, ama Baenre bunun SiNafay'ın düşündüğü gibi olacağından şüpheliydi. Malice güçlü bir saygıdeğer ana idi ve ailesi gerçekten de, dokuzunculuktan daha yüksek bir mevkiyi hakediyordu. Eğer savaş olursa, Malice, muhtemelen, SiNafay'ın yerini alarak, konseyde bir koltuk sahibi olacaktı.

Saygıdeğer Baenre diğer saygıdeğer analara baktı ve umut dolu ifadelerinden, onların da kendi düşüncelerini paylaştıklarını tahmin etti. Bırak Hun'ett ile Do'Urden savaşsınlar; sonuç ne olursa olsun, Saygıdeğer Malice tehdidi sona erecekti. Belki, diye umdu Baenre, şu malum genç Do'Urden savaşta ölür ve kendi oğlunun hakettiği pozisyonu elde etmesine vesile olurdu.

Sonra, Birinci Saygıdeğer Ana, SiNafay'ın duymaya geldiği sözcükleri söyledi; Menzoberranzan'ın yönetici konseyinin sessiz izni.

"Bu konu halledilmiştir, kız kardeşlerim," diye açıkladı Saygıdeğer Baenre ve masadakilerin tümü onay vererek başlarını salladılar. "Bugün hiç buluşmamış olmamız, iyi oldu."

BÖLÜM 19

Zafer Sözleri

"Bir iz buldun mu?" diye fısıldadı Drizzt, iri panterin yanına çıkarak. Guenhwyvaı/ın sırtını hafifçe vurarak okşadı ve kedinin kaslarının gevşekliğinden, yakınlarda bir tehlike olmadığını anladı.

"Gittiler, o halde," dedi Drizzt önlerindeki koridorun boşluğuna bakarak. "Havuz kenarındaki izleri bulduğumuzda, kardeşim onlara 'kötü gnomlar' demişti. 'Kötü ve aptal." Palalarını kınına yerleştirip, panterin yanına diz çöktü. Kolunu rahat bir şekilde Guenhwyvar'ın sırtından sarkıttı. "Devriye grubumuzdan kaçabilecek kadar akıllılar."

Kedi sanki her sözcüğü anlıyormuşçasına baktı ve Drizzt eliyle, en iyi dostu Guenhwyvar'ın başını sıvazladı. Drizzt bir hafta önce, Dinin, Masoj Hun'ett'i öfkeden çıldırtacak şekilde, Guenhwyvar'ın devriyenin uç pozisyonunda Drizzt'in yanında görevlendirildiğini duyurunca, ne kadar sevindiğini açık seçik anımsıyordu.

"Kedi benim!" diye anımsatmıştı Masoj, Dinin'e.

"Sen de benimsin!" diye yanıtlamıştı grup lideri Dinin, herhangi bir tartışmaya fırsat vermeden. Heykelciğin büyüsünün elverdiği her zaman, Masoj Guenhwyvar'ı Yıldızlar Alemi'nden çağırarak kediyi ileri göreve koşuyordu ve Drizzt'e hem daha büyük bir güvence, hem de değerli bir yol arkadaşı sağlıyordu.

Drizzt duvardaki yabancı ısı şekillerinden, devriye rotalarının sınırını geçmiş olduklarını anlamıştı. Kendisi ve devriyenin geri kalanı ile aralarına, kasıtlı olarak, önerilenden daha büyük bir mesafe koymuştu. Drizzt, Guenhwyvar ile birlikte başlarının çaresine bakabileceklerinden emindi ve

diğerleri çok arkalardayken rahatlayabilir ve bekleme süresinin tadını çıkarabilirdi. Drizzt'in tek başına geçirdiği dakikalar, ona karmakarışık duygularını düzene sokmak yolundaki sonu gelmez uğraşında gereksindiği zamanı verdi. Yargılamaz görünen ve her zaman destek olan Guenhwyvar, Drizzt'in sesli düşünceleri için mükemmel bir dinleyiciydi.

"Tüm bunların değerini merak etmeye başladım," diye fısıldadı Drizzt kediye. "Bu devriyenin kıymetinden şüphem yoksadece bu hafta, şehre büyük zarar verebilecek bir düzine canavarı alt ettikama hangi amaç uğruna?"

Panterin yuvarlak gözlerinin derinliklerine baktı ve orada anlayış buldu. Drizzt yaşadığı ikilemin Guenhwyvar tarafından her nasılsa anlaşıldığını biliyordu.

"Belki de hala kim olduğumu bilmiyorum," dedi Drizzt, "ya da halkımın kim olduğunu. Ne vakit gerçeğe ait bir ipucu bulsam, bu beni daha fazla ilerlemeye cesaret edemediğim bir yola, kabullenemeyeceğim sonuçlara götürüyor."

"Sen drowsun," diye yanıtladı biri arkadan. Drizzt aniden dönünce, birkaç ayak ötede Dinin'in suratında ciddi bir endişe ifadesi ile durduğunu gördü.

"Gnomlar ulaşabileceğimizden öteye kaçtılar," dedi Drizzt, kardeşinin endişelerini saptırmaya çalışarak.

"Bir drow olmanın ne anlama geldiğini hala öğrenmedin mi?" diye sordu Dinin. "Tarihimizin seyrini ve geleceğimizin umutlarını hala anlamadın mı?"

"Tarihimizi Akademi'de öğretildiği gibi biliyorum," diye yanıtladı Drizzt. "Bunlar aldığımız ilk derslerdi. Ancak, geleceğimize ve şu anda yaşadığımız yerle ilgili daha fazla bilgiye gelince, hiç anlamıyorum."

"Düşmanlarımızı biliyorsun," dedi Dinin.

"Sayısız düşmanlar," diye yanıtladı Drizzt derin bir iç çekişle.

"Karanlıkaltı'nın kovuklarını dolduruyor ve her zaman boş bulunacağımız anı kolluyorlar. Ama bunu yapmayacağız ve düşmanlarımız gücümüze yenik düşecek."

"Ah, ama gerçek düşmanlarımız, bizim dünyamızın ışıksız mağaralarında yaşamıyor," dedi Dinin kurnaz bir gülümsemeyle. "Onlarınki tuhaf ve kötü bir dünya." Drizzt Dinin'in kime gönderme yaptığını biliyordu, ama kardeşinin birşeyler sakladığından şüpheleniyordu.

"Faeriler," diye fısıldadı Drizzt ve bu sözcük içinde karmakarışık duygular uyandırdı. Tüm yaşamı boyunca, ona kötü kuzenleri anlatılmıştı; drowları nasıl dünyanın derinliklerine inmeye zorladıklarından bahsedilmişti. Günlük yaşamının işleriyle uğraşırken, Drizzt onları pek sık düşünmüyordu, ancak ne zaman aklına gelseler, Drizzt onların adını yaşamında nefret ettiği her şeyin karşılığı gibi kullanıyordu. Eğer Drizzt drow toplumundaki adaletsizlikler için, bir şekilde yüzey elflerini suçlayabilsetıpkı diğer drowları suçladığı gibihalkının geleceği için bir umut bulabilirdi.

Mantık gereği, Drizzt bu heyecan uyandıran elf savaşı efsanelerini de diğer sonu gelmez yalan silsileleri gibi boşvermeliydi, ancak yüreğinde ve umutlarında, bu sözcüklere çaresizce sarılmıştı.

Yeniden Dinin'e baktı. "Faeriler," dedi bir kez daha, "her kim iseler."

Dinin kardeşinin sonu gelmez alaycılığı karşısında kıkırdadı; bu artık çok sıradan olmuştu. "Aynı öğrendiğin gibiler," diye güvence verdi Drizzt'e. "Düşünebileceğimizin ötesinde değersiz ve aşağılık mahluklar, halkımızın işkencecileri, asırlar evvel bizi sürgün edenler, bizi zorla"

"Hikayeleri biliyorum," diye Dinin'in sözünü kesti Drizzt. Heyecana kapılan kardeşinin gittikçe yükselen sesi onu telaşlandırmıştı. Omzunun üzerinden etrafa göz attı. "Eğer devriye görevi bittiyse, şehre yakın olan diğerleriyle buluşalım. Burası bu tür tartışmalar için fazla tehlikeli." Ayağa fırladı ve yanında Guenhwyvar ile, geri dönmeye hazırlandı.

"Yakında seni götüreceğim yer kadar tehlikeli değil," diye karşılık verdi Dinin, aynı kurnaz gülümsemeyle.

Drizzt durdu ve merakla Dinin'e baktı.

"Sanırım bilmen gerek," diye takıldı Dinin. "Biz seçildik, çünkü devriye gruplarının en iyisiyiz ve bu onura layık görülmemizde kuşkusuz sen önemli bir rol oynadın."

"Ne için seçildik?"

"On beş gün içinde, Menzoberranzan'dan ayrılacağız," diye açıkladı Dinin. "Yolculuğumuz günlerce sürecek ve şehirden millerce uzaklaşacağız."

"Ne kadar?" diye sordu Drizzt, birden çok meraklanarak.

"İki hafta, belki üç," diyerek yanıtladı Dinin, "ama bu zamana değer. Bizler, genç kardeşim, en çok nefret ettiğimiz düşmandan intikam alacak olanlarız, Örümcek Kraliçe için muhteşem bir darbe indirecek olanlar!"

Drizzt anladığını düşündü, ama bu kavram, anladığından kesin emin olamayacağı kadar gaddardı.

"Elfler!" dedi Dinin gözleri parlayarak. "Yüzeye yapılacak bir akın için seçildik!"

Drizzt böyle bir misyonun sonuçlarından emin olamadığından, kardeşi kadar açıkça heyecanlı değildi. Sonunda yüzey elflerini görebilecek, yüreğinin ve umutlarının gerçeği ile yüzleşebilecekti. Drizzt için daha gerçek olan bir şey; bunca yıldır tanıdığı düş kırıklığı, sevincini hafifletiyor, ona başka bir şey anımsatıyordu: Elfler hakkındaki gerçek, kendi ırkının karanlık dünyasına bir mazeret getirirse, bunun yerine daha önemli bir başka şeyi götürebilirdi. Nasıl hissetmesi gerektiğinden emin değildi.

"Yüzey," dedi Alton keyifle. "Kız kardeşim oraya bir kez gitmişti bir akın için. En muhteşem deneyimlerinden biriymiş, öyle demişti." Masoj'a baktı. Genç Hun'ett'in yüzündeki terkedilmiş ve mutsuz ifadeyi nasıl değerlendireceğini bilemedi. "Şimdi senin devriyen bu yolculuğa çıkacak. Sana gıpta ediyorum."

"Ben gitmiyorum," diye açıkladı Masoj.

"Neden?" dedi Alton hayretle. "Bu gerçekten nadir bulunur bir] fırsat. Menzoberranzan yirmi yıldır bir yüzey akını gerçekleştirme ' dieminim ki Lloth buna öfkelenmiştir. Bir dahaki akına kadar ' yirmi yıl daha geçebilir ve o zaman sen artık devriye görevinde olmayacaksın."

Masoj, Alton'un Hun'ett Evi'ndeki küçük penceresinden dışarı bakarak çevreyi seyretti.

"Bunun yanında," diye sürdürdü Alton sessizce, "orada, yukarıda, seni izleyen gözlerden uzaktayken, iki Do'Urden'den de kurtulma şansı bulabilirsin. Neden gitmiyorsun ki?"

"Kendinin de içinde yer aldığı kanunu unuttun mu?" diye sordu Masoj, suçlarcasma ve hızla Alton'a dönerek. "Yirmi yıl önce, Sorcere'deki hocalar hiçbir büyücünün yüzeyin yakınlarında hiçbir yere seyahat edemeyeceğine karar verdiler!"

"Elbette," diye yanıtladı Alton, toplantıyı anımsayarak. Şimdi Sorcere ona o kadar uzak görünüyordu ki. Halbuki sadece birkaç haftadır Hun'ett Evi'nde bulunuyordu. "Drow büyüsünün açık gökyüzü altında değişikbeklenmediketkilere yol açabileceği sonucuna varmıştık," diye açıkladı. "Yirmi yıl önceki o akında"

"Hikayeyi biliyorum," diye gürledi Masoj ve cümleyi Alton'un yerine tamamladı. "Bir büyücünün ateş topu normal boyutlarının dışında büyümüş ve birçok drow öldürmüştü. Siz hocalar, bunu tehlikeli yan etkiler olarak adlandırdınız, ancak ben o büyücünün bir kaza süsü vererek uygun bir şekilde düşmanlarından kurtulduğuna inanıyorum!"

"Evet," diye katıldı Alton. "Söylentiler öyleydi. Kanıt yokluğunda. .." Masoj'u pek teselli edemediğini görerek vazgeçti. "Bu çok zaman önceydi," dedi, umut vermeye çalışarak. "Yardımcı olabilecek hiçbir şey yok mu?"

"Hiçbir şey," diye yanıtladı Masoj. "Menzoberranzan'da işler öyle yavaş yürüyor ki. Hocaların konuyla ilgili araştırmaya başladıklarından bile şüpheliyim."

"Yazık," dedi Alton. "Bu mükemmel bir fırsat olabilirdi."

"Bundan artık bahsetme!" diye çıkıştı Masoj. "Saygıdeğer SiNafay bana Drizzt Do'Urden'i ya da kardeşini ortadan kaldırma emrini vermedi. Sen zaten kişisel arzularını kendine saklaman için uyarıldın. Saygıdeğer ana, bana saldırı emrini verdiğinde, onu başarısızlığa uğratmayacağım. Fırsatlar yaratılabilir."

"Sanki Drizzt Do'Urden'in nasıl öleceğini zaten biliyor gibisin," dedi Alton.

Cüppesinin cebine uzanıp, oniks heykelciği; düşünme yeteneği olmayan büyülü kölesini, budala Drizzt'in çok güvendiği şeyi çıkarırken, Masoj'un yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Oh, evet, biliyorum," diye yanıtladı ve Guenhwyvar'ınheykelciğini kolayca havaya fırlatıp yakalayarak uzattı ve gösterdi. "Biliyorum."

Seçilmiş akıncılar grubunun üyeleri kısa zamanda bunun sıradan bir misyon olmadığını fark ettiler. Bir sonraki hafta boyunca, Menzoberranzan dışına devriyeye hiç çıkmadılar. Bunun yerine, gece gündüz, Melee Magthere'deki bir kışlada inzivaya çekildiler. Uyanık oldukları neredeyse tüm saatler boyunca, akıncılar bir konferans odasındaki oval bir masanın etrafına toplanıp yakın gelecekteki maceralarının ayrıntılarını dinlediler. Üstat Hatch'net, Lore hocası, tekrar tekrar aşağılık elflerle ilgili öykülerini anlattı durdu.

Drizzt öyküleri dikkatle dinleyip kendini Hatch'net'in hipnoz ağına bıraktı, daha doğrusu, kendini buna zorladı. Öyküler doğru olmalıydı; eğer değillerse, Drizzt prensiplerini koruyabilmek için neye tutunacağını bilemiyordu.

Dinin akının taktik hazırlıklarından sorumluydu. Grubun geçeceği uzun tünellerin haritalarını gösteriyor ve herkes rotayı kusursuzca ezberleyene dek, tekrar tekrar üzerinden gidiyordu.

Hevesli akıncılarDrizzt hariçbunu da dikkatle dinlediler ve tüm bu süreç içinde heyecanlarının vahşi bir tezahürat şeklinde patlamaması için savaş verdiler. Hazırlık haftası sonuna yaklaşırken, Drizzt devriye grubunun bir

üyesinin orada olmadığını fark etti. Önceleri, Drizzt Masoj'un Sorcere'de, eski hocalarıyla, akındaki kendi görevlerini öğrendiğini düşünmüştü. Ancak, ayrılma zamanı hızla yaklaşırken ve savaş planları belirgin bir şekil alırken, Drizzt Masoj'un onlara katılmayacağını anlamaya başladı.

"Büyücümüz nerede?" diye sorma cesaretini buldu Drizzt, bir toplantının geç saatlerinde.

Bu müdahaleden hoşlanmayan Dinin kardeşine sertçe baktı. "Masoj bize katılmayacak," diye yanıtladı, şimdi diğerlerinin de Drizzt'in endişesini paylaşabileceklerini düşünerek. Böylesine kritik bir zamanda bu tür dikkat bölünmeleriyle uğraşamazlardı.

"Sorcere hiçbir büyücünün yüzeye seyahat edemeyeceğine karar verdi," diye açıkladı Üstat Hatch'net. "Masoj Hun'ett sizin şehre dönüşünüzü bekleyecek. Bu aslında sizin için büyük bir kayıp, çünkü Masoj değerini pek çok kereler kanaıtladı. Yine de, korkmayın, çünkü Arach-Tinilith'den bir rahibe size eşlik edecek."

"Ya ... " diye söze başladı Drizzt, diğer akıncıların memnun fısıltılarını bastırarak.

Dinin kardeşinin düşüncelerini kısa kesti. Soruyu kolayca tahmin etmişti. "Kedi Masoj'a ait," dedi dümdüz. "Kedi burada kalıyor."

"Masoj'la konuşabilirim," diye üsteledi Drizzt.

Dinin'in sert bakışı soruyu sözcüklere gerek kalmadan yanıtladı. "Yüzeyde taktiklerimiz değişik olacak," dedi tüm gruba, fısıltıları susturarak. "Yüzey mesafelerin dünyasıdır, kıvrılan tünellerdeki kör mağaraların değil. Düşmanlarımızı bulduğumuz an, görevimiz onları kuşatmak, mesafeleri kapatmak olacak." Doğruca genç kardeşine baktı. "Bir ileri uç muhafızına gereksinimimiz olmayacak. Böylesi bir çatışmada, heyecanlı bir kedi yardımdan çok sorun yaratır."

Drizzt bu yanıtla tatmin olmak zorundaydı. Masoj'u panteri vermeye razı edebilse bileki yüreğinde bunu yapamayacağını biliyordutartışma bir yarar sağlamayacaktı. Kafasındaki inatçı arzuları uzaklaştırdı ve kendini

kardeşinin sözlerini dinlemeye zorladı. Bu, Drizzt'in genç yaşamının en büyük mücadelesi ve en büyük tehlikesi olacaktı.

Son iki gün, savaş planı tüm zihinlere kazındığı zaman, Drizzt kendini gittikçe daha da tahrik olur buldu. Asabiyetten kaynaklanan enerji avuç uçlarını terden ıslatıyordu ve gözleri her zaman tetikte, çevreyi inceliyordu.

Guenhwyvar yüzünden yaşadığı düş kırıklığına rağmen, Drizzt içinde kaynayıp köpüren heyecanı yadsıyamazdı. Bu, her zaman arzuladığı bir macera, halkının gerçeği ile ilgili sorularının yanıtıydı. Orada yukarıda, o farklı dünyanın engin yabancılığında, yüzey elfleri; ortak bir düşman haline gelen görünmeyen kabus ve tüm drowları birleştiren ortak bağ, pusuda bekliyordu. Drizzt savaşın ihtişamını keşfedecek, halkının en çok nefret ettiği düşma, dan gereken intikamı alacaktı. Daha önceleri, Drizzt hep gereklliliA ten savaşmıştı: idman salonlarında ya da evine fazlaca yaklaşanı budala canavarlara karşı.

Drizzt bu karşılaşmanın farklı olacağını biliyordu. Bu kez hamleler ve darbeler daha derin duyguların gücünü taşıyacak, halkının onuru ve ortak cesareti tarafından yönlendirilecek ve onları ezenlere yanıt verecekti. Buna inanmak zorundaydı.

Drizzt, akıncılar grubunun ayrılışından bir gece önce, ranzasında sırtüstü uzandı ve palalarını yukarı kaldırıp yavaş hareketlerle manevralar yaptı.

"Bu kez," diye fısıldadı kılıçlarına, bir taraftan da silahların böylesine yavaş hızla bile gerçekleştirdikleri karmaşık dansa hayran olarak. "Bu kez çınlamalarınız adaletin şarkısı olacak!" Palaları ranzasının yanına bırakarak, gerekli uykuyu bulabilmek için yana döndü. "Bu kez," dedi yeniden, dişlerini sıkarak ve gözleri karanlıkta parlarken.

Söyledikleri inandıkları mıydı, yoksa umutları mı? Drizzt bu rahatsız edici soruyu, düşüncelerine girdiği ilk anda aklından uzaklaştırdı. Sahip olduğundan daha fazla şüpheye zihninde yer yoktu. Artık düş kırıklığı olasılığını düşünmüyordu; bir drow savaşçısının yüreğinde buna yer yoktu.

Ancak, kapıdaki gölgelerden merakla Drizzt'i inceleyen Dinin'e göre, sanki küçük kardeşi kendi sözlerinin gerçekliğine kendi kendini

inandırmaya çabalıyor gibi görünüyordu.

BÖLÜM 20

O Yabancı Dünya

Devriye grubunun on dört üyesi, dönüp duran tüneller ve önlerinde birden genişleyerek açılan mağaralardan geçerek yollarına devam etiler. Büyülü çizmeleri sayesinde sessiz, pivvafvvdlerinin ardında neredeyse görünmezdiler ve sadece el işaretleriyle iletişim kuruyorlardı. Yolun çoğunda, zeminin eğimi güçlükle algılanabiliyordu, ancak, zaman zaman, grup kaya bacalarından yukarı tırmanıyordu ve her adım, ellerinin her kavrayışı onları amaçlarına daha da yaklaştırıyordu. Canavarların ve diğer ırkların bölgelerinin sınırları içinden geçtiler, ama nefret ettikleri gnomlar ve hatta duergar dwarfları bile, sağduyulu bir şekilde, kafalarını gizli tuttular.

Tüm Karanlıkaltı'nda pek az yaratık kasıtlı olarak bir drow akıncı grubunun yoluna çıkardı.

Bir haftanın sonunda, bütün drowlar çevrelerindeki değişikliği algılayabiliyorlardı. Yüzeyde yaşayan birine, bu derinlik hala boğucu görünebilirdi, ama kara elfler kafalarının üzerinde asılı duran binlerce tonluk kayanın baskısına alışmışlardı. Her köşeyi, taş tavanın yerini yüzey dünyasının geniş açıklığına bırakmasını bekleyerek dönüyorlardı.

Esintiler yanlarından akıp gidiyordu. Bu, yerkürenin derinliklerindeki magmadan yükselen sülfür kokulu sıcak rüzgarlar değil, drowlara yabancı yüzlerce kokuyla yüklü nemli havaydı. Yukarıda bahar vaktiydi, ancak

drowlar, mevsimsiz ortamlarında, böyle birşeyi hiç bilmiyorlardı. Havada yeni açmış çiçeklerin ve filizlenen ağaçların kokulan vardı. Kokuların baştan çıkarıcılığı altında, Drizzt kendine, tekrar tekrar yaklaşmakta oldukları bu yerin bütünüyle uğursuz ve tehlikeli olduğunu anımsatmak zorunda kalıyordu. Belki de, diye düşündü, bu kadar şeytani bir tuzak, hiçbir şeyden şüphelenmeyen yaratıkları yüzey dünyasının ölümcül ağına çekmek için bir yemdi.

Akıncılar grubuyla yolculuk yapan Arach-Tinilith rahibesi bir duvara yakın yürüyor ve karşılaştığı her çatlağa yüzünü yapıştırıyordu. "Bu yeterli olacak," dedi kısa bir süre sonra. Bir görme büyüsü yapıp, bir parmaktan daha geniş olmayan ufak çatlağın içine ikinci kez baktı.

"Bunun içinden nasıl geçeceğiz?" diye işaret etti devriye grubundakilerden biri diğerine. Dinin işaretleri gördü ve kaşlarını çatarak sessiz sohbeti sona erdirdi.

"Şimdi yukarıda gündüz vakti," diye bildirdi rahibe. "Burada beklemek zorundayız."

"Ne kadar zaman için?" diye sordu Dinin, devriye grubunun uzun süredir bekledikleri ve çok yaklaştıkları hedef için hazır olduklarını bilerek.

"Bilemem," diye yanıtladı rahibe. "Narbondel'in yarım çevriminden daha uzun değil. Yüklerimizi indirip, fırsatımız varken biraz dinlenelim."

Dinin, sadece birliğini meşgul etmek için devam etmeyi yeğlerdi, ama bir rahibeye karşı çıkmaya cesareti yoktu. Yine de, mola çok uzun sürmedi, çünkü birkaç saat sonra, rahibe çatlağı bir daha kontrol etti ve vaktin geldiğini duyurdu.

"Once sen," dedi Dinin Drizzt'e. Drizzt inanmaz gözlerle kardeşine baktı. Bu kadar ufak bir çatlaktan nasıl geçilebileceğine dair hiçbir fikri yoktu.

"Gel," diye buyurdu, şimdi üzerinde birçok delik olan bir topuz tutmakta olan rahibe. "Yanımdan geç ve çatlağın içinden devam et."

Drizzt yanından geçerken, rahibe topuzun buyruk sözcüğünü söyledi ve nesneyi Drizzt'in başında tuttu. Drizzt'in abanoz teninden daha kara pulcuklar her tarafına döküldü ve Drizzt müthiş bir ürpertinin omurgasını titrettiğini hissetti.

Drizzt'in bedeni daralıp bir saç kadar incelir ve iki boyutlu bir görüntü haline gelirken, diğerleri hayretle izliyorlardı. Drizzt şimdi eski halinin bir gölgesiydi.

Neler olduğunu anlayamıyordu, ama çatlak birden önünde genişlemişti. İçeriye kaydığında, şimdiki bedeninin hareketleri, sadece iradesinin bir temsiliydi. Ufak tünelin kıvrımlarından, kayalık bir tepenin engebeli yüzündeki bir gölge gibi süzüldü. Şimdi uzun bir mağaradaydı ve mağaranın tek çıkışının karşısında duruyordu.

Yeryüzüne aysız bir gece inmişti, ama derinlerde yaşayan drowlar için bu bile parlak görünüyordu. Drizzt çıkışa, yüzey dünyasının açıklığına çekildiğini hissetti. Diğer akıncılar da çatlaktan birer birer süzülüp mağaraya gelmeye başladılar. En son, rahibe geldi. Bedeni normal konumuna dönerken, ürpertiyi ilk hisseden Drizzt oldu. Birkaç saniye sonra, hepsi hevesle silahlarını gözden geçiriyorlardı.

"Ben burada kalacağım," dedi rahibe Dinin'e. "İyi avlar. Örümcek Kraliçe sizi izliyor."

Drizzt bir kez daha birliğini yüzeyin tehlikelerine karşı uyardıktan sonra, mağaranın önüne, yüksek bir dağdaki kaya çıkıntısının yan tarafında bulunan küçük bir deliğe ilerledi. "Örümcek Kraliçe için," dedi Dinin. Derin bir soluk aldı ve çıkıştan geçip, açık gökyüzünün altında yürürken ekibe öncülük etti.

Yıldızların altı! Diğerleri bu ışıklar altında tedirgin görünürlerken, Drizzt bakışlarının gökyüzüne, göz kırpan sayısız mistik noktaya çekildiğini anladı. Yıldızların ışığı ile yıkanınca, yüreğinin hafiflediğini hissetmiş ve gece rüzgarının taşıdığı neşeli ezgileri fark etmemişti bile.

Ancak Dinin şarkıyı duymuştu ve bunun yüzey elflerinin eldritch çağrıları olduğunu anlayacak kadar deneyimliydi. Çömelip, ufuk çizgisine

göz gezdirince, ormanlık bir vadinin uzak bir köşesinde tek bir ateşin ışığını gördü. Birliğinive özellikle de kardeşinin gözlerindeki şaşkınlığıharekete geçmeleri için dürtükleyerek, onları işe koştu.

Drizzt yol arkadaşlarının suratlarmdaki, kendi açıklanamaz dinginlik duygusuyla tam bir tezat oluşturan endişeyi görebiliyordu. Birden, bütün bu olanlarda, birşeylerin çok yanlış olduğundan şüphelendi. Tünelden çıktığı daha ilk dakikada, Drizzt, yüreğinin derinliklerinde, burasının Akademi hocalarının tanımlamak için büyük acılar çektikleri kötü dünya olmadığını anlamıştı. Üzerinde taş bir tavan olmadan kendini tuhaf hissetmişti, ama rahatsız değildi. Eğer yüreğinin en hassas teline dokunan bu yıldızlar gerçekten de, Üstat Hatch'net'in dediği gibi, bir sonraki günün getireceklerinin habercisi iseler, ertesi gün kesinlikle o kadar korkunç olmayacaktı.

Drizzt'in hissettiği özgürlük duygusunun tadım kaçıran tek şey şaşkınlığıydı, çünkü bir şekilde bir algı tuzağına düşmüştü, ya da yol arkadaşlarıki buna kardeşi de dahildiçevrelerini kusurlu gözlerle görüyorlardı.

Bu, Drizzt'in üzerine yığılan bir başka yanıtsız sorundu: burada hissettiği rahatlama zayıflık mı, yoksa yüreğin gerçeği miydi? "Bunlar, vatanımızdaki mantar korularının benzerleri," diyerek güvence verdi Dinin, küçük ormanın dalları altında tereddütle ilerleyen diğerlerine, "ne bilinçli, ne de zararlı."

Yine de, daha genç drowlar ne zaman bir sincabın bir dala zıpladığını, ya da görünmeyen bir kuşun geceye seslendiğini duysalar, hemen silahlarını hazırlıyorlardı. Kara elflerinki sessiz bir dünyaydı ve bahar zamanındaki bir ormanın cıvıltılı yaşamından çok farklıydı. Karanlıkaltı'nda yaşayan neredeyse her varlık, kendi yaşam alanını istila eden her şeye zarar vermeye çalışır ve çoğunlukla bunu başarırdı. Bir cırcır böceğinin sesi bile, drowların tetikte bekleyen kulakları için uğursuzluk işaretiydi.

Dinin'in rotası doğruydu ve kısa bir süre sonra, faerie şarkısı tüm diğer sesleri bastırdı ve ateşin ışığı dalların arasından görünür hale geldi. Yüzey elfleri tüm diğer ırkların en ihtiyatlı olanlarıydı ve bir insanınhatta sinsi bir halfling'in bile onları faka bastırmak için çok küçük bir şansı olabilirdi.

Bu geceki akıncılar drowlardı ve gizlilikte, en yetenekli sokak hırsızından bile daha hünerliydiler. Kurumuş yapraklar üzerinde bile ayak sesleri duyulmazdı ve ince bedenlerinin hatlarına kusursuz uyum sağlayan el yapımı zırhları bedenlerinin hareketleriyle bükülürken tek bir hışırtı bile çıkarmazdı. Fark edilmeden, yirmi kadar faerynin dans edip şarkı söylediği çimenliğin çevresinde sıralandılar.

Elflerin oyununun katışıksız neşesi ile olduğu yere mıhlanıp kalan Drizzt, kardeşinin sessiz el şifresi ile verdiği buyrukları güçlükle fark etti. Topluluğun içinde dans eden bir sürü çocuk, sadece bedenlerinin boyundan ayırdedilebiliyorlardı ve ruhları beraberlerindeki yetişkinlerden daha özgür değildi. Hepsi öyle masum, öyle yaşam ve istek dolu görünüyorlardı ki. Birbirlerine, Drizzt'in Menzoberranzan'da görüp görebileceğinden çok daha derin bir dostluk bağı ile bağlandıkları açıkça belli oluyordu. Hatch'net'in onlara uydurduğu öykülerden, aşağılık, nefret dolu sefillerle ilgili öykülerden öylesine farklıydılar ki.

Drizzt, grubunun daha büyük bir avantaj sağlamak üzere yayılmaya başladığını görmekten çok sezinledi. Hala gözlerini önündeki manzaradan ayıramamıştı. Dinin omzuna hafifçe vurdu ve kemerinden sarkan küçük 'crossbovv'u gösterdi. Sonra, yandaki çalılıklara süzülerek pozisyon aldı.

Drizzt kardeşini ve diğerlerini durdurmak istedi. Beklemelerini, düşman olarak adlandırmakta bu kadar çabuk davrandıkları yüzey elflerini gözlemlemelerini sağlayabilmeyi arzuladı. Ayakları sanki toprağa kök salmış, ağzını aniden saran kuruluk dilini ağırlaştırmıştı. Dinin'e baktı ve güçlükle soluk alıp verişinin, kardeşi tarafından sadece savaş arzusunun heyecanı olarak algılanmasını dileyebildi.

Sonra, Drizzt'in keskin kulakları bir düzine ufak yayın tellerinin yumuşak homurtusunu duydu. Elflerin şarkısı bir saniye daha sürdü, ta ki gruptan pekçokları yere düşene dek.

"Hayır!" diye haykırdı Drizzt isyan ederek. Sözcük, bedeninden, kendisinin bile anlayamadığı derin bir öfke ile kopmuştu. Bu reddediş, tıpkı drow akıncılarının bir diğer savaş çığlığı gibi çıkmıştı ve daha yüzey elfleri karşılık bile veremeden, Dinin ve diğerleri tepelerine çökmüştü.

Drizzt de, elinde silahı, çimenliğin aydınlatılmış çemberine sıçradı, ancak bir sonraki hareketini hiç düşünmemişti. Tek istediği, savaşı durdurmak, önünde cereyan eden sahneye bir son vermekti.

Kendi ormanlık yurtlarında son derece huzurlu olan yüzey elfleri silahlı bile değillerdi. Drow savaşçıları acımasızca aralarına dalıp, onları kesip biçiyor ve yaşam ışığı gözlerini terk ettikten sonra bile bedenlerini parçalamaya devam ediyorlardı.

Dehşete düşmüş bir dişi, oraya buraya koşuştururken, Drizzt'in önüne geldi. Drizzt silahlarının ucunu toprağa saplamış, kadını rahatlatmanın bir yolunu arıyordu.

Sonra kadın sırtına saplanan bir kılıçla öne doğru fırladı. Kılıcın ucu narin bedenini tam ortadan delip geçmişti. Drizzt, hipnotize olmuşçasına ve dehşetle, kaDinin arkasındaki drow savaşçısının silahın kabzasını iki eliyle kavrayıp, kılıcı vahşice döndürmesini izledi. Elf, yaşamının çabucak geçen son saliselerinde doğrudan Drizzt'e baktı. Gözleri merhamet dileniyordu. Artık sesi, mide bulandırıcı bir kan lıkırtısından başka bir şey değildi.

Yüzündeki delicesine coşkunluk ifadesi ile, drow savaşçısı kılıcını çekip aldı ve yatay bir darbe ile elf dişisinin başını omuzlarından ayırdı.

"İntikam!" diye haykırdı Drizzt'e. Suratı taşkın bir haz ile çarpılmıştı ve alev gibi yanan gözleri, donup kalan Drizzt'e, şeytani parıltılar saçıyor gibi görünüyordu. Savaşçı ölü bedene bir darbe daha indirdi, sonra başka bir kurban aramak için döndü.

Sadece bir an sonra, bir başka elf, bu kez küçük bir kız, kıyımdan kaçarak Drizzt'in olduğu yöne doğru koştu. Tekrar tekrar aynı sözcüğü haykırıyordu. Çığlığı Drizzt'e yabancı bir aksan olan yüzey elflerinin dilindeydi, ama kızın yaşlar süzülen soluk tenli yüzüne bakınca, ne söylediğini anladı Drizzt. Kızın gözleri, Drizzt'in ayaklarının dibindeki parçalanmış cesede dikilmişti. Istırabı, kendisini bekleyen kaderin dehşetini bile geride bırakmıştı. Sadece, "Anne!" diye haykırıyor olabilirdi.

O korkunç anda, öfke, dehşet ve ıstırap ve bir düzine başka duygu ile kıvranıyordu Drizzt. Duygularından kaçmak, ırkının kör çılgınlığında

kendini yitirmek ve çirkin gerçeği kabullenebilmek istiyordu. Ona böylesine eziyet eden vicdanını fırlatıp atabilmek ne kolay olurdu.

Elf çocuk Drizzt'e doğru koşuyor, ama onu görmüyordu bile. Gözleri ölü annesine kilitlenmişti ve ensesi tek bir temiz darbeye açıktı. Drizzt, merhametle cinayeti birbirinden ayıramaz bir halde, palasını kaldırdı.

"Evet, kardeşim!" diye bağırdı Dinin ona, yoldaşlarının çığlıklarını ve naralarını bastıran ve Drizzt'in kulaklarında bir suçlama gibi yankılanan bir haykırışla. Drizzt başını kaldırıp, tepeden tırnağa kana bulanmış halde, kılıçtan geçirilmiş ölü elf yığınlarının arasında duran Dinin'i gördü. "Bugün bir drow olmanın ihtişamını biliyorsun!" diye haykırdı Dinin ve havaya doğru bir zafer yumruğu savurdu. "Bugün Örümcek Kraliçe'yi memnun ettik!"

Drizzt aynı şekilde karşılık verdi, sonra dişlerini göstererek öldürücü bir darbe için gerildi.

Neredeyse yapıyordu. Amaçsız öfkesi içinde, Drizzt Do'Urden neredeyse ırkı gibi olacaktı. Neredeyse, o güzel çocuğun parlayan gözlerindeki yaşamı çalacaktı.

Tam son anda, kız ona baktı. Pırıl pırıl gözleri, Drizzt'in sertleşen yüreğine tutulan kara bir ayna gibiydi. O yansımada, elini yönlendiren hiddetin o aksinde, Drizzt Do'Urden kendini buldu. Palayı güçlü bir savuruşla indirip, zarar vermeden çocuğun yanından kaydırırken, gözünün ucuyla Dinin'i izliyordu. Hareketi gerçekleştirirken, diğer eliyle kızı gömleğinin yakasından kavrayıp yüzüstü yere çekmişti.

Kız çığlık attı, zarar görmemiş ama dehşete kapılmıştı. Drizzt, Dinin'in yumruğunu yeniden havaya savurup döndüğünü gördü. Drizzt çabuk davranmak zorundaydı; savaş tüyler ürpertici sona neredeyse yaklaşmıştı. Palalarını ustaca dertop olmuş çocuğun sırtından geçirip giysilerini kesti, ancak narin tenine çizikten başka zarar vermedi. Sonra, hilesini maskelemek için başsız cesedin kanını kullandı. Elf annenin, ölümüyle kızının yaşamını kurtardığını bilmekten mutlu olacağını düşünmek Drizzt'e acı bir keyif verdi.

"Aşağıda kal," diye fısıldadı çocuğun kulağına. Drizzt, kızın onun dilini anlayamayacağını biliyordu, ama sesinin tonunu, çocuğun hileyi tahmin etmesine yetecek kadar rahatlatıcı tutmaya çabaladı. Bir an sonra, Dinin ve diğerleri yanına geldiğinde, elinden gelen tek şey, yeterince iyi bir iş yapmış olduğunu umut etmekti.

"Çok iyi," dedi Dinin coşkuyla. Katışıksız bir heyecanla titriyordu. "Yirmi tane orc yemi öldü ve bizden tek bir kişi yara bile almadı! Menzoberranzan'ın saygıdeğer anaları gerçekten de memnun olacaklar, ama bize bu açması hisseden pay düşmeyecek!" Drizzt'in ayaklan dibindeki yığına baktı, sonra kardeşinin omzuna gururla vurdu.

"Kaçabileceklerini mi sanıyorlardı?" diye kükredi Dinin.

Drizzt tiksintisini gizlemek için çok çabalıyordu, ancak Dinin bu kan banyosuyla öyle kendinden geçmişti ki, zaten fark edemezdi.

"Burada sen varken asla!" diye sürdürdü Dinin. "Drizzt için iki ölüm!"

"Bir ölüm," diye itiraz etti biri, Dinin'in yanına adım atarak. Drizzt ellerini sıkıca silahlarının kabzasına bastırdı ve cesaretini topladı. Eğer bu yaklaşan drow hileyi tahmin etmişse, Drizzt elf çocuğu korumak için savaşacaktı. Parlak gözlü küçük kızı kurtarmak için arkadaşlarını, hatta kardeşini bile öldürürdükendisi öldürülene kadar. En azından çocuğu katletmelerine tanık olmak zorunda kalmazdı.

Neyse ki, asla böyle bir sorun çıkmadı. "Drizzt çocuğu hakladı," dedi drow Dinin'e, "ama diğer dişiyi ben hallettim. Daha kardeşin palalarını kaldırmadan, ben kılıcımı kaDinin sırtına saplamıştımbile!"

Tıpkı bir refleks gibi geldi: çevresindeki tüm kötülüğe bilinç dışı bir darbe. Drizzt olurken hiçbir şeyi fark etmedi, ama bir süre sonra, böbürlenen drowun suratını tutarak yerde sırtüstü yattığım ve acı ile inlediğini gördü. İşte Drizzt o zaman elindeki ağrıyı hissetti ve aşağı bakınca, parmaklarının ve kavradıkları pala kabzasının kan içinde kaldığını gördü.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Dinin.

Çabucak düşünen Drizzt, kardeşine yanıt vermedi bile. Bakışları Dinin'i geçip, yerde kıvranan sekile yöneldi. Yüreğindeki tüm öfkeyi, diğerlerinin kabullenip saygı duyacakları bir lanet okumaya dönüştürdü. "Bir daha benden bir ölüm çalacak olursan," dedi tükürür gibi ve sözcüklerinden içtenlik damlayarak, "omuzlarından ayrılan başın yerine seninkini koyarım!"

Drizzt ayakları dibindeki elf çocuğunun, elinden geleni yapmasına karşın, hafifçe hıçkırmaya başladığını biliyordu ve şansını zorlamamaya karar verdi. "Gelin, o halde," diye gürledi. "Burayı terkedelim. Yüzey dünyasının pis kokusu ağzımı safrayla dolduruyor!"

Fırtına gibi döndü ve diğerleri gülerek, sersemlemiş arkadaşlarını yerden topladılar ve onu izlediler.

"Sonunda," diye fısıldadı Dinin, kardeşinin gergin adımlarını izlerken, "sonunda bir drow savaşçısı olmanın ne demek olduğunu öğrendin!"

Dinin, içinde bulunduğu körlükle, sözcüklerindeki ironiyi asla anlayamazdı.

"Eve dönmeden yapılacak bir görevimiz daha var," diye açıkladı rahibe, grup mağaranın girişine ulaştığında. Sadece o, akının ikinci amacını biliyordu. "Menzoberranzan'ın saygıdeğer anaları bize yüzey dünyasının en büyük dehşetine tanık olmamızı buyurdular. Böylece ırkımızı uyarabiliriz."

Irkımız? diye geçirdi aklından Drizzt, düşünceleri alaycılıkla kararararak. Görebildiği kadarıyla, akıncılar yüzey dünyasının dehşetine zaten tanık olmuşlardı: kendileri!

"İşte!" diye haykırdı Dinin, doğu ufkunu göstererek. Ufacık bir ışık gölgesi, uzak dağların koyu çizgilerini çevrelemişti. Bir yüzey yaratığı bunu fark etmezdi bile, ancak kara elfler açıkça gördüler ve hepsi, hatta Drizzt bile, içgüdüsel olarak irkildiler.

"Çok güzel," deyiverdi Drizzt, manzarayı bir an değerlendirdikten sonra.

Dinin'in bakışı buz gibi soğuktu, ama rahibenin Drizzt'e fırlattığı bakış kadar değil.

"Pelerinlerinizi ve malzemelerinizi çıkarın, hatta zırhınızı bile," diye buyurdu gruba.

"Çabuk. Onları mağaranın gölgelerine yerleştirin ki, ışıktan etkilenmesinler."

İş tamamlandığında, rahibe onları artan ışığa çıkardı.

"İzleyin," dedi kederli bir buyrukla.

Gökyüzü doğuda morumsu pembe bir ton almıştı, sonra tamamen pembe oldu ve parlaklığı kara elflerin gözlerini huzursuzca kısmalarına neden oldu. Drizzt olayı inkar etmek, İlim üstadının yüzey elflerini içeren sözlerim inkar eden aynı öfke yığınına eklemek istedi.

Sonra olay gerçekleşti: güneşin en üst bölümü doğu ufkunu taçlandırdı. Yüzey dünyası güneşin sıcaklığına ve yaşam veren enerjisine uyandı. O aynı ışınlar drow elflerine ateşin hiddetiyle saldırdılar.

"İzleyin!" diye haykırdı rahibe. "Dehşetin derinliğine tanık olun!"

Akıncılar, birer birer, acı ile bağırarak mağaranın karanlığına kaçtılar, ta ki artan gün ışığında Drizzt rahibe ile tek başına kalana dek. Aslında ışık Drizzt'e de diğerlerine olduğu gibi şiddetle saldırıyordu, ama o bunu bir arınma olarak kabul edip, kendini ışığa bıraktı ve acı veren alevler ruhunu temizlerken, tüm olan biteni izledi.

"Gel," dedi rahibe sonunda, Drizzt'in tavırlarına bir anlam veremeyerek. "Tanıklık ettik. Şimdi kendi yurdumuza dönebiliriz."

"Yurdumuz," dedi Drizzt belli belirsiz.

"Menzoberranzan!" diye haykırdı rahibe, Drizzt'in mantığını yitirecek kadar hayrete düştüğünü sanarak. "Cehennem alevleri derini kavurup kemiklerinden ayırmadan gel. Bırak alevler yüzeydeki kuzenlerimizi yaksın. Bu, uğursuz yürekleri için çok uygun bir ceza!"

Drizzt umutsuzca güldü. Uygun bir ceza? Bunun gibi binlerce güneşi gökyüzünden koparıp, sonsuza dek parlamaları için, Menzoberranzan'daki her mabedin içine doldurabilmeyi diledi.

Sonra Drizzt artık ışığı kaldıramaz oldu. Baş dönmesiyle tökezleyerek mağaranın içine döndü ve giysilerini kuşandı. Rahibe topuzu eline almıştı ve küçük çatlaktan ilk geçen yine Drizzt oldu. Tüm grup ilerdeki tünelde bir araya geldiğinde, Drizzt ileri pozisyonundaki yerini aldı ve onları aşağılara inen yolun derinleşen kasvetine, varoluşlarının karanlığına geri döndürdü.

BÖLÜM 21

Tanrıça Hoşnut Kalsın

"Tanrıçayı memnun kıldınız mı?" diye sordu Saygıdeğer Malice. Sorusu hem bir tehdit, hem de sorgulamaydı. İki yanında, Do'Urden Evi'nin diğer dişileri; Briza, Vierna ve Maya, kıskançlıklarını gizleyerek, hissizce bakıyorlardı.

"Tek bir drow bile öldürülmedi," diye yanıtladı Dinin, sesindeki drow uğursuzluğuna özgü ağdalı tonla. "Onları kesip biçtik!" Elf kıyımını anlatırken yeniden yaşadığı o ihtiras dolu anlar ağzını sulandırmıştı.

"Hepsini gebertip parçalara ayırdık!"

"Ya sen?" diyerek Dinin'in sözünü kesti saygıdeğer ana. Akının genel başarısından çok, kendi ailesinin konumuna etki edecek sonuçlarla ilgileniyordu.

"Beş," diye yanıtladı Dinin gururla. "Beş tane öldürdüm, hepsi de dişiydi!"

Malice'in gülümsemesi Dinin'i mest etti. Malice bakışlarını Drizzt'e çevirirken kaşlarını çattı. "Ya o?" diye sorarken, yanıttan hoşnut kalmayı beklemiyordu. En genç oğlunun silah kullanmadaki yiğitliğinden şüphesi yoktu, ancak Drizzt'in, Zaknafein'ın duygusal yönünden çok fazla şey aldığından ve bu yüzden bu tür dunamlarda asla bir simge olamayacağından şüpheleniyordu.

Dinin'in gülümsemesi aklını karıştırdı. Dinin Drizzt'e doğru yürüdü ve bir kolunu rahatça kardeşinin omuzlarına doladı.

"Drizzt sadece bir can aldı," diye söze girdi, "ancak bu dişi bir çocuktu."
"Sadece bir tane mi?" diye gürledi Malice.

Yan taraftaki gölgelerde, Zaknafein ümitsizlik içinde onları dinliyordu. Büyük oğul Do'Urden'in kahrolası sözlerine kulaklarını tıkamayı istedi, ama sözcükler Zak'ı sımsıkı kavramıştı. Zak'ın Menzoberranzan'da gördüğü tüm kötülükler içinde en büyük düş kırıklığına sebep olan buydu. Drizzt bir çocuğu öldürmüştü.

"Ama nasıl yaptığını görseydiniz!" diye bağırdı Dinin. "Onu ikiye böldü; Lloth'un bütün öfkesiyle çocuğun seğiren bedenini biçti! Örümcek Kraliçe bütün diğer ölümler içinde en çok buna değer vermiş olmalı."

"Sadece bir tane," dedi Saygıdeğer Malice yeniden, sert ifadesi pek yumuşamaksızın.

"İki de olabilirdi," diye sürdürdü Dinin. "Maevret Evi'nden Shar Nadal bir tanesini Drizzt'in kılıcından çaldıbir başka dişi."

"O halde, Lloth Maevret Evi'ni takdir edecek," diyerek mantık yürüttü Briza.

"Hayır," diye yanıtladı Dinin. "Drizzt yaptıkları yüzünden Shar Nadal'ı cezalandırdı. Maevret Evi'nin oğlu bu meydan okumaya karşılık veremedi."

Olay Drizzt'in zihninde canlandı. Keşke Shar Nadal üzerine gelmiş olsaydı.

Böylece öfkesini tamamen boşaltabilirdi. Bu dilek bile, Drizzt'in suçluluk duygusuyla kıvranmasına yetti.

"Aferin çocuklarım," dedi Malice sevinçle ışıldayarak. Şimdi her ikisinin de akın sırasında gereken şekilde hareket etmelerinden tatmin olmuştu. "Örümcek Kraliçe bu olay için Do'Urden Evi'ne takdirle bakacak. Yok oluşumuzu isteyen bu kimliği belirsiz eve karşı bizi zafere ulaştıracak."

Zaknafein toplantı salonunu terkederken gözlerini yere indirmişti ve bir eliyle sinirli bir şekilde kılıcının kabzası ovuşturuyordu. Drizzt'i ışık bombasıyla kandırıp, savunmasız bırakarak yenilgiye uğrattığı anı anımsadı. O masum genci korkunç kaderinden kurtarabilirdi. Drizzt'i o zaman ve o yerde öldürebilir ve onu Menzoberranzan'daki yaşamın kaçınılmaz şartlarından kurtarabilirdi.

Zak uzun koridorda durdu ve odaya bakmak için döndü. O sırada, Drizzt ve Dinin dışarı çıktılar ve Drizzt, Zak'a bir tek suçlayıcı bakış fırlatıp, maksatlı bir şekilde yan koridorlardan birine döndü.

Bakış silah ustasını delip geçti. "Demek iş buraya vardı," diye mırıldandı Zak kendi kendine. "Do'Urden Evi'nin en genç savaşçısı ırkımıza vücut veren nefretle öylesine dolu ki, beni ben olduğum için küçümsemeyi öğrenmiş."

Zak, yeniden, idman salonundaki o anı, Drizzt'in yaşamının, saldırıya hazır bir kılıcın ucunda gidip geldiği o nefret dolu saniyeleri düşündü. Drizzt'i o zaman öldürmek gerçekten de merhametli bir davranış olurdu.

Genç drow savaşçısının, yüreğini hala yaralayan bakışlarının verdiği acıyla, Zak Drizzt'i öldürmenin ona mı, yoksa kendisine mi merhamet etmek olacağına karar veremiyordu.

"Bizi yalnız bırak," diye buyurdu Saygıdeğer SiNafay, bir mumun ışığıyla aydınlatılmış küçük odaya dalarken. Alton bu istek üzerine, alık alık baktı; ne de olsa, burası kendi özel odasıydı! Alton, aklını kullanarak,

SiNafay'ın ailenin saygıdeğer anası ve Hun'ett Evi'nin tek hakimi olduğunu kendi kendine anımsattı. Tereddütü için birkaç özür ve tuhaf reveranstan sonra, geri geri odadan çıktı.

Masoj, Alton'un uzaklaşmasını bekleyen annesini tedbirli bir şekilde izliyordu. SiNafay'ın endişeli ses tonundan, ziyaretinin önemli olduğunu anlamıştı. Annesini öfkelendirecek bir şey mi yapmıştı? Ya da, daha büyük olasılıkla, Alton mu yapmıştı? SiNafay hızla ona döndüğünde, suratının şeytani bir hazla çarpıldığını gördü ve hissettiklerinin endişe değil, heyecan olduğunu fark etti.

"Do'Urden Evi hata yaptı!" dedi. "Örümcek Kraliçe'nin gözünden düştü."

"Nasıl?" diye sordu Masoj. Dinin ve Drizzt'in başarılı bir akından, tüm şehrin büyük övgüyle bahsettiği bir saldırıdan döndüklerini biliyordu.

"Ayrıntıları bilmiyorum," diye yanıtladı Saygıdeğer SiNafay daha sakin bir sesle. "İçlerinden biri, belki de oğullarından biri, Lloth'u gücendirecek bir şey yaptı. Bunu bana Örümcek Kraliçe'nin hizmetkarlarından biri söyledi. Doğru olmalı!"

"Saygıdeğer Malice durumu düzeltmek için elini çabuk tutacaktır," diye mantık yürüttü Masoj. "Ne kadar zamanımız var?"

"Lloth'un memnuniyetsizliği Saygıdeğer Malice'e duyurulmayacaktır," diye yanıtladı SiNafay.

"O kadar çabuk değil. Örümcek Kraliçe herşeyi biliyor. Do'Urden Evi'ne saldırmayı planladığımızı biliyor ve evi yerle bir olmadan önce, sadece talihsiz bir kaza Saygıdeğer Malice'i umutsuz durumundan haberdar edebilir.

"Çabuk olmalıyız," diye sürdürdü Saygıdeğer SiNafay. "Narbondel'in on çevrimi içinde ilk darbe inmeli! Asıl savaş hemen sonra başlayacak, Do'Urden Evi kaybını bizim yasa dışı hareketimizle bağdaştıramadan önce."

"Ani kayıpları ne olacak?" diye sordu Masoj, yanıtı zaten tahmin ettiğini düşünerek ve umarak.

Annesinin sözleri kulağına hoş melodiler gibi geliyordu. "Drizzt Do'Urden," dedi SiNafay keyifle, "gözde oğul. Öldür onu."

Masoj arkasına yaslandı ve narin parmaklarını başının arkasına kenetleyip, emri değerlendirdi.

"Beni başarısızlığa uğratmayacaksın," diye uyardı SiNafay.

"Uğratmayacağım," diyerek garanti verdi Masoj. "Drizzt, genç olmasına karşın, şimdiden güçlü bir düşman. Melee Magthere'in eski bir hocası olan kardeşi de asla yanından uzaklaşmıyor." Başını kaldırıp, parıldayan gözlerle saygıdeğer annesine baktı. "Kardeşini de öldürebilir miyim?"

"Tedbirli ol, oğlum," diye yanıtladı SiNafay. "Senin hedefin Drizzt Do'Urden. Çabalarını onun ölümüne yoğunlaştır."

"Emrettiğin gibi," diye karşılık verdi Masoj, yerlere kadar eğilerek.

SiNafay oğlunun emirleri hiç sorgulamadan yerine getirişinden hoşlanıyordu. Masoj'un görevi gerçekleştirme yeteneğinden emin, odadan çıkmaya hazırlandı.

"Eğer Dinin Do'Urden bir şekilde yoluna çıkarsa," dedi, Masoj'a itaatkarlığı için bir hediye sunmak üzere dönerek, "onu da öldürebilirsin."

Masoj'un yüzündeki ifadede bu ikinci görev için aşırı bir heves meydana gelmişti.

"Beni başarısızlığa uğratmayacaksın!" dedi SiNafay yeniden, bu kez Masoj'un şişkin yelkenlerindeki rüzgarın bir kısmını çalan açık bir tehditle. "Drizzt Do'Urden on gün içinde ölmeli!"

Masoj dikkatini dağıtan Dinin'le ilgili tüm düşünceleri aklından uzaklaştırdı. "Drizzt ölmeli," diye fısıldadı tekrar tekrar, annesi gittikten sonra uzun süre. Bunu nasıl yapmak istediğini zaten biliyordu. Tek umut etmesi gereken, fırsatın çabuk çıkmasıydı.

Daermon N'a'shezbaernon'un salonlarında gezinirken, yüzey akınının korkunç anıları Drizzt'in peşini bırakmadı. Saygıdeğer Malice onu azat eder etmez, toplantı salonundan fırlamış ve ilk fırsatta kardeşinden sıyrılmıştı. Tek istediği yalnız kalmaktı.

Görüntüler hala zihnindeydi: katledilmiş annesinin ceseDinin yanına diz çöken küçük elf kızının gözlerindeki buruk pırıltı, elf kaDininın dehşete düşmüş ifadesi; Shar Nadal bedeninden yaşamı koparırken ıstrapla kıvranışı. Yüzey elfleri orada, Drizzt'in düşüncelerindeydiler. Bunlardan kurtulamıyordu. Gittiği her yerde, Drizzt'in yanıbaşında yürürlerken, Drizzt'in akıncılar grubunun neşe dolu şarkılarının üzerine çöktükleri andaki kadar gerçeklerdi.

Drizzt bir daha hiç yalnız kalabilecek miydi, merak ediyordu. Gözleri yerde, boş bir kaybolmuşluk duygusu içindeki Drizzt önündeki yola bakmıyordu. Bir köşeyi dönüp, birisine taslayınca, şaşırarak geri sıçradı.

Zaknafein'la yüzyüze duruyordu.

"İşte evdesin," dedi silah ustası dalgın dalgın. Boş ifadeli suratı, zihninde dönüp duran karmakarışık duyguların hiçbirinin ele vermiyordu.

Drizzt kendi kederini doğru dürüst saklayabilip saklayamayacağını merak etti. "Bir gün için," diye yanıtladı aynı kayıtsızlıkla, ancak Zaknafein'e öfkesi yoğunluğundan hiçbir şey kaybetmemişti. Şimdi drow elflerinin gazabına ilk elden tanık olmuş Drizzt için, Zak'ın şöhretli eylemleri daha da büyük bir kötülük gibiydi. "Devriye grubum Narbondel'in ilk ışığı ile geri dönüyor."

"O kadar çabuk mu?" diye sordu Zak gerçekten şaşırarak.

"Çağırıldık," diye yanıtladı Drizzt geçip gitmek için davranarak. Zak onu kolundan yakaladı.

"Genel devriye mi?" diye sordu.

"Özel amaçlı," diye yanıtladı Drizzt. "Doğu tünellerinde hareket var."

"Böylece kahramanlar çağırıldı," dedi Zak hafiften gülerek.

Drizzt hemen yanıt vermedi. Zak'ın sesinde alay mı vardı? Kıskançlık, belki de. Drizzt ve Dinin dışarı savaşa giderlerken, Zak ailenin dövüş eğitmeni rolünü gerçekleştirmek üzere Do'Urden Evi'nin sınırlan içinde kalmak zorundaydı. Zak'ın kana olan açlığı bu kadar büyük müydü ki, hepsinin üzerlerine yerleştirilen görevleri kabullenemiyordu? Dinin'i yetiştiren Zak değil miydi? Ve yüzlerce başkalarını? Hepsini canlı silahlara, katillere dönüştürmüştü.

"Dışarıda ne kadar kalacaksın?" diye üsteledi Zak, Drizzt'in nerelerde olacağı ile daha çok ilgilenerek.

Drizzt omuz silkti. "En fazla bir hafta."

"Ya sonra?"

"Ev."

"Bu iyi," dedi Zak. "Seni Do'Urden Evi'nin sınırları içine dönmüş görmekten memnun olacağım." Drizzt bir kelimesine bile inanmadı.

Sonra Zak, Drizzt'in reflekslerini denemek için tasarlanmış,ani, beklenmedik bir hareketle, Drizzt'in omzuna vurdu. Tehdit edilmiş hissetmekten çok, şaşıran Drizzt karşılık vermeksizin, bu nu kabul etti. Amcasının niyetinden emin değildi.

"İdman salonuna ne dersin?" diye sordu Zak. "Sen ve ben. Tıpkı bir zamanlar olduğu gibi."

İmkansız! diye hakırmak istedi Drizzt. Bir daha asla bir zamanlar olduğu gibi olmayacaktı. Drizzt bu düşünceleri kendine sakladı ve bir baş işaretiyle kabul etti. "Bu hoşuma gider," diye yanıtladı, gizliden gizliye, Zaknafein'i yere sermekten ne kadar tatmin sağlayacağını merak ederek. Şimdi Drizzt halkının gerçek yüzünü biliyordu ve hiçbir şeyi değiştirmeye gücü olmadığının da farkındaydı. Ancak, belki özel yaşamında bir değişiklik yapabilirdi. Belki Zaknafein'i, en büyük düş kırıklığını yok ederek, kendi etrafındaki yanlışlıktan uzaklaştırabilirdi.

"Benim de öyle," dedi Zak, sesindeki dostane tavırla, özel düşüncelerini gizleyerek Drizzt'inkilerle aynı olan düşüncelerini.

"Bir hafta içinde, o halde," dedi Drizzt ve uzaklaştı. Bir zamanlar en kıymetli dostu olan ve ırkının geri kalanı kadar sahtekar ve kötü olduğunu öğrendiği drowla bu karşılaşmayı daha fazla sürdürmeyecekti.

"Lütfen, saygıdeğer ana," diye yaltaklandı Alton, "bu benim hakkım. Sana yalvarıyorum!"

"Rahatla, budala DeVir," diye yanıtladı SiNafay. Sesinde acıma vardı; nadiren hissedilen ve asla açığa vurulmayan bir duygu.

"Çok uzun zaman bekledim"

"Zaman neredeyse geldi," diye karşılık verdi SiNafay, sesi gittikçe tehditkar bir hal alarak. "Bunu daha önce denedin."

Alton'un alık ifadesi, SiNafay'in yüzünde bir gülümsemeye neden oldu.

"Evet," dedi, "Drizzt Do'Urden'in yaşamına yüzüne gözüne bulaştırdığın kastından haberim var. Eğer Masoj yetişmeseydi, genç savaşçı muhtemelen seni öldürmüş olacaktı."

"Onu yok edebilirdim!" diye gürledi Alton.

SiNafay bu konuda daha fazla tartışmadı. "Belki kazanabilirdin," dedi, "sadece sahtekar bir katil olarak ilan edilip, tüm Menzoberranzan'ın gazabını kellenin üzerine çekmek için!"

"Umurumda değildi."

"Umursamalıydın, seni temin ederim!" dedi Saygıdeğer SiNafay küçümseyerek. "Daha büyük bir intikam alma şansını berbat ederdin. Bana güven, Alton DeVir. Seninbizimzaferimiz çok yakında."

"Masoj Drizzt'i öldürecek ve belki Dinin'i de," diye homurdandı Alton.

"Alton DeVir'in korkunç ellerini bekleyen başka Do'Urden'ler de var," diye söz verdi SiNafay. "Yüce rahibeler."

Alton, Drizzt'in peşine düşmesine izin verilmemesi yüzünden hissettiği düş kırıklığından kurtulamazdı. Onu öldürmeyi çok istiyordu. Drizzt ona o gün, Sorcere'deki odasında utanç getirmişti. Genç drow o zaman çabucak ve sessizce ölmeliydi. Alton bu hatayı telafi etmek istiyordu.

Alton Saygıdeğer SiNafay'ın ona az önce verdiği sözü de göz ardı edemezdi. Do'Urden Evi'nin bir, ya da birkaç yüce rahibesini öldürme fikri onu hiç de rahatsız etmemişti doğrusu.

Menzoberranzan denen sert, taş dünyanın geri kalanından çok farklı olan pelüş yatağın yumuşaklığı Drizzt'in acılarına merhem olmadı. Yüzeydeki katliam görüntülerini bile bastıran bir başka hayalet ortaya çıkmıştı: Zaknafein'in hayaleti.

Dinin ve Vierna, Drizzt'e silah ustası hakkındaki gerçeği, Zak'ın, DeVir Evi'nin düşüşündeki rolünü ve diğer drowlarıona karşı bir hata işlemeyen ve gazabını hak etmeyen drowlarıkatletmekten nasıl zevk aldığını anlatmışlardı.

Demek ki, Zaknafein da, drow yaşamı denen bu uğursuz oyunda, Örümcek Kraliçe'yi memnun kılmak için yapılan sonu gelmez arayışta yerini almıştı.

"Tıpkı yüzeyde benim de onu memnun kıldığım gibi mi?" diye mırıldanmadan edemedi Drizzt, sözcüklerindeki alaycılıktan bir parça teselli bularak.

Drizzt'in elf çocuğunun yaşamını kurtarmakla hissettiği rahatlama, ait olduğu akıncılar grubunun kızın halkına karşı gerçekleştirdiği kahredici kötülüklerin yanında öylesine küçük bir şey gibi görünüyordu ki. Saygıdeğer Malice, annesi, kanlı olayı dinlerken nasıl da keyif almıştı. Drizzt, annesinin görüntüsü karşısında elf çocuğunun dehşetini anımsadı. Kendisi, ya da herhangi bir kara elf, böyle bir görüntüye baktıklarında o kadar yıkılırlar mıydı acaba? Bunun hiç mümkün olmadığını düşündü. Drizzt Malice'le bir sevgi bağı paylaşmamıştı hiç, üstelik çoğu drow,

annelerinin ölümlerinin kendi konumlarına etkilerini değerlendirmekle bir kayıp duygusu hissetmeyecek kadar meşgul olurlardı.

Drizzt ya da Dinin akın sırasında ölseler, Malice bunu umursar mıydı? Drizzt yine yanıtı biliyordu. Malice'in tüm umursadığı, akının kendi gücünü nasıl etkilediğiydi. Çocuklarının uğursuz tanrıçasını memnun ettikleri düşüncesiyle mest olmuştu.

Eğer Lloth, Drizzt'in yaptıklarıyla ilgili gerçeği bilseydi, Do'Urden Evi'ne nasıl bir ayrıcalık gösterirdi? Drizzt'in, Örümcek Kraliçe'nin akınla ne kadar ilgilendiğinieğer ilgileniyorsa tabiibilmesinin bir yolu yoktu. Lloth onun için bir muamma idi, keşfetmek için hiçbir arzu taşımadığı bir gizem. Eğer akınla ilgili gerçeği bilseydi, öfkeden kudurur muydu? Ya da Drizzt'in şu anki düşüncelerinin gerçeğini bilseydi?

Drizzt kendi başına getirmiş olabileceği cezaları düşününce ürperdi, ama sonuçlan ne olursa olsun davranışlarının yönünü zaten kesin bir şekilde belirlemişti. Bir hafta içinde Do'Urden Evi'ne dönecekti. O zaman eski eğitmeni ile yeniden bir araya gelmek üzere idman salonuna gidebilirdi.

Bir hafta içinde Zaknafein'i öldürebilirdi.

Tehlikeli ve içten bir kararın getirdiği duyguların ağma düşmüş olan Zaknafein, bileği taşını kılıcının ışıldayan kenarı boyunca gezdirirken çıkan kulak tırmalayıcı sesi duymuyordu bile.

Silah kusursuz olmalıydı; ne bir çentik ne de bir çıkıntı. Bu iş, kötülük ve öfke olmaksızın gerçekleştirilmeliydi.

Temiz bir darbe, ve sonra Zak kendini başarısızlıklarının yarattığı kötülüklerden kurtarabilir, yeniden sığınağı olan dairesine saklanabilirdi. Temiz bir darbe, ve sonra on yıl önce yapmış olması gereken şeyi yapabilirdi.

"Keşke o zaman gerekli kudreti bulabilseydim," dedi kederle. "Drizzt'i ne kadar ıstıraptan kurtarabilirdim? Akademi'deki günleri ona ne kadar acı getirdi ki, böylesine değişti?" Sözcükler boş odada çınladı. Bunlar sadece sözlerdi ve şimdi faydasızdılar, çünkü Zak zaten Drizzt'in mantığın

ulaşamayacağı bir yerde olduğuna kanaat getirmişti. Drizzt bir drow savaşçısıydı, böylesi bir unvanın getirdiği tüm aşağılık çağrışımlarla birlikte.

Eğer sefil varoluşuna sahte bir değer aramayı dileseydi, Zaknafein bu seçimden vazgeçebilirdi. Bu kez kılıcını durdurmayacaktı. Drizzt'i öldürmek zorundaydı.

BÖLÜM 22

Gnomlar, Aşağılık Gnomlar

Karanlıkaltın'nın labirent gibi tünellerinin kıvrımları ve dönemeçlerinde sessizce süzüldü svirfnebliler; 'deep' gnomlar. Ne iyi ne de kötü olan ve bu yaygın kötülüklerin dünyasına yakışmayan deep gnomlar hayatta kalabilmiş ve gelişmişlerdi. Silah ve zırh yapımında beceri sahibi, mağrur savaşçılar olan ve taşın şarkısına kötülük dolu gri dvvarflardan bile daha çok uyum sağlayan svirfnebliler, her köşede kendilerini bekleyen tehlikelere rağmen, cevherler ve değerli metaller çıkarma işlerine devam etmekteydiler.

Yirmi mil doğudakaya kurdu thoqqua oydukçazengin bir cevher damarının keşfedildiği haberi Blingdenston'a; deep gnomların şehrini oluşturan dehlizler ve mağaralar kümesine ulaşınca, oyuk sorumlusu Belwar Dissengulp, maden araştırma seferini yönetme ayrıcalığı ile ödüllendirilebilmek için, kendisi ile aynı mevkiye sahip bir düzine başka gnomun üzerine tırmanmak zorundaydı. Belwar ve tüm diğerleri, kaya kurdunun oyduğu yönde kırk mil doğunun, keşif seferini tehlikeli bir biçimde Menzoberranzan'a yaklaştıracağını çok iyi biliyorlardı. Üstelik, oraya varmak bile, muhtemelen yüz kadar başka düşmanın topraklarından

geçerek gerçekleştirilen bir haftalık bir yürüyüş demekti. Ancak, korku,svirfneblilerin kıymetli taşlara duydukları aşkla boy ölçüşemezdi. Ayrıca, Karanlıkaltı'nda her gün bir riskti.

Belwar ve kırk madencisi, öncü kaşiflerin tanımladıkları ve gnomların hazine işareti ile işaretlenmiş küçük mağaraya vardıklarında, iddiaların abartılmamış olduğunu gördüler. Ancak, oyuk sorumlusu fazlaca heyecanlanmamaya özen gösterdi. Svirfneblilerin en nefret ettikleri ve korktukları düşmanları olan yirmi bin kara elfin beş milden daha yakında yaşadıklarını biliyordu.

Kaçış tünelleri ilk iş olmuştu; üç ayak uzunluğundaki bir gnom için yeterli yükseklikte, ancak peşlerindeki daha uzun bir düşmanın geçemeyeceği yılankavi yapılar. Gnomlar tüm bu tüneller boyunca, bir yıldırımın yönünü değiştirmek, ya da bir ateş topunun yayılan alevlerinden koruma sağlamak üzere tasarlanmış savunma duvarları yerleştirmişlerdi.

Sonra, nihayet gerçek madencilik başladığında, Belwar, takımının üçte birini sürekli tetikte tuttu ve boynundaki zincire takılı büyülü zümrütü; çağrı taşını, bir eliyle sımsıkı kavrayarak çalışma sahasını adımladı.

"Üç tam donanımlı devriye grubu," diye bildirdi Drizzt, Dinin'e, Menzoberranzan'ın doğu tarafındaki açık alana vardıklarında. Şehrin bu bölgesini az sayıda dikit çevreliyordu, ama şimdi ortalıkta dolanıp duran düzinelerce endişeli drowla, burası hiç de açıklık bir yer gibi görünmüyordu.

"Gnomlar hafife alınmamalı," diye yanıtladı Dinin. "Kötü ve güçlüdürler"

"Yüzey elfleri kadar körü mü?" diyerek Dinin'in sözünü kesmek zorunda kaldı Drizzt, alaycılığını sahte bir heyecanla örterek.

"Neredeyse," diye ciddi bir şekilde karşılık verdi kardeşi, Drizzt'in sorusundaki çağrışımları fark etmeyerek. Dinin dişi drowlardan oluşan bir destek ekibinin onlara katılmak üzere gelmekte oldukları yönü gösterdi. "Rahibeler," dedi, "ve içlerinden biri bir yüce rahibe. Buralarda bir hareket görüldüğü söylentileri doğrulanmış olmalı."

Drizzt'in bedeninde bir ürperti, bir savaş öncesi heyecanı dolaştı. Ancak, sonra bu heyecan korku yüzünden değişti ve azaldı. Korkusu herhangi bir fiziksel zarardan, hatta gnomlardan bile kaynaklanmıyordu. Drizzt bu karşılaşmanın yüzeydeki trajeDinin bir tekrarı olabileceğinden ürküyordu.

Bu kara düşüncelerden silkindi ve kendisine, bu kez, yüzeydekinin tersine, işgal edilenin kendi yurdu olduğunu anımsattı. Gnomlar drow diyarının sınırlarına girmişlerdi. Eğer Dinin ve tüm diğerlerinin iddia ettikleri kadar kötülerse, Menzoberranzan'nın kaba kuvvetle karşılık vermekten başka seçeneği yoktu. Eğer.

Drizzt'in erkekler arasında en büyük şöhrete sahip devriyesi liderlik etmek üzere seçilmişti ve Drizzt, her zaman olduğu gibi, ileri pozisyonunu almıştı. Hala emin olmadığından, bu görev onu sevinçten havalara uçurmamıştı ve yola koyulduklarında, Drizzt gruba yolunu şaşırtmayı bile düşündü. Ya da, belki, diye aklından geçirdi Drizzt, diğerleri yetişmeden önce, gnomlarla özel olarak temas kurabilir ve kaçmaları için onları uyarabilirdi.

Drizzt bu düşüncenin saçmalığının farkına vardı. Menzoberranzan'ın çarklarını tayin edilmiş akışında dönmekten alıkoyamazdı ve arkasındaki heyecanlı ve sabırsız kırk drow savaşçısını engellemek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kapana kısılmıştı ve umutsuzluğun kıyısında geziniyordu.

Sonra Masoj Hun'ett ortaya çıktı ve herşeyi daha iyi kıldı. "Guenhwyvar!" diye seslendi genç büyücü ve heybetli panter sıçrayarak geldi. Masoj, kediyi Drizzt'in yanına bıraktı ve sıradaki kendi yerine geri döndü.

Ne Guenhwyvar, Drizzt'i gördüğünde duyduğu coşkuyu saklayabiliyordu, ne de Drizzt gülümseyişini zaptedebiliyordu. Yüzey akınının ve eve dönüşünün araya girmesiyle, Guenhwyvar'ı bir aydan daha uzun süredir görmemişti. Guenhwyvar yanından geçerken Drizzt'e şöyle bir çarpınca, neredeyse narin drowun ayaklarını yerden kesiyordu. Drizzt ağır bir şaplakla karşılık verip, kedinin kulağını tek eliyle kuvvetlice sıvazladı.

Her ikisi de, birden, üzerlerine dikilen hoşnutsuz bakışın farkına vararak, geri döndüler. Masoj orada duruyordu. Ellerini göğsünde kavuşturmuştu ve

gözle görülür bir öfke yüzünü ısıtıyordu.

"Drizzt'i öldürmek için kediyi kullanmayacağım," diye kendi kendine mırıldandı genç büyücü. "Bu zevkin bana ait olmasını İstiyorum!"

Drizzt bu çatık kaşların sebebinin kıskançlık olup olmadığını merak etti. Drizzt ve kediyi mi kıskanıyordu, yoksa herşeyi mi? Drizzt yüzeye gittiğinde Masoj geride bırakılmıştı. Zafer kazanan akıncılar şan ve şerefle döndüklerinde, Masoj bir izleyiciden başka bir şey değildi. Drizzt büyücünün acısı karşısında hassas davranarak, Guenhwyvar'dan uzaklaştı.

Masoj sıranın arkalarındaki pozisyonunu alır almaz, Drizzt tek dizi üzerine çöktü ve kollarını Guenhwyvar'ın boynuna doladı.

Normal devriye rotalarının tanıdık tünellerinin ötesine geçtiklerinde, Drizzt, Guenhwyvar'ın yol arkadaşlığından daha da memnun olduğunu fark etti. Bir Menzoberranzan özdeyişi, 'hiç kimse bir drow devriyesinin ileri görevindeki biri kadar yalnız olamaz,' derdi ve Drizzt son birkaç ayda, bunu çok açık bir şekilde anlamıştı. Geniş bir yolun ileri ucunda durdu ve hiç kıpırdamaksızın, kulaklarını ve gözlerini ardındaki izlere yoğunlaştırdı. Savaş için tam teçhizatlı ve heyecanlı kırktan fazla drowun kendisine yaklaşmakta olduğunu biliyordu. Yine de, tek bir ses bile işitmiyordu. Soğuk taştaki ürkütücü gölgelerde tek bir hareket bile görülmüyordu. Drizzt yanında sabırla bekleyen Guenhwyvar'a baktı ve tekrar yola koyuldu.

Ardındaki savaş ekibinin sıcak varlığını sezebiliyordu. Drizzt'in Guenhwyvar'la kendisinin yapayalnız olduklarına dair hislerini çürüten tek şey, bu elle tutulmaz duyuydu.

O günün sonuna doğru, Drizzt ilk bela işaretlerini duydu. İhtiyatla bir duvara yakın biçimde, tüneldeki kesişme noktasına doğru yaklaşırken, taşta belli belirsiz bir titreşim hissetti. Titreşim bir saniye sonra yeniden ve sonra yeniden oldu ve Drizzt bunun bir kazma ya da çekicin darbeleri olduğunu anladı.

Çıkınından, büyüyle ısıtılmış, el ayasına oturan küçük kare şeklinde bir tabaka çıkardı. Nesnenin bir yüzü deri ile kaplanmıştı, ancak diğer yüzü, kızılötesi spektrumda gören gözler için parıl parıl parlıyordu. Drizzt

tabakayı ardındaki tünele doğru tuttu ve birkaç saniye sonra, Dinin yanına geldi.

"Çekiç," diye sessiz şifreyle işaret etti Drizzt, duvarı göstererek. Dinin duvara yapıştı ve onaylayarak başını salladı.

"Elli yarda mı?" diye sordu Dinin'in el hareketleri.

"Yüzden daha az," diyerek doğruladı Drizzt.

Dinin kendi tabakası ile ardındaki karanlığa hazırlanın sinyali gönderdi, sonra Drizzt ve Guenhwyvar'la birlikte kesişme noktasının çevresinden sesin geldiği yöne doğru ilerledi.

Sadece bir an sonra, Drizzt svirfnebli gnomlarına ilk kez bakıyordu. Zar zor yirmi ayak ötede iki nöbetçi duruyordu. Bir drowun göğüs yüksekliğinde ve kılsızdılar ve hem yapı, hem de ısı yayılımları bakımından tuhaf bir şekilde taşa benzeyen derileri vardı. Gnomların gözleri, kızılötesinin herşeyi ele veren kırmızısında ışıl ışıl parlıyordu. O gözlere tek bir bakış, Drizzt ve Dinin'e, deep gnomların karanlığa drowlar kadar alışkın olduklarını anımsattı ve her ikisi de, sağduyulu bir şekilde, tüneldeki bir kaya çıkıntısının ardına siniverdiler.

Dinin derhal sıradaki bir sonraki drowa sinyal yolladı ve tüm ekip alarma geçene kadar bunu sürdürdü. Sonra iyice eğilerek, çıkıntının dibinden diğer tarafa göz attı. Tünel gnom nöbetçilerinin ötesine doğru, bir otuz ayak daha devam ediyor ve hafif bir kavisle, daha büyükçe bir odada son buluyordu. Dinin bu alanı çok iyi göremiyordu, ama çalışmanın ve bir vücutlar kümesinin yaydığı ısı parıltısı dehlize taşmıştı.

Dinin yeniden geriye, gizlenmiş arkadaşlarına sinyal verdi ve sonra Drizzt'e döndü. "Burada kediyle kal," diye talimat verdi ve diğer liderlerle planlar oluşturmak üzere, kesişme noktasından geriye fırladı.

Sırada birkaç kişinin gerisinde olan Masoj, Dinin'in hareketini fark etti ve Drizzt'le ilgilenme fırsatı birdenbire önüne gelmiş miydi, merak etti. Eğer Drizzt önde yapayalnızken devriye fark edilirse, acaba Masoj'un genç Do'Urden'i gizlice yok edebilmesinin bir yolu olabilir miydi? Ancak fırsat,

eğer gerçekten bir fırsat var idiyse, çabucak uçup gitti, çünkü diğer drow askerleri entrikalar düşünmekte olan büyücünün yanına geliverdiler. Kısa süre sonra, Dinin sıranın arkasından geri döndü ve kardeşine katılmak üzere ilerledi.

"Odanın pek çok çıkışı var," diye işaret etti Dinin Drizzt'e, yeniden bir araya geldiklerinde. "Diğer devriyeler gnomların çevresinde pozisyon alıyorlar."

"Gnomlarla anlaşmaya varabilir miyiz?" diye sordu Drizzt'in elleri yanıt olarak, neredeyse farkında olmadan. Dinin'in yüzüne yayılmakta olan ifadeyi tanımıştı, ancak zaten olan olmuştu. "Çatışma olmaksızın onları gönderebilir miyiz?"

Dinin, Drizzt'i piwafwisinin önünden kavradı ve yakına, korkunç suratının çok yakınına çekti. "Bu soruyu sorduğunu unutacağım," diye fısıldadı ve konunun kapandığını düşünerek Drizzt'i yere geri bıraktı.

"Dövüşü sen başlat," diye işaret etti Dinin. "Arkadan işareti gördüğün zaman, dehlizi karart ve nöbetçilerin yanından hızla geç. Gnom liderine ulaş; taştan gelen güçlerinin anahtarı o."

Drizzt kardeşinin hangi gnom gücünden bahsettiğini tam olarak anlamamıştı, ama talimatlar, biraz intihara benzemekle beraber, yeterince basit görünüyorlardı.

"Eğer giderse, kediyi de al," diye sürdürdü Dinin. "Saniyeler içinde, tüm devriyeler yanında olacak. Geri kalan ekipler diğer geçitlerden gelecekler."

Guenhwyvar, Drizzt'i burnuyla dürttü. Savaşta Drizzt'i izlemek için gereğinden fazla hazırdı. Dinin gidip, kendisim önde yeniden yalnız bıraktığında, Drizzt bu gerçekle huzur buldu. Saldırı emri sadece birkaç saniye sonra geldi. İşareti gördüğünde, Drizzt inanamayarak başını salladı; drow savaşçıları ne kadar hızlı pozisyon almışlardı!

Herşeyden habersiz, hala sessiz nöbetlerini sürdürmekte olan gnom gözcülerine bir göz attı. Silahlarını çekip, şans getimesi için Guenhwyvar'ı

okşadı ve sonra ırkının doğuştan gelen büyü gücünü kullanarak dehlize bir karanlık küresi düşürdü.

Alarm çığlıkları tünellerde yankılandı ve Drizzt harekete geçip görünmeyen gözcülerin arasındaki karanlığa bodoslama daldı. Kendi büyüsünün diğer yanında yeniden ayakları üzerine yuvarlandığında, küçük odadan sadece iki geniş adım uzaklığındaydı. Bir düzine gnomun ortalıkta telaşla koşturup, savunmalarını oluşturmaya çabaladıklarını gördü. Ancak, pek azı Drizzt'e dikkat etmişti, çünkü savaş sesleri çeşitli yan dehlizlerden gelmekteydi.

Bir gnom, Drizzt'in omzuna ağır bir kazma indirdi. Drizzt darbeyi engellemek için bir kılıcını kaldırdı, ama ufak tefek gnomun kollarındaki kuvvete hayret etmişti. Yine de, Drizzt saldırganı diğer palası ile öldürebildi. Ancak, hareketleri bir sürü şüphe ve bir sürü anı ile gölgeleniyordu. Gnomun karnına doğru bir dizini kaldırıp, küçük yaratığı sere serpe yere uzattı.

Drizzt için sırada bekleyen Belwar Dissengulp, genç drowun en iyi dövüşçülerinden birinin hakkından nasıl da kolayca geldiğini görmüş ve en güçlü büyüsünü yapma zamanının geldiğini anlamıştı. Zümrüt çağrı taşını boynundan çekip aldı ve Drizzt'in ayakları dibine, yere fırlattı.

Drizzt büyü yayılımları hissederek geri sıçradı. Arkasında, arkadaşlarının, şoka uğramış gnom nöbetçileri altederek yaklaştıklarını ve odada kendisine katılmak üzere hızla geldiklerini duydu. Sonra, Drizzt'in dikkati tamamıyla önündeki taş zeminde oluşan ısı şekillerine yöneldi. Grimsi çizgiler dalgalanıp yüzüyorlardı.

Her nasılsa taş yaşam buluyor gibiydi.

Diğer drow savaşçıları Drizzt'in yanından gürleyerek geçip, gnom lideriyle adamlarının tepesine dikildiler. Ayaklarının dibinde gelişen olayın şimdi tüm mağarada yankılanmakta olan savaştan daha kritik olduğunu tahmin eden Drizzt onları izlemedi.

Dört buçuk metre yüksekliğinde ve iki metre genişliğinde, kule gibi, yaşayan taştan insansı bir canavar öfkeyle Drizzt'in önüne dikildi.

"Elemental!" diye bir çığlık geldi yan taraftan. Drizzt dönüp bakınca, Masoj'un, yanında Guenhwyvar'la, bir büyü kitabının sayfalarını aceleyle çevirip, bu umulmadık canavarla savaşacak bir büyü aramakta olduğunu gördü.

Korkmuş büyücünün birkaç sözcük geveleyip kaybolması

Drizzt'i umutsuzluğa itmişti. Drizzt bir saniye içinde yana sıçramaya hazır halde, ayağını uzatıp canavarı tarttı. Yaratığın kuvvetini, toprağın canlı kollar ve bacaklarla vücut bulmuş ham gücünü sezebiliyordu.

Beceriksizce hareket eden bir kol, geniş bir kavis çizerek, Drizzt'in hızla eğdiği başının üzerinden ıslık çalarak savruldu ve çarptığı mağara duvarını toza çevirdi.

"Sana vurmasına izin verme," diye buyurdu Drizzt kendi kendine, bir inanmazlık nidası şeklinde çıkan bir fısıltıyla. Elemental kolunu hızla geri çekerken, Drizzt bir pala indirdi ve sadece bir çizik oluşturabildi. Elemental acı ile yüzünü buruşturdubelli ki, Drizzt büyülü silahları ile onu gerçekten yaralayabilmişti.

Yan tarafta hala aynı noktada duran görünmez Masoj, bir sonraki büyüsünü hazır tutarak, sahneyi izliyor ve savaşçıların birbirlerini zayıflatmalarını bekliyordu. Belki de, elemental Drizzt'i tamamen yok edecekti. Görünmez omuzlarını vazgeçer gibi silkti. Masoj pis işini gnom gücünün yapmasına izin vermeye karar vermişti.

Canavar bir başka yumruk savurdu, ve sonra bir tane daha ve Drizzt öne doğru dalarak, yaratığın taş sütundan bacaklarının arasına atıldı. Elemental çabuk tepki verdi ve bir ayağını kuvvetle yere vurduğunda, çevik drowu kıl payı kaçırdı ve zeminde her yöne doğru dallanıp budaklanarak uzayıp giden çatlaklar oluşturdu.

Drizzt şimşek hızıyla ayağa dikilip kılıçlarının her ikisiyle birden elementalın arkasına hamle yaptı ve sonra, canavar bir diğer acımasız darbe savurduğunda, ulaşma mesafesinin dışına geri sıçradı.

Savaş sesleri gittikçe uzaklaşmıştı. Gnomlar kaçmaya başlamışlardıhala canlı olanlar tabiiancak, drow savaşçıları peşlerine düşmüş ve Drizzt'i elemental ile yüzleşmek üzere bırakmışlardı.

Canavar ayağını yeniden yere vurduğunda, gümbürtüsü neredeyse Drizzt'in ayaklarını yerden kesecekti. Sonra bedeninin ağırlığını bir silah gibi kullanıp Drizzt'in üzerine geldi. Eğer Drizzt en ufak bir şaşkınlık geçirseydi, ya da refleksleri böylesine kusursuzca bilenmiş olmasaydı, yerle bir olabilirdi. Canavarın kütlesinden yana kaçmayı başarırken, yaratığın savrulan kolundan sadece yana seken bir darbe almıştı.

Korkunç çarpma gücüyle tozlar kalktı; mağaranın duvarları ve tavanı çatırdadı ve zemine taş parçaları yağdı. Elemental dengesini geri kazanırken, böylesine yenilmez bir güçten etkilenen Drizzt geriledi.

Ona karşı yapayalnızdı, ya da Drizzt öyle sanıyordu. Birden kızgın bir öfke topu elementalin kafasını çevreledi ve pençeler yaratığın yüzünde derin çizikler açtılar.

"Guenhwyvar," diye bağırdılar Drizzt ve Masoj aynı anda. Drizzt'in haykırışı bir müttefik bulmanın coşkusundan, Masoj'un ki ise hiddettendi. Büyücü, Drizzfin bu dövüşten canlı çıkmasını istemiyordu ama kıymetli Guenhwyvar'ı yolunun üstündeyken, ne Drizzt'e, ne de elementala karşı herhangi bir büyülü saldırı başlatmaya cesaret edemiyordu.

"Birşeyler yap, büyücü!" diye haykırdı Drizzt, çığlığı tanıyıp, Masoj'un hala etrafta olduğunu anlayarak.

Elemental acıyla böğürdü. Bağırtısı, kayalık bir dağı döven taş kitlelerinin gümbürtüsünü andırıyordu. Drizzt kendi dostuna yardım için harekete geçtiğinde, canavar inanılmayacak kadar çabuk döndü ve kafa üstü yere daldı.

"Hayır!" diye haykırdı Drizzt, Guenhwyvaı/ın ezilmiş olabileceğini fark ederek. Sonra, kedi ve elemental, taş zemine çarpmak yerine, içeri gömüldüler!

Büyülü ateşin mor alevleri gnomların şekillerini belirliyor, drow okları ve kılıçlarına yol gösteriyordu. Gnomlar, çoğunluğu göz yanılma hilelerinden oluşan, kendi büyüleri ile karşılık veriyorlardı. "Buradan! "diye bağırdı bir drow askeri ve az önce bir dehlizin girişi gibi görünen taş duvara tosladı.

Her ne kadar gnom büyüsü kara elfleri şaşırtmayı sürdürüyor olsa da, Belwar Dissengulp gittikçe korkmaya başlamıştı. En güçlü büyüsü ve tek ümidi olan elemental, gerideki ana odada, tek bir drow savaşçısı ile fazla uzun kalmıştı. Yarık sorumlusu esas çarpışma başladığında, canavarı yanında istiyordu. Dayanabileceklerini umut ederek, güçlerine sık savunma oluşumlarına geçmelerini buyurdu.

Artık gnom hileleri ile alıkonamayan drow savaşçıları tepelerine çökmüşlerdi ve öfke Belwar'in korkusunu sildi. Ağır kazması ile saldırırken, güçlü silahın drow etine saplanışım her hissettiğinde kederle gülümsüyordu.

Artık büyü bir kenara bırakılmıştı. Tüm oluşumlar ve dikkatle tasarlanmış savaş planlan kavganın vahşi, delice coşkunluğu içinde erimekteydi. Düşmana vurmak, kazmanın ya da kılıcın etin içine gömüldüğünü hissetmekten başka hiçbir şey umurlarında değildi. Tüm diğer düşmanlarının içinde, deep gnomlar en çok drowlardan nefret ederlerdi ve tüm Karanlıkaltı'nda, bir kara elfin bir svirfnebliyi küçük parçalara doğramaktan daha çok haz duyduğu başka bir şey yoktu.

Drizzt o noktaya seğirtti, ancak orada sadece zeminin kırılmamış parçası kalmıştı. "Masoj?" dedi güçlükle soluyarak. Böylesi tuhaf bir büyünün eğitimini almış olandan bir yanıt bekliyordu.

Daha büyücü yanıtlayamadan, zemin Drizzfin altında kabardı. Drizzt silahlarını hazırlayarak dönünce, kule gibi dikilen elemental ile yüz yüze geldi.

Sonra Drizzt çaresiz bir ıstırapla, bir zamanlar iri panter olan parça parça sisli bir karaltının, en değerli dostunun, elementalm omuzlarından yuvarlanıp, yere yaklaştıkça ayrılışını izledi.

Drizzt gözlerini dağılmakta olan toz ve sis bulutundan asla ayırmadan, bir darbe daha vurdu. Artık Guenhwyvar yok muydu? Tek dostu ondan sonsuza dek ayrılmış mıydı? Drizzfin eflatun gözlerinde yeni bir ışık, tüm bedeninde kaynayıp köpüren eski bir öfke belirdi. Korkusuzca elementale baktı.

"Sen ölüsün," diye söz verdi ve yürüdü

Elbette elemental Drizzfin sözlerini anlayamazdı, ancak şaşırmış görünüyordu. Budala rakibini ezmek için ağır kolunu indirdi. Drizzt bunu savuşturmak için kılıçlarım kaldırmamıştı bile. Tüm gücünün bile böylesi bir darbeyi engelleyemeyeceğini biliyordu, indirilen kol tam ona ulaşmak üzereyken, menzilinde ileri atıldı.

Hareketindeki çabukluk elementalı şaşırtmış, ardından gelen kılıç oyunu sağanağı Masoj'un soluğunu kesmişti. Büyücü savaşta böylesi bir zarafet, hareketlerde böylesi bir akıcılık hiç görmemişti. Drizzt elementalm gövdesinde bir yukarı, bir aşağı tırmanıp, kesiyor ve doğruyor, silahlarının ucunu daldırıp, canavarın taş derisinden parçalar koparıyordu.

Canavar bir çığ düşmesini andıran sesiyle uluyor ve daireler çizerek Drizzt'i yakalamaya ve son olarak ezmeye uğraşıyordu. Ancak, körlemesine öfke, muhteşem genç savaşçıya yeni ustalık düzeyleri getirmişti ve elemental ağır kolları ile havadan ya da kendi taş gövdesinden başka hiçbir şey yakalayamadı.

"İmkansız," diye mırıldandı Masoj, yeniden soluk alabildiğinde. Genç Do'Urden gerçekten bir elementalı altedebilir miydi? Masoj bölgenin geri kalanına göz gezdirdi. Birçok drow ve gnom yerlerde ölü ya da ağır yaralı olarak yatıyorlardı, ancak, gnomlar ufak kaçış tünellerini bulduklarından ve drowlar da sağduyuyu aşan bir şiddetle onları izlediğinden, asıl savaş gittikçe uzağa kayıyordu.

Guenhwyvar gitmişti. Bu odada şahit olarak sadece Masoj, elemental ve Drizzt kalmışlardı. Görünmez büyücü ağzının bir gülümsemeyle büküldüğünü hissetti. Şimdi saldırı zamanıydı.

Drizzt tam elementalı bir tarafa doğru sendeletmiş ve yenmek üzereydi ki, genç drowu kör edip, odanın arka duvarına doğru uçuran bir ışık patlaması, bir yıldırım kükredi. Drizzt kıpırtısız gözlerinin önünde ellerinin seğirmesini, parlak beyaz saçlarının çılgınca dans edişini izledi. Hiçbir şey hissetmiyordune acı, ne havanın ciğerlerine doluşuve hiçbir ses duymuyordu, sanki yaşam gücü geçici olarak durdurulmuştu.

Saldırı Masoj'un görünmezlik büyüsünü devre dışı bıraktı ve Masoj uğursuz bir şekilde gülerken, yeniden görünür oldu. Parçalanmış, ufalanmış bir kütle halindeki elemental, ağır ağır taş zeminin güvenliğine geri döndü.

"Ölü müsün?" diye sordu büyücü Drizzt'e, sesi Drizzt'in sağırlığının dinginliğini muazzam gümbürtülerle bozarken. Drizzt yanıt veremedi, zaten yanıtı gerçekten bilmiyordu. "Fazla kolay," dei diğini duydu Masoj'un ve büyücünün elementala değil, kendisine seslendiğinden şüphelendi.

Sonra Drizzt parmaklarının ve kemiklerinin karıncalandığını. hissetti ve ciğerleri aniden havayla dolarak kabardı. Peş peşe, hızlı hızlı soludu, sonra bedeninin kontrolünü kazanarak, yaşayacağını anladı.

Masoj, geri dönen herhangi bir tanık plup olmadığını anlamak için etrafa bakındı ve kimseyi görmedi. "Güzel," diye mırıldandı, Drizzt'in duyularını geri kazanmasını izlerken. Büyücü, gerçekten de, Drizzt'in ölümünün böylesine acısız olmamasına memnun olmuştu. Ortamı biraz daha şenlendirecek bir başka büyü düşündü.

Bir eltaştan, dev bir eltam o sırada yerden uzandı ve Masoj'un bacağını yakalayıp, ayağını taşa doğru çekti.

Büyücünün yüzü sessiz bir çığlıkla çarpıldı.

Drizzt'in düşmanı yaşamını kurtarmıştı. Drizzt palalarından birini yerden kapıp, elementalın koluna indirdi. Silah hedefini kestiğinde, başı Drizzt'le Masoj arasında yeniden beliren canavar, öfke ve acı ile uluyarak, kapana kısılmış büyücüyü taşın daha derinine çekti.

İki eli de palanın sapında, Drizzt elinden geldiğince hızlı vurdu ve elementalın kafasını tam ikiye ayırdı. Bu kez, taş yığını kendi alemine geri

gömülmemişti; bu kez elemental yok edilmişti.

"Beni buradan çıkar!" diye haykırdı büyücü.

Drizzt nereden başlayacağını bilemeyerek arandı.

"Elementallar alemler arasında gezerler," diye açıkladı Masoj, eğer yerden çıkmak istiyorsa, Drizzt'i sakinleştirmek zorunda olduğunu bilerek. Masoj, Drizzt'in, yıldırımın kendisine yöneltildiği yolundaki açık seçik şüphelerini değiştirmek için, bu sohbetin oldukça uzun sürebileceğini de biliyordu. "Bir toprak elementalının geçiş yaptığı zemin, Toprak Alemi ile bizim alemimiz olan Madde Alemi arasında bir kapı haline gelir. Canavar beni içine çektiğinde, taş çevremde açıldı, ama oldukça rahatsız." Etrafını çevreleyen taş bir ayak daralınca, Masoj acı ile kıpırdandı. "Kapı hızla kapanıyor!"

"O zaman Guenhwyvar.." diye mantık yürütmeye başladı Drizzt. Heykelciği Masoj'un ön cebinden çekip aldı ve kusursuz tasarımında bir hasar olup olmadığını dikkatle inceledi.

"Ver onu bana!" dedi Masoj. Utanmıştı ve öfkeliydi.

Drizzt, isteksizce, heykelciği geri verdi. Masoj nesneye çabucak bir göz gezdirip, cebine geri koydu.

"Guenhwyvar zarar görmemiş mi?" diye sormak zorundaydı Drizzt.

"Bu seni ilgilendirmez," diye tersledi Masoj. Büyücü de kedi için endişeliydi, ama şu anda, Guenhwyvar düşüneceği en son sorundu. "Kapı kapanıyor," dedi yeniden. "Rahibelere git!"

Daha Drizzt yola koyulmadan, arkasındaki duvardan bir taş parçası kaydı ve Belwar Dissengulp'un kaya sertliğindeki yumruğu Drizzt'in kafasının arkasına indi.

BÖLÜM 23

Tek Bir Temiz Darbe

"Gnomlar onu götürdü," dedi Masoj, Dinin'e, devriye lideri mağaraya geri döndüğünde. Büyücü, yüce rahibeyle yardımcılarının, müşkül durumuna daha iyi göz atabilmeleri için, kollarını başının üzerine kaldırmıştı.

"Nereye?" diye sordu Dinin. "Neden senin yaşamana izin verdiler?"

Masoj omuz silkti. "Gizli bir kapı," diye açıkladı, "arkandaki duvarda bir yerlerde. Sanırım, beni de alacaklardı, ancak.." Masoj, hala kendisini beline kadar tutan zemine baktı. "Eğer yetişmeseydiniz, gnomlar beni öldürebilirlerdi."

"Talihin varmış, büyücü," dedi yüce rahibe, Masoj'a. "Bugün seni bu taştan kurtaracak bir büyü ezberledim." Yardımcısına bazı talimatlar fısıldadı ve deriden yapılma su mataralarıyla kil dolu keseler çıkartıp, kapana kısılmış büyücünün çevresindeki zeminde kenarları üç metre uzunluğunda bir kare çizmeye başladılar. Yüce rahibe odanın duvarına ilerledi ve dua için hazırlandı.

"Bazıları kaçtı," dedi Dinin, yüce rahibeye.

Yüce rahibe anladı. Hızlı bir arama büyüsü fısıldadı ve duvarları inceledi. "Tam burası," dedi. Dinin ve bir başka erkek o noktaya seğirttiler ve kısa süre sonra, gizli kapının neredeyse fark edilemeyen çizgilerini buldular.

Yüce rahibe büyülü sözleri söylemeye başladığında, yardımcı rahibelerden birisi bir halatın ucunu Masoj'a attı. "Tutun şuna," dedi yardımcı, hafif bir alayla, "ve soluğunu tut."

"Bekleyin" diye başladı Masoj, ancak etrafındaki taş zemin çamura dönüştü ve büyücü aşağı kaydı.

İki rahibe, gülerek, Masoj'u çabucak çektiler.

"Hoş bir büyü," diye belirtti büyücü, çamur tükürerek.

"Kendi amaçları var," diye yanıtladı yüce rahibe. "Özellikle de gnomlara ve taşla ilgili hilelerine karşı savaşırken. Bu büyüyü toprak elementallarına karşı güvence olarak getirmiştim." Ayağının dibindeki bir parça taş yığınına; yanılgıya yer bırakmayacak şekilde, o tür bir yaratığın gözüne ve burnuna baktı. "Görüyorum ki, büyüye o şekilde gereksinim duyulmamış."

"Onu ben yok ettim," dedi Masoj.

"Sahi mi?" dedi yüce rahibe, pek ikna olmadan. Taşın kesiliş biçiminden, bu yarayı bir kılıcın açtığını söyleyebilirdi. Kayan taşların sesi hepsini duvara döndürdüğünde, rahibe bu konunun peşini bıraktı.

"Bir labirent," diye söylendi Dinin'in yanındaki savaşçı, dehlize baktıktan sonra. "Onları nasıl bulacağız?"

Dinin bir an düşündü, sonra Masoj'a döndü. "Kardeşimi aldılar," dedi, aklına bir fikir gelerek. "Kedin nerede?"

"Buralarda," dedi Masoj oyalayarak. Dinin'in planını tahmin etmişti ve Drizzt'in kurtarılmasını pek istemiyordu.

"Onu bana getir," diye buyurdu Dinin. "Kedi Drizzt'in kokusunu alabilir."
"Ben.. yapamam. .. yani.." diyerek geveledi Masoj.

"Şimdi, büyücü!" diye emretti Dinin. "Eğer yönetici konseye bazı gnomların sen yardımı reddettiğin için kaçtıklarını söylememi istemiyorsan!"

Masoj heykelciği yere atıp, ne olacağını pek bilemeyerek Guenhvvyvar'ı çağırdı. Toprak elementalı gerçekten Guenhwyvar'ı yok etmiş miydi? Önce sis belirdi, sonra, saniyeler içinde, panterin cismani bedenine dönüştü.

"Pekala," dedi Dinin, dehlizi göstererek.

"Git, Drizzt'i bul!" diye buyurdu Masoj kediye. Guenhwyvar bir an etrafı kokladı, sonra, arkasında sessizce kendisini izleyen drow devriyesi ile, küçük tünelden aşağı, yola koyuldu.

"Neresi.." dedi Drizzt, nihayet bilinçsizliğinin derinliklerinden yukarı tırmanmaya başladığında. Oturmakta olduğunu ve ellerinin önünde bağlandığını biliyordu.

Küçük ancak inkar edilemeyecek kadar güçlü bir el onu saçının arkasından yakalamıştı ve başını sertçe geri doğru çekiyordu.

"Sessiz ol" diye fısıldadı Belwar haşince ve Drizzt yaratığın onun dilini konuşabilmesine şaşırdı. Behvar Drizzt'i bıraktı ve diğer svirfneblilere katılmak üzere döndü.

Odanın alçaklığından ve gnomların asabi hareketlerinden, Drizzt grubun kaçmış olduğunu anladı.

Gnomlar kendi dillerinde, Drizzt'in anlayamadığı, sessiz bir sohbete giriştiler. İçlerinden biri, Drizzt'e sessiz olmasını emreden gnomabelli ki bu liderleriydiateşli bir soru sordu. Bir diğeri homurdanarak onayladığını belirtti ve gözlerinde tehlikeli bir bakışla Drizzt'e dönerek bazı sert sözler söyledi.

Liderleri diğer gnomun sırtına sert bir tokat indirerek, onu odadaki iki alçak çıkıştan birine gönderdi ve sonra diğerlerini savunma pozisyonlarına soktu. Drizzt'e doğru yürüdü. "Bizimle Blingdenstone'a geliyorsun," dedi kararsız sözlerle.

"Sonra?" diye sordu Drizzt.

Belwar omuz silkti. "Kral karar verecek. Eğer bana sorun çıkarmazsan, gitmene izin vermesini söyleyeceğim."

Drizzt alaycılıkla güldü.

"Peki, o halde," dedi Behvar, "eğer kral öldürülmeni isterse, tek bir temiz darbeyle olmasını sağlayacağım."

Drizzt yeniden güldü. "Buna inandığımı mı sanıyorsun?" diye sordu. "Bana şimdi işkence yap ve hevesini al. Sizin aşağılık yönteminiz böyle!"

Behvar onu tokatlamak üzere davrandı, ama elini durdurdu.

"Svirfnebliler işkence yapmaz!" diye belirtti olması gerekenden daha yüksek sesle. "Drow elfleri işkence yapar!" Önce arkasına, hemen sonra yeniden Drizzt'e döndü ve verdiği sözü yineledi. "Tek bir temiz darbe."

Drizzt gnomun sesindeki içtenliğe inandığını fark etti. Bu sözü, eğer Dinin'in devriyesi bu gnomu ele geçirmiş olsaydı, o zaman Belwar'ın göreceğinden çok daha büyük bir merhametin ölçüsü olarak kabul etmek zorundaydı. Belwar gitmek üzere döndü, ama merakı uyanan Drizzt, bu ilginç yaratık hakkında daha fazlasını öğrenmeliydi.

"Dilimi nasıl öğrendin?" diye sordu.

"Gnomlar ahmak değildir," diye öfkeyle yanıtladı Belwar, Drizzt'in nereye varmak istediğinden emin olamayarak.

"Drowlar da öyle," dedi Drizzt kararlı bir şekilde, "ama şehrimde svirfnebli dilinin konuşulduğunu hiç duymadım."

"Bir zamanlar, Blingdenstone'da bir drow vardı," diye açıkladı Belwar, şimdi Drizzt'i neredeyse Drizzt'in onu merak ettiği kadar merak ederek.

"Köle," diye mantık yürüttü Drizzt.

"Konuk!" diye tersledi Belwar. "svirfneblilerin köleleri yoktur!" Drizzt bir kez daha, Belwar'in sesindeki içtenliği çürütemeyeceğini anladı. "Adın ne?" diye sordu.

Gnom ona güldü. "Beni aptal mı sanıyorsun?" diye sordu Belwar. "İsmimi istiyorsun ki, adımın gücünü bana karşı bir kara büyüde kullanabilesin!"

"Hayır!" diye karşı çıktı Drizzt.

"Beni aptal sandığın için seni şimdi öldürmeliyim!" diye gürledi Belwar, ağır kazmasını kötülük için kaldırarak. Gnomun ne yapacağını bilmeyen Drizzt huzursuzca kıpırdandı.

"Önerim geçerli," dedi Belwar, kazmasını indirerek. "Sorun çıkarmayacaksın ve ben de krala gitmene izin vermesini söyleyeceğim."

Blevvar bunun olabileceğine Drizzt'den daha çok inanmıyordu, bu yüzden svirfneblin çaresiz bir omuz silkmeyle Drizzt'e ikinci en iyi şeyi önerdi. "Aksi halde, tek bir temiz darbe."

Dehlizlerin birinden gelen gürültü Belwar'ı o yöne çevirdi. "Belwar," diye seslendi diğer gnomlardan biri, küçük odaya koşarak. Gnom lideri, aDinin söylendiğini anlayıp anlamadığını görmek için ihtiyatla Drizzt'e baktı.

Drizzt akıllıca davranarak başını diğer yöne çevrili tutup, dinlemiyörmüş gibi yaptı. Aslında, kendisine merhamet göstereni, gnom liderinin adını duymuştu. Belwar, demişti diğer svirfneblin. Belwar, Drizzt'in asla unutmayacağı bir isim.

Sonra, geçidin aşağılarından gelen kavga sesleri herkesin dikkatini çekti ve bir sürü svirfnebli odaya kaçıştılar. Drizzt, gnomların heyecanından, drow devriyesinin yakınlarda olduğunu anlamıştı.

Belwar, çoğunluğu odanın diğer dehlizlerine geri çekilmeyi organize eden emirler yağdırmaya başlamıştı. Drizzt gnomun kendif sini ne yapmayı düşündüğünü merak etti. Belwar beraberinde biri esir sürüklerken, drow devriyesini atlatmayı umamazdı.

Sonra, gnom lideri aniden konuşmayı ve hareket etmeyi kesti. Bu fazla ani olmuştu.

Drow rahibeleri, sinsi ve hareketsiz kılan büyüleriyle yolu açmışlardı. Belwar ve bir başka gnom derhal büyünün etkisine yakalanmışlardı. Bunu fark eden diğer gnomlar arka çıkışa doğru çılgır ca kaçışmaya koyuldular.

Guenhwyvar'ın yolu gösterdiği drow savaşçıları odaya doluştular. Drizzt'in kedi dostunu sapasağlam görmekle hissettiği rahatlama, takip eden katliamın altına gömüldü. Dinin ve birliği, tipik drow vahşetiyle, dağılan gnomlara giriştiler.

Saniyeler içinde Drizzt'e saatler gibi gelen korkunç saniyeler odada sadece rahibe büyüsüyle yakalanan Belwar ve diğer gnom canlı kalmıştı.

Birçok svirfnebli arka dehlizden kaçmayı başarmışlardı, ancak drow devriyesinin büyük kısmı peşlerindeydi.

Odaya en son, çamurla sıvanmış giysisi içinde oldukça perişar görünen Masoj girdi. Tünel çıkışında kaldı ve panterinin koruyuc bir edayla Do'Urden Evi'nin ikinci oğlunun yanıbaşında durduğunu görmek dışında, Drizzt'in olduğu tarafa bakmadı bile.

"Yine şansın yaver gitmiş," dedi Dinin, Drizzt'e, kardeşinin ip lerini keserken.

Odadaki katliama göz atan Drizzt o kadar emin değildi.

Dinin palalarını ona geri verdi ve hareketsiz kılınan gnomla gözleyen drowa döndü. "Bitir işlerini," talimatını verdi Dinin.

Diğer drowun yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı ve kemerinden kenarı çentikli bir bıçak çıkardı. Bıçağı gnomlardan birinin suratına kaldırarak çaresiz yaratıkla alay etti. "Bunu görebilirler mi?" diye sordu yüce rahibeye.

"Büyünün eğlenceli tarafı bu," diye yanıtladı yüce rahibe. "Svirfneblinler neler olacağını anlıyorlar. Şu anda bile kurtulmak için çabalıyorlar."

"Tutsaklar!" diye kaçırdı ağzından Drizzt. Dinin ve diğerleri ona döndüler. Hançeri tutan drowun yüzünde öfke ve düş kırıklığı ifadesi belirmişti.

"Do'Urden Evi için?" diye sordu Drizzt Dinin'e, ümitle. "Bundan faydalanabilirdik"

"Svirfneblinlerden iyi köle olmaz," diye yanıtladı Dinin. "Hayır," diyerek onayladı yüce rahibe, hançer tutan savaşçının yanına giderek. Savaşçıya başıyla işaret edince, drowun gülümsemesi on kat arttı. Sertçe vurdu. Sadece Belwar kalmıştı.

Savaşçı kanla lekelenen hançerini uğursuzca sallayarak gnom liderinin önüne ilerledi.

"Onu değil!" diye karşı çıktı Drizzt, daha fazla dayanamayarak. "Bırakın yaşasın!" Drizzt, Belwar'ın onlara bir zarar vermediğini ve savunmasız bir gnomu öldürmenin korkakça ve aşağılık bir hareket olacağını söylemek istedi. Drizzt ırkından merhamet istemenin zaman kaybı olacağını biliyordu.

Dinin'in ifadesi bu kez meraktan çok, öfkesini yansıtıyordu. "Eğer onu öldürürsen, şehrine dönüp gücümüzü anlatacak hiç gnom kalmayacak," diye mantık yürüttü Drizzt, bulabildiği zayıf bir umuda tutunarak. "Onu halkına geri göndermeliyiz ki, onlara drow arazisine girmekle yaptıkları aptallığı anlatabilsin!" Dinin bir öneri bekleyerek yüce rahibeye baktı. "Doğru bir mantık gibi görünüyor," dedi rahibe başını sallayarak.

Dinin kardeşinin amaçlarından o kadar emin değildi. Gözünü Drizzt'ten ayırmadan, "O halde gnomun ellerini kes," dedi savaşçıya.

Drizzt hiç kıpırdamadı. Eğer irkilirse, Dinin'in kesinlikle Belwar'ı katledeceğini anlamıştı.

Savaşçı hançerini kemerine geri koydu ve ağır kılıcını çıkardı. "Bekle," dedi Dinin, hala Drizzt'i gözleyerek. "Önce onu büyüden kurtar; çığlıklarını duymak istiyorum."

Yüce rahibe büyü tuzağını kaldırırken, bir sürü drow kılıçlarının ucunu Belwar'in boynuna dayamak için ilerlediler.Belwar hiç hareket etmedi.

Görevlendirilen drow savaşçısı kılıcını iki eliyle kavradı ve Belwar, yiğit Belwar, ellerini uzatarak önünde hareketsiz tuttu.

Gnomun çığlığını bekleyip ürken Drizzt izleyemedi ve bakışlarını kaçırdı.

Behvar, Drizzt'in tepkisini fark etmişti. Bu merhamet miydi? Sonra drow savaşçısı kılıcını savurdu. Kılıç bileklerine inip, kollarında milyonlarca ıstırap ateşi yakarken, Belwar bakışlarını Drizzt'ten asla ayırmadı.

Belwar çığlık da atmadı. Dinin'e bu zevki vermeyecekti. İki drow savaşçısı onu odadan çıkarırlarken, gnom lideri bir kez Drizzt'e baktı ve

genç drowun sahte kayıtsızlık maskesi ardındaki gerçek kederi ve af dilemeyi tanıdı.

Tam Belwar giderken, kaçan gnomların peşine düşen kara elfler diğer tünelden dönüyorlardı. "Onları bu küçük geçitlerde yakalayamadık," diye sızlandı içlerinden biri.

"Kahretsin!" diye gürledi Dinin. Elleri olmayan bir gnom kurbanı Blingdenstone'a geri göndermek birşeydi, ancak gnom keşif ekibinin sağlıklı üyelerinin kaçmasına izin vermek çok başkaydı. "Yakalanmalarını istiyorum!"

"Guenhwyvar onları yakalayabilir," diye önerdi Masoj, sonra kediyi yanına çağırdı. Tüm bu sırada, Drizzt'i gözlüyordu.

Büyücü koca kediyi okşarken Drizzt'in yüreği hızlandı.

"Gel, hayvanım," dedi Masoj. "Halledilmesi gereken bir av kaldı!" Büyücü, bu sözler üzerine Drizzt'in kıvranışını izledi. Drizzt'in, bu tür taktiklere Guenhwyvar'in alet edilmesinden hoşlanmadığını biliyordu.

"Gittiler mi?" diye sordu Drizzt Dinin'e, ümitsizliğin kıyısındaki sesiyle.

"Blingdenstone'a kadar koşacaklardır," diye yanıtladı Dinin sakince. "Eğer izin verirsek."

"Geri dönecekler mi?"

Dinin'in çattığı kaşları kardeşinin sorusundaki saçmalığı yansıtıyordu. "Sen döner miydin?"

"O halde, görevimiz tamamlandı," diye mantık yürüttü Drizzt, boş yere, Masoj'un panter için düşündüğü şerefsizce planlardan kurtulmanın bir yolunu arayarak.

"Bugün biz kazandık," diye onayladı Dinin, "ancak büyük kayıplar verdik. Büyücünün hayvanının yardımıyla, hala biraz eğlenebiliriz."

"Eğlence," diye maksatlı bir şekilde yineledi Masoj, Drizzt'e doğru. "Git, Guenhwyvar, tünellere doğru. Ürkmüş bir gnomun ne kadar hızlı koşabileceğini görelim!"

Sadece birkaç dakika sonra, Guenhwyvar ağzında ölü bir gnomu sürükleyerek odaya geri döndü.

"Geri git!" diye buyurdu Masoj, Guenhwyvar cesedi ayaklarının dibine bırakınca. "Daha fazlasını getir bana!"

Drizzt'in yüreği, taş zemine yığılan cesedin sesiyle buruldu. Guenhwyvar'ın gözlerine bakınca, kendisininki kadar derin bir elem gördü. Panter bir avcıydı ve kendi yolunda Drizzt kadar onurluydu. Ancak, aşağılık Masoj için, Guenhwyvar bir oyuncaktan başka bir şey değildi; sapkın zevkleri için bir araç, can almak için sahibinin öldürme zevkinden başka bir neden aramayan bir varlık. Büyücünün ellerinde, Guenhwyvar bir katilden fazlası değildi. Guenhwyvar küçük tünelin girişinde duraksadı ve af dilercesine Drizzt'e baktı.

"Geri git!" diye haykırdı Masoj ve keDinin gerisini tekmeledi. Sonra, Masoj da dönüp Drizzt'e intikam güden bakışlarla baktı. Masoj genç Do'Urden'i öldürme şansını kaçırmıştı; affetmeyi bilmeyen annesine böylesi bir hatayı açıklarken dikkatli olmak zorunda kalacaktı. Masoj bu tatsız karşılaşma için endişelenmeyi daha sonraya bırakmaya karar verdi. Şimdi, en azından, Drizzt'in acı çektiğini görme zevkine sahipti.

Dinin ve diğerleri Masoj ve Drizzt arasında gerçekleşen oyunun farkında değillerdi; Guenhwyvar'ın dönüşünü beklemekle, böylesi kusursuz bir katile bakarken gnomların yüzlerindeki dehşet ifadesini tahmin etmekle ve o anın ürpertici mizahı ile fazlaca meşguldüler: o, gözyaşı gerekirken kahkaha getiren sapkın drow mizahı.

KISIM 5

Zaknafein

Zaknafein Do'Urden: danışman, eğitmen, dost. Kendi düş kırıklıklarımın kör ıstırabında, çok kereler Zaknafein'ın bunlardan hiçbiri olmadığını düşündüm. Ondan verebileceğinden fazlasını mı istemiştim? Eziyet çeken bir ruhtan kusursuzluk mu bekledim? Zaknafein'ı deneyimlerinin ötesinde bir mertebeye, ya da deneyimleri yüzünden imkansız bir mertebeye mi yükselttim?

Ben o olabilirdim. Umarsız bir hiddet içinde kısılarak yaşayabilir, Menzoberranzan denen kötülüğün ve kendi ailem olan uğursuzluğun gündelik saldırıları altında ezilebilir ve yaşarken bir kaçış asla bulamaya bilirdim.

Büyüklerimizin hatalarından ders aldığımız varsayımı mantıklı görünüyor, inanıyorum ki, benim kurtuluşum bu oldu. Zaknafein örneği olmadan, ben de bir kaçış yolu bulamayabilirdimyaşarken asla.

Seçtiğim bu yol Zaknafein'ın bildiği yaşamdan daha iyi bir yol mu? Sanırım evet, bazen diğer yola özlem duyacak kadar sık umutsuzluğa kapılmama rağmen. Daha kolay olabilirdi. Ancak, kendi yanlışlığınızın karşısında gerçeğin hiçbir anlamı yok ve eğer kendi standartlarınıza göre yaşamıyorsanız, prensipler değersiz.

O halde, bu daha iyi bir yol.

Halkım için, kendim için, ama en çok da, bana nasıl ve neden kılıç kullanacağımı öğreten o silah ustası için matemler tutarak yaşıyorum.

Bundan daha büyük bir acı yoktur; ne kenarı çentikli hançerin yarası, ne de ejderin alevden soluğu. Hiçbir şey, değerini gerçekten anlamadan önce yitirdiğimiz bir şeyin, bir kimsenin boşluğu kadar yanamaz yüreğinizde. Şimdi kupamı sık sık gereksiz sözlerle, işitemeyecek kulaklara bir özürle kaldırıyorum:

Zak'a, bana cesaret aşılayana.

- Drizzt Do'Urden

BÖLÜM 24

Düşmanlarımızı Bilmek

Diri rahibe,"sekiz drow ölmüş," dedi Briza Saygıdeğer Malice'e, Do'Urden Evi'nin balkonunda. Briza, kızkardeşlerini bir araya toplanmış kalabalıkla birlikte, Menzoberranzan'ın ana meydanında, gelecek diğer haberleri beklerken bırakıp, çatışmanın ilk bilgileriyle eve koşmuştu. "Ama neredeyse kırk gnom ölmüş, açık bir zafer."

"Ya kardeşlerin?" diye sordu Malice. "Do'Urden Evi'nin bu çatışmadaki başarısı nasıl?"

"Yüzey elflerinde olduğu gibi, Dinin beş tanesini gebertmiş," dedi Briza. "Esas saldırıyı korkusuzca yönettiğini söylüyorlar ve en çok gnomu o öldürmüş."

Saygıdeğer Malice'in yüzü bu haberle aydınlandı, ancak suratında memnun bir gülümsemeyle arkada sabırla bekleyen Briza'nın ona önemli bir şeyi henüz söylemediğinden şüphelendi. "Ya Drizzt?" diye sordu saygıdeğer ana, kızının oyunlarına sabır gösteremeyerek. "Ayaklarının dibine kaç svirfnebli düşmüş?"

"Hiç," diye yanıtladı Briza, ama hala gülümsüyordu. "Ancak gün Drizzt'in günüydü!" diye çabucak ekledi, çabuk alevlenen annesinin yüzüne yayılan öfkeli ifadeyi görerek. Malice hiç eğlenmişe benzemiyordu.

"Drizzt bir toprak elementalını yenmiş," diye haykırdı Briza, "neredeyse tek başına, bir büyücünün ufak bir yardımıyla! Devriyenin yüce rahibesi bu ölümü onun saydı!"

Saygıdeğer Malice hayrete düşerek döndü. Drizzt onun için daima bir muamma olmuştu, kılıçta çok üstündü ama gereken tavırlardan ve hürmetten yoksundu. Şimdi de bu: bir toprak elementalı! Malice, böyle bir canavarın koca bir drow akıncı grubunu ezip geçtiğini, yoluna devam etmeden önce bir düzine deneyimli savaşçıyı öldürdüğünü kendi gözleriyle görmüştü. Ancak, oğlu, şaşırtıcı oğlu, böyle bir canavarı tek eliyle öldürmüştü!

"Bugün Lloth bizi takdir edecek," diye yorumda bulundu Briza, annesinin tepkisini pek anlamadan. Briza'nın sözleri Malice'e bir fikir verdi. "Kız kardeşlerini topla," diye buyurdu. "Mabette buluşacağız. Eğer Do'Urden tünellerde bu denli bir zafer kazandıysa, belki Örümcek Kraliçe bize bazı bilgiler bahşeder."

"Vierna ve Maya şehir meydanında, gelecek haberleri bekliyorlar," diye açıkladı Briza, annesinin savaşla ilgili bilgileri kastettiği yanılgısına düşerek. "Mutlaka bir saat içinde tüm hikayeyi öğreneceğiz."

"Gnomlara karşı savaş umurumda bile değil!" diye çıkıştı Malice. "Ailemiz için önemli olan her şeyi söyledin; gerisi fark etmez. Kardeşlerinin kahramanlıklarını kazanca dönüştürmeliyiz."

"Düşmanlarımızı öğrenmek için!" deyiverdi Briza, annesinin aklından geçenleri fark edince.

"Tamamen," diye yanıt verdi Malice. "Do'Urden Evi'ni tehdit eden evin hangisi olduğunu öğrenmek için. Eğer Örümcek Kraliçe bugün bizi gerçekten takdir ettiyse, bize düşmanlarımızı alt etmek için gereken bilgiyi bahşedebilir!"

Kısa süre sonra, Do'Urden Evi'nin dört yüce rahibesi mabedin bekleme salonundaki örümcek heykeli etrafında toplanmışlardı. Önlerindeki oniks kase içinde kutsal tütsü yanmaktaydıtatlı, ölüm gibi ve Lloth'un hizmetkarları olan Yochlol'un sevdiği koku.

Alevler renk çeşitlemeleri ile raks ediyordu; portakal renginden yeşile, yeşilden parlak kırmızıya. Sonra ateş dört yüce rahibenin çağrısını ve Saygıdeğer Malice'in sesindeki aciliyeti duydu ve bir şekil aldı. Alevin artık

raks etmeyen üst kısmı düzgünleşip yuvarlandı ve saçsız bir baş şeklini aldı, sonra yukarı doğru uzayıp, büyüdü. Ateş kaybolup Yochlol'un görüntüsüne büründü; korkunç şekilde uzamış gözleri ve sarkan bir ağzı olan yarı erimiş bir balmumu yığını.

"Kim çağırdı beni?" dedi küçük şekil, telepati yoluyla. Yochlol'un ufak tefek yapısına göre fazla güçlü olan düşünceleri, bir araya toplanmış drowların kafalarında gümbürdedi.

"Ben, hizmetkar," diye yanıtladı Malice, kızlarının da duymasını istediği için, yüksek sesle. Saygıdeğer ana başını eğdi. "Ben, Malice, Örümcek Kraliçe'nin sadık hizmetkarı."

Bir duman bulutuyla, Yochlol kayboldu ve oniks kasenin içinde yalnızca parıldayan tütsü külleri bıraktı. Bir an sonra, hizmetkar, bu kez gerçek boyutuyla, Saygıdeğer Malice'in arkasında beliriverdi. Varlık annelerinin omzuna iki iğrenç dokungaç koyduğunda, Briza, Vierna ve Maya soluklarını tuttular.

Yochlol'u çağırma nedeninden emin, Saygıdeğer Malice dokungaçları yanıtsız kabul etti.

"Beni rahatsız etmeye neden cüret gösterdiğini açıkla," dedi Yochlol'un sinsice zihne yayılan düşünceleri.

"Basit bir soru sormak için," diye yanıt verdi Malice sessizce, çünkü hizmetkarlarla iletişim kurmak için sözcüklere gerek yoktu. "Yanıtını bildiğin bir soru."

"Bu soru seni bu denli çok mu ilgilendiriyor?" diye sordu Yochlol. "O kadar vahim sonuçları göze alıyorsun?"

"Yanıtı öğrenmem şart," diye karşılık verdi Saygıdeğer Malice. Üç kızı merakla izliyor, Yochlol'un düşüncelerini duyuyor, ancak annelerinin sözsüz yanıtlarını sadece tahmin ediyorlardı.

"Eğer yanıt bu denli önemliyse ve hizmetkarlarla Örümcek Kraliçe bu yanıtı biliyorlarsa, Lloth'un bunu sana vereceğine inanıyor musun?"

"Belki, bugünden önce, Örümcek Kraliçe beni bunu bilmeye layık görmüyordu," diye karşılık verdi Malice. "İşler değişti."

Hizmetkar durakladı ve sarkık gözlerini yeniden kafasına topladı. Sanki uzak bir alemle iletişim kurmuş gibiydi.

"Selamlar, Saygıdeğer Malice Do'Urden," dedi yüksek sesle Yochlol birkaç gergin saniyenin ardından. Yaratığın sesi sakindi ve korkunç görünüşüne göre oldukça düzgündü.

"Ben de seni ve sahiben Örümceklerin Kraliçesi'ni selamlarım," dedi Malice. Kızlarına hoşnutsuz bir gülümseme yolladı. Hala arkasındaki yaratıkla yüzleşmek için dönmemişti. Belli ki, Malice'in, Lloth'un memnuniyetiyle ilgili tahmini doğruydu.

"Daermon N'a'shezbaernon, Lloth'u hoşnut kıldı," dedi hizmetkar. "Evinizin erkekleri bugün beraberlerindeki dişilerden bile daha başarılı oldular. Saygıdeğer Malice Do'Urden'in çağrısını kabul etmek zorundayım." Dokungaçlar Malice'in omuzlarından kaydı ve Yochlol arkasında kaskatı durup, emirlerini bekledi.

"Örümcek Kraliçe'yi hoşnut kılmaktan memnunum," diye başladı Malice. Sorusunu dile getirmenin uygun bir yolunu aradı. "Çağrıya gelince, söylediğim gibi, sadece basit bir soruya yanıt rica ediyorum."

"Sor," dedi Yochlol ve sesindeki alaycı ton Malice ve kızlarına canavarın yanıtı zaten bildiğini düşündürdü.

"Söylentilere göre, evim tehdit altında," dedi Malice.

"Söylentiler?" Yochlol uğursuz, gıcırtılı bir sesle güldü.

"Kaynaklanma güveniyorum," diyerek savunmaya geçti Malice. "Eğer tehdite inanmasaydım, seni çağırmazdım."

"Devam et," dedi Yochlol. Tüm bunlar onu pek eğlendirmişti. "Bunlar söylentiden öte, Saygıdeğer Malice Do'Urden. Bir başka ev size karşı savaş planlıyor."

Maya'nın boş bulunup ağzından kaçırdığı hayret nidası, annesinin ve kız kardeşlerinin azarlar bakışlarının üzerine yönelmesine neden oldu.

"Bana bu evin adını ver," diye yalvardı Malice. "Eğer Daermon N'a'shazbaernon bugün gerçekten Örümcek Kraliçe'yi hoşnut kıldıysa, o halde düşmanlarımızı açıklamasını istiyorum ki, onları yok edebilelim!"

"Ya bu diğer ev de Örümcek Kraliçe'yi hoşnut kıldıysa?" dedi hizmetkar keyiflenerek. "O zaman Lloth onlara ihanet eder mi?"

"Düşmanlarımız bütün avantajlara sahipler," diye karşı çıktı Malice. "Do'Urden Evi'ni biliyorlar. Her gün bizi izleyip, planlar kurduklarına şüphe yok. Lloth'dan bize sadece düşmanlarımızla eşit olmamıza yeterli bilgi istiyoruz. Kimliğini açıkla ve hangi evin zafere daha layık olduğu kanıtlamamıza izin ver."

"Ya düşmanlarınız sizden üstünlerse?" diye sordu hizmetkar. "O zaman, Saygıdeğer Malice Do'Urden, araya girip, açması evini kurtarması için Lloth'a yalvaracak mı?"

"Hayır!" diye haykırdı Malice. "Düşmanlarımızla savaşmamız için Lloth'un bize verdiği güçleri kullanırız. Düşmanlarımız daha güçlü bile olsalar, Lloth'u temin et ki, Do'Urden Evi'ne saldırdıkları için büyük acı çekecekler."

Hizmetkar yeniden kendi içine gömülüp, Menzoberranzan'dan daha karanlık bir yer olan alemiyle bağlantı kurdu. Malice sağındaki Briza'nın ve solundaki Vierna'nın ellerini sıkıca kavramıştı. Sonra, sırayla, aralarındaki bağın onayını çemberin ucundaki May a'ya geçirdiler.

"Örümcek Kraliçe memnun, Saygıdeğer Malice Do'Urden," dedi hizmetkar sonunda. "Savaş çıktığında Do'Urden Evi'ni düşmanlarınızdan daha çok kayıracağına güvenbelki..." Malice son sözcükteki çift anlamlılık yüzünden irkildi. Lloth'un hiçbir zaman sözler vermediğini gönülsüzce kabul etti.

"Ya sorum," diye karşı çıkmaya cüret etti Malice, "çağrının sebebi?"

Dört rahibenin görme yetisini çalan parlak bir ışık çaktı. Yeniden görmeye başladıklarında, Yochlol'un yeniden ufaldığını ve oniks kasenin içindeki alevlerden kendilerine baktığını fark ettiler.

"Örümcek Kraliçe zaten bilinen bir yanıtı vermez!" diye bildirdi hizmetkar, öbür dünyaya özgü sesindeki katıksız güç drow kulaklarını delerken. Ateş bir başka kör edici ışıkla parladı ve Yochlol, değerli kaseyi bir düzine parçaya ayırarak yok oldu.

Saygıdeğer Malice parçalanan oniksden büyük bir parça alarak duvara çarptı. "Zaten bilinen mi?" diye hiddetle haykırdı. "Kim biliyor? Ailemde kim bu sırrı benden saklıyor?"

"Belki de bildiğini bilmeyen bir dişidir," diye araya girdi Briza, annesini yatıştırmaya çalışarak. "Ya da belki, bilgiye yeni ulaşmıştır ve henüz sana söyleyecek şansı olmamıştır."

"Dişi mi?" diye gürledi Saygıdeğer Malice. "Hangi dişiden bahsediyorsun, Briza? Hepimiz buradayız. Kızlarımdan biri ailemize yöneltilen böylesi açık bir tehditi anlamayacak kadar budala mı?" "Hayır, Saygıdeğer Ana!" diye haykırdı Vierna'yla Maya, hep bir ağızdan. Malice'in artarak kontrol dışına taşan gazabından dehşete düşmüşlerdi.

"Hiçbir işaret görmedim!" dedi Vierna.

"Ben de öyle!" diye ekledi Maya. "Son birkaç haftadır senin yanındaydım ve senin gördüğünden fazlasını görmedim!"

"Birşeyleri atladığımı mı ima ediyorsunuz?" diye gürledi Malice yumruklarını sıkarak.

"Hayır, Saygıdeğer Ana!" diye bağırdı Briza gürültüyü bastırarak. Sesi, Malice'in bir an kendini toplayıp, dikkatini tamamen en büyük kızına yöneltmesine yetecek kadar yüksek çıkmıştı.

"Bir dişi değil, o halde," dedi Briza. "Bir erkek. Oğullarımızdan biri yanıtı biliyor olabilir, veya Zaknafein, ya da Rizzen belki."

"Evet," diyerek onay verdi Vierna. "Ne de olsa erkekler. Küçük ayrıntıların önemini anlamayacak kadar budala olurlar."

"Drizzt ve Dinin evin dışındaydılar," diye ekledi Briza, "şehirde. Devriye gruplarında bütün güçlü evlerin çocukları var, bizi tehdit etmeye cüret edebilecek her ev!"

Malice'in gözlerinde alevler parladı, ancak bu mantık onu rahatla tmamıştı. "Menzoberranzan'a döndüklerinde, onları bana getirin," talimatını verdi Vierna'yla Maya'ya. "Sen," dedi Briza'ya dönerek, "Rizzen ve Zaknafein'ı getir. Tüm aile burada olmalı, böylece öğreneceğimizi öğreniriz!"

"Kuzenlerle askerleri de mi?" diye sordu Briza. "Belki de yakın akrabalar dışında biri yanıtı biliyordur."

"Onları da bir araya getirelim mi?" önerisinde bulundu Vierna, sesi artan bir heyecanı yansıtarak. "Tüm kabilenin bir araya gelmesi gibi, Do'Urden Evi'nin genel bir savaş toplantısı gibi mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Malice, "askerlerle kuzenler değil. Bu işe bulaştıklarını sanmıyorum; eğer yakın ailemden biri bilmeseydi, Lloth'un hizmetkarı bize yanıtı söylerdi. Yanıtını bilmem gereken bir soruyu, aile çevremden birinin yanıtını bildiği bir soruyu sormuş olmam benim utancım." Düşüncelerinin geri kalanını tükürürken dişlerini sıktı.

"Utandırılmaktan hiç hoşlanmam!"

Drizzt ve Dinin, kısa bir süre sonra, yorgun ve maceranın bitmesinden hoşnut halde, eve geldiler. Daha girişten henüz girip, odalarına giden geniş koridora dönmüşlerdi ki, diğer taraftan gelen Zaknafein'a rastladılar.

"Demek kahraman döndü," dedi Zak, doğrudan Drizzt'i süzerek. Drizzt sesindeki alaycılığı kaçırmamıştı.

"Görevimizi tamamladıkbaşarıyla," diye ters ters yanıtladı Dinin, Zak'in selamından dışlanmış olmaktan bayağı tedirgin halde. "Yönetimimdeki"

"Savaşı biliyorum," dedi Zak. "Şehirde anlatıp duruyorlar. Şimdi bizi yalnız bırak, Büyük oğul. Kardeşinle bitmemiş bir işimiz var."

"Ne zaman istersem, o zaman giderim!" diye gürledi Dinin.

Zak ona sert bir bakış fırlattı. "Drizzt'le konuşmak istiyorum, sadece Drizzt'le, yani git."

Dinin'in eli kılıcının sapına gitti ki bu pek akıllıca bir hareket değildi. Daha kılıcı kınından bir inç bile çıkaramadan, Zak tek eliyle Dinin'e iki tokat patlattı. Her nasılsa, diğer eliyle bir hançer çıkarıp, Dinin'in boğazına dayamıştı.

Drizzt şaşkınlıkla izliyor, eğer bu sürerse, Zak'ın Dinin'i öldüreceğini kesin olarak biliyordu.

"Git," dedi Zak yeniden, "yaşamak istiyorsan."

Dinin ellerini yukarı kaldırdı ve yavaşça geriledi. "Saygıdeğer Malice bunu işitecek!" diye uyardı.

"Ona ben kendim söyleyeceğim," diyerek güldü Zak. "Senin için kendisini üzeceğini mi sanıyorsun, ahmak? Saygıdeğer Malice'in tek umursadığı, aile erkeklerinin kendi hiyerarşilerini düzenlemeleridir. Git, Büyük Oğul. Bana meydan okuyacak cesareti bulduğunda, geri dönersin."

"Benimle gel, kardeşim," dedi Dinin Drizzt'e.

"İşimiz var," diye anımsattı Zak.

Drizzt her ikisine de baktı, sonra birbirlerini öldürmek için açıkça belli olan hevesleri karşısında afallayarak yeniden baktı. "Kalacağım," diye karar verdi. "Gerçekten de, silah ustasıyla yarım kalan bir işim var."

"Nasıl istersen, kahraman," dedi Dinin tükürür gibi ve topuklarının üzerinde dönerek yıldırım gibi gitti.

"Bir düşman kazandın" dedi Drizzt Zak'a.

"Pek çok düşmanım var," diye güldü Zak, "ve günlerim sona erene dek, daha pek çok olacak! Ama aldırma. Davranışların kardeşinde kıskançlık uyandırdıbüyük kardeşinde. Tedbirli olması gereken sensin."

"Senden açıkça nefret ediyor," dedi Drizzt.

"Ama benim ölümüm ona bir şey kazandırmaz," diye yanıtladı Zak. "Dinin için bir tehdit değilim, ama sen.." Sözcüğün havada asılı kalmasına izin verdi.

"Neden onu tehdit edeyim?" diyerek karşı çıktı Drizzt. "Dinin'de arzu ettiğim bir şey yok."

"Gücü var," diye açıkladı Zak. "Şimdi büyük oğul, ama hep öyle değildi."

"Nalfein'i öldürdü, hiç tanımadığım kardeşi."

"Bunu biliyor muydun?" dedi Zak. "Belki de Dinin bir başka ikinci oğulun da, Do'Urden Evi'nin büyük oğlu olmak için, kendisinin izlediği aynı yolu izleyeceğinden şüpheleniyordun"

"Yeter," diye gürledi Drizzt, bu aptalca yükselme sisteminin tümünden bıkarak. Sen bunu ne kadar iyi biliyorsun, Zaknafein? diye düşündü. Konumunu elde etmek için kaç cinayet işledin?

"Bir toprak elementah," dedi Zak, alçak sesli bir ıslık çalarak, "bugün alt ettiğin güçlü bir düşmandı." Şüphe götürmez bir alayla iyice eğilip selam verdi. "Genç kahraman için sırada ne var? Bir iblis, belki de? Bir yarı tanrı? Elbette hiçbir şey"

"Ağzından böyle anlamsız sözcükler aktığını hiç duymamıştım," diye anında karşılık verdi Drizzt. Şimdi alay etme sırası ondaydı. "Kardeşimden başka birinde de mi kıskançlık uyandırdım acaba?"

"Kıskançlık mı?" diye haykırdı Zak. "Burnunu sil, sümüklü küçük oğlan! Bir düzine toprak elementah kılıcıma düştü! İblisler de öyle! Yaptıklarını ve becerilerini büyük görme. Bir savaşçılar ırkında bir savaşçısın. Bunu unutmak kesinlikle ölümcül bir hata olur." Lafının sonunu özellikle

vurguladı, sanki bir hırlama gibi. Drizzt yeniden, idman salonundaki randevulaşılan 'antremanlarının' ne kadar gerçek olacağını düşünmeye başladı.

"Yeteneklerimi biliyorum," diye yanıtladı Drizzt, "ve sınırlarımı da. Hayatta kalmayı öğrendim."

"Tıpkı benim gibi," diye yanıtladı Zak, "asırlardır!"

"İdman salonu bekliyor," dedi Drizzt soğukkanlılıkla.

"Annen bekliyor," diye düzeltti Zak. "Hepimizi mabede bekliyor. Ama korkma. Buluşmak için vaktimiz olacak."

Drizzt başka laf etmeden Zak'ın yanından yürüyüp geçti. Kılıçların bu sohbeti onlar adına bitireceklerini düşünüyordu. Zaknafein'a ne olduğunu merak etti Drizzt. Bu kişi Akademi'den önceki yıllarda kendisini eğiten hoca mıydı? Drizzt duygularını ayıramadı. Yaptığını öğrendiği şeyler yüzünden Zak'ı farklı mı görüyordu, yoksa Drizzt Akademi'den döndüğünden beri silah ustasının tavırlarında gerçekten farklı, daha katı birşeyler mi vardı?

Bir kırbacın sesi Drizzt'i düşüncelerinden geri getirdi.

"Ben senin efendinim!" dediğini duydu Rizzen'in.

"Bunun bir önemi yok," dedi bir dişinin, Briza'nın sesi. Drizzt bir sonraki kavşağın köşesine süzüldü ve etrafı gözledi. Briza ve Rizzen yüz yüzeydiler ve Rizzen silahsızdı, ancak Briza yılan başlı kırbacını tutuyordu.

"Efendi," diyerek güldü Briza, "anlamsız bir unvan. Sadece tohumlarını saygıdeğer anaya gönderen bir erkeksin ve hiç önemin yok."

"Dört taneye döl verdim," dedi Rizzen içerleyerek.

"Üç!" diye düzeltti Briza ve vurgulamak için kırbacını şaklattı. Vierna Zaknafein'ın, senin değil! Nalfein da öldü, geriye kaldı iki. Bunlardan biri dişi ve senin üzerinde. Sadece Dinin rütbece senden aşağıda!"

Drizzt duvara yapıştı ve az önce yürüdüğü boş koridora baktı. Rizzen'in gerçek babası olmadığından daima şüphelenmişti. Erkek ona hiç aldırmamış, onu ne azarlamış, ne de övmüştü. Hiçbir zaman öğüt ya da eğitim vermemişti. Yine de, Briza'nın bunu söylediğini duymak ... ve Rizzen'in inkar etmemesi!

Rizzen Briza'nın iğneleyici sözlerine karşılık verecek birşeyler arandı. "Saygıdeğer Malice'in senin arzularından haberi var mı?" diye çıkıştı. "En büyük kızının rütbesine göz diktiğini biliyor mu?"

"Bütün en büyük kızlar saygıdeğer analık rütbesine göz dikerler," diyerek güldü ona Briza. "Başka türlü olmasını düşünebilmesi için Saygıdeğer Malice'in budala olması gerekir. Seni temin ederim ki öyle değil, ben de değilim. Yaşlanıp, güçten düştüğü vakit, bu unvanı ondan alacağım. Bu gerçeği biliyor ve kabul ediyor."

"Onu öldüreceğini itiraf mı ediyorsun?"

"Eğer ben yapmazsam, Vierna, Vierna yapmazsa, o zaman Maya. Bizim yöntemimiz bu, ahmak erkek. Lloth'un yöntemi."

Uğursuz ifadeleri duydukça, Drizzt'in içinde öfke alevlendi, ama bulunduğu köşede sessiz kaldı.

"Briza annesinin kudretini çalmak için yaşlanmasını beklemeyecek," dedi Rizzen, "bir hançer bu değişimi hızlandırırken beklemeyecek. Briza evin tahtına açlık duyuyor!"

Altı başlı kırbaç tekrar işlediğinde, Rizzen'in son sözleri anlaşılmaz bir çığlık şeklinde çıktı.

Drizzt araya girmek, koşup, ikisini de kılıçtan geçirmek istedi, ama elbette yapamadı. Briza şimdi ona öğretildiği gibi davranıyor, Rizzen üzerindeki üstünlüğünü hissettirerek, Örümcek Kraliçe'nin buyruğunu izliyordu.

Ama ya Briza çılgınlığa kapılırsa? Ya Rizzen'i öldürürse? Yüreğinde büyümeye başlayan boşlukta, Drizzt umursuyor muydu, merak etti.

"Kaçmasına izin verdin!" diye kükredi Saygıdeğer SiNafay, oğluna. "Beni düş kırıklığına uğratmamayı öğreneceksin!"

"Hayır, Saygıdeğer Ana!" diyerek karşı çıktı Masoj. "Onu bir yıldırımla vurdum. Atışın kendisini hedeflediğinden şüphelenmedi bile! İşi bitiremezdim; canavar beni kendi alemine açılan kapıya kıstırdı!"

SiNafay oğlunun mantığını kabullenmeye zorlanarak dudağını ısırdı. Masoj'a zor bir misyon yüklediğini o da biliyordu. Drizzt güçlü bir düşmandı ve onu belirgin bir iz bırakmadan öldürmek kolay olmayacaktı.

"Onu yakalayacağım," diye söz verdi Masoj. Yüzünden kararlılık okunuyordu. "Silahı hazır ettim; onuncu çevrimden önce, Drizzt ölmüş olacak, tıpkı emrettiğin gibi."

"Neden sana ikinci bir şans vereyim?" diye sordu ona SiNafay. "Neden bir sonraki denemende başarılı olacağına inanayım?"

"Çünkü ölmesini istiyorum!" diye haykırdı Masoj. "Senden bile fazla, saygıdeğer ana. Drizzt Do'Urden'den yaşamını söküp almak istiyorum! Öldüğü zaman, yüreğini çıkarmak ve ganimet olarak sergilemek istiyorum!"

SiNafay oğlunun takıntısını yadsıyamazdı. "Pekala," dedi. "Onu yakala, Masoj Hun'ett. Yaşamın üstüne, Do'Urden Evi'ne ilk darbeyi indir ve ikinci oğullarını öldür."

Masoj eğilerek selam verirken suratmdaki öfkeli ifade yok olmamıştı. Sonra odadan çıktı.

"Herşeyi duydun mu?" diye işaret etti SiNafay, kapı oğlunun ardından kapandığında. Masoj'un kulağını kapıya dayamış olabileceğini biliyordu ve bu konuşmadan haberi olsun istemiyordu.

"Duydum," diye sessiz şifreyle yanıt verdi Alton, bir perdenin ardından çıkarken.

"Kararıma katılıyor musun?" diye sordu SiNafay'in elleri.

Alton ne diyeceğini bilemiyordu. Saygıdeğer anasının kararlarının arkasında durmaktan başka seçeneği yoktu, ama SiNafay'ın Masoj'u Drizzt'in peşine göndermekle akıllılık ettiğini düşünmüyordu. Alton'un sessizliği uzadı.

"Onaylamıyorsun," diye işaret etti SiNafay dobra dobra.

"Lütfen, Saygıdeğer Ana," dedi Alton çabucak. "Ben ..."

"Affedildin," diyerek güvence verdi SiNafay. "Masoj'a ikinci bir fırsat vermeli miydim, pek emin değilim. Pek çok şey yanlış gidebilir."

"O halde neden?" diye sorma cesaretini buldu Alton. "Drizzt Do'Urden'in ölümünü herkes kadar istememe rağmen, bana ikinci bir şans vermedin."

SiNafay ona haddini bildirecek, kızgın bir bakış fırlattı. "Kararımdan şüphe mi ediyorsun?"

"Hayır!" diye bağırdı Alton yüksek sesle. Elini dudaklarına götürdü ve korkudan dizlerinin üzerine çöktü. "Asla, Saygıdeğer Ana," diye işaret etti sessizce. "Sadece sorunu senin kadar açık anlayamıyorum. Küstahlığım için beni bağışla."

SiNafay'ın kahkahası yüzlerce kızgın yılanın tıslamasını andırıyordu. "Bu konuda aynı düşünüyoruz," dedi Alton'a. "Masoj'a sana verdiğimden fazla bir şans vermeyeceğim."

"Ama" diye karşı çıkmaya hazırlandı Alton.

"Masoj Drizzt'in peşinden gidecek, ama bu kez yalnız olmayacak," diye açıkladı SiNafay. "Sen onu izleyeceksin, Alton DeVir. Yaşamak istiyorsan, onun güvenliğini sağla ve işi bitir."

Alton nihayet intikam tadı alabileceği haberi üzerine şenlendi. SiNafay'ın son tehdidi onu ilgilendirmedi bile. "Başka türlü olabilir mi hiç?" dedi elleri.

"Düşün!" diye gürledi Malice suratını yaklaştırıp, soluğuyla Drizzt'in yüzünü ısıtırken. "Birşeyler biliyorsun!"

Drizzt ezici şahsiyetten uzaklaşarak, endişeli gözlerle bir araya gelmiş ailesine bakındı. Kısa bir süre önce aynı şekilde sorguya çekilen Dinin çenesi ellerinde çömelmişti. Saygıdeğer Malice sorgulama tekniklerinin düzeyini yükseltmeden önce bir yanıt bulmak için boşu boşuna çabaladı. Dinin, Briza'nın yılan kırbacına davrandığını gördü ama bu cesaret kırıcı görüntü hafızasına pek yardım etmedi.

Malice, Drizzt'in suratının ortasına sert bir tokat indirip geri çekildi. "Biriniz düşmanımızın kimliğini öğrendiniz," diye çıkıştı oğullarına. "Orada, devriye görevinde, biriniz bir ipucu, bir işaret gördünüz."

"Belki gördük, ama ne olduğunu bilmiyorduk," dedi Dinin.

"Sessizlik!" diye haykırdı Malice, hiddetten parlayan bir suratla. "Sorumun yanıtını anımsadığın zaman konuşabilirsin! Sadece o zaman!" Briza'ya döndü. "Dinin'e anımsamasında yardımcı ol!"

Dinin başını kollarına düşürdü, yerde dertop olup, işkenceyi kabullenmek üzere sırtını kavislendirdi. Başka türlü davranmak sadece Malice'i daha fazla kudurtmaya yarardı.

Drizzt gözlerini kapadı ve devriye görevlerinde olan bitenleri aklından geçirdi. Yılan başlı kırbacın sesini ve kardeşinin yumuşak iniltisini duyunca, istemeden irkildi.

"Masoj," diye fısıldadı Drizzt, neredeyse bilinçsizce. Briza'nın saldırılarını durdurmak üzere elini kaldıran annesine baktı.

"Masoj Hun'ett," dedi Drizzt daha yüksek sesle. "Gnomlara karşı çatışmada beni öldürmeye çalıştı."

Tüm aile, özellikle de Malice ve Dinin, Drizzt'e doğru eğildiler ve her sözcüğüne dikkatle kulak verdiler.

"Elementalla savaşırken," diye açıkladı Drizzt, ilk sözcüğü Zaknafein'a bir lanet gibi telaffuz ederek. Silah ustasına öfkeli bir bakış fırlatarak sözlerini sürdürdü. "Masoj Hun'ett beni bir yıldırımla vurdu."

"Canavara hedef almış olabilir," diye ısrar etti Vierna. "Masoj ısrarla elementalı öldürenin kendisi olduğunu söylüyordu, ancak devriyenin yüce rahibesi bu iddiasını inkar etti."

"Masoj bekledi," diye yanıt verdi Drizzt. "Ben canavara üstünlük sağlamaya başlayana dek, hiçbir şey yapmadı. Sonra büyüsünü gönderdi; elementala olduğu kadar bana da. Sanırım her ikimizi de yok etmeyi umuyordu."

"Hun'ett Evi," diye fısıldadı Saygıdeğer Malice.

"Beşinci Ev," diye belirtti Briza, "Saygıdeğer SiNafay'ın yönetimi altında."

"Öyleyse düşmanımız o," dedi Malice.

"Belki de değil," dedi Dinin ve daha sözcükler ağzından dökülürken, neden düşüncesini kendisine saklamadığını merak etti. Teoriyi çürütmek sadece daha çok kırbaçlanmak demekti.

Dinin konuyu yeniden düşünürken, Saygıdeğer Malice bu tereddütten hoşlanmadı. "Açıkla!" diye emretti.

"Masoj Hun'ett yüzey akınının dışında bırakılmasına öfkelen mişti," dedi Dinin. "Onu şehirde bıraktık ve sadece zafer kazanarak dönüşümüze şahit oldu." Dinin gözlerini doğrudan kardeşine sabitledi. "Masoj her zaman Drizzt'i ve edindiği şöhreti kıskandı,haklı ya da haksız. Pekçokları Drizzt'i kıskanıyor ve onu ölü görmek istiyor."

Son sözlerin açık bir tehdit olduğunu bilen Drizzt, oturduğu yerde huzursuzca kıpırdandı. Zaknafein'a göz attı ve silah ustasının kendinden memnun gülümsemesini farketti.

"Söylediklerinden emin misin?" dedi Malice, Drizzt'e, onu özel düşüncelerinden uyandırarak.

"Bir de kedi var," diye araya girdi Dinin, "Masoj Hun'ett'in büyülü hayvanı, ancak büyücüden çok, Drizzt'in yanına gidiyor."

"Guenhwyvar ileri görevde benim yanımda yürüyor," diye karşı çıktı Drizzt, "senin emrettiğin bir pozisyon."

"Masoj bundan hoşlanmıyor," diye cevabı yapıştırdı Dinin. Belki de bunun için kediyi oraya koyuyorsun, diye düşündü Drizzt, ancak düşüncelerini kendine sakladı. Rastlantılarda entrika mı arıyordu? Yoksa gerçekten de dünyası alçakça düzenlerle ve gücü elde etmek için yapılan sessiz savaşlarla böylesine mi doluydu? "Söylediklerinden emin misin?" diye yeniden sordu Malice, Drizzt'e, onu düşüncelerinden çekip alarak.

"Masoj Hun'ett beni öldürmeye çalıştı," diye iddia etti Drizzt. "Nedenini bilmiyorum, ama niyetinden şüphem yok!" "Hun'ett Evi, o halde," dedi Briza. "Güçlü bir düşman."

"Onlar hakkında birşeyler öğrenmeliyiz," dedi Malice. "Keşif erlerini gönderin! Hun'ett Evi'nin askerlerinin, büyücülerinin, özellikle de rahibelerinin sayısını öğrenmek istiyorum."

"Eğer yanılıyorsak," dedi Dinin, "eğer kumpas kuran ev Hun'ett Evi değilse"

"Yanılmıyoruz!" diye haykırdı Malice ona. "Yochlol, içimizden birinin düşmanımızın kimliğini bildiğini söyledi," diye mantık yürüttü Vierna. "Tüm sahip olduğumuz Drizzt'in Masoj'la ilgili öyküsü."

"Eğer bir şey saklamıyorsan, tabii," diye gürledi Saygıdeğer Malice, Dinin'e. Tehdit öylesine soğuk ve uğursuzdu ki, büyük oğulun yüzündeki kan çekildi.

Dinin başını şiddetle salladı ve geriledi. Konuşmaya ekleyeceği başka bir şey yoktu.

"Bir ayin hazırlayın," dedi Malice, Briza'ya. "Saygıdeğer SiNafay'ın Örümcek Kraliçe'nin gözündeki yerini öğrenelim.

Hazırlıklar çılgınca bir hızla başlayıp, Saygıdeğer Malice'in her emrini ustaca savunma eylemleri izlerken Drizzt inanamayarak seyretti. Onu

hayrete düşüren ailesinin savaş planlamasındaki ustalığı değil, bütün gözlerdeki hevesli parıltıydı.

BÖLÜM 25

Silah Ustaları

"Küstah!" diye gürledi Yochlol. Mangalın içindeki ateş parladı ve yaratık yeniden Malice'in arkasında belirip, tehlikeli dokungaçlarım bir kez daha saygıdeğer ananın omuzlarına koydu. "Beni yeniden çağırmaya cüret mi ettin?"

Malice ve kızları panik içinde çevreye göz attılar. Kudretli yaratığın onlarla oynamadığını biliyorlardı; hizmetkar bu kez gerçekten öfkeden kudurmuştu.

"Do'Urden Evi Örümcek Kraliçe'yi hoşnut kıldı, bu doğru," diye yanıtladı Yochlol onların söylenmeyen düşüncelerini, "ama bu bir tek şey, yakın geçmişte ailenin Lloth'da uyandırdığı memnuyetsizliği yok etmeye yetmez.

Herşeyin bağışlandığını sanma, Saygıdeğer Malice Do'Urden."

Saygıdeğer Malice şimdi nasıl da küçülmüş ve kolay incinir hissediyordu! Kudreti, Lloth'un kişisel hizmetkarlarının birinin gazabı karşısında solmuştu.

"Memnuniyetsizlik mi?" diye fısıldayacak cesareti buldu.

"Ailem Örümcek Kraliçe'ye nasıl memnuniyetsizlik getirdi? Hangi davranışla?"

Hizmetkarın kahkahası, bir alevler ve uçuşan örümcekler seliyle patladı, ama yüce rahibeler konumlarını bozmadılar. Isıyı ve üzerlerine tırmanan yaratıkları kefaretlerinin bir parçası olarak kabullendiler.

"Sana daha önce söyledim, Saygıdeğer Malice Do'Urden," diye homurdandı Yochlol sarkık ağzıyla, "ve son bir kez daha söyleyeceğim. Örümcek Kraliçe yanıtı zaten bilinen sorulara cevap vermez!" Hizmetkar, Do'Urden Evi'nin dört dişisini yere yuvarlayan patlayıcı bir enerji dalgası eşliğinde gitti.

Kendini ilk toplayan Briza oldu. İhtiyatlı bir şekilde, mangala koştu ve geri kalan alevleri boğarak, Yochlol'un alemi olan Abyss'in kapısını kapattı.

"Kim?" diye haykırdı Malice, yeniden kudretli aile reisi kimliğine bürünerek. "Ailemde kim Lloth'un gazabını uyandırdı?" Sonra, Yochlol'un uyarısının sonuçlan fazlaca açık hale gelince, Malice bir kez daha kendini küçük hissetti. Do'Urden Evi güçlü bir aileyle savaşa girmek üzereydi. Lloth'un inayeti olmadan, Do'Urden Evi'nin varlığının sona ermesi büyük bir olasılıktı.

"Suçluyu bulmalıyız," dedi Malice kızlarına. Onlardan hiçbirinin işin içinde olmadığından emindi. Hepsi yüce rahibelerdi. İçlerinden herhangi biri Örümcek Kraliçe'nin gözünde kötü olan bir şey yapmış olsaydı, Yochlol cezayı kesinlikle anında verirdi. Hizmetkar Do'Urden Evi'ni tek başına yerle bir ederdi.

Briza yılan kırbacı kemerinden aldı. "İhtiyacımız olan bilgiyi elde edeceğim!" sözünü verdi.

"Hayır!" dedi Saygıdeğer Malice. "Araştırmamızı açığa vurmamalıyız. Do'Urden Evi'ni ister bir askeri, isterse üyesi suçlu olsun, suçlu kişi eğitimli ve acıya dayanıklı. İtirafı ağzından işkenceyle alabileceğimizi umamayız; hareketlerinin sonuçlarını biliyorken olmaz. Lloth'un memnuniyetsizliğinin nedenini derhal bulmalı ve suçluyu gereken şekilde cezalandırmahyız. Örümcek Kraliçe çabalarımızda bize destek olacaktır!"

"O halde, suçluyu nasıl bulacağız?" diye şikayet etti en büyük kız, yılan kırbacını isteksizce kemerine geri yerleştirirken.

"Vierna ve Maya, bizi yalnız bırakın," diye buyurdu Saygıdeğer Malice. "Bu olanlarla ilgili hiçbir şey söylemeyin ve amacımızı ele verebilecek hiçbir şey yapmayın."

Vierna ve Maya eğilerek selam verdiler ve aceleyle çekildiler. İkincil rollerinden memnun değillerdi, ancak bu konuda yapabilecekleri bir şey yoktu.

"Önce bakınacağız," dedi Malice, Briza'ya. "Suçlu olanı uzaktan öğrenip öğrenemeyeceğimizi göreceğiz."

Briza anlamıştı. "Scrying kasesi," dedi. Bekleme odasından, mabedin asıl bölümüne seğirtti. Değerli nesneyi ortadaki sunakta buldu: siyah incilerle işlenmiş, altın bir kase. Titreyen ellerle, kaseyi sunağın üzerine yerleştiren Briza, birçok bölmeden en kutsal olanına uzandı. Bu Do'Urden Evi'nin en değerli eşyalarını barındıran kap idi; büyük bir oniks kupa.

Sonra Malice asıl mabette Briza'ya katıldı ve kupayı ondan aldı. Büyük salonun girişindeki geniş kurnaya ilerleyen Malice, kupayı yapışkan bir sıvıya, Dininin uğursuz suyuna daldırdı. Sonra, "spiderae aught icon ven," dedi. Tören tamamlanınca, Malice sunağa geri dönüp, uğursuz suyu altın kaseye döktü. Briza'yla ikisi durup izlemeye koyuldular.

Drizzt, Zaknafein'ın idman salonunun zeminine on yıldan fazla zamandır ilk kez ayak bastı ve sanki eve dönmüş gibi hissetti. Genç yaşamının en iyi yıllarınıneredeyse tamamenburada geçirmişti. O zamanlardan beri karşılaştığıve şüphesiz tüm yaşamı boyunca karşılaşamaya devam edeceğitüm düş kırıklıklarına karşılık, Drizzt o kısa masumiyet parıltısını, Zaknafein'ın idman salonunda bir öğrenciyken duyduğu o büyük mutluluğu hiçbir zaman unutmayacaktı.

Zaknafein salona girdi ve eski öğrencisiyle yüzleşmek için yürüdü. Drizzt, silah ustasının yüzünde tanıdık, ya da rahatlatıcı hiçbir şey görmedi. O eski gülümsemenin yerini şimdi ebedi bir kaş çatış almıştı. Bu, çevresindeki herşeyden, belki de en çok Drizzt'ten nefret eden bir tutumdu. Yoksa, Zaknafein'ın yüzünde bu acılı ifade hep mi varolmuştu? Nostalji, Drizzt'in o ilk eğitim yılları ile ilgili anıları daha mı parlak gösteriyordu? Bir zamanlar Drizzt'in yüreğini gamsız kahkahalarla sık sık ısıtan bu

danışman aslında Drizzt'in şimdi önünde gördüğü bu soğuk, sinsi canavar mıydı?

"Hangisi değişti, Zaknafein," diye sordu Drizzt yüksek sesle, "sen mi, anılarımmı, yoksa algılarım mı?"

Zak bu fısıldanan soruyu duymuşa bile benzemiyordu. "Ah, genç kahraman döndü," dedi, "yaşının ötesinde yiğitliklere sahip savaşçı."

"Neden benimle alay ediyorsun?" dedi Drizzt.

"Kancalı dehşetleri öldüren," diye sürdürdü Zak. Şimdi kılıçları elindeydi ve Drizzt de palalarını çekerek karşılık verdi. Bu karşılaşmada kuralları ya da silah seçimini sormaya gerek yoktu.

Drizzt daha buraya gelmeden önce biliyordu ki, bu kez kural yoktu. Silahlar kendi silahları, her birinin sayısız düşmanı öldürmekte kullandığı kılıçlar olacaktı.

"Toprak elementalını öldüren," diye homurdandı Zak alay ederek. Ölçülü bir saldırı gerçekleştirdi, tek bir kılıçla basit bir hamle. Drizzt savuşturma üzerine kafa bile yormadan, kılıca vurarak yana itti.

Zak'ın gözlerinde birden ateşler yandı, sanki bu ilk temas, hamlesini yumuşatan tüm duygusal bağları paramparça etmiş gibi. "Yüzey elflerinin kız çocuğunu öldüren!" diye haykırdı, bir övgü değil, suçlamayla. Sonra, acımasız ve güçlü ikinci saldırı geldi; Drizzt'in kafasına inmekte olan kavisli bir darbe. "Kendi kana susamışlığını tatmin etmek için onu ikiye ayıran!"

Zak'ın sözcükleri, Drizzt'in duygusal savunmasını kırdı ve bir tür zalim zihinsel kırbaç gibi, yüreğini karmaşayla sarmaladı. Ancak Drizzt deneyimli bir savaşçıydı ve refleksleri duygusal şaşkınlığını yansıtmıyordu. Bir pala, üzerine inen kılıcı karşılamak üzere kalktı ve zararsızca yana gönderdi.

"Katil!" diye homurdandı Zak açıkça. "Ölen çocuğun çığlıklarından hoşlandın mı?" Bir öfke girdabıyla Drizzt'e atılırken, kılıçlarını her şekilde

savuruyor, her açıdan saldırıyordu.

Bu sahtekarın suçlamaları ile hiddetten çılgına dönen Drizzt öfkeyle karşılık verdi ve kendi sesindeki hiddeti duymaktan başka sebebi olmaksızın haykırdı.

Dövüşü seyreden herhangi birinin, sonraki birkaç görülmesi zor hareket üzerine, soluğu kesilirdi. Karanlıkaltı asla, iki kılıç ustasının diğerinive kendinitutsak eden iblise saldırdığı böylesi zalim bir dövüşe tanık olmamıştı. Adamantit çentilip, kıvılcımlar saçıyor, her iki dövüşçünün de üzerine kan damlaları sıçrıyordu. Ancak, ikisi de ne acıyı hissediyor, ne de diğerini yaraladığını fark ediyordu.

Drizzt, iki kılıçla yandan bir darbe ile gelip, Zak'ın kılıçlarını iki yana açtı. Zak harekete çabuk karşılık verdi ve tam bir daire çizerek, Drizzt'in palalarına, genç savaşçının ayaklarını yerden kesmeye yetecek güçte bir darbe indirdi. Drizzt yuvarlanıp, hücuma geçmiş hasmıyla karşılaşmak üzere yeniden ayağa dikildi.

Sonra aklına bir fikir geldi.

Drizzt yükseldi; fazlaca yükseldi ve Zak onu topuklarının üzerine getirdi. Drizzt pek yakında olacakları biliyordu; bunu açıkça davet etmişti. Zak birçok birleşik manevrayla Drizzt'in silahlarını yüksekte tuttu. Sonra, geçmişte Drizzt'i alt ettiği harekete girişti. Drizzt'in yapabileceği en iyi şeyin eşit konumda kalmak; yani alçaktan çift hamle olduğunu sanıyordu.

Drizzt, uygun düşen aşağıda çapraz savunmayı yapması gereken şekilde gerçekleştirdi ve Zak, hevesli rakibinin hareketi geliştirmeye çalışmasını bekleyerek gerildi. "Çocuk katili!" diye homurdandı Drizzt'i teşvik ederek.

Drizzt'in çözümü bulmuş olduğunu bilmiyordu.

Şimdiye kadar hissettiği tüm öfkeyle ve genç yaşamının tüm düş kırıklıkları birikmişken, Drizzt Zak'a odaklandı. O kendinden hoşnut surat, sahte gülümsemeler ve kana susamışlık.

Kabzalar arasından tekmeledi Drizzt, öfkesinin her bir dirhemini tek bir darbede biriktirerek.

Zak'ın burnu çatırdayarak dümdüz oldu. Gözleri yukarı kaydı ve çukur yanaklarına kan fışkırdı. Zak düşmekte olduğunu, bu şeytani genç savaşçının, Zak'ın üstesinden gelmeyi umamayacağı bir avantajla, bir an sonra tepesinde olacağını biliyordu.

"Ne haber, Zaknafein Do'Urden?" diye homurdandığını duydu Drizzt'in uzaklardan, sanki uzağa düşüyormuş gibi. "Do'Urden Evi'nin silah ustasının marifetlerini işittim! Öldürmekten nasıl haz duyduğunu!" Ses şimdi daha yakındaydı; Drizzt yakına gelmiş ve

Zaknafein'ın seken hiddeti, onu, döne döne, dövüşe geri yollamıştı.

"Zaknafein için cinayet işlemenin ne kadar kolay olduğunu işittim!" dedi Drizzt alay edercesine. "Rahibeleri, diğer drowları öldürmenin! Bütün bunlardan çok mu hoşlanıyordun?" Sorusunu her palasından bir darbeyle; Zak'ı öldürmeyi, her ikisinin de içindeki iblisi öldürmeyi hedefleyen saldırılarla tamamladı.

Ancak Zaknafein şimdi tamamen kendindeydi ve kendinden de Drizzt'ten olduğu kadar nefret ediyordu. Son anda, kılıçları şimşek hızıyla yukarı kalkıp çaprazlandı ve Drizzt'in kollarını iki yana açtı. sonra Zak bir tekmeyle bitirdi. Tekmesi, yüzü koyun konumundan ötürü, çok kuvvetli değildi, ancak Drizzt'in kasıklarını doğru şekilde bulmuştu.

Drizzt soluğunu tuttu ve hala biraz sersemlemiş halde olan Zaknafein'ın kalkmakta olduğunu görünce, kendini toplamaya çalışarak, fırıl fırıl döndü. "Bütün bunlar çok mu hoşuna gidiyor?" diye sormayı becerdi, yeniden.

"Hoşuma mı gidiyor?" diye tekrarladı silah ustası.

"Bu sana haz mı veriyor?" dedi Drizzt suratını ekşiterek.

"Haz!" diyerek onayladı Zak. "Öldürüyorum. Evet, öldürüyorum.

"Diğerlerine öldürmeyi öğretiyorsun!"

"Drow öldürmeyi!" diye kükredi Zak. Yeniden Drizzt'le yüz yüzeydi ve silahlarını kaldırmıştı, ama bir sonraki hareketi Drizzt'in yapmasını bekliyordu.

Zak'ın sözleri Drizzt'i bir kez daha şaşkınlık tuzağına düşürdü. Kimdi bu karşısında duran drow?

"Sanıyor musun ki, uğursuz planlarına hizmet etmeseydim, annen yaşamama izin verirdi?" diye haykırdı Zak.

Drizzt anlamamıştı.

"Benden nefret ediyor," dedi Zak, Drizzt'in şaşkınlığını anlamaya başlayınca daha kontrollü olmuştu. "Bildiklerim yüzünden beni küçük görüyor." Drizzt başını salladı.

"Etrafındaki kötülüklere bu denli kör müsün?" diye bağırdı Zak, Drizzt'in suratına. "Yoksa kötülük, herkes gibi, seni de mi yaşam dediğimiz bu öldürme çılgınlığı içinde tüketti?"

"Seni de avucunda tutan çılgınlık mı?" diye cevabı yapıştırdı

Drizzt, ama şimdi sesindeki inanç o kadar güçlü değildi. Eğer Zak'ın sözlerini doğru anladıysaeğer Zak bu ölüm oyununu sadece sapkın drowlara duyduğu nefret yüzünden oynuyorsaDrizzt onu en fazla korkaklıkla suçlayabilirdi.

"Beni avucunda tutan bir çılgınlık yok," diye yanıtladı Zak. "Elimden geldiği kadar iyi yaşıyorum. Bana ait olmayan, yüreğime ait olmayan bir dünyada hayatta kalıyorum." Sözlerindeki matem, çaresizliğini itiraf ederken başını eğişi, Drizzt'te tanıdık duygular uyandırdı. "Öldürüyorum, Saygıdeğer Malice'e hizmet etmek için drow canı alıyorum. Ruhumdaki hiddeti, düş kırıklığını teskin etmek için. Çocukların çığlıklarını duyduğumda.." Bakışları Drizzt'e döndü ve öfkesi on kat artarak apansız saldırdı.

Drizzt palalarını kaldırmayı denedi, ancak Zak birini odanın diğer tarafına uçururken, diğerini de yana itti. Drizzt'in tuhaf geri çekilişi üzerine

saldırıyı sürdürdü, ta ki Drizzt'i duvara mıhlayana dek. Zak'ın kılıcının ucu Drizzt'in boğazından bir kan damlacığı çıkardı.

"Çocuk yaşıyor," dedi Drizzt soluk soluğa. "Yemin ederim, elf çocuğunu öldürmedim!"

Zak bir parça gevşedi ama kılıcı hala Drizzt'in boğazındaydı. "Dinin dedi ki"

"Dinin yanılıyor," diye karşılık verdi Drizzt çılgın gibi. "Onu kandırdım. Çocuğu yere yıktımsadece korumak içinve kendi korkaklığımı maskelemek için, onu katledilmiş annesinin kanına buladım!"

Zak etkilenerek geri sıçradı.

"Artık biliyoruz," dedi Briza, kaseye bakarak, Drizzt'le Zafein arasındaki savaşın sonunu seyredip, her sözcüğü işitirkı "Örümcek Kraliçe'yi kızdıran Drizzt'ti."

"En başından beri ondan şüpheleniyordun, tıpkı benim gibi,' diye karşılık verdi Saygıdeğer Malice, "yine de, ikimiz de farklı ol masını ümit ediyorduk."

"O gün hiç elf öldürmedim," dedi ona Drizzt. "Öldürmeyi arzuladıklarım sadece kendi arkadaşlarımdı!"

"Ne sözler vermişti!" diye kederlendi Briza. "Yerini ve değerlerini öğrenmiş olmasını ne kadar isterdim. Belki.. ."

"Merhamet?" diye karşılık verdi Saygıdeğer Malice, sertçe. "Örümcek Kraliçe'nin hoşnutsuzluğunu daha da arttıracak merhameti mi gösteriyorsun?"

"Hayır, Saygıdeğer Ana," diye yanıtladı Briza. "Sadece gelecekte Drizzt'i kullanabileceğimizi ümit ediyordum, tıpkı Zaknafein'ı bunca yıldır kullandığın gibi. Zaknafein yaşlanıyor."

"Bir savaşa girmek üzereyiz, kızım," diye anımsattı ona Malice. "Lloth memnun edilmeli. Kardeşin kendi kaderini kendi çizdi; kendi hareketlerine

kendisi karar verdi."

"Yanlış karar verdi."

Sözcükler Zaknafein'a Drizzt'in çizmesinden daha sert vurmuşlardı. Silah ustası kılıçlarını odanın diğer ucuna fırlatarak Drizzt'e atıldı. Onu öyle yoğun bir kucaklamayla boğdu ki, genç drow'un ne olduğunun farkına varması uzun zaman aldı.

"Hayatta kaldın!" dedi Zak, içine akıttığı gözyaşları yüzünden sesi boğularak. "Tüm diğerlerinin öldüğü Akademi'den sağ kurtuldun!"

Drizzt kucaklamaya tereddütle karşılık verdi. Zak'ın coşkunluğunun derinliğini hala tahmin edemiyordu.

"Oğlum!"

Hep şüphelendiği şey itiraf edilince ve daha da fazlası; bu karanlık dünyada drowların yöntemlerine öfkelenen tek kişi olmadığını öğrenince, Drizzt neredeyse bayılıyordu. Yalnız değildi.

"Neden?" diye sordu Drizzt, Zak'ı bir kol boyu iterek. "Neden kaldın?"

Zak inanamayarak ona baktı. "Nereye gidecektim? Hiç kimse hatta bir drow silah ustası bile, Karanlıkaltı'nın mağaralarında uzun süre hayatta kalamaz. Kara elflerin tatlı kanına susamış çok fazla canavar ve diğer ırklar var."

"Mutlaka seçeneklerin vardı."

"Yüzey mi?" diye yanıtladı Zak. "Her gün o ıstırap veren cehennemle yüzleşmek mi? Hayır, oğlum. Ben kapana kısıldım, tıpkı senin gibi."

Drizzt hep bu sözden korkuyordu; yeni bulduğu babasının, yaşamı olan ikileme bir çözüm bulamamasından korkuyordu. Belki de yanıt yoktu.

"Menzoberranzan'da tutunacaksın," dedi Zak, onu rahatlatmak için. "Güçlüsün. Saygıdeğer Malice senin yeteneklerin için uygun bir yer bulacaktır, yüreğinin istediği bir yer."

"Katliamlarla dolu bir yaşam sürmek mi, tıpkı senin gibi?" diye sordu Drizzt, sözlerindeki öfkeyi boş yere uzaklaştırmaya çabaladı.

"Önümüzde başka hangi seçenek var?" diye yanıtladı Zak, gözleri zeminin yargılamayan taşında gezinerek.

"Ben drow öldürmeyeceğim," diye bildirdi Drizzt dümdüz.

Zak'ın gözleri yeniden Drizzt'e döndü. "Öldüreceksin," diye garanti verdi oğluna. "Menzoberranzan'da ya öldürür ya da öldürülürsün."

Drizzt gözlerini kaçırdı, ama Zak'ın sözleri onu takip ediyor ve kaçmasına izin vermiyorlardı.

"Başka yol yok," diye sürdürdü silah ustası, yumuşak bir sesle. "Bizim dünyamız böyle. Yaşamımız böyle. Şimdiye kadar kaçmayı basardın, ama pek yakında şansının değiştiğini göreceksin."

Drizzt'in çenesini sıkıca kavradı ve oğlunu doğruca kendisine bakmaya zorladı.

"Farklı olabilmesini dilerdim," dedi Zak dürüstçe, "ama bu o kadar da kötü bir yaşam değil. Kara elfleri öldürdüğüm için yas tutmuyorum. Ölümlerini de bu uğursuz varoluştan kurtuluş gibi algılıyorum. Eğer Örümcek Kraliçe'lerini bu kadar çok umursuyorlarsa, o halde bırak gidip onu ziyaret etsinler!"

Zak'ın suratına yayılan gülümsemesi birdenbire akıp gitti. "Çocuklar hariç," diye fısıldadı. "Sık sık ölmekte olan çocukların çığlıklarını duyarım, ancak, seni temin ederim ki, asla onların sebebi olmadım. Hep onlar da mı kötü, kötü olarak mı doğuyorlar diye merak ettim. Yoksa karanlık dünyamızın ağırlığı mı onları iğrenç yöntemlerimize uyacak şekilde eğip büküyor."

"Lloth iblisinin yöntemleri," diye onayladı Drizzt.

Her ikisi de, pek çok yürek atışı boyunca sustu ve her biri, kendi kişisel ikileminin gerçeğini düşündü. Sonra, ilk konuşan, kendisine sunulan

yaşamla uzun zaman önce uzlaşmaya varan Zak oldu.

"Lloth," dedi gülerek. "O zalim bir kraliçedir. Çirkin suratına bir yumruk patlatma şansına sahip olabilmek için herşeyimi feda ederdim!"

"İnanırım yapardın," diye fısıldadı Drizzt, gülümseyerek.

Zak geri sıçrayarak Drizzt'ten uzaklaştı. "Gerçekten yapardım," diyerek içtenlikle güldü. "Sen de öyle!"

Drizzt tek palasını havaya fırlatarak, yeniden sapından yakalamadan önce, havada iki kez döndürdü. "Oldukça doğru!" diye haykırdı. "Ama artık yalnız olmazdım!"

BÖLÜM 26

Karanlıkaltı Balıkçısı

Drizzt, dikit kümeleri yanından süzülüp, mağaranın yüksek tavanından sarkan büyük taş mızrakların sivri uçları altından geçerek, Menzoberranzan labirentinde tek başına dolaştı. Saygıdeğer Malice, Hun'ett Evi'nin bir suikast girişiminde bulunmasından korkarak, tüm ailenin evin içinde kalmasını özellikle emretmişti. Bugün Drizzt'in başından, itaat etmeyi umursamayacağı kadar çok şey geçmişti. Düşünmeye ihtiyacı vardı ve endişeli rahibelerle dolu bir evde, bu tür düşünceleri sessiz biçimde bile olsa değerlendirmek, Drizzt'in başına ciddi sorunlar açabilirdi.

Şimdi şehrin sessiz zamanlarıydı; Narbondel'in ısı ışığı, taşın kaidesinde küçük bir noktaydı sadece. Drowların çoğu, taş evlerinde rahatça uyumaktaydılar. Do'Urden Evi'nin adamantit kapısından süzüldükten kısa

süre sonra, Drizzt Saygıdeğer Malice'in buyruğunun ne kadar akıllıca olduğunu anlamaya başladı. Şehrin sessizliği, şimdi ona bir avcının pusudaki dinginliği gibi görünüyordu. Yürüyüşü sırasında karşısına çıkan her kör dönüşün ardından Drizzt'in üzerine atılmaya hazırdı.

Burada, bugün olanları, Zak'ın itiraflarını; kan bağından daha öte bir bağı, gerçekten düşünüp taşınabileceği bir huzuru bulamayacaktı. Drizzt tüm kuralları yıkmaya karar verdive şehrin dışına, devriye günlerinden çok iyi bildiği dehlizlere yöneldi.

Bir saat sonra, hala yürüyordu. Düşünceler içinde kaybolmuştu ve devriye bölgesinin sınırları içinde olduğundan, kendini yeterince güvende hissediyordu. On adım genişliğinde, kınk duvarları küçük taş parçaları ve birçok çıkıntı ile dolu yüksek bir dehlize girdi. Sanki bir zamanlar daha geniş bir geçitmiş gibi görünüyordu. Tavan görüş mesafesinden yüksekti, ancak Drizzt defalarca buradan geçmiş, çıkıntıların çoğuna tırmanmıştı, bu yüzden etrafına pek dikkat etmedi.

Geleceği; kendisi ve babası Zaknafein'ın hiçbir sırrın onları ayıramayacağı zamanlan paylaştıklarını hayal etti. Birlikte, yenilmez olurlardı; çelikle ve duygularla bağlanmış bir silah ustaları ekibi. Hun'ett Evi ne ile karşı karşıya kalacağını gerçekten anlamış mıydı? Bu olayın getireceklerini düşünür düşünmez, Drizzt'in suratındaki gülümseme kayboldu; o ve Zak, beraberce, Hun'ett Evi'nin saflarını, drow elflerinden oluşan safları kesip biçiyorlardı. Kendi ırklarını öldürüyorlardı.

Drizzt, asırlardır babasına işkence çektiren düş kırıklığını ilk kez anlayarak, destek için duvara yaslandı. Zaknafein gibi olmak, sadece öldürmek için yaşamak, şiddetin koruyucu alam içinde varolmak istemiyordu, ama önünde başka hangi seçenekler vardı? Şehri terk etmek mi?

Drizzt neden gitmediğini sorduğunda Zak duraksamıştı. "Nereye gideceğim?" diye fısıldadı Drizzt, Zak'ın sözlerini yineleyerek. Babası kapana kısıldıklarım iddia etmişti ve Drizzt'e de öyle görünüyordu.

"Nereye gidebilirim?" diye sordu bir kez daha. "Halkımızın son derece hakir görüldüğü ve yalnız bir drowun, yanından geçtiği herşeyin hedefi

olacağı Karanlıkaltı'nda mı seyahat etmeliyim? Ya da, belki, yüzeye gitmeli ve gökyüzündeki ateş topunun gözlerimi yakıp, elf halkı üzerime çöktüğünde kendi ölümüme tanık olmamamı sağlamasına izin mi vermeliyim?"

Mantığının işleyişi, Drizzt'i de, tıpkı Zak gibi kapana kıstırmıştı. Bir drow elfi nereye gidebilirdi? Tüm Diyarlarda hiçbir yer, kara derili bir elfi kabul etmezdi.

O zaman, tek seçenek öldürmek miydi? Drow katletmek?

Drizzt arkasındaki duvara iyice yaslandı. Bu fiziksel hareketi yaptığının farkında bile değildi, zira aklı geleceğinin labirentinde dönüp duruyordu. Sırtının taştan başka birşeye dayandığını fark etmesi bir an sürdü.

Çevresinin olması gerektiği gibi olmadığı gerçeği ile alarma geçerek, uzaklaşmaya davrandı. İleri atıldığında, ayakları yerden yükseldi ve eski konumuna geri düştü. Drizzt, daha içinde bulunduğu açmazı düşünemeden, iki eliyle, çılgın gibi, ensesine uzandı.

Elleri de, Drizzt'i tutan yarı şeffaf kordona sıkıca yapışmıştı. Drizzt yaptığı aptallığı o an anladı. Tüm dünya bile çekiştirse, ellerini Karanlıkaltı Balıkçısı'nın; mağara balıkçısı oltasından kurtaramazdı.

"Budala!" diye çıkıştı kendi kendisine, yerden yukarı çekildiğini hissedince. Bundan şüphelenmeli, mağaralarda tek başına daha dikkatli olmalıydı. Ama bomboş ellerini böyle uzatmak! Kınlarında işe yaramadan duran palalarına baktı.

Mağara balıkçısı oltasını sararak, Drizzt'i uzun duvar boyunca yukarı, beklemekte olan ağzına doğru çekti.

Drizzt'in şehirden ayrılışını izleyen Masoj Hun'ett hoşnutlukla kendi kendine gülümsedi. Zamanı azalıyordu ve Saygıdeğer SiNafay, Do'Urden Evi'nin ikinci oğlunu ortadan kaldırma görevinde yeniden çuvallamasmı hoş karşılamayacaktı. Belli ki, Masoj sabrının karşılığını şimdi alıyordu, zira Drizzt evden tek başına çıkmış ve şehirden ayrılmıştı! Hiç şahit yoktu. Fazla kolay olacaktı.

Büyücü hevesle oniks heykelciği kesesinden çıkardı ve yere attı. "Guenhwyvar!" diye çağırdı, cesaret edebildiğince yüksek sesle ve bir hareket belirtisi olup olmadığını görmek için, en yakındaki dikit eve göz attı.

Bir an sonra, karanlık duman belirdi ve Masoj'un büyülü panterine dönüştü. Drizzt Do'Urden'in kahramanlıklarına böylesi kötü ve ironik bir son icat ettiğinden ötürü kendisinin muhteşem olduğunu düşünen Masoj ellerini ovuşturdu.

"Senin için bir işim var," dedi kediye, "hoşuna gitmeyecek bir iş!"

Guenhwyvar, sanki büyücünün sözleri şaşırtıcı bir açıklama değilmişçesine, rahatça sıçrayıp esnedi.

"İleri görevdeki yol arkadaşın devriyeye çıktı," diye açıkladı Masoj dehlizin aşağısını göstererek, "tek başına. Bu çok tehlikeli."

Guenhwyvar birdenbire ilgi göstererek dikkat kesildi.

"Drizzt orada yalnız kalmamalı," diye sürdürdü Masoj. "Öldürülebilir."

Masoj'un sesindeki şeytani tonlama, pantere büyücünün niyetini daha sözlerini tamamlamadan anlatmıştı.

"Git ona, hayvanım," dedi Masoj keyifle mırıldayarak. "Onu orada, karanlıkta bul ve öldür!"

Guenhwyvar'ın tepkisini inceledi ve kedide uyandırdığı dehşeti ölçtü. Guenhwyvar kaskatı duruyordu, tıpkı Masoj'un onu çağırmak için kullandığı heykelcik gibi kıpırtısız.

"Git!" diye buyurdu Masoj. "Sahibinin emirlerine direnemezsin! Ben senin sahibinim, beyinsiz yaratık! Bu gerçeği çok sık unutuyor gibisin!"

Guenhwyvar uzun süre direndi ve bu bile başlı başına kahramanca bir tavırdı.

Ancak, büyünün zorlaması, sahibin buyruğunun ardı arkası kesilmez ısrarı, koca panterin sahip olabileceği tüm içgüdüsel duyguları bastırdı. Önceleri gönülsüzce, ancak sonra ezeli avlanma arzusunun dürtüsüyle, Guenhwyvar dehlizi koruyan büyülü heykellerin arasından hızla atıldı ve Drizzt'in kokusunu kolayca buldu.

Alton DeVir dikit sütunların en büyüğünün ardına attı kendini. Masoj'un taktikleri onu düş kırıklığına uğratmıştı. Masoj kendi işini kedinin yapmasına izin verebilirdi ve Alton, Drizzt Do'Urden'in ölümüne tanık bile olmayabilirdi.

Alton, o gece Masoj'un ardına düştüğünde Saygıdeğer SiNafay'ın kendisine verdiği kudretli değneği okşadı. Nesnenin

Drizzt'in ortadan kaldırılmasında bir rolü olmayacak gibiydi.

Nesneyi Do'Urden Evi'nin geri kalanına karşı gereken şekilde kullanmak için yeterli fırsatı bulacağını bilen Alton huzur buldu.

Yukarı çıkışının ilk yarısında Drizzt karşı koydu. Tekmeliyor, donuyor, mağara balıkçısının kendisini yukarı çekişini engellemek için boş bir çaba ile omuzlarını her çıkıntıya takıyordu. Ancak, boyun eğmeyi reddeden savaşçı içgüdülerine rağmen, en başından beri biliyordu ki, bu aralıksız sürüklenişi durdurmak için hiç şansı yoktu.

Yarı yolda, tek omzu kanlar içinde, diğeri berelenmiş ve zemin neredeyse otuz ayak aşağıda kalmışken, Drizzt kendisini kaderine teslim etti. Eğer ipin ucunda bekleyen yengeç benzeri canavara karşı bir şans bulacaksa, bu yukarı çekilişinin son anında olacaktı. Şimdilik elinden gelen sadece izleyip beklemekti.

Belki de ölüm, drowlar arasında, karanlık toplumlarının şeytani düzeninde kapana kısılmış halde süreceği yaşama o kadar da kötü bir alternatif değildi. Güçlü, kudretli ve yaşlandıkça bilgelik kazanmış Zaknafein bile, Menzoberranzan'daki varoluşuyla uyum içinde olamamıştı; Drizzt'in nasıl bir şansı olabilirdi ki?

Drizzt kısa kendine acıma nöbetini atlattığında, yukarı yükselişinin açısı değişip, ona son çıkıntının ağzına geldiğini gösterdiğinde, içindeki savaşçı ruhu yeniden kontrolü ele geçirdi. O zaman karar verdi, mağara balıkçısı onu alabilirdi, ama yaratık yemini midesine indirmeden, Drizzt'in bir iki tekmesini gözünün üstüne yiyecekti.

Hevesle bekleyen canavarın sekiz yengeç bacağının tıkırtısını duyabiliyordu. Drizzt daha önce bir mağara balıkçısı görmüştü, ancak o ve devriye ekibi yetişemeden, yaratık kaçıp gitmişti. O zaman Drizzt yaratığı savaşta hayal etmişti ve şimdi de edebiliyordu. Bacaklarının ikisi acımasız pençelerle, avını ağzına uyacak şekilde kırpan kıskaçlarla sonlanıyordu.

Kafası çıkıntının üstüne yükselir yükselmez yaratığı görmek isteyen Drizzt, kendini yüzü duvara gelecek şekilde döndürdü. Heyecanlı tıkırtı daha da gürültülü bir hal almış, Drizzt'in yüreğinin gümbürtüsü yamsıra yankılanıyordu. Sonunda çıkıntıya ulaştı.

Drizzt yaratığın uzun, hortum gibi burnu ve birkaç santim gerideki ağzının sadece bir ya da iki ayak ötesinden baktı. Daha ayaklarını yere basamadan, onu yakalamak üzere kıskaçlar uzanmıştı bile; yaratığı tekmeleme şansı olmayacaktı.

Bir kez daha, ölümün Menzoberranzan'daki yaşamına yeğ tutulur olduğunu umarak gözlerini kapadı.

Tam o sırada, tanıdık bir homurtu onu düşüncelerine geri getirdi.

Labirente benzeyen kaya çıkıntılarından süzülen Guenhwyvar, Drizzt'in son çıkıntıya ulaşmasından hemen önce, mağara balıkçısıyla Drizzt'in görüş alanına girdi. Bu an, kedi için ya kurtuluş, ya da ölüm anıydı, tıpkı Drizzt için olduğu gibi. Guenhwyvar buraya kadar Masoj'un doğrudan buyruğuyla gelmişti; görevini hiç düşünmeden ve dayanılmaz büyü ile uyum içindeki içgüdülerine dayanarak. Guenhwyvar o buyruğa, varoluşunun ta kendisi olan o esasa karşı duramazdı.. şimdiye dek.

Panterin önündeki manzara; Drizzt'in ölüme sadece saniyeler kadar uzak olması, Guenhwyvar'a kendisinin bile bilmediği ve büyülü heykelciğin

yaratıcısının hiç ummadığı bir güç getirdi. O dehşet anı, Guenhwyvar'a büyünün sınırları ötesinde bir yaşam verdi.

Drizzt gözlerini açtığında, dövüş iyice kızışmıştı. Guenhwyvar mağara balıkçısı'nın tepesine sıçradı, ancak neredeyse düşüyordu, çünkü canavarın geri kalan altı bacağı, Drizzt'i uzun tele sımsıkı yapıştıran aynı yapışkan madde ile, taşa mıhlanmıştı. Kedi yılmadan pençeleyip ısırıyor, çılgıncasına, yaratığın zırh gibi kabuğunda bir açıklık bulmaya çabalıyordu.

Canavar şaşırtıcı bir çeviklikle tepesinde döndürdüğü kıskaçlarıyla karşılık verdi ve Guenhwyvar'ın ön ayaklarından birini yakaladı.

Drizzt artık yukarı çekilmiyordu, canavarın ilgilenecek başka işleri vardı.

Kıskaçlar Guenhwyvar'ın yumuşak etini kesmişti, ancak keDinin kanı, mağara balıkçısı'nın sırtını lekeleyen tek koyu renkli sıvı değildi. Kudretli kedi pençeleri kabuktan zırhın bir bölümünü yırttı ve iri dişler kabuğun altına daldı. Mağara balıkçısının kanı taşa yayıldığında, bacakları kaymaya başladı.

Canavarın kanı ile karıştığında, yengeç bacakları altındaki yapışkan maddenin çözünmeye başlamasını izleyen Drizzt, aynı kandan bir sızıntının kendisini tutan tele doğru aktığında neler olabileceğini anladı. Eğer fırsat doğarsa, hızlı vurmalı, Guenhwyvar'a yardım etmeye hazır olmalıydı.

Balıkçı yana doğru sendeleyip, Guenhwyvar'ı yere yuvarladı ve Drizzt'in sağa sola çarparak dönmesine neden oldu.

Kan hala bir çizgi boyunca sızmaya devam ediyordu ve Drizzt, sıvı temas ettikçe, yukarıdaki elini tutan telin gevşediğini hissediyordu.

Guenhwyvar yeniden ayakta, balıkçıyla yüzyüzeydi ve bekleyen kıskaçları atlatıp geçebileceği bir saldırı güzergahı arıyordu.

Drizzt'in eli serbest kalmıştı. Bir pala kaptı ve tam ileri bir hamle yaparak, ucunu balıkçının gövdesinin yan tarafına gömdü. Canavar sendeleyince, sarsıntı ve sürekli akan kan Drizzt'i telden tamamen kurtardı.

Drow, düşmeden önce bir tutamak bulacak kadar çevikti, ancak palası yere kadar yuvarlanmıştı.

Drizzt dikkatini dağıtınca, balıkçının savunması bir an içiaaçıldı ve Guenhwyvar tereddüt etmedi. Kedi, düşmanına atıldı ve dişleri daha önceden parçaladığı aynı etli bölgeyi bularak, derinin altında daha da aşağılara inip organları parçalarken, Guenhwyvar'ın tırmalayan pençeleri kıskaçları köşeye sıkıştırdı.

Drizzt dövüş alanına geri tırmandığında, mağara balıkçısı, ölüm sancılarıyla titriyordu. Drizzt kendini yukarı çekti ve dostunun yanına koştu.

Guenhwyvar adım adım geriliyordu. Kulaklarını düzleştirmişti ve dişlerini gösteriyordu.

İlk önce, Drizzt, bir yaranın verdiği acının kediyi körleştirdiğini sandı, ama çabucak bir inceleme bu varsayımı çürüttü. Guenhwyvar sadece bir tek yara almıştı ve bu da önemli bir şey değildi. Drizzt kediyi daha berbat yaralarla görmüştü. Dehşet anının ardından, Masoj'un buyruğunun ardı arkası kesilmez darbeleri yüreğini döverken, Guenhwyvar gerilemeye ve hırlamaya devam etti. Kedi dürtülerle savaşıyor, Drizzt'i bir av olarak değil, bir dost olarak görmeye çalışıyordu, ama dürtüler..

"Sorun nedir, dostum?" diye yumuşak bir sesle sordu Drizzt, geri kalan kılıcını savunma amacıyla çekme dürtüsüne direnerek. Bir dizi üstüne çöktü. "Beni tanımıyor musun? Birlikte ne çok savaştık!"

Guenhwyvar iyice yere çöktü ve arka bacakları üzerine yüklenerek atılmaya hazırlandı. Drizzt silahını hala çekmemiş, kediyi tehdit edecek hiçbir şey yapmamıştı. Guenhwyvar'ın onu algıladığı gibi olduğuna, panterin Drizzt'in inandığı herşey olduğuna güvenmek zorundaydı. Şimdi bu tanımadığı tepkileri yöneten ne olabilirdi? Guenhwyvar'ı bu geç saatte buraya getiren neydi?

Drizzt, Saygıdeğer Malice'in Do'Urden Evi'ni terk etmemekle ilgili uyarılarını anımsadığında, yanıtlarını da bulmuş oldu.

"Masoj seni beni öldürmen için gönderdi!" dedi dobra dobra. Tonlaması kedinin aklını karıştırmış ve onu bir parça rahatlatmıştı. Henüz atılmaya hazır değildi. "Beni kurtardın, Guenhwyvar. Buyruğa direndin!"

Guenhwyvar'ın homurtusu buna karşı çıktı. "Mağara balıkçısına işi senin adına bitirmesine izin verebilirdin," diye cevabı yapıştırdı Drizzt, "ama yapmadın! Canavara saldırıp, yaşamımı kurtardın! Dürtülerle savaş, Guenhwyvar! Dostun olduğumu anımsa, Masoj Hun'ett'in olup olabileceğinden çok daha iyi bir dost!"

Henüz çözemediği bir çekime yakalanmış olan Guenhwyvar bir adım daha geriledi. Drizzt keDinin kulaklarının kafası üstüne kalktığını gördü ve müsabakayı kazanmakta olduğunu anladı.

"Masoj sahibin olduğunu iddia ediyor," diye sürdürdü, kedinin, Drizzt'in anlayamadığı bir zekayla, sözcüklerin anlamını kavradığından emin bir şekilde. "Ben dostun olduğumu iddia ediyorum. Ben dostunum, Guenhwyvar ve sana karşı savaşmayacağım." One doğru ilerledi ve kollarını tehdide yer vermeyecek şekilde iki yana uzatıp, suratını ve göğsünü açtı. "Kendi yaşamım pahasına bile!"

Guenhwyvar saldırmadı. Duygular; Drizzt'i mağara balıkçısının ağında ilk kez gördüğünde, Guenhwyvar'ı harekete geçiren aynı duygular, kediyi bütün büyülerden daha güçlü etkiledi.

Guenhwyvar şahlanıp atıldı ve Drizzt'e çarparak onu sırtının üzerine yıktıktan sonra, genç drowu oyuncu tokatlar ve sahte ısırıklar seline boğdu.

İki dost bir kez daha kazanmışlardı; bugün iki düşmanı altetmişlerdi.

Ancak, Drizzt tüm olan biteni, değerlendirmek için bu selamlamaya ara verdiğinde, zaferlerden birinin henüz tamamlanmadığının farkına vardı. Guenhwyvar şimdi ruhen onundu, ama hala başkasının, onu hak etmeyen, kediyi Drızzt'ın daha fazla şahit olamayacağı bir yaşama tutsak eden birinin mulkiyetindeydi.

O gece Drizzt Do'Urden'i Menzoberranzan'ın dışına kadar izleyen sorunların hiç biri kalmamıştı. Yaşamında ilk kez olarak, izlemesi gereken

yolu, kendi özgürlüğüne giden yolu gördü.

Zaknafein'ın uyarılarını ve üzerinde kafa patlatıp çözüme ulaştıramadığı aynı olanaksız alternatifleri anımsadı.

Gerçekten de, bir drow elfi nereye gidebilirdi?

"Bir yalanın içinde tutsak olmak daha berbat," diye fısıldadı dalgın dalgın. Bir kez daha Drizzt'in sözlerinin büyük önem taşıdığını sezen panter başını yana eğdi. Drizzt panterin meraklı bakışına aniden ciddileşen bir bakışla karşılık verdi.

"Beni sahibine götür," dedi, "sözde sahibine."

BÖLÜM 27

Güzel Düşler

Jaknafeın rahat bir uykuyla yatağına gömülmüştü. Şimdiye dek hiç bu kadar rahatça dinlendiğini anımsamıyordu. Düşler ziyaret etti onu bu gece, bir düşler seli. Karmakarışık değillerdi, onu daha da rahatlatıyorlardı. Zak artık sırrından, yetişkin yaşamının her gününü istila eden yalandan kurtulmuştu.

Drizzt hayatta kalmıştı! Menzoberranzan'ın ürkütücü Akademi'si bile, gencin boyun eğmez ruhunu ve ahlak duygusunu bozamamıştı. Zaknafein Do'Urden artık yalnız değildi. Zihninde oynaşıp duran düşler Zak'a, Drizzt'i şehrin dışına kadar izleyen aynı muhteşem olasılıkları gösteriyorlardı.

Yan yana duracaklardı, yenilgi bilmeden, Menzoberranzan'ın çarpık temellerine karşı tek vücut halinde.

Ayağındaki keskin acı Zak'ı sakin uykusundan uyandırdı, ilk önce, yatağın ucunda, elinde yılan kırbacıyla Briza'yı gördü. Zak içgüdüsel bir hareketle, kılıcını kavramak üzere yana uzandı.

Silah gitmişti. Kılıcı, odanın yan tarafında duran Vierna tutuyordu. Tam karşı taraftaki Maya'nın elinde Zak'ın diğer kılıcı vardı.

Nasıl böylesine gizlice gelmişlerdi, merak etti Zak. Şüphesiz, büyülü sessizlikle, ama, Zak burada bulunuşlarını zamanında sezemediğine hala şaşırıyordu. Şimdiye dek hiçbir şey onu gafil avlayamamıştı, ne uykuda, ne de uyanıkken.

Daha önce hiç böylesine derin, böylesine huzurlu uyumamıştı. Belki böyle hoş düşler Menzoberranzan'da tehlikeliydi.

"Saygıdeğer Malice seni görecek," diye bildirdi Briza.

"Giyimim uygun değil," diye yanıtladı Zak, ilgisizce. "Kemerim ve silahlarım, izin verirseniz."

"İzin vermiyoruz!" diye çıkıştı Briza, Zak'dan ziyade kızkardeşlerine. "Silahlara ihtiyacın olmayacak."

Zak aksini düşünüyordu.

"Şimdi, gel," diye buyurdu Briza ve kırbacını kaldırdı.

"Senin yerinde olsaydım, bu kadar cesurca davranmadan önce, Saygıdeğer Malice'in niyetinden emin olurdum," diye uyarıda bulundu Zak. Şu anda tehdit ettiği erkeğin kudretini anımsayan Briza silahını indirdi.

Zak aynı yoğun bakışları sırayla Maya ve Vierna'ya da çevirip, Saygıdeğer Malice'in onu çağırmaktaki amacını daha iyi anlayabilmek için onların tepkilerini izleyerek, yataktan yuvarlanıp indi.

Odadan çıkarlarken hepsi Zak'ın etrafını çevirmişti ve silah ustasıyla tedbirli ancak hazırlıklı bir mesafeyi koruyorlardı. "Ciddi olmah,"dedi Zak sessizce, bu yüzden, söylediklerini sadece grubun önündeki Briza duyabildi. Döndü ve Zak'a fırlattığı uğursuz gülümseme, silah ustasının şüphelerini dağıtmadı.

Daha onlar odaya girmeden, tahtında beklentileriyle öne doğru eğilmiş duran Saygıdeğer Malice de öyle.

"Saygıdeğer Ana," dedi ve yerlere kadar eğilip selam verirken uygunsuz kıyafetine dikkat çekmek için gecelik entarisinin yanlarını çekip gerdi. Malice'i, böyle geç bir saatte komik duruma düşürülmesinden haberdar etmek istiyordu.

Saygıdeğer Ana selama karşılık vermedi. Tahtında arkasına yaslandı. Narin ellerinden biriyle çenesini sıvazlarken, gözlerini Zaknafein'a kilitlemişti.

"Belki bana neden çağırıldığımı söyleyebilirsin," deme cüretini gösterdi Zak, sesinde alaycı bir tonlamayla.

"Uykuma geri dönmeyi yeğlerdim. Hun'ett Evi'ne yorgun bir silah ustası avantajım vermemeliyiz."

"Drizzt gitti," diye gürledi Malice.

Bu haber üzerine, Zak kendini paçavra gibi hissetti. Doğruldu ve yüzündeki alaycı gülümseme kayboldu.

"Emirlerime rağmen evi terketti," diye sürdürdü Malice.

Zak görülür şekilde rahatlamıştı. Malice Drizzt'in gittiğini söylediğinde, Zak'ın ilk aklına gelen, Malice ve onun sapık işbirlikçilerinin Drizzt'i kovdukları ya da öldürdükleri olmuştu.

"Ele avuca sığmaz bir çocuk," dedi Zak. "Mutlaka yakında dönecektir."

"Ele avuca sığmaz," diye tekrarladı Malice, ancak ses tonu bu tanımlamayı olumlu bir ışık altında göstermemişti.

"Dönecektir," dedi Zak yeniden. "Böyle paniğe, böyle aşırı önlemlere gerek yok." Sertçe Briza'ya baktı, ancak Saygıdeğer Malice'in onu huzuruna, Drizzt'in ayrılışını söylemekten daha fazlası için çağırdığını iyi biliyordu.

"İkinci Oğul Saygıdeğer Ana'ya itaatsizlik etti," dedi Briza hırlar gibi. Bunu daha önceden prova ettiği belliydi.

"Ele avuca sığmıyor," dedi Zak bir kez daha, kıkırdamamaya çalışarak. "Ufak bir münasebetsizlik."

"Bu münasebetsizlikleri sık sık yapıyor," diye yorum yaptı Malice. "Tıpkı Do'Urden Evi'nin bir başka ele avuca sığmaz erkeği gibi."

Zak yeniden ayağa kalkıp selamladı ve bu sözleri bir iltifat olarak kabul etti. Malice onu cezalandırmak istiyorsa, çoktan cezasına karar vermiş olmalıydı. Şimdiki tavırlarının, bu yargılamadaeğer bu bir yargılama iseküçük bir etkisi olurdu.

"Çocuk Örümcek Kraliçe'yi hoşnutsuz kıldı!" diye gürledi Malice, açıkça öfkelenmiş ve Zak'ın alaycılığından bıkmış halde. "Sen bile bunu yapacak kadar budala değildin!"

Zak'ın yüzünden karanlık bir bulut geçti. Bu toplantı gerçekten de ciddiydi, Drizzt'in yaşamı tehlikede olabilirdi.

"Ama sen onun suçunu biliyorsun," diye sürdürdü Malice, yeniden arkasına yaslanarak. Zak'ın endişelenmesine ve savunmaya geçmesine neden olmak hoşuna gidiyordu. Zak'ın zayıf noktasını bulmuştu. Şimdi alaya alma sırası onundu.

"Evi terk etmek mi?" diye karşı çıktı Zak. "Küçük bir düşünce hatası. Lloth böyle önemsiz bir konuya aldırış etmez."

"Cahil numarası yapma, Zaknafein. Elf çocuğunun yaşadığını biliyorsun!"

Zak soluksuz kaldı. Malice biliyordu! Hepsine lanet olsun, Lloth biliyordu!

"Savaşa girmek üzereyiz," diye sürdürdü Malice, sakince, "Lloth'un gözünden düştük ve bu durumu düzeltmeliyiz."

Doğrudan Zak'a baktı. "Yöntemlerimizin farkındasın ve bunu yapmamız gerektiğini biliyorsun."

Kapana kısılan Zak başını salladı. Şu anda karşı çıkmak için yapacağı her şey, işleri daha da kötüleştirirdieğer Drizzt için daha kötüsü varsa.

"İkinci oğul cezalandırılmalı," dedi Briza.

Bir başka çalışılmış söz, diye düşündü Zak. Briza'yla Malice'in, bu karşılaşmanın provasını kaç kez yaptıklarını merak etti.

"O halde, onu ben mi cezalandıracağım?" diye sordu Zak. "Çocuğu kırbaçlamayacağım; bu benim işim değil."

"Ona verilecek ceza seni ilgilendirmez," dedi Malice.

"O halde neden uykumu berbat ettiniz?" diye sordu Zak, kendisininkinden çok Drizzt'in hatırı için, kendini Drizzt'in içinde bulunduğu açmazdan sıyırmaya çalışarak.

"Bilmek isteyeceğini düşündüm," diye yanıtladı Malice. "Bugün, idman salonunda, sen ve Drizzt birbirinize çok yakındınız. Baba ve oğul."

Görmüştü! Malice ve muhtemelen şu sefil Briza, tüm olanları izlemişlerdi! Drizzt'in açmazında istemeyerek bir rol oynadığım anlayınca, Zak'ın başı önüne düştü.

"Bir elf çocuğu yaşıyor," diye söze başladı Malice yavaşça ve her bir sözcüğü vurgulu bir şekilde yuvarlayarak, "ve genç drow ölmeli."

"Hayır!" Söz Zak'ın ağzından, o daha konuştuğunu fark edemeden çıkmıştı. Bir kaçış yolu bulmaya çalıştı. "Drizzt gençti. Anlayamadı.."

"Ne yaptığını tamamen biliyordu!" diye haykırdı Malice ona. "Yaptıklarından pişmanlık duymuyor! Sana öyle benziyor ki, Zaknafein! Hem de çok fazla."

"O halde, öğrenebilir," diye mantık yürüttü Zak. "Sana yük olmadım, MaliSaygıdeğer Malice. Varlığımdan kazanç sağladın. Drizzt benden daha az yetenekli değil; bizim için değerli olabilir."

"Bizim için tehlikeli," diye düzeltti Saygıdeğer Malice. "Sen ve o, bir arada? Bu düşünce hoşuma gitmiyor."

"Ölümü Hun'ett Evi'nin işine yarar," diye uyardı Zak, saygıdeğer ananın niyetini alt etmek için bulabildiği herşeye sarılarak.

"Örümcek Kraliçe onun ölümünü istiyor," diye yantıladı Malice, sertçe. "Eğer Daermon N'a'shezbaernon'un Hun'ett Evi ile çatışmasında bir umudu olacaksa, Lloth memnun edilmeli."

"Sana yalvarıyorum, çocuğu öldürme."

"Şefkat mi?" dedi Malice eğlenerek. "Bir drow savaşçısına yakışmıyor, Zaknafein. Savaşma arzunu mu yitirdin?"

"Ben yaşlıyım, Malice."

"Saygıdeğer Malice!" diye karşı çıktı Briza, ama Zak ona öylesine soğuk bir bakış fırlattı ki, yılan kırbacını kullanma fırsatını bulamadan aşağı indirdi.

"Drizzt öldürülürse, yine yaşlı olacağım."

"Bunu da istemiyorum," diye onayladı Malice, ama Zak onun yalanını anladı. Örümcek Kraliçe'nin memnuniyetini kazanmanın ötesinde, ne Drizzt'i, ne de başka bir şeyi umursuyordu.

"Ancak, başka seçenek göremiyorum. Drizzt Lloth'u öfkelendirdi ve savaş başlamadan önce Örümcek Kraliçe tatmin edilmeli."

Zak anlamaya başlamıştı. Bu toplantının Drizzt'le hiç ilgisi yoktu. "Çocuğun yerine beni al," dedi.

Malice'in belli belirsiz sırıtışı yapmacık hayretini gizleyemiyordu. "Senin de zaten itiraf ettiğin gibi, değerin küçümsenemez. Seni ona kurban etmek Örümcek Kraliçe'yi yatıştıracaktır, ancak sen gidince Do'Urden Evi'ndeki boşluk ne olacak?"

"Drizzt'in doldurabileceği bir boşluk," diye yanıtladı Zak. Gizliden gizliye, Drizzt'in, kendisinin tersine, tüm bunlardan bir kaçış yolu bulabileceğini, Saygıdeğer Malice'in uğursuz entrikalarından sıyrılabileceğini umut ediyordu.

"Bundan emin misin?"

"Dövüşte bana eşit," diye garanti verdi Zak. "Zaknafein'in şimdiye dek ulaşabildiğinin ötesinde bir güce de sahip olacak."

"Bunu onun için yapmaya gönüllü müsün?" diye sırıttı Malice, salyaları akarak. "Olduğumu biliyorsun," diye yanıtladı Zak. "Her zamanki budala," dedi Malice.

"Umudunu kıracak ama," diye sürdürdü Zak yılmadan, "Drizzt'in de benim için aynısını yapacağını biliyorsun."

"O genç," dedi Malice. "Daha iyi eğitilecek."

"Beni eğittiğin gibi mi?" diyerek cevabı yapıştırdı Zak.

Malice'in muzaffer sırıtışı çatık kaşlarla yer değiştirdi. "Seni uyarıyorum, Zaknafein," diye gürledi tüm uğursuz hiddetiyle. "Eğer Örümcek Kraliçe'yi tatmin etme törenini bozacak herhangi bir şey yaparsan, eğer sefil yaşamının sonunda beni son bir kez daha öfkelendirmeyi seçersen, Drizzt'i Briza'ya teslim ederim. Drizzt'i, Lloth'a, o ve işkence oyuncakları verir!"

Korkusuz Zak başını kaldırdı. "Kendimi önerdim, Malice," dedi tükürürcesine. "Fırsatın varken keyfini çıkar. Sonunda, Zaknafein huzura kavuşacak; Saygıdeğer Malice Do'Urden ise hep savaşacak!"

Zafer anı birkaç basit sözcükle çalınan Malice öfke ile titrerken sadece fısıldayabildi. "Götürün onu!"

Vierna ve Maya kendisini mabetteki örümcek şekilli sunağa bağlarlarken, Zak hiç direnmedi. En çok Vierna'yı izledi ve sessiz gözlerini gölgeleyen şefkat kırıntısını gördü. Vierna da kendisi gibi olabilirdi, ancak bu olasılık için besleyebileceği bütün umutlar, uzun zaman önce, ardı arkası kesilmeyen Örümcek Kraliçe vaazları altına gömülmüştü.

"Üzgünsün," dedi Zak ona. Vierna doğruldu ve Zak'in bağlarından birine sıkıca asılarak, silah ustasının acıyla yüzünü buruşturmasına neden oldu. "Yazık," dedi elinden geldiğince soğuk bir sesle. "Do'Urden Evi Drizzt'in ahmakça davranışını ödemek için çok şey vermek zorunda. İkinizi savaşta izlemek hoşuma giderdi."

"Hun'ett Evi bu manzaradan hoşlanmazdı," diye yanıtladı Zak, göz kırparak. "Ağlama.. kızım."

Vierna, Zak'ın suratının ortasına patlattı. "Yalanlarını mezara götür."

"İstersen inkar et, Vierna," diye yanıtlamaya tenezzül etti Zak sadece.

Vierna ve Maya sunaktan uzaklaştılar. Saygıdeğer Malice ve Briza odaya girerlerken, Vierna öfkeli ifadesini korumaya çalışıyor, Maya ise keyifle kıkırdamasını engellemeye uğraşıyordu. Saygıdeğer ana en muhteşem tören cübbesini giymişti; siyahtı ve örümcek ağını andırıyordu. Üzerine sımsıkı yapışmıştı ve arkasından sürükleniyordu. Briza kutsal bir sandık taşımaktaydı.

Ayini başlatıp, Örümcek Kraliçe için dua ederek, onun memnuniyeti için umutlarını sunduklarında, Zak onlara hiç aldırış etmedi. O sırada Zak'ın kendi umutları vardı.

"Hepsini yen," diye fısıldadı sessizce. "Hayatta kalmaktan fazlasını yap, oğlum, benim hayatta kaldığım gibi değil. Yaşa! Yüreğinin çağrısına sadık kal."

Mangallar kükreyerek canlandı ve oda aydınlandı. Zak sıcaklığı hissetti ve daha karanlık alemle temasın sağlandığını anladı.

"Bunu al.." dediğini duydu Saygıdeğer Malice'in, ama sözcükleri aklından çıkardı ve yaşamının son dualarını sürdürdü.

Örümcek şekilli hançer göğsünün üzerinde yükseldi. Malice aleti kemikli elleriyle sıktı. Terle kaplanmış tenindeki parlaklık alevlerin turuncu yansımasını gerçeküstü bir parıltıyla yakalamıştı. Gerçek üstü, yaşamdan ölüme geçiş gibi.

BÖLÜM 28

Gerçek Sahip

Ne kadar zaman geçmişti? Bir saat? İki? Masoj, Drizzt'in ve sonra Guenhwyvar'ın geçtikleri dehlizin girişinden birkaç ayak ötedeki iki dikit sütunun arasındaki mesafeyi adımladı. "Kedi şimdiye dek dönmüş olmalıydı," diye söylendi sabrının sonuna gelen büyücü.

Bir an sonra, Guenhwyvar'ın iri siyah kafası dehlizin ucundan, nöbetçi yaratık heykellerinin birinin ardından göründüğünde, Masoj'un suratından bir rahatlama seli geçti. Kedinin ağzının çevresindeki kürk taze kanla belirgin şekilde ıslanmıştı.

"Bitti mi?" diye sordu Masoj, bir coşku çığlığını güçlükle bastırarak. "Drizzt Do'Urden öldü mü?"

"Pek değil," dedi bir yanıt. Tüm idealizmine karşın, Drizzt, kötülük saçan büyücünün yanaklarındaki coşku alevlerinin bir dehşet bulutuyla

soğuduğunu görünce hissettiği zevki itiraf etmek zorundaydı.

"Bu da ne, Guenhwyvar?" diye sordu Masoj. "Sana emrettiğimi yap! Öldür onu, şimdi!"

Guenhwyvar boş boş Masoj'a baktı, sonra Drizzt'in ayağının dibine uzandı.

"Yaşamıma kastettiğini itiraf mı ediyorsun?" diye sordu Drizzt.

Masoj hasmıyla arasındaki mesafeyi ölçtüon ayak. Bir büyü yapma şansı olabilirdi. Belki. Masoj Drizzt'i hareket halinde görmüştü; çabuk ve emin. Eğer bu açmazdan kurtulmak için başka bir yol bulabilirse, saldırma riskini almak için pek istekli değildi. Drizzt henüz bir silah çekmemişti, ancak genç savaşçının elleri ölümcül kılıçlarının saplarına rahatça dayanmıştı.

"Anlıyorum," diye sürdürdü Drizzt soğukkanlılıkla. "Hun'ett Evi ile Do'Urden Evi savaşacaklar."

"Nereden bildin?" dedi Masoj pat diye ve düşünmeden. Bu açıklamayla öylesine hayrete düşmüştü ki, Drizzt'in onu sadece daha önemli itiraflara itiyor olabileceğini düşünememişti.

"Çok şey biliyorum, ama pek azı umurumda," diye yanıtladı Drizzt. "Hun'ett Evi aileme karşı savaş açmak istiyor. Sebebini tahmin edemiyorum."

"DeVir Evi'nin intikamı için!" diye yanıtladı birisi, başka bir yönden.

Bir dikit sütunun yanında duran Alton, Drizzt'e baktı.

Masoj'un suratına bir gülümseme yayıldı. Şans çok çabuk el değiştirmişti.

"Hun'ett Evi, DeVir Evi'ni umursamıyor bile," diye yanıtladı Drizzt, bu yeni gelişme karşısında hala sükunetini koruyarak. "Halkımızın yöntemlerini, bir evin kaderinin bir başka evin umurunda olmayacağını bilecek kadar öğrendim."

"Ama benim umurumda!" diye haykırdı Alton ve cüppesinin kukuletasını geri atarak tanınmamak uğruna asitle bozulmuş dehşet verici suratını ortaya çıkardı. "Ben Alton DeVir, DeVir Evi'nin hayatta kalan tek üyesi! Do'Urden Evi aileme karşı işlediği suçlar yüzünden, seninle başlayarak, ölecek."

"Savaş olduğunda ben daha doğmamıştım bile," diyerek karşı çıktı Drizzt.

"Hiç önemi yok!" diye hırladı Alton. "Sen bir Do'Urden'sin, pis bir Do'Urden. Önemli olan tek şey bu."

Masoj oniks heykelciği yere fırlattı. "Guenhwyvar!" diye buyurdu. "Git!"

Kedi, omzunun üzerinden, başını sallayarak onay veren Drizzt'e baktı.

"Git!" diye haykırdı Masoj yeniden. "Ben senin sahibinim! Bana itaatsizlik edemezsin!"

"Kedinin sahibi değilsin," dedi Drizzt sakince.

"Sahibi kim, o halde?" dedi Masoj hemen. "Sen mi?"

"Guenhwyvar," diye yanıtladı Drizzt. "Sadece Guenhwyvar. Bir büyücünün etrafındaki büyüyü daha iyi anladığını sanırdım."

Alaycı bir kahkaha sayılabilecek alçak sesli bir homurtunun ardından, Guenhwyvar taş zemindeki heykelciğe sıçradı ve dumanlı hiçlikte kayboldu.

Kedi Yıldızlar Alemi'ndeki evine giden tünel boyunca ilerledi. Daha önce her zaman, Guenhwyvar bu yolculuğu yapmak, drow sahiplerinin aşağılık buyruklarından kaçmak için can atardı. Ancak, bu kez, kedi her adımda tereddüt ediyor, omzunun üzerinden geriye, Menzoberranzan denen karanlık noktaya bakıyordu.

"Anlaşmaya var mısınız?" diye önerdi Drizzt.

"Pazarlık edecek konumda değilsin," dedi Alton gülerek ve SiNafay'ın kendisine verdiği ince değneği çıkardı.

Masoj onu durdurdu. "Bekle," dedi. "Belki" Do'Urden Evi'ne karşı mücadelemizde Drizzt bize yarar sağlar." Doğruca genç savaşçıya baktı. "Ailene ihanet mi edeceksin?"

"Pek değil," dedi Drizzt. "Size daha önce de söylediğim gibi, yaklaşmakta olan çatışmayı pek az umursuyorum. Hem Hun'ett Evi'ne, hem de Do'Urden Evi'ne lanet olsun, zaten olacağı da bu. Benim endişelerim kişisel."

"Kazancın karşısında bize önereceğin birşeyler olmalı," diye açıkladı Masoj. "Aksi takdirde, ne pazarlığı yapmayı umacağız?"

"Karşılık olarak size verebileceğim birşeyler var," diye yanıtladı Drizzt soğukkanlılıkla, "yaşamlarınız."

Masoj ve Alton birbirlerine baktılar ve yüksek sesle güldüler, ancak gözlerinde endişenin izleri vardı.

"Heykelciği bana ver, Masoj," diye sürdürdü Drizzt cesurca. "Guenhwyvar asla sana ait olmadı ve artık sana hizmet etmeyecek."

Masoj gülmeyi kesti.

"Karşılığında," diye sürdürdü Drizzt, büyücünün yanıtını beklemeden, "Do'Urden Evi'ni terk edeceğim ve savaşta yer almayacağım."

"Cesetler savaşamaz," dedi Alton, küçümseyerek.

"Beraberimde bir başka Do'Urden'i de alacağım," diye sürdürdü Drizzt. "Bir silah ustası. Eminim ki, Hun'ett Evi büyük bir avantaj sağlardı, eğer hem Drizzt, hem de Zaknafein"

"Sessizlik!" diye haykırdı Masoj. "Kedi benim! Açması bir Do'Urden'le pazarlığa ihtiyacım yok! Sen ölüsün, budala ve Do'Urden Evi'nin silah ustası da seni mezarına kadar izleyecek."

"Guenhwyvar hürdür!" diye gürledi Drizzt.

Palalar Drizzt'in ellerinde belirdi. Daha önce hiçbir büyücüyle gerçek anlamda dövüşmemişti, ki şimdi iki taneydiler, ama geçmiş karşılaşmalarından, büyülerinin verdiği acıyı canlı bir şekilde anımsıyordu. Masoj büyüye çoktan başlamıştı, ama öncelikle ilgilenilmesi gereken, çabuk ulaşılamayacak mesafede, elindeki ince değneği doğrultan Alton'du.

Daha Drizzt nasıl hareket edeceğine karar veremeden, işler onun için halledildi. Bir duman bulutu Masoj'u içine alıp arka üstü yere devirdi ve şokun etkisiyle büyüsü bozuldu.

Guenhwyvar geri dönmüştü.

Alton, Drizzt'in ulaşamayacağı bir yerdeydi. Drizzt'in, değnek işe koyulmadan büyücüye ulaşma ümidi yoktu, ancak Guenhwyvar'in biçimli kedi kasları için bu mesafe hiç de o kadar büyük değildi. Arka bacakları dengelenerek yaylandı ve avcı panteri havada uçurdu.

Alton değneğini bu yeni rakibine tam zamanında çevirdi ve güçlü bir yıldırım salarak Guenhwyvar'ın göğsünü kavurdu. Ancak, yırtıcı panteri, yıldırmak için tek bir yıldırımdan çok daha büyük bir kudret gerekliydi. Şaşkın, ancak hala dövüşen Guenhwyvar yüzü olmayan büyücüye çarparak, onu dikit sütunun arka yüzüne düşürdü.

Yıldırımın ani ışığı Drizzt'i de afallatmıştı, ancak Masoj'u izlemeyi sürdürdü ve Guenhwyvar'ın hayatta olmasını umdu. Diğer dikit sütunun kaidesinin arkasına dolanınca, yine büyü yapmakta olan Masoj ile yüzyüze geldi. Drizzt yavaşlamadı; kafasını uzatıp rakibine atılırken, palaları ona yol gösteriyordu.

Tam rakibine doğru süzüldütam rakibinin görüntüsüne!

Drizzt sertçe taşa tosladı ve gelmekte olduğunu bildiği büyülü saldırıdan kaçmaya çalışarak, yana yuvarlandı.

Bu kez, kendi görüntüsünün yansımasının tastamam otuz ayak gerisinde duran Masoj ıskalama riskini göze almamıştı. Hızla yana çekilerek kaçan dövüşçüyü durdurmak için tam isabetle yönelen büyülü füze yağmuru

fırlattı. Enerji Drizzt'e çarptı ve dövüşçüyü sarsarak, teninin altında yaralar açtı.

Ancak Drizzt hislerini körelten acıdan sıyrılıp, yeniden dengesini sağlamayı başardı. Şimdi gerçek Masoj'un nerede olduğunu biliyordu ve bu hilebazı yeniden gözden kaçırmaya hiç niyeti yoktu.

Masoj elinde bir hançerle, Drizzt'in yaklaşan adımlarını izledi.

Drizzt anlamamıştı. Neden büyücü başka bir büyü hazırlamıyordu? Düşüşü Drizzt'in omzundaki yarayı yeniden açmıştı ve büyülü yıldırımlar bedeninin yan tarafıyla bir bacağını yakmıştı. Ancak yaraları ciddi değildi ve fiziksel bir dövüşte, Masoj'un ona karşı hiç şansı yoktu.

Büyücü önünde kayıtsızca duruyordu. Hançeri kaldırmıştı ve suratında uğursuz bir gülümseme vardı.

Sert taşa yüzüstü düşen Alton gözleri yerindeki erimiş deliklerin arasından serbestçe akan kendi kanının sıcaklığını hissetti.

Kedi sütunun yanında, yüksekteydi ve yıldırımın etkisini tam olarak atlatamamıştı.

Alton kendini kalkmaya zorladı ve değneğini ikinci bir saldırı için kaldırdı..ancak değnek ikiye bölünmüştü.

Alton çılgın gibi diğer parçayı aldı ve inanmaz bakışlarla bakan gözlerinin önüne kaldırdı. Guenhwyvar yeniden geliyordu, ama Alton farkına varmadı.

Değneğin parıldayan uçları, büyülü çubuğun içinde oluşan bir güç, Alton'un bakakalmasına neden oldu.. "Bunu yapamazsın," dedi itiraz ederek.

Guenhwyvar tam kırık değnek infilak ettiğinde sıçradı.

Menzoberranzan'ın gerisine doğru, bir ateş topu kükredi.

Büyük mağaranın doğu duvarıyla tavanından ateş parçaları füze gibi yayıldı ve Drizzt'le Masoj'un ayaklan yerden kesildi.

"Şimdi Guenhwyvar hiç kimsenin değil," diyerek alaycı alaycı güldü Masoj, heykelciği yere atarak.

"Do'Urden Evi'nden intikam iddia edecek DeVir de kalmadı," diye gürleyerek yanıtladı Drizzt, öfkesi kederini bastırırken. Masoj bu öfkenin odağı haline geldi ve büyücünün alaycı kahkahası Drizzt'i bir hiddet seliyle Masoj'un üzerine yöneltti.

Tam Drizzt ona yetişmişken, Masoj parmaklarını şaklattı ve kayboldu.

"Görünmezlik," diye kükredi Drizzt, boş yere önündeki boşluğu biçerken. Gayreti körlemesine hiddetinin keskinliğini azalttı ve Masoj'un artık önünde olmadığım fark etti. Büyücüye ne kadar da budala görünmüş olmalıydı. Ne kadar incinebilir!

Drizzt dinlemek için yere çöktü. Yukarıdan, mağara duvarından gelen, uzak bir mırıltı sezinledi.

içgüdüleri Drizzt'e yana atlamasını söyledi, ancak büyücüler hakkında öğrendiği yeni bilgiler, ona Masoj'un böylesi bir hareketi önceden kestirebileceğini söyledi. Drizzt sola gider gibi yaptı ve yapılmakta olan bir büyünün doruk noktasını oluşturan sözleri duydu. Bir yıldırım zarar vermeden yanında gümbürdediğinde, Drizzt görme yetisinin büyücüyü yakalayabilmek için zamanında geri dönmesini umarak dümdüz ileri atıldı.

"Kahrolası!" diye haykırdı Masoj, isabetsiz atışı yapar yapmaz Drizzt'in hilesini anlayarak. Bir sonraki saniyede, Masoj Drizzt'in duvara koştuğunu, kaya parçasına sıçrayıp, taş kümelerine avlanan bir keDinin zarafetiyle tırmandığını görünce, öfkesi dehşete dönüştü.

Masoj bir sonraki büyüsünün gereçlerini bulmak için ceplerini karıştırdı. Çabuk olmak zorundaydı. Mağara zemininden tastamam yirmi ayak yukarıda, dar bir çıkıntıya tünemişti, ama Drizzt hızlı hareket ediyordu, olanaksız şekilde hızlı!

Altındaki zemin Drizzt'in bilinçli düşüncelerinde yer almıyordu. Daha mantıklı bir ruh halinde, mağara duvarı ona tırmanılmaz görünebilirdi, ama şimdi bunu hiç umursamıyordu. Guenhwyvar'ı yitirmişti. Guenhwyvar gitmişti.

Bunun olmasına çıkıntıdaki o uğursuz büyücü, şeytani kötülüğün vücut bulmuş şekli neden olmuştu. Drizzt duvara atladı ve boştaki eliyletek palasını atmak zorunda kalmıştızayıf bir tutamağı yakaladı. Mantıklı bir drow için bu yeterli değildi, ancak Drizzt'in zihni gergin parmaklarındaki kasların isyanını görmezden geldi. Sadece on ayak daha ilerlemesi gerekiyordu.

Bir başka enerji yıldırımları seli Drizzt'e çarptı ve başının tepesini hızlı bir sağanak halinde dövdü.

"Geride kaç büyü kaldı, büyücü?" diyen kendi meydan okuyan haykırışını duydu, acıyı görmezden gelirken.

Drizzt yukarı baktığında, eflatun rengi gözlerde yanan ışığın, kaderini bildirircesine, üzerine dikildiğini gören Masoj geri çekildi. Drizzt'i pek çok kereler savaş alanında görmüştü ve dövüşen genç savaşçının görüntüsü, bu suikastın planlama aşaması boyunca Masoj'un peşini bırakmamıştı.

Ancak, Masoj daha önce Drizzt'in öfkeden köpürdüğünü hiç görmemişti. Eğer görmüş olsaydı, asla Drizzt'i öldürmeye çalışmayı kabul etmezdi. Eğer görmüş olsaydı, Saygıdeğer SiNafay'a gidip bir dikitin üzerine oturmasını söylerdi.

Bir sonraki büyü neydi? Hangi büyü Drizzt Do'Urden denen canavarı yavaşlatabilirdi?

Öfkenin sıcaklığıyla parlayan bir el, çıkıntının kenarını kavradı. Masoj çizmesinin topuğuyla elin üzerine bastı. Parmaklar kırılmıştıbüyücü parmakların kırıldığını biliyorduancak Drizzt, imkansız bir şekilde, yanma çıkmıştı ve palasını büyücünün kaburgalarına daldırdı.

"Parmaklar kırık!" diye soludu ölmekte olan büyücü, itiraz ederek.

Drizzt eline baktı ve ilk kez acıyı fark etti. "Belki," dedi dalgın dalgın, "ama iyileşirler."

Drizzt sekerek diğer palasını buldu ve kaya kütlelerinden birinin molozları üzerinden dikkatle geçti. Yaralanmış yüreğindeki korkuyla savaşarak, kendini, tepenin üzerinden yıkıma bakmaya zorladı. Kaya tümseğinin arka tarafı, uyanmakta olan şehire bir işaret ateşi vazifesi gören arta kalan ısıyla ürkütücü bir şekilde parlıyordu.

Alton DeVir'in parçaları yere, büyücünün için için yanan cübbesinin etrafına saçılmıştı. "Huzuru buldun mu, Yüzü Olmayan?" diye fısıldadı Drizzt, öfkesinin son damlasını tükürerek. Alton'u, yıllar önce, Akademi'de kendisine yönelttiği saldırıyı anımsadı. Yüzü olmayan hoca ve Masoj, bunu, yetişmekte olan savaşçı için bir sınav olarak açıklamışlardı.

"Nefretini kaç yıl taşıdın?" diye mırıldandı Drizzt, yanmış ceset parçalarına.

Ama şimdi derdi Alton DeVir değildi. Moloz yığınının geri kalanını inceleyerek, Guenhwyvar'ın akıbetiyle ilgili bir ipucu aradı. Büyülü bir yaratığa böyle bir felakette neler olacağından emin değildi. Kediden bir iz kalmamıştı, Guenhwyvar'ın daha önceden orada bulunduğunu belirtecek bir şey bile yoktu.

Drizzt, bilinçli olarak, hiç umut olmadığını anımsattı kendine, ancak endişenin adımlarına verdiği çeviklik sert çehresiyle alay ediyordu.

Kaya tümseğinden aşağı seğirtip, değnek patladığında Masoj'la birlikte yanında bulundukları diğer dikitin çevresini dolaştı. Oniks heykelciği hemen fark etti.

Nesneyi nazikçe eline aldı. Sıcaktı; tıpkı o da patlamanın içinde kalmış gibi, ve Drizzt heykelciğin büyüsünün azaldığını hissedebiliyordu. Sonra, Drizzt kediyi çağırmak istedi, ancak cesaret edemedi. Alemler arası yolculuğun Guenhwyvar'ı çok zorladığını biliyordu. Eğer kedi yaralıysa, diye düşündü Drizzt, kendini toplaması için ona biraz zaman vermek daha iyi olacaktı.

"Oh, Guenhwyvar," diye inledi, "dostum, yiğit dostum." Heykelciği cebine koydu.

Tek yapabileceği, Guenhwyvar'in hayatta kaldığını ummaktı.

BOLUM 29

Tek Başına

Drızzt dikit çevresinden, Masoj Hun'ett'in bedeninin bulunduğu yere geri yürüdü. Hasmını öldürmekten başka seçeneği olmamıştı; savaş çizgilerini Masoj çizmişti.

Bu gerçek, cesede bakan Drizzt'in içindeki suçluluğu dağıtmaya yaramadı. Bir başka drow daha öldürülmüştü, kendi halkından birinin canını almıştı. Tıpkı Zaknafein'a bunca yıldır olduğu gibi, Drizzt de sonu olmayan bir şiddet çemberine kısılı mı kalmıştı?

"Bir daha asla," dedi Drizzt cesede. "Bir daha asla bir drow elfi öldürmeyeceğim."

Tiksinerek arkasını dondu ve büyük drow şehrinin sessiz, kötülük saçan tümseklerine bakınca anladı ki, eğer bu söze bağlı kalırsa, Menzoberranzan'da uzun süre sağ kalamayacaktı.

Menzoberranzan'ın kıvrıla kıvrıla giden yollarında ilerlerken, Drizzt'in aklında binlerce olasılık dönüp durdu. Düşünceleri bir yana iterek, dikkatini dağıtmalarını engelledi. Şimdi Narbondel'in ışığı genişlemişti; drow günü başlıyordu ve şehrin her köşesinde hareketlilik vardı. Yüzey yaşayanlarının dünyasında, ışığın katilleri açığa çıkardığı gündüz vakti en güvenli

zamandı. Menzoberranzan'ın ebedi karanlığında, kara elflerin gündüzü, geceden bile daha tehlikeliydi.

Drizzt yolunu dikkatle seçti ve Hun'ett Evi'nin de içinde bulunduğu, en soylu evlerin mantar çitlerinden uzak durdu. Başka düşmanlarla karşılaşmadı ve kısa süre sonra Do'Urden Evi'nin güvenliğine ulaştı. Kapıdan ve şaşkın askerlerin yanından tek bir açıklayıcı söz etmeden hızla geçti ve balkonun altındaki nöbetçileri kenara itti.

Ev tuhaf biçimde sesizdi; Drizzt, eli kulağında savaş yüzünden, herkesin ortalıkta olacağını sanmıştı. Urkütücü sakinlik üzerine daha fazla kafa yormadı ve doğruca idman salonuna ve Zaknafein'ın özel dairesine yöneldi.

Drizzt salonun taş kapısı önünde duraksadı. Eli, kapı kolunu sıkıca kavramıştı. Babasına ne önerecekti? Gitmelerini mi? O ve Zaknafein, Karanlıkaltı'nın tehlikeli yollarında, zorunlu kalınca savaşarak ve drow yasası altındaki varoluşlarının ezici suçluluk duygusundan kaçarak? Drizzt bu düşünceyi sevdi, ama şimdi kapının önünde dikilirken, Zak'ı böyle bir yol izlemeye ikna edebileceğinden emin değildi. Zak daha önce, yüzyıllar süren yaşamının herhangi bir döneminde gidebilirdi, ancak Drizzt ona neden kaldığını sorduğunda, silah ustasının yüzündeki bütün sıcaklık akıp gitmişti. Gerçekten de saygıdeğer Malice ve uğursuz işbirlikçileri tarafından kendilerine sunulan yaşamın içine kısılıp kalmışlar mıydı?

Drizzt endişelerini uzaklaştırdı. Zak birkaç adım ötedeyken, kendi kendine tartışmanın anlamı yoktu.

İdman salonu da evin geri kalanı kadar sessizdi. Fazla sessiz. Drizzt Zak'ın burada olmasını beklemiyordu, ancak babasından daha fazla birşeyler ortada yoktu. Babasının varlığı da gitmişti.

Drizzt birşeylerin yanlış olduğunu anladı ve Zak'ın odasına giden her adımı bir öncekinden daha çabuktu, ta ki tamamen koşana kadar. Kapıyı çalmadan içeri daldığında, yatağı boş bulmak onu şaşırtmadı.

"Malice onu beni aramaya göndermiş olmalı," diye mantık yürüttü Drizzt. "Kahretsin, ona sorun çıkardım!" Çıkmak üzere döndü, ama gözüne takılan bir şey onu odada tuttuZak'ın kılıç kemen.

Silah ustası odasını asla, hatta Do'Urden Evi'nin güvenliği içinde yapılacak işler için bile, kılıçları olmadan terk etmezdi.

"Silahın en güvenilir dostundur," demişti Drizzt'e binlerce kez. "Onu her zaman yanında bulundur!"

"Hun'ett Evi mi?" diye fısıldadı Drizzt. Gece vakti, o dışarıda Alton ve Masoj'la dövüşürken, rakip evin büyüyle saldırıp saldırmadığını merak etti. Ancak ev sakindi; eğer böyle bir şey olsaydı, askerler mutlaka bilirlerdi.

Drizzt incelemek için kemeri aldı. Kan yoktu ve tokası düzgünce açılmıştı. Bir düşman bunu Zak'tan koparmamıştı. Silah ustasının kesesi kemerin yanında duruyordu ve ona da dokunulmamıştı.

"O halde, ne?" diye sordu Drizzt yüksek sesle. Kılıç kemerini yatağın yanına geri koydu, ama keseyi boynuna astı ve şimdi nereye gideceğini bilemeden döndü.

Daha kapıdan çıkmadan, ailenin geri kalanını görmesi gerektiğini fark etti. Belki o zaman, Zak'la ilgili bu bilmece açıklığa kavuşurdu.

Drizzt mabedin bekleme odasına uzanan uzun ve süslü koridora yöneldiğinde, bu düşünce ürkütücü bir hal almaya başladı. Yoksa Malice ve diğerlerinden biri Zak'a zarar mı vermişti? Hangi amaçla? Bu düşünce Drizzt'e mantıksız göründü, ama her adımında onu huzursuz etmeye devam etti, sanki bir tür altıncı his tarafından uyarılıyor gibiydi.

Ortalıkta hala kimseden iz yoktu.

Drizzt kapıya vurmak üzere elini kaldırdığında, bekleme odasının işlemeli kapıları büyülü bir şekilde ve sessizce açıldı. İlk önce, suratında davetkar bir gülümsemeyle odanın gerisindeki tahtında kendinden hoşnut bir ifadeyle oturan saygıdeğer anayı gördü.

Drizzt'in huzursuzluğu içeri girince azalmadı. Tüm aile oradaydı: saygıdeğer ananın iki yanındaki Briza, Vierna ve Maya ile sol taraftaki duvarın dibinde göze batmayacak şekilde dikilen Rizzen ve Dinin. Zak hariç.

Saygıdeğer Malice oğlunu dikkatle inceledi ve yaralarını gördü. "Sana evi terk etmemeni emretmiştim," dedi Drizzt'e, ama onu azarlamıyordu. "Seyahatlerin seni nereye götürdü?"

"Zaknafein nerede?" diye sordu Drizzt yanıt olarak.

"Saygıdeğer Ana'ya yanıt ver!" diye bağırdı ona Briza ve kemerindeki yılan kırbacı bariz şekilde ortaya çıktı.

Drizzt sertçe bakınca, Briza, aynı gece daha erken saatlerde Zaknafein'ın içine saldığı aynı acı ürpertiyi hissederek, aniden geri çekildi.

"Sana evi terk etmemeni emretmiştim," dedi bir kez daha, Malice, hala soğukkanlılığını koruyarak. "Neden bana itaatsizlik ettin?"

"İlgilenilmesi gereken işlerim vardı," diye yanıtladı Drizzt, "acil meseleler. Seni bunlarla rahatsız etmek istemedim."

"Savaş kapımızda, oğlum," diye açıkladı Saygıdeğer Malice. "Şehirde tek basınayken savunmasızsın. Do'Urden Evi şimdi seni kaybetmeyi göze alamaz."

"İşimin yalnız halledilmesi gerekiyordu," diye karşılık verdi Drizzt.

"Tamamlandı mı?"

"Evet."

"O halde, bana bir daha karşı gelmeyeceğine güveniyorum." Sözcükler sakince ve dümdüz sarfedilmişti, ancak Drizzt bunların ardındaki tehdidin ciddiyetini hemen anladı.

"Yani, artık başka işler yok," dedi Malice.

"Zaknafein nerede?" diye sorma cesaretini gösterdi Drizzt yeniden.

Briza fısıltıyla bazı küfürler geveledi ve kırbacı kemerinden çıkardı. Saygıdeğer Malice onu durdurmak için o yöne doğru bir elini uzattı. Bu kritik zamanda, Drizzt'i denetim altına alabilmek için zalimlik değil, dirayet

gerekliydi. Hun'ett Evi uygun şekilde alt edildikten sonra, cezalandırmak için başka fırsatlar çıkacaktı.

"Silah ustasının akıbeti ile kendini yorma," diye yanıtladı Malice. "Biz konuşurken, o Do'Urden Evi'nin iyiliği için çalışıyorkişisel bir misyonla."

Drizzt bunun bir kelimesine bile inanmadı. Zak asla silahları olmadan gitmezdi. Gerçek, Drizzt'in düşünceleri etrafında dolaştı, ancak genç drow onu içeri almadı.

"Düşünmemiz gereken şey Hun'ett Evi," diye sürdürdü Malice, herkese hitap ederek. "Savaşın ilk saldırısı bugün gerçekleşebilir."

"İlk saldırıları gerçekleşti bile," diye araya girdi Drizzt. Tüm gözler yeniden Drizzt'e ve yaralarına döndü. Zak'la ilgili tartışmayı sürdürmek istiyordu, ama bunun, kendisiyle Zak'ı, eğer Zak yaşıyorsa tabii, daha başka belalara bulaştıracağını biliyordu. Belki konuşma ona daha çok ipucu verebilirdi. "Savaşı gördün mü?" diye sordu Malice.

"Yüzü Olmayan'ı tanıyor musun?" diyerek bir soruyla karşılık verdi Drizzt.

"Akademi hocası," diye yanıtladı Dinin, "Sorcere'den. Onunla sık sık iş yaptık."

"Geçmişimizde işimize yaramıştı," dedi Malice, "ama artık yarayacağını sanmıyorum. O bir Hun'ett, Gelroos Hun'ett."

"Hayır," diye yanıtladı Drizzt. "Bir zamanlar öyle olabilir, ama onun adı Alton DeVir.. yani Alton DeVir'di."

"İşte bağlantı!" diye gürledi Dinin, birdenbire anlayarak. "DeVir Evi'nin düştüğü gece, Gelroos Alton'u öldürecekti!"

"Görünüşe göre, Alton DeVir daha güçlü çıkmış," dedi Malice düşünceli bir şekilde. Birden herşey açıklık kazanmıştı. "Saygıdeğer SiNafay onu kabul etti ve kendi çıkarları için kullandı," diye açıkladı ailesine. Sonra yeniden Drizzt'e baktı. "Onunla dövüştün mü?"

"O öldü," diye yanıtladı Drizzt.

Saygıdeğer Malice keyifle güldü.

"İlgilenilecek büyücülerden biri eksildi," dedi Briza, kırbacını kemerine geri koyarken.

"İkisi," diye düzeltti Drizzt, ancak sesinde böbürlenme yoktu. Yaptıklarıyla gurur duymuyordu. "Masoj Hun'ett artık yok."

"Oğlum!" diye haykırdı Malice. "Bu savaşta bize büyük bir üstünlük kazandırdın!" Tüm ailesine baktı ve coşkusu, Drizzt dışında, hepsini etkiledi. "Hun'ett Evi şimdi bir saldırıya bile kalkışmayabilir, dezavantajlı konumlarını biliyorlar! Onları bugün yok edip Menzoberranzan'ın sekizinci evi olacağız! Daermon N'a'shezbaernon'un düşmanlarının vay haline!"

"Derhal harekete geçmeliyiz, ailem," dedi Malice, heyecanla ellerini birbirine sürterek. "Bir saldırıyı bekleyemeyiz! Saldıran taraf biz olmalıyız! Artık Alton DeVir gitti; bu savaşı haklı gösteren bir bağlantı kalmadı. Mutlaka yönetici konsey Hun'ett'lerin niyetini biliyordu. Büyücülerinin her ikisi de öldüğüne ve sürpriz ortadan kalktığına göre, Saygıdeğer SiNafay savaşı durdurmak için elini çabuk tutacaktır."

Diğerleri bu entrikalarda Malice'e katılırken, Drizzt'in eli gayrı ihtiyari Zak'ın kesesine kaydı.

"Zak nerede?" diye sordu Drizzt yeniden, gürültü patırtıyı bastırarak.

Heyecan ne kadar çabuk başladıysa, sessizlik de o kadar çabuk yayıldı.

"Onun için endişelenme, oğlum," dedi Malice ona, Drizzt'in küstahlığına karşın, hala ölçülü davranarak. "Şimdi Do'Urden Evi'nin silah ustası sensin. Lloth saygısızlığını bağışladı; artık yargılanacağın bir suçun yok. Yepyeni bir başlangıç yapabilirsin, şerefli mevkilere doğru yükselebilirsin!"

Bu sözler Drizzt'i kendi palasının keskinliği ile biçti. "Onu öldürdünüz," diye fısıldadı duyulur şekilde. Gerçek, sessiz düşüncelerde muhafaza edilemeyecek kadar korkunçtu.

Saygıdeğer ananın yüzü birden hiddetin sıcaklığı ile parladı. "Onu sen öldürdün!" dedi Drizzt'e. "Saygısızlığın Örümcek Kraliçe'ye bir bedel ödenmesini gerektirdi!"

Drizzt'in dili dişlerinin ardında dolandı.

"Ama sen yaşıyorsun," diye sürdürdü Malice, koltuğuna tekrar rahatça yerleşerek, "elf çocuğunun yaşadığı gibi."

Odada, duyulur şekilde yutkunan sadece Dinin değildi.

"Evet, yaptığın aldatmacayı biliyoruz," dedi Malice dudak bükerek. "Örümcek Kraliçe hep biliyordu. Bir bedel istedi."

"Zaknafein'ı mı kurban ettiniz?" diye soludu Drizzt, güçlükle konuşarak. "Onu o kahrolası Örümcek Kraliçe'ye mi verdiniz?"

"Ben olsam, Kraliçe Lloth hakkındaki konuşmalarıma dikkat ederdim," diye uyardı Malice. "Zaknafein'ı unut. Bu senin işin değil. Kendi yaşamına bak, savaşçı oğlum. Sana büyük bir şeref öneriliyor; onurlu bir mevki."

Drizzt o an gerçekten de kendi yaşamına bakıyordu; ona savaşlarla dolu bir yaşam, drow öldürmekle geçecek bir yaşam vadeden geleceğe bakıyordu.

"Başka seçeneğin yok," dedi ona Malice, iç çatışmasını görünce. "Şimdi sana yaşamını vaat ediyorum. Karşılığında, emrettiğim şekilde davranmalısın, tıpkı Zaknafein'ın bir zamanlar yaptığı gibi."

"Onunla pazarlığına sadık kaldın," dedi Drizzt alaycı bir tavırla.

"Evet!" diyerek karşı çıktı Saygıdeğer Malice. "Zaknafein sunağa isteyerek gitti, senin için!"

Sözcükler Drizzt'i sadece bir an vurdu. Zaknafein'ın ölümünün suçunu kabullenmeyecekti! Yüzeyde elflere karşı ve bu uğursuz şehirde izleyebileceği tek yolu seçmişti.

"Önerim oldukça iyi," dedi Malice. "Öneriyi sana burada, tüm ailenin önünde sunuyorum. Bu anlaşmadan ikimiz de karlı çıkacağız, değil mi... Silah Ustası?"

Saygıdeğer Malice'in soğuk gözlerine bakınca, Drizzt'in yüzüne bir gülümseme yayıldı: Malice'in kabulleniş olarak algıladığı bir sırıtma.

"Silah Ustası?" diye tekrarladı Drizzt. "Mümkün değil."

Malice yeniden yanlış anladı. "Seni dövüşürken gördüm," dedi. "İki büyücü! Kendini küçümsüyorsun."

Malice'in sözlerindeki ironi üzerine, Drizzt neredeyse yüksek sesle gülecekti. Drizzt'in de Zaknafein gibi başarısız olacağını, önceki silah ustası gibi Malice'in ağına, asla geri çıkmamacasına düşeceğini sanıyordu. "Beni küçümseyen sensin, Malice," dedi Drizzt tehditkar bir sükunetle.

"Saygıdeğer!" dedi Briza, ama sahnelenen oyun devam ederken Drizzt'in ve diğerlerinin, ona dikkat etmediklerini görerek geri çekildi.

"Uğursuz amaçlarına hizmet etmemi istiyorsun benden," diye sürdürdü Drizzt. Hepsinin gergin bir şekilde silahlarını okşadıklarını ya da büyüler hazırladıklarını ve bu hürmetsiz budalayı öldürmek için uygun anı kolladıklarını biliyor, ama umursamıyordu. Yılan kırbaçların verdiği acıyla ilgili çocukluk anıları ona davranışlarının cezasını anımsattı. Drizzt'in parmakları dairesel bir nesneyi kavradı ve daha da cesaretlendi, ancak bu olmadan da sözlerine devam ederdi.

"Bütün bunlar bir yalan, tıpkı halkımızın hayır, senin halkının bir yalandan ibaret olduğu gibi!"

"Senin derin de benimki kadar kara," diye anımsattı Malice Drizzt'e. "Sen bir drowsun, her ne kadar bunun anlamını asla öğrenemediysen bile!"

"Oh, ne anlama geldiğini biliyorum."

"O halde, kurallara göre hareket et!" dedi Saygıdeğer Malice.

"Senin kuralların mı?" diye gürleyerek karşılık verdi Drizzt. "Ama senin kuralların da kahrolası bir yalan, bir tanrıça olduğunu iddia ettiğiniz o iğrenç örümcek kadar büyük bir yalan!"

"Seni küstah sümüklü böcek!" diye haykırdı Briza, yılan kırbacını kaldırarak.

İlk saldıran Drizzt oldu. Zaknafein'ın kesesindeki nesneyi, küçük seramik küreyi aldı.

"Hepinize lanet olsun!" diye haykırarak, küreyi taş zemine çarptı. Kürenin içindeki, güçlü bir ışık yayan büyü ile büyülenmiş necef taşı odanın ortasında patlayıp, drowların hassas gözlerini dağladığında, Drizzt gözlerini sımsıkı yumdu. "O Örümcek Kraliçe'ye de lanet olsun!"

Malice geri doğru yalpaladı ve muhteşem tahtı büyük bir gümbürtüyle sert zemine yuvarlandı. Ani ışık, donup kalan drowların içine işlediğinde, odanın her köşesinden acı ve öfke çığlıkları yükselmeye başlamıştı. En sonunda, Vierna bir karşı büyü fırlatmayı başardı ve oda her zamanki karanlığına geri döndü.

"Yakalayın onu!" diye gürledi Malice, hala düşüşünün etkisinden kurtulmaya çalışırken. "Onu ölü istiyorum!"

Diğerleri Malice'in buyruğuna uyacak kadar toparlanmamışlardı ve Drizzt evi çoktan terketmişti.

Yıldızlar Alemi'nin sessiz rüzgarlanyla taşınan çağrı geldi. Panterin varlığı, acılarını görmezden gelerek kalktı ve sesi dinledi, o tanıdık, rahatlatıcı sesi.

Sonra kedi yola koyuldu; yeni sahibinin çağrısını yanıtlamak için tüm yüreği ve gücüyle koşarak.

Kısa bir süre sonra, Drizzt, yanında Guenhwyvar'la birlikte, küçük bir dehlizden dışarı süründü ve Menzoberranzan'a son bir kez bakmak için Akademi'nin avlusunda ilerledi.

"Nasıl bir yer burası," diye sordu kediye sessizce, "yurt dediğim bu yer? Özellikleriyle, derilerinin rengiyle, bunlar benim halkım, ama onlarla bir bağım yok. Kayıplar ve her zaman öyle kalacaklar.

"Benim gibi başka kaç kişi var, merak ediyorum," diye fısıldadı Drizzt, son bir kez bakarak.

"Feci bir kadere mahkum edilmiş ruhlar, tıpkı Zaknafein gibi, zavallı Zaknafein, Bunu onun için yapıyorum, Guenhwyvar; o gidemediği için ben gidiyorum. Onun yaşamı bana ders oldu; Saygıdeğer Malice'in uğursuz vaatleriyle belirlenmiş, ağır bir bedelle yazılmış kara bir kitap.

"Elveda, Zak!" diye haykırdı, sesi son bir meydan okumayla yükselirken. "Babam. Tıpkı benim gibi, sen de inan ki, bundan sonraki yaşamda yeniden buluştuğumuzda, bu, kesinlikle, ırkımızın katlanmaya mahkum edildiği cehennem ateşinde olmayacak!"

Drizzt kediyi yeniden dehlize, vahşi Karanlıkaltı'nın girişine yöneltti. Kedinin rahat hareketlerini görünce, Drizzt, kendisine benzer bir ruh taşıyan bir arkadaş bulmuş olduğu için ne kadar talihli olduğunu bir kez daha fark etti. Menzoberranzan'm, muhafızların beklediği sınırlarının ötesinde yolculuk ne kendisi, ne de Guenhwyvar için kolay olmayacaktı. Drow kötülüklerinin ortasında olduklarından daha korumasız ve yalnızancak, Drizzt'in tahminine göre, daha mutluolacaklardı.

Drizzt, Guenhwyvar'ın ardından dehlize girdi ve Menzoberranzan'ı ardında bıraktı.

SON